

ΗΓΥΓΙΑΙΚΑ

ΑΡ. 54/1952

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

13.2

10.1.Ε.

Τυρόπια

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ:

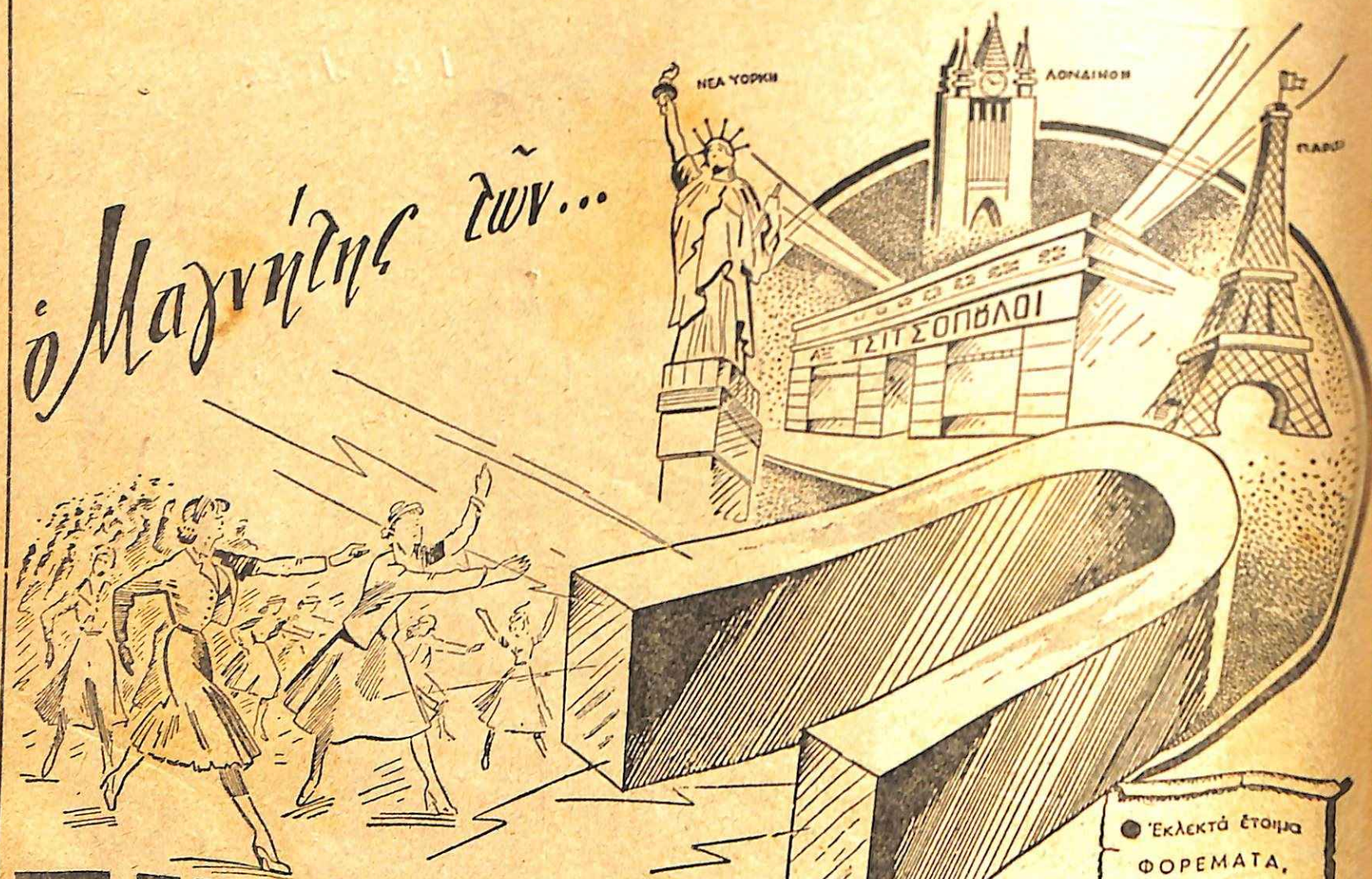
Έπι πλέον ένα πλήρες

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

ΜΕ ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΓΙΑ ΣΕΝΤΟΝΙΑ ΚΑΡΕ ΝΤΕ
ΤΑΜΠΛ, ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ, ΠΕ-
ΤΣΕΤΑΚΙΑ, ΠΑΙΔΙΚΑ Κ.Λ.Π.

ο Μαγνήτης των...

ΕΚΠΤΩΣΕΩΝ

τραβάει κατά χιλιάδας τόν ωραιόκοσμο εις τα μεγάλα Καταστήματα

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47

που εξακολουθούν να εφαρμόζουν το ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ σύστημα των
μεγάλων οίκων ΠΑΡΙΣΙΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ, ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΠΡΟΙΚΕΣ

● Έκλεκτά έτοιμα
ΦΟΡΕΜΑΤΑ,
ΠΑΛΤΑ,
ΦΟΥΣΤΕΣ,
ΜΠΛΟΥΖΕΣ,
ΡΟΜΠΕΣ άσυγκριτες
ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ
ΤΟΥΑΛΕΤΤΕΣ
ΝΑΨΛΟΝ
ΚΑΛΤΣΕΣ
'Αμερικλης
κ.α

ΣΤΟΥ ΧΟΡΟΥ
ΤΗΝ ΤΡΕΛΛΑ

1. Τούλινη τουαλέτα με φούστα κλός και σούρα στη μέση. Το κορσάζ είναι θελαίο κι' έχει στην άκρη βολάν πλισέ. Δύο μπρετέλες το συγκρατούν στον ώμο. Έσάρπα τούλινη στο ίδιο χρώμα.

2. Το κορσάζ της τουαλέτας αυτής έχει μεγάλο ντεκολτέ κομμένο σε σχήμα καρδιού και κουμπώνει πίσω. Μια μεγάλη έσάρπα από ριγέ ταφτά πέφτει με χαριτωμένες διπλές στη φούστα.

3. Μεταξωτή τουαλέτα με φούστα πλισέ. Κορσάζ εφαρμοστό και αρκετά χαριτωμένο με τις δυο μπαντες που συγκρατούν το πλισέ. Η μία μπρετέλα δίνει φιόγκο προς τα εμπρός κι' η άλλη πίσω.

4. Ταφταδένια τουαλέτα με δυο στυρωτά πανά από τούλι στα πλάγια. Το κορσάζ ντυμπλάρεται επίσης με τούλι δίνοντας έντονη μορφή. Ο γιακάς είναι όρθιος πίσω, μύτερος μπροστά.

5. Τουαλέτα από ύφασμα μουaré. Έχει ντεκολτέ σε σχήμα καρδιάς. Η φούστα είναι κλός με πολλή σούρα στη μέση, κι' ένας φιόγκος από μουσέλινα πλισέ δίνει πίσω. Οι άκρες φθάνουν ως κάτω.

6. Τουαλέτα από φάτγ. Το κορσάζ κουμπώνει μπροστά κι' έχει μια ζώνη του ίδιου χρώματος με ντραπάρια που σχηματίζουν το λεγόμενο κορσελέ. Φούστα κλός με μπολική σούρα στη μέση.

Τὸ δεκαπενθήμερο

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

★ Η ΑΠΟΚΡΗΤΙΚΗ

κίνησις με τὸς πατροπαράδοτους χορούς καὶ τὰ γλέντια ἄρχισε γιὰ τὸν ἔξω κόσμο, ὅπως μὲς πληθεύσει ὁ ξένος τύπος. Στὴν Αἴγυπτο, παρὰ τὰ θλιβερά γεγονότα τοῦ τελευταίου καιροῦ, οἱ ὁμογενεῖς μὲς μαζί με τοὺς ἄλλους ξένους τῶν εὐρωπαϊκῶν παροικιῶν, δοκιμάζουν αὐτὴ τὴν ὥρα τὴς ἡδονῆς τῶν παροικιακῶν μὲ καὶ τῶν ἄλλων, τῶν διεθνιστικῶν, χοροεσπερίδων. Τὸ ἴδιο κί, οἱ Κύπριοι. Καὶ λίγους παραπέρα ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Σταμπούλ περνᾷ τὴς ὁμοιωτέρας ὥρες στὴς ἀποκρητικές ἐσπερίδες.

— Ἐδῶ οἱ ἀποκρητικές αὐτὲς γιορτὲς γίνονται γιὰ

Ἡ νέα καλλιτέχνης τοῦ ἑλληνικοῦ κινηματογράφου ΣΟΦΗ ΛΙΛΑ, ἡ ὁποία πρωταγωνιστεῖ μὲ ἐπιτυχία στὸ νεορεαλιστικὸ φιλμ «Μαύρη Γῆ» ποὺ θὰ προβληθῇ συντόμως. Ἡ καλλιτέχνης εἶναι ἀπὸ τὴς καλύτερες χορεύτριες τῆς Σχολῆς Ζουρούδη, πῆρε δὲ μαθήματα δραματικῆς τέχνης ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Αἰμ. Βεάκη.

φιλανθρωπικούς σκοπούς καὶ γιὰ ἀγαθοεργία. Καὶ γι' αὐτὸ ἀξίζει τὸν κόπο γὰς τοὺς ἀναγνώστες. Στὸ «Σεμίναμις» τὸ μεγάλο ξενοδοχεῖο τῆς Πόλης, ἡ Ρένα Βλαχοπούλου μὲ τὸν Τάκη Μαρούδα, στὴς 26 περασμένου μηνὸς προσέφεραν ἐκπλήξεις στοὺς παρευρεθέντας θαμῶνας τῆς χοροεσπερίδος πρὸς ὄφελος τῆς μικτῆς ἀστικῆς Σχολῆς Βεβεκίου. Καὶ στὴς 9 στὸ ἴδιο κέντρο ἡ φιλοπρωτοῦχος Ἀδελφότης Κυριῶν Φερεκίου ἔδωσε μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τὸ χορευτικὸν δείπνον. Τὸ ἴδιο καὶ τῆς Φιλοπρωτοῦχος Ἀδελφότητος Κυριῶν Σωτήρος Χριστοῦ τοῦ Γαλατᾶ ὅπου προχθὲς Κυριακῇ στὴν «Καζαπλάνκα» ἔδοκίμασε κατὰ τὴν ἐτήσια χοροεσπερίδα τῆς τῆς μεγαλύτερης ἐκπληξὲς ἐπιτυχίας μὲ τὴ συμμετοχὴ τῆς Βουλγάρης, τῆς Μ. Παντελίδου, τῆς Ντέννης καὶ τῆς Μαίρης Λίτα.

★ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ ἑορτὲς ὁργανώνει ἡ Αἴγυπτος. Ὁ Σύνδεσμος τῶν Φίλων τῶν

Γραμμάτων—Τὸ «Ἐπαθλόν», ὅστερα ἀπὸ προετοιμασίες ποὺ ἐμελετήθηκαν προσεκτικὰ, ἔκαμε στὸ Κάιρο τὴν ἐναρξὴ τῆς ἐφετινῆς τῆς περιόδου, μὲ μίαν πρώτην διάλεξιν. Ὁμιλήτρια ἡ πρόεδρος τοῦ καὶ γνωστὴ λογοτέχνης δις Εὐτέρπη Σκόρδου καὶ θέμα: ὁ λογοτέχνης καὶ διανοούμενος Μάριος Βαϊάνος, ποὺ τὸσας υπηρεσίας προσφέρει χρόνιαν τῶρα σ' ὁλόκληρον τὸν ἀπὸδημο πνευματικῶν Ἑλληνισμῶν μὲ καὶ στοὺς πνευματικούς ἀνθρώπους τοῦ τόπου.

— Ἐν συνεχείᾳ «Τὸ Ἐπαθλόν» θὰ παρουσιάσῃ πᾶς ὁμιλίαν διὰ τῆς προέδρου τοῦ, τῆς γνωστότερης Ἑλληνίδος τοῦ πνεύματος, ποὺ τὴς γνώρισε καλὰ κατὰ τὸ διαστήμα τῆς ἐδῶ παρουσίας τῆς, τὸ καλοκαίρι, ἡ ἐκλεκτὴ λογοτέχνης δις Σκόρδου. Θὰ ἐπακολουθήσουν εἰδικὲς τιμητικὲς ὁμιλίαι γιὰ μεγάλους πνευματικούς παράγοντες τῆς Ἑλλάδος καὶ τέλος θὰ ὁργανωθῶν γινῶσι, στὴς «Ἀγᾶτες» — δειπνᾶν ποὺ φέρνουν κοντὰ τὰ μέλη τῶν σωμάτων μ' ἐγκαρδιότητα, ὡς καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῶν Γραμμάτων.

★ Ἡ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ εἶδε πρὸ ἑβδομάων μὲ πολλὴν χαρὰ, ὅστερα ἀπὸ μακρὰν ἀπουσία τῆς, μὲ ἀπὸ τῆς πρὸ γνωστῆς Χιότισης κυρίας καὶ γνωστῆς γιὰ τὴς φιλικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν διαθέσεις τῶν, τὴν κ. Λουκίαν Σταματιᾶδου, συζύγον τοῦ νομάρχου Θεσσαλονίκης, ἡ ὁποία τὴν ἀνάμειξιν ἔχει καὶ τὴν ἀνάπτυξιν ἔχει δώσει στὴν συμπεριφορὰ, μὲ μὲ τὴς γυναίκες ὁργανώσεις καὶ ἰδρυμάτα τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Ἡ ἐκλεκτὴ αὐτὴ Ἑλληνὶς ποὺ συνεχίζει τὸ ἔργο τῆς ὅπως τὸ ἀρχίζει στὴν Πελοπόννησον καὶ ἄλλου, ὅπου εἶχε περάσει, εἶναι μὲ ἐνδιαφέρουσα μορφή τῆς γυναικείας δημιουργίας τῆς συμπεριφορᾶς.

★ ΑΦΘΟΝΕΣ οἱ καινούργιες γυναικείες ἐκδόσεις, οἱ μετὰ τὴς γιορτῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιάς. Ἀνάμεσα στὴς ἐκδόσεις αὐτὲς τὸς τῆς γυναικείας ὅσο καὶ τῆς ἀνδρικής, ξεχωρίζει ἡ ποιητικὴ συλλογὴ τῆς κ. Ἐφης Ἀποστολίδου (Λαγουδάκη) ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο «Εἰκόνες καὶ Ψιφίδια», ποὺ ὁ ἐκεῖ τύπος ὑπέδειξε μὲ πολὺ ἐνθουσιασμόν.

★ ΣΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ ἡ Ἑλληνὶς διανοούμενη Μαρίνα Καλογεροπούλου, κάμνει στὴν Ὀλλανδικὴ γλῶσσα τὴ μετάφρασιν τῆς «Αἰολικῆς Γῆς» τοῦ Ἡλία Βενέζη, ἡ ὁποία, ὡς γνωστὸν, ἔχει τὴν μεγαλύτερη ἐπιτυχία στὸ ἑσπερικό, ὥστε νὰ εἶναι τὸ πρὸ πολυμεταφρασμένο ἔργο τοῦ

συγγραφέα καὶ τὸ πρὸ διαδεδομένο.

— Σχετικῶς εἶναι πρότασις γιὰ νὰ δοθῇ ἡ ἀδεία τῆς δημοσιεύσεως τῆς μεταφράσεως, ἡ ὁποία δὲν θ' ἀργῇ νὰ προστεθῇ πλὴν στὴς τοὺς ἄλλες.

★ ΣΤὴν ΚΥΠΡΟ, ὅπου τὸν τελευταῖον καιρὸ ἀφθονεῖ ἡ καλλιτεχνικὴ ζωὴ καὶ ἡ πνευματικὴ κίνησις, ὁργανώθηκε τελευταία μεγάλη συναυλία τραγουδιοῦ ὑπὸ τῆς Κυπριακῆς καθηγητρίας τραγουδιοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Ὁδείου καὶ γνωστῆς καλλιτέχνιδος κ. Λυσίμαχος Ἀναστασιάδου μὲ τὴν συμμετοχὴ τῆς πιανίστας κ. Λουλῆς Συμεωνίδου, διευθυντρίας τοῦ Ἑθν. Ὁδείου Κύπρου κ.ά.

★ ΤΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ σαλόνια τῆς Αἴγυπτου, τὸ ἑνα ὅστερα ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἀπὸ προετοιμασίας τὸ ὕψος τοὺς γιὰ τὴς νέες τῶν ἐξομῆσεις, ἀνοίξαν καὶ δέχονται μὲ καλὰ δὺο φορὲς τὸ ἡμερὶς τοὺς ταχτικούς θαμῶνες τῶν. Ἐστὶ, μαζί μὲ τὴν κ. Ἀγ. Παναγιωτάτου, τὸ πασιγνωστό σπῆτι ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ἑδῶ τῆς Φιλολογικῆς Συντροφίαν Κυριῶν Ἀλεξανδρείας, ἰδοὺ καὶ τὸ ἐπίσης γνωστὸ ἐκεῖ, τῆς κ. Καίτης Κανιάδου, ποὺ τιτλοφορεῖται «Κυψέλη».

— Καὶ τῶν δύο οἱ θαμῶνες—προσκεκλημένοι, εἶναι οἱ ἴδιοι, ἰδίως οἱ ἐκτελεσταὶ

Ἡ καλλιτέχνης τοῦ θεάτρου ΠΑΡΑ.

τῶν προγραμμάτων. Τὰ σαλόνια αὐτὰ τῆς μετὰ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ καὶ ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας.

★ Οἱ Οἰκονομικὴ Στάθμη. Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ 1ον τεύχος τοῦ ὑπὸ τὸν ἀνώτερον τίτλον συγγραμμάτων τοῦ κ. Στῆλ. Γ. Μαυρομάτη (Οἰκονομικὰ, Ἑμπορικὰ, Λογιστικὰ, Τραπεζικὰ, Μαθηματικὰ, Νομικὰ, Ἀσφαλιστικὰ, Βιομηχανικὰ κλπ.).

★ ΑΡΧΙΣΕ τὴς παραστάσεις στὸ Δημοτικὸ Θέατρο Πειραιῶς, τὸ «Παιδικὸ Θέατρο», παραστάσις τῆς «Πειραϊκῆς Μουσικῆς τῆς Σκηνῆς» τοῦ Ἡλία Βενέζη, ἡ ὁποία, ὡς γνωστὸν, ἔχει τὴν μεγαλύτερη ἐπιτυχία στὸ ἑσπερικό, ὥστε νὰ εἶναι τὸ πρὸ πολυμεταφρασμένο ἔργο τοῦ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 3ον. ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 54 ΑΘΗΝΑΙ 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1952

Τιμὴ τεύχους δραχ. 5.000

Διευθυντής: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ Ἀρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ Οικονομικὴ Διοίκηση: ΑΝ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1 Τηλέφωνον: 36-762

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ρ. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1 Τηλέφωνα: 35-718, 35-708

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ: ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) Δρχ. 125.000 ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) » 65.000 ΤΡΙΜΗΝΟΣ (7 τεύχη) » 35.000 Ἐξωτερικοῦ (ἐτήσια): Λίραι Ἀγγλίας (χαρτίνα): 3.10.0 Δολλάρια 10.00

Ἐμβάσματα καὶ ἐπιστολαὶ δέον ν' ἀπεστέλλονται πρὸς: Ε. Τερζόπουλον.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεῖ ἀνὰ δεκαπενθήμερον, ἡμέραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ἀνεξαρτήτως ἡμερομηνίας. Τὸ προσεχές (55ον) τεύχος θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1952

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου πωλούνται εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

ὁ Α' (τεύχη ἀριθ. 1-13)
ὁ Β' (τεύχη ἀριθ. 14-26)
ὁ Γ' (τεύχη ἀριθ. 27-39)
ὁ Δ' (τεύχη ἀριθ. 40-52)

Προσκομίζοντες τὰ ἀνωτέρω τεύχη εἰς τὰ γραφεῖα μας παραλαμβάνετε τοὺς τόμους δεμένους εἰς ἐσθράχματα χρονικὸν διάστημα. Βιβλιοδεσία ἐκάστου τόμου δρχ. 20.000

Διευθύνσεις συμφωνῶς τῷ ἀρθρῷ 6 § 7 τοῦ Α. Ν. 1092/1938 Διευθυντής: ΕΥΑΓ. ΓΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ. Ὑπευθ. Κατοικία: Ὁδὸς Κολχίδος 12. Ὑπευθ. Βυθὸς Τυπογραφείου: Β. Ἀραγιάνη. Κατοικία: Ἀμισσοῦ 24, Ν. Σμύρνη.

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Ἀνοητικὸν ταχυεράκι σὲ μόντερον οὐλ. Ἡ φούστα πλατύνει μὲ λουὰ φύλλα. Ἡ ζακετούλα ἔχει ἰδιότροπον κόψιμο στὴν ὑπόσκηνον μὲ τὸ ἀνοιγμα τοῦ ντεκολτέ.

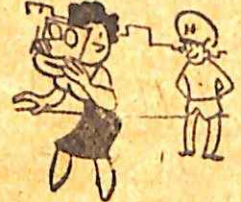
ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Ἀριστέρα: Βελούδινο φόρεμα, σὲ ἐντελὴ ἀπλὴ γοαμὴ μὲ μοναδικὰ νιούσια μὲ νταπαριστὴ ἐσάρπ σὺν ἐξείᾳ ἰδίῳ ὕφασμα, ποὺ ἀρχίζει σὰν ἀσπιδό της στενῆς πλευρᾶς τοῦ κορσᾶ. Δεξιά: Μο. τέλος ἀπὸ μάλιστα ζῶσε μὲ χαρακτηριστικὸν σταυρωτὸ νταπαριστὴ σὲ τύπο ἐσάρπας καὶ σταύρωμα. Μανίκι

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

ΜΠΑ... ἦσαν οἱ Ἀπόκριες. Εὐτυχῶς ποὺ μὲς ἐνημέρωσε σχετικῶς τὸ ἡμερολόγιο. Ἀνοίξε τὸ Τριώδιον. Ἀναγγέλονται δέδαια μερικὸν χοροῖ, δὲν στυλὸς Ἀθηναϊκὸς δρόμος τὰ πατροπαράδοτα ἑσπερικά — μὰ ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι τόσο μελαγχολικὴ. Ποὺ τὸ τρελλὸ καρναβάλι ἄλλων ἐποχῶν. Οἱ γεροντότεροι ζοῦν μὲ τὴς παλιῆς ἀναμνήσεως κί' οἱ νεώτεροι ποὺ με γάλασσον ἐπὶ τὰ δίσκετα χρόνιαν, σπῆματίζουν τὴν ἐντύπωσιν πῶς οἱ Ἀπόκριες δὲν διαφέρουν καὶ πολὺ ἀπ' τῆς Σαρακοστής! Ἐλαχίστοι ἔχουνε σήμερα τὴν διάθεσιν νὰ μασκαρευτοῦν, — ἀλλοτε, κατὰ ἀπ' τὴ μάσκα τραλαπατοῦσε ὁ καθένας κί' ἡ καθεμιά τῆς δ' ἄφορες ἐκωνωμικῆς συμβατικότητες. Ἐνωθε ἀλθίνα ἐλεύθερος, δημιουργοῦσε τὴν ψευδαίσθησιν μίας ζωῆς ὅπως τὴν ἐπιθυμοῦσε, διαζόταν νὰ δειξῇ τὸν πραγματικὸν ἐαυτὸ τοῦ κάθε ἄλλου παρὰ... μασκαρεμένο. Τώρα, οἱ ἀνέσονται καὶ μὲς δὲν ἐπιτρέπουν τὴν πολυτέλεια τῆς ἐξομῆσεως. Κί' ὁμοῦ, καθὼς εἶπε πικρόχολος τὴς προάλλες καὶ κάποιος πολλὸς Ἀθηναῖος, οἱ μασκαράδες ἐπῆσαν ν' ἀποτελοῦν Ἀποκριτικὸ θέσμιον καὶ γίναν... καθημερινό!

Οἱ ΜΑΣΚΕΣ ἀπαγορεύονται. Φυσικὰ οἱ ψεύτικες μάσκες, οἱ λεγόμενες «μουτσούνες». Ἀπὸ τὴν μὴ μεριὰ τὸ μέτρο αὐτὸ τὸ βρίσκουμε κί' ἐμεῖς ἀρκετὰ σωστός. Γιὰ σκεφθῆτε νὰ φεράῃ κάποιος πᾶν ἀπ' τὴν ἀληθινὴν τοῦ μάσκα καὶ ψεύτικη! Στὴς πονηρὰς μὲς μέρες μποροῦν νὰ δημιουργηθοῦν πολλὰ παρατραγῶδη. Ὡστόσο, ἡ ἀπαγόρευσις τῆς Ἀποκριτικῆς μάσκας, δὲν λύνει κί' ὅλας τὸς ζητήματα. Οἱ μὴ Ἀποκριτικὲς μάσκες, αὐτὲς ποὺ χρησιμοποιοῦν ὁ καθένας μὲ τὸ φυσικώτερον τρόπο γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν μὴ ἢ τὴν ἄλλη του ἐπιδιώξει — νὰ ὁ ἀνὰ τὸν τρόπον κινῶνται! Δυσκόλιν μπορεῖ νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ. Σὲ ξεγελάει εὐκολώτατα. Ἐχει τὸση πέρασι νὰ ἐυφραίνεται κανεὶς στὴν ἀνάλογη περιόσσει μὲ τὴν ἀνάλογη μάσκα. Ὁ προκοθῆρας παριστάνει τὸν «σφοδρὰ ἐρωτευμένο» στὴν πολυφώνου νύφη. Τὸ ἐρωτὸληπτο δεσποινίδκι παριστάνει τὴν ἀδῶα περὶστέρᾳ στὸν ἐπὶ τὴν γαμπρόν. Ὁ καταφερτικὸς παριστάνει τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα στὸν ἀφελὴ προστάτη τοῦ — ἐκτὸς κί' ἂν ὁ δεύτερος παριστάνῃ τὸν «ἀφελὴ» νομίζοντας ὅτι θὰ καταδροχθῇ τὸν «ἀγαθὸν». Γι' αὐτὲς, λοιπὸν, τὴς μάσκες δὲν ἰσχύει καμμία ἀπαγόρευσις. Πλοῖς νὰ τολμῇ νὰ τὴς ἀπαγορεύσῃ; Καὶ ποῖς θὰ τοῦ ἀναγνωρίσῃ καλὴς προθέσει; Ὑπάρχει κίνδυνος νὰ κατηγορηθῇ ὁ μέγας Εἰληκρὴς ὅτι... ὑπακρίνεται. Κί' ἂντε ν' ἀποδείξῃ, τότε, πῶς δὲν χρησιμοποιοῦσε ποτὲ τοῦ μάσκα! Θὰ μασκαρευτὴ αἰώνως!

★ ΕΦΘΑΣΑΝ — ἀπὸ τοῦ ἀλλοῦ: — ἀπ' τὸ Παρίσι τὰ νέα ἱστορικά μόντε-α. Τῶν φρονιμῶν ἡ παιδεία πρὶν πειραζοῦν μαγειροῦν. Ὡστόσο, ἐδῶ, δὲν ἰσχύει οὐτὴ ἡ παροιμία. Ὅχι γιὰτὶ δὲν ἔχουν ἐνδιαφέ-

ρον τὰ νέα μόντε-α — εἶπαμε κί' ἄλλοτε πῶς ἡ φαντασία τῆς μόδας εἶναι ἀνεξάντλητη. Ἀλλὰ καθὼς φαίνεται, ἐφέτος, μὲ τὴν ἀκρίβεια τῶν ὕψασμάτων καὶ τῶν μαπτικῶν, ἀπεφάσισε ὁ ὠραῖο-κόσμος νὰ περάσῃ μὲ τὰ... περὶ τὸν μόντε-α. Ἀνάγκα καὶ ἡ... μόδα πείθεται!

με ὅτι ἀρκετὰ πεθερὰς τοῦ 1952 ἀγνοῦνται ἡρωϊκῶς γιὰ... ν' ἀποπλύνουν τὸ κακὸ παρελθόν τῶν παλαιότερων... συμπεθερῶν τοὺς! Δὲν εἶναι μικρὰς ὁ ἀγῶνας. Ἡ παντὸς εἶδους σάτιρα ἐμπνευστικὴ δολιχρὸς τὸμος ἀπὸ τὰ ἔργα καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ — μετέτρεψε τοὺς ἥρωες τῆς τραγωδίας σὲ ἥρωες κωμωδίας. Ἐκδικήθηκε τῆς ἐπεμνήσεως τῆς πεθερᾶς μὲ τὸν πρὸ ἀνελήτο τρόπο. Δικαίως, θὰ λέν οἱ... πεθεροφύλακτοι. Μὰ ἡ ζωὴ προχωρεῖ. Κί' οἱ σύγχρονοι πεθερὰς ἀνέλαβαν τὴν σταυροφῶ-ρῖα ν' ἀποκαταστήσουν τὴν κοινὴν ἀντίληψιν τὴν ἀξιοπρέπειά τους. Νὰ θεωροῦνται οἱ σεβάσιμες μητέρες τοῦχουν τὴν εὐτυχία νὰ βλέπουν τὰ παιδιὰ τους παντρεμένα. Ἐστὶ, προσέχουν μόνον! σχολαστικότητος πῶς θὰ φερῶνται καὶ πῶς θὰ μιλήσουν στὸ γαμπρὸ ἢ στὴ νύφη τοὺς. Προσπαθοῦν ἢ παρουσιά- τους νὰ περὶν ἀπαράρητη. Στενοχωροῦνται δέδαια — ἡ συνήθεια δὲν ἀποβάλλεται εὐκόλως! — μὰ τί νὰ κάνουν; Στὸ κάτω-κάτω ἡ αὐστηρότης τοὺς ἀδελφότητος ἀποδίδει πλούσιους καρπούς. Τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀνεκτικότητα τοῦ γαμπροῦ ἢ τῆς νύφης. Παρ' ὅλ' αὐτὰ ἡ πρόληψις ἐναντίον τῶν πεθερῶν, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ. Στὴν καθηγορηματικὴ δὴλωσιν τῆς πεθερᾶς ὅτι εἶναι μόντε-α καὶ δὲν θ' ἀνακατεῖται στὰ... ἐσωτερικὰ τῶν παιδιῶν τῆς, ἐκείνα «κουμπώνονται».

Κί' ΕΠΕΙΔΗ ὁ λόγος περὶ πεθερῶν, εἶναι ν' ἀναφέρω- ὅτι ὁρισμέναις μητέρες κοριτσιῶν τῆς παντρείας, παρὼν τὸ ρόλο τοὺς πρὶν ἀκόμα σημαντὴν ἡ «μοιραία στιγμή». Ἀρραβωνιά- ζουν καὶ ἑσθρά- νίζουν τὴν κόρη τοὺς γιὰ ὕψλλον πῆ- δημα. Ἐνῶ μπαζοῦν σὰν ἀρραβωνια- στικὸ στὸ σπῆτι «ἐνὰ καλὸ παιδί» μολὶς βρεθῇ ἑνα... καλύτερον ποὺ ἐνδιαφέρεται κατὰ, νὰ πηλ' αὐτὸ σὰν ἀρραβωνια- στικὸς στὸ σπῆτι, διώχνουν τὸ πρῶ- το καὶ δίνουν τὴ θέσιν τοῦ δευτέρου, ἕως ὅτου βρεθῇ τρίτος καλύτερος «ἐν- διαφερόμενος» γιὰ ν' ἀκολουθήσῃ κί' ὁ δεύτερος τὴν τυχὴ τοῦ πρώτου! Ἀπει- ρα τετοια παραδείγματα ἔχουμε. Αὐ- τῆς τῆς κατηγορίας οἱ μητέρες καταφέρ- νουν κί' ἐπιβάλλονται κατὰ καποῖν πρό- πο στὰ κορίτσια τοὺς, ὥστε νὰ συ- νηθίσουν στὴν ἀλλαγὴ φρουρᾶς. Τ' ἀποτέλεσμα εἶναι συχνὰ καταστρεπτι- κό γιὰ τὴν κόρη καὶ φυσικὰ καὶ γιὰ τὴν μητέρα. Ναι, δικαίως κάθε μητέρα εἶναι νὰ φροντίζῃ νὰ παντρεύῃ τὸ παιδί τῆς μὲ τὸν καλύτερον μεταξὺ τῶν καλυ- τέρων. Μόνον ποὺ μ' αὐτὴ τὴν ἀναρα- κτηρὶστικὴν τακτικὴν, ἀντὶ γιὰ τὸν... καλ- λιστο δοῖσκει στὸ τέλος τὸ χειρόστο γαμπρὸ μεταξὺ τῶν χειρότερων. Κί' ἂν τὸν βρῇ!

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΑΥΤΟ ΤΟ:

Παράρτημα Κεντημάτων

ΟΠΩΣ ΕΙΧΑΜΕ ΠΡΟΑΝΑΓΓΕΙΛΕΙ, παρουσιάζουμε στὴς ἀναγνώστριές μας τὸ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ. Πι- στεύουμε ὅτι ἱκανοποιούμε ἔτσι οἱ μὲν ἑλλείψιν, ἀλλὰ μὴ προὔθεσι γιὰ τὴν ἀρτιώτερη ἐμφάνισιν τῆς «Γυναίκας», σὲ σημείον ποὺ νὰ μὴ ὑστερῇ ἀπὸ τὰ κα- λυτέρα ξένα γυναικεία περιοδικὰ. Γιὰ νὰ καλυφθῇ ὁμοῦ ἑνα μέρος μόνον τῶν προ- σθέντων δαπανῶν γιὰ τὸ «Παράρτημα», χρειάζεσθαι νὰ ἐπιβαρύνουμε τὴς ἀνα- γνώστριες μὲ ἑνα πεντακοσιδρα- χμο. Ἐλπίζουμε νὰ μὲς τὸ δικαιολογῇ- σουν. Ἡ τιμὴ τοῦ χαρτιοῦ δοῖσκειται ἀ- κόμα σὲ τέτοια δυσθεώρητα ὥρη, ὥστε δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ ἄλλιως γιὰ τὴ συγκρότησιν τοῦ περιοδικοῦ μας, ὡς τοῦ πρὸ χρησιμοῦ καὶ ἐξυπηρετικοῦ στὴν Ἑλληνίδα γυναίκα.

ΟΙ ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ τῶν κεντημάτων τοῦ Παραρτήματος στὴ σελίδα 56. Ἐπεὶ δὲ οἱ τεχνικὲς συνθήκες τὸ ἐπέβαλαν, παραθέσαμε στὸ παρὸν τεύ- χος καὶ τὸ «Παράρτημα Κεντημάτων» τοῦ ἐπομένου τεύχους, στὸ ὁποῖο καὶ θὰ δοῦν οἱ ἀναγνώστριες τὴς ἐπεξηγήσεις.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Τὸ «Παράρτημα Κεντημάτων» δοί- σκεται κοφιδωμένο στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ τεύχους αὐτοῦ.

Καὶ μὴ ἄλλη καινοτομία μας: Ἡ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗ

Μέθοδος Κοπτικής

ποὺ θὰ σὰς παρουσιάσουμε ἀπὸ τὸ ἐ- πομένο τεύχος τῆς «Γυναίκας».

ΣΚΗΝΗ ΖΗΛΟΥΤΥΠΙΑΣ

— Ἐλὰ τώρα, Μπεμπέκα, μὴ ζη- λεύῃς! Σὲ θεοποιῶν πῶς τὸ ἔφτιαξα ἐντελὸς μὲ τὴ φαντασία μου!...

ΕΝΑ ΤΡΥΦΕΡΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΠΑΠΟΥΣ είναι συνταξιούχος δικαστής. Είναι πολύ σοβαρός, κι' αν καμιά φορά τύχη να εκφράσει τη γνώμη του για τη σημερινή κοινωνία, δε διστάζει να μιλήσει με λόγια σκληρά. Προπάντων όταν ο καιρός είναι βροχερός, όποτε ο παπούς είναι στα νεύρα του, γιατί υποφέρει περισσότερο από τους ρευματισμούς του.

Η γιαγιά αντιθέτως είναι μία γλυκιά συμπαθητική γρηούλα. Αυτή δόξα τω Θεώ δεν υποφέρει από ρευματισμούς, υποφέρει μονάχα από τη «φοβερή ακρίβεια της ζωής». Όταν ήταν νέα, με λίγες δεκάρες αγοράζε κανείς δυο ντουζίνες αυγά. Τώρα, λέει, αν δε σταματήσει η ύψωση των τιμών, μόνο ένας βασιλιάς θα μπορούσε να φάει μία όμελέτα, κι' αυτή την ημέρα της στέφειας. Ο παπούς και η γιαγιά γνωρίστηκαν και αγαπήθηκαν σε κάποια κομμική λουτρόπολη χρόνια και χρόνια πριν. Ήταν η εποχή της χρυσής ζωής. Μικρές ορχήστρες που έπαιζαν την ώρα του τσαγιού, ατέλειωτες παρτίδες χαρτιά, πολυς καιρός χαμένος στο κόρτε μιας ωραίας κυρίας. Θάλεγε κανείς πώς ο ζέρας ήταν γεμάτος από στεναγμούς και μουσικά δάκρυα.

Η Θέκλα — η γιαγιά — ήταν τότε η όμορφη νέε του κυκλώ της. Όμορφη λεπτή, χλωμή, ευγενική και καλοσύνη μορφώσι. Τραγουδούσε ωραϊότατα κι' έπαιζε πιάνο. Διάβαζε τουλάχιστον δυο ρομάντζα την εβδομάδα, κι' από τις σελίδες τους προσπαθούσε να βρει τον τύπο της ιδανικής γυναίκας. Η ιδανική αυτή γυναίκα ήταν περφόρα σαν βασιλίσσα κι' η καρδιά της χτυπούσε μουσικά για κάποιον!...

Τη γιαγιάς η καρδιά δε χτυπούσε για κανένα, όλοι όμως μπορούσαν να διαβεβαιώσουν ότι δεν υπήκο σ' ολόκληρη την πόλη άλλη κοπέλλα που να ζέρη να περπατά με τόσο αξιοπρέπεια και χάρη, να κυματίζει στην πόλκα τόσο αρμονικά το κροινόλινο της και να κρατά έτσι ψηλά την μικρή κλασσική της μυτίτσα.

Μία μέρα μπροστά στο μεγάλο κεντρικό ξενοδοχείο που έμενε με τη μητέρα της, σταμάτησε ένα πολυτελές αμάξι και βγήκε απ' αυτό ο κύριος Αρνάλντο — ο παπούς — γνωστός ως ο πιο διαδωλεμένος δικηγόρος της περιοχής. Ο Αρνάλντο είδε στις 10 τη Θέκλα να διασχίζει μόνη την οδό του ποταμού. Στις 10 και τέταρτο ήταν βέβαιος πως δεν μπορούσε να ζήσει χωρίς αυτήν και στις 10 και μισή επέκλεισε μια σύντομη ερωτική εξομολόγηση. — Ωραία μου, ρώτησε, πώς σάς λένε; — Θέκλα, είπε το κορίτσι με φωνή μακρυνή και όνειροπρόλα.

— Μ' άρεσει αυτό το όνομα. Έκανε ο Αρνάλντο. Λοιπόν, Θέκλα, θα σάς κάνω γυναίκα μου. Η κοπέλλα τον κύτταξε σαν προσβεβλημένη βασιλίσσα.

— Δεν θα επιτρέψω στον εαυτό μου ν' άκουει τέτοια ανάγλυφα λόγια. Και απότομα του γύρισε τις χαριτωμένες πλατούλες της. Άλλα ο Αρνάλντο, που είχε πείσει έδελοντες στον πόλεμο και είχε ρούσε στα 26 του χρόνια μπροστά στο λαμπρό μάτι της όμορφης Θέκλας.

— Ως το βράδυ της ίδιας ημέρας της έκανε άλλες δυο φορές πρόταση γάμου. Μά μωμένη ματιά της.

Την επομένη η ίδια ιστορία. Ο νεαρός έρωτευμένος, χωρίς να λογαριάσει τα αδιότατα βλεμμάτα του κόκμου, τη σταμάτησε όπουδήποτε, στη σάλα, στο δρόμο, στο δάσος, για να της πη.

— Ωραία μου. Είναι εντελώς άσκοπο να θυμάμαι. Θέλεις, δε θέλεις, θα σ' κάνω γυναίκα μου. Από δω και εμπρός θα γίνεις στα δέν θα χορεύεις πιά και δε θα μιλήσεις με κανέναν άλλο. Θα σκοτώσω όποιον δέηποτε δοκιμάσει να σου κάνει κόρτε. — Ο κύριος είναι τρελλός. Απαντούσε εκείνη.

Μα η μαμά της Θέκλας ήταν πολύ ευχαριστημένη με την «τρέλλα», γιατί ο κύριος...

ρος είχε όλα τα προσόντα ενός θαυμασίου γαμπρού.

Την τέταρτη μέρα έσπασε μία θεομηνία. Ο ουρανός σκοτεινιάσε, τα νερά της λίμνης μαύρισαν, φούσκωσαν απειλητικά και ύστερα ξέσπασαν σε πελώρια αφρισμένα κύματα. Ο Αρνάλντο, σαν άνθρωπος στερημένος, που δεν ήταν συνηθισμένος σε τέτοια θεαματά, δρόμος στην όχθη της λίμνης, θαύμαζε τους θυμούς της φύσεως.

Εκείνη τη στιγμή ένα κροινόλινο κυμάτισε, σά συννεφάκι που έπαιζε με τον άνεμο να το σηκώνει στην ούρα. Ήταν η Θέκλα. Φορούσε ένα σάλι στο κεφάλι, και στα μάτια της έλαμπε παράξενη φλόγα, ενώ του έλεγε με ειρωνεία:

— Λοιπόν κύριέ μου, ακούστε με. Έσείς δείξατε πάντοτε θάρρος κι' εγώ θαυρώ αντίξιο μου το γενναίότερο άντρα. Αν λοιπόν έσείς είστε αυτός που ισχυρίζεστε, πάρτε μία βάρκα και διασχίστε τη

ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙΡΟ!...

λίμνη. "Αν το κατορθώσετε, μπορώ να σας δώσω από τώρα κάποια έλπίδα για το μέλλον. Μά αν φοβάστε, σάς παρακαλώ, μη με θανατολογήσετε. Περιμένα να τον δώ να σκύβει ντροπισμένος το κεφάλι. Ο Αρνάλντο όμως, χωρίς να πη λέει, πήδηξε σε μία μικρή βάρκα που ήταν εκεί, ενώ η Θέκλα τον κύτταζε παγωμένη από τον τρόμο και άποικούνθηκε. Σε λίγα λεπτά η μικρή όχθη είχε γεμίσει από κόσμο. Τους έδωσε όμως όλους η ραγδαία βροχή και δεν έμεινε εκεί παρά η μικρή γούρμα, που μουσκεμένη ως το κόκκαλο κύτταζε χλωμή και γοητευμένη τη μικρή βάρκα που χόρευε πάνω στα κύματα. Σε λίγο ήρθε η μητέρα της και την πήρε.

Δεν μπορώ, είπε θλιμμένα. Πρέπει να προσευχηθώ για κείνον.

Την επομένη ένας ήλιος θαυμάσιος φώτισε το γαληνεμένο τοπίο. Οι παραθεριστάι ξεχύθηκαν στους δρόμους. Δέ μιλούσαν παρά για τα γεγονότα της προηγούμενης. Κανείς δεν ήξερε πως τέλειωσε αυτή η ερωτική θυσία. Μήπως την είχε σφραγίσει ο θάνατος;

Σε λίγο φάνηκε η Θέκλα. Ήταν χλωμή και φορούσε ένα σκούρο φόρεμα. Τώρα ήξερε ποιά ήταν η μοίρα της. Από δω κι εμπρός θα ζούσε ως «κόρη χήρα», όπως η πρωταγωνίστρια του ρομάντζου «Ερμινία στο μοναστήρι» και θα έμενε ως το τέλος πιστή στη μνήμη «εκείνου». Μα ξαφνικά τον βλέπει μπροστά της ολόζωντανο και χαμογελαστό.

— Τα σέβη μου δεσποινίς.

Η... ΚΑΛΗ ΠΕΛΑΤΙΣΣΑ

— Δεν πειράζει, μη τα κατεβάσετε όλα!... Δεν είμαι εντελώς αποφασισμένη αν θα αγοράσω ή όχι σήμερα παπούτσιαι!...

Η Θέκλα άφησε μία κραυγή χαράς και σήκωσε στην αγκαλιά του νεο.

— Ω, αγάπη μου. Σ' αγαπώ, σε λατρεύω.

Ο Αρνάλντο αντιμετώπισε αυτή την ανέλπιστη ευτυχία, με μία ήρεμη έκπληκτη.

Η μαμά της Θέκλας έτρεξε άμέσως και αφού μάλωσε την κόρη της για την ανάδοστη συμπεριφορά της, ύστερα στράφηκε προς το νεαρό.

— Έλως πάντων, κύριέ μου, του είπε, ύστερα απ' αυτό που είδα, δεν έχωμε παρά να πιστεύουμε τους άδοξάδες.

Ο νεός όμως ήρεμώτατος πάντοτε, γύρισε προς την κοπέλλα.

— Θέκλα, έσύ είπες πως θα παντρευόσουν μόνον μ' έναν άντρα θαρραλέο. Τώρα δεβιάθηκες πως δεν είμαι ανανδρός. Μα πρέπει να θέσω κι' εγώ τους όρους μου πριν αποφασίσω να σε παντρευτώ.

— Πώς! Έκανε η Θέκλα, χλωμή σαν κερί. — Αν έσύ θέλεις να παντρευτείς ένα θαρραλέο άντρα, θέλω κι' εγώ μία γυναίκα υπακούει και εργατική κι' όχι απ' αυτές που θέλουν να τραβούν απ' τη μπη τους άντρες τους. Μία κοπέλλα ταπεινή και νοικοκυρά. Με καταλαβαίνεις; Αν έσύ έχεις αυτά τα προσόντα, θέλω να μου δώσεις μία απόδειξη γι' αυτό.

— Θεέ μου, τί σημαίνουν όλ' αυτά; Έκανε τρομαγμένο το κορίτσι. Μήπως πρέπει ν' αντιμετώπισω κι' εγώ τη φουρτούνα σμένη λίμνη;

— Ναι. Άλλά μ' ένα τρόπο εντελώς διαφορετικό. Θα πιάς στο μέρος που συναντήκαμε χθές — και ήταν το κεντρικότερο σημείο της πόλεως — να πλύνεις στη λίμνη τα λερωμένα από την καταιγίδα ρούχα μου. Θα πιάς στις 10 το πρωί την ώρα που βγαίνει ο κόσμος για περπάτο με τα πόδια γυμνά, χωρίς κάλτσες, όπως συνηθίζουν οι χωρικοί του τόπου μας.

— Αν το κάνεις αυτά, τότε θα πη πως μπορείς να γίνεις μία καλή και υπάκουη γυναίκα, διαφορετικά...

Η Θέκλα δεν άκουσε περισσότερα, γιατί λιποθύμησε.

Για τρεις ημέρες δεν την είδε κανείς. Κλεισμένη στο ξενοδοχείο, ήταν υποχρεωμένη να υψίσταται διαρκώς τις γκρίνιες της μητέρας της. Το πρωί της τρίτης μέρας έλαβε ένα πακέτο. Ήταν το άσπρο κοστούμι του Αρνάλντο. Για μία στιγμή τη νόθε η επιθυμία να το πετάξει από το παράθυρο, αλλά δεν το έκανε.

Το άλλο πρωί συνέβη αυτό που έπρεπε να συμβεί. Την ώρα που το πλήθος γεμίζει την πλατεία, μία κοπέλλα βγήκε από το ξενοδοχείο και διευθύνθηκε προς την όχθη της λίμνης. Δεν φορούσε κροινόλινο, μα μία απλή φούστα και στα γυμνά πόδια της ένα λευγάρι γαντάφλες. Όταν έφθασε στη λίμνη, γονάτισε κι' άρχισε να σαπουνίζει το κοστούμι του κυρίου Αρνάλντο, ενώ τα δάκρυά της πηγαιναν να ένωθούν με τους αφρούς του σαπουνιού. Ο κόσμος έβλεπε τη σκηνή με μάτια πελώρια από την έκπληξη. Τι ταπεινώσι για την περφόρα και άπρόσιτη Θέκλα! Έξαφνα παρουσιάστηκε ο Αρνάλντο. Φορούσε ένα ωραίο κυνήγετικό κοστούμι, ήρε και στάθηκε ταπεινά και αφού έβγαλε το καπέλο που μύριζε σαπουνί, μετά την πήρε από το στήθος, ενώ εκείνη έκλαιγε, και την πήγε στον πατέρα της.

Τώρα πέρασαν εκείνοι οι καιροί. Σώπα πάλιν πάντα οι μικρές ορχήστρες που δεν χάνουν την ώρα του δειλινού. Οι άντρες όρτε μίας ώρας κυρίας, και τα κροινόλινα χάθηκαν κι' αυτά. Σε λίγο θα φύγουν κι' ο παπούς κι' η γιαγιά, δεν θα μείνει παρά η θυμής τους, μία παραπάνω δημοφώνησι από τους παλιούς καλούς καιρούς.

ΦΕΝΤΕΡΙΚΟ ΦΑΝΤΙ

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΚΙΝΑ

ΙΝΔΙΕΣ

ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ

ΣΑΝ ΝΤΟΜΙΓΚΟ

ΜΕΞΙΚΟ

ΙΣΡΑΗΛ

ΑΙΤΑΛΙΑ

Η ΑΝΟΙΞ'Σ ΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ... ΠΑΡΙΣΙ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

Ο ΥΜΠΕΡ ΝΤΕ ΖΥΒΕΝΣΙ, Ο ΝΕΑΡΩΤΕΡΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΜΟΔΑΣ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΑ ΜΟΤΕΛΑ ΤΟΥ. — Η Α.Ι.ΒΗ, Η ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ Η ΜΠΕΤΙΝΑ, ΤΑ ΤΡΙΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΜΑΝΕΚΗΝ, ΕΠΙΔΕΙΚΝΟΥΝ ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ. — ΟΙ ΔΥΟ ΓΡΑΜΜΕΣ.

ΠΑΡΙΣΙ, Φεβρουάριος. — Τις πρώτες μέρες του Φεβρουαρίου, πριν από όλους τους παλιούς μεγάλους δημιουργούς της μόδας, ο Υμπέρ ντε Ζυβενσί, Βενιαμίν στην ηλικία (είναι μόλις 24 ετών) και καινούργιος στο επάγγελμα, παρουσίασε με αποφασιστικότητα και τόλμη την ανοιξιάτικη συλλογή του. Γύρω του είχε συγκεντρώσει μερικές από τις πιο όμορφες γυναίκες του Παρισιού, που ήμουν φανίσι τους και μόνο φθάνει πάντα για να δώσει έναν εξαιρετικό τόνο στα φορέματα που επιδεικνύουν: την Αϊβυ, την περφόρη Αμερικανίδα — μανέκην με τα γατίσια μάτια, τη Σοφία που είχε καταπλήξει πριν από λίγο καιρό τη Νέα Υόρκη, όπου παρουσίασε διάφορα φορέματα και που θύμιζε περισσότερο παρά ποτέ τη Γκρέτα Γκάρμπο — το παλιό καιρού — με τα μεγάλα καπέλα φορεμένα Γισα και σκιάζοντας το μέτωπο, και τέλος τη Μπετίνα, την πραγματική ψυχή της δουλειάς του που έχει αναλάβει το τμήμα «έξωτερικών σχέσεων», χωρίς γι' αυτή να διατάσει να επιδείξει μερικά από τα ωραιότερα δημιουργήματα του Ζυβενσί, αποσπώντας σε κάθε της εμφάνισι τα χειροκροτήματα της ασφυκτικά γεμάτης αίθουσας.

Ας δούμε όμως, με λίγα λόγια, ποιά είναι η γραμμή, τα χρώματα, τα καπέλα που λανσάει ο Υμπέρ ντε Ζυβενσί, ο νεός αυτός — με την κυριολεξία — δημιουργός της μόδας: Πρώτα-πρώτα υπάρχουν δυο ο

600 περίπου γυναίκες από 60 διάφορες μέρη του κόσμου, βρίσκονται αυτή τη στιγμή στο Παρίσι, μέλη των αντιπροσωπειών των εθνών — μελών του Ο.Η.Ε. στη Γενική Συνέλευσι.

Ο αριθμός αυτός είναι αρκετά σημαντικός εν σχέσει με το γενικό αριθμό των αντιπροσώπων, και περιλαμβάνει... συζυγούς, συμβούλους και γραμματείς! Οι αντιπροσωπίες των Αραβικών κρατών δεν συνοδεύονται από γυναίκες, ενώ από τους 15 αντιπροσώπους της Περσίας οι 11 έχουν μαζί και τις συζυγούς των. Η Βραζιλιανή αντιπροσωπεία έχει το ρεκόρ στη συμμετοχή γυναικείων μελών: από τους 27 αντιπροσώπους, οι 9 είναι γυναίκες!

Σας παρουσιάζουμε μερικές από τις εκπροσώπους του άλλοτε άσθενους φύλου.

Αγγλία: Η Αϊβιν — Μαϊόν Ντάρμπανχ, 32 ετών, γραμματέας. Έργάζεται καθημερινά τουλάχιστον ως τις 9 το βράδυ, και παραπονείται ότι δεν της μένουν άκοιτες ώρες για να δει το Παρίσι.

Χιλή: Η Ιζαμπέλ Ρούκε, 44 ετών, γραμματέας της αντιπροσώπου (της περιφέρειας «Αντας Φιγκερόα»). Βγαίνει ελάχιστα έξω από το κτίριο του Ο.Η.Ε.

Ηνωμένες Πολιτείες: Η Ρίτα Μπράουν, 29 ετών, γραμματέας του πρεσβευτού Γκρος. Επισκέπτεται για πρώτη φορά το Παρίσι, όπου βρίσκει τη ζωή φοβερά ακριβή και τους αντιπροσώπους των Εθνών υπερβολικά... διαχτυκούς!

Γραμμές: η μία στενή και σφιγμένη, για τα φορέματα από μάλλινο και από αλτάκα, και για τα ταγιέρο. Η άλλη, φορδία και ελεύθερη, για τα φορέματα από σουαρό εμπριμέ, από ταφτ-σαντουγκ, από τούλι. Το στήθος είναι τοποθετημένο ψηλά και τονισμένο. Οι ώμοι φαρδώνουν, με το ανέβασμα των μανικιών ή από το ίδιο το σχήμα των μανικιών, που είναι φουσκωμένα. Η μέση σφίγγεται καλά με ζώνες που δένονται με χάρη, πολλές όμως φορές έχουν στο πλευρό των γοφών ένα πιάσιμο, που σχηματίζει «αμπιερμέν».

Όλες οι «πλούτες» από «σέρτινγκ» — το τόσο όμορφο αυτό άσπρο ύφασμα που ο Ζυβενσί χρησιμοποιεί συνεχώς και που μάς ξαναφέρει στην εποχή των γιαγιάδων μας — έχουν τα διπλά τους βολάν κεντημένα με μαυροί στην άκρη του μανικιού, στο κάτω μέρος μιας καινούργιας στα άμπιερμέν κλπ. Τα φουστάνια από όργαντι γεμάτα βολάν στο πίσω μέρος ή στη φούστα, τα περάστια καρέ από σέρτινγκ κεντημένα με μπροντερί ανγκλίκ, που φοριούνται ριχτά στους ώμους σαν σάλια, τα κάθε είδους νάουλον πλιά, καθώς και τα φορέματα από σέρτινγκ πλιά... όλα αυτά τα θαυμάσια πράγματα που μάς έδειξαν με τόση χάρη η Σοφία, η Αϊβυ και η Μπετίνα, ήταν

δλα φτιαγμένα με το πρωτότυπο και λαμπρό ταλέντο που χαρακτηρίζει τον καλλιτέχνη.

Όλα σχεδόν τα σύνολα της ανοιξιάτικης συλλογής του Ζυβενσί περιλαμβάνουν τρία χρώματα: το άσπρο του χιονιού, το μπλε, σαν τα μάτια της Μπετίνας, όπως το χαρακτηρίζουν εδώ, και το πράσινο «του στρεϊνίου», είναι τα χρώματα που επικρατούν μέσα στα άλλα. Τα χρώματα αυτά παρουσιάζονται, άλλο στο φόρεμα, άλλο στη φόβρα της ζακέτας, άλλο στη ζώνη, άλλο στις λεπτομέρειες: τις σάρες, τα καπέλα, τα γάντια, τις τσάντες. Δεν υπάρχει κανένα σύνολο που να αποτελείται μονότομα από το ίδιο μόνον χρώμα. Παντού θα βρείτε τουλάχιστον τρία χρώματα, συνδυασμένα πάντοτε με μία θαυμαστή αρμονία.

Αυτά είναι, σε γενικές γραμμές, τα κύρια σημεία της ανοιξιάτικης συλλογής του νεωτέρου και του... ψηλότερου (2 μ.) παρισινού ράπτου. Οι επιδείξεις των άλλων συναδέλφων του, που ακολουθούν σε μερικές ημέρες, θα μάς δώσουν τη δυνατότητα να αποκτήσουμε σύντομα μία περισσότερο ολοκληρωμένη εικόνα της ανοιξιάτικης μόδας του 1952, όπως τη λανσάει το Παρίσι.

Η ΔΙΚΗΓΟΡΙΝΑ

Προσπαθεί να πάρη τον άερα των συναδέλφων της.—'Η Θέμις δεν είναι κοκέτα.—Μιά αντίδικια που όδη γεί σε γάμο.—Οι γυναίκες και η νομική επιστήμη.—Από τις πελάτισσες λείπει η γυναίκα αλληλεγγύη

«Όσα εμπόδια κι' αν έχω ο δρόμος στον επαγγελματικό τομέα για τις γυναίκες, αυτές καταφέρνουν όπου τους δίνεται η ευκαιρία να συναγωνίζονται επικινδύνως τους άνδρες και συχνά να τους ξεπερνούν. Πριν από μερικά χρόνια οι προλήψεις στον τοπομαρτυρούσαν την εργαζόμενη γυναίκα σε μία κατώτερη αξιολογική κλίμακα, λες κι' η εργασία που έκανε για να κερδίσει τίμια τη ζωή της, την υποτιμούσε! Αλλά ήρθαν δίσεκτα χρόνια και σάρωσαν τις προλήψεις. Συγχρόνως ο γυναικείος αγώνας έγινε πιο έντονος, διεκδικώντας αναφαίρετα δικαιώματα. Σήμερα σε γραφεία, σε καταστήματα, σε παντός είδους επιχειρήσεις, θα δούμε να δίνει θριαμβευτικά παρών το «άνσβενς» φύλλον. Κι' η εργαζόμενη γυναίκα προχώρησε ακόμα σε μεγαλύτερες κατακτήσεις. Κατέλαβε εξ' εφόδου επαγγέλματα που τα θεωρούσαν οι άνδρες δικαίους της κληρονομιάς δικαίω, απόρρητο. «Ετσι έχουμε πια άνδρες δικαίους της κληρονομιάς δικαίω, τις... χημικές μας, τις αρχιτεκτονικές μας, τις αστυνομικές μας, τις σκηνοθετικές του κινηματογράφου μας. Τι ανδρικό επάγγελμα ν' αρσάσει κανείς και να μη εξασκήται από γυναίκες; Ελάχιστα επαγγέλματα παραμένουν για την ώρα προνόμιο των ανδρών, μα όπως πάμε, δεν θ' αργήσουν κι' αυτή να γνωρίσουν τη γυναικεία ενεργητικότητα και πυγμή! Γιατί, πρέπει απ' την αρχή να σημειώσουμε, πως και στα «κατ' εξοχήν» ανδρικά επαγγέλματα, οι γυναίκες κάνουν θαύματα. Σας παρουσιάζουμε από σήμερα όλους τους «τύπους» αυτών των γυναικών παρακολουθώντας από κοντά τις επιδόσεις τους, τις ιδιομορφίες τους και τις... ιδιοτροπίες τους, χωρίς φόβο και πάθος!

Στην υπηρεσία της Θέμιδος

Θηλυκού γένους η Θέμις — το σύμβολο της δικαιοσύνης. Κι' όμως στην «Ελλάδα» την υπερέτουν αποκλειστικός άνδρες. Αυτό βέβαια δεν μπορούσε να τ' ανεχθεί για πολύ καιρό. «Επρεπε ν' αντικρούσει και τη γυναικεία συνηγορία. «Οπόσο χρειάζονταν κάποια τόλμη εκ μέρους των γυναικών. Οι άνδρες είχαν μεταβάλει το έθιμο. Ένα χαμόγελο, κάποιο σκεπτικισμό, ένα τσάκι στη φωνή κι' ο αντίδικος έχανε την «υπόθεσις», και το μπουσουλάει...

Μα εδώ, πρόκειται η αναμέτρηση να γίνει «έναντιον τού ακροατήριου». Δεν έχει γινεί. Βλυσυρό πάντα το δικαστήριο, δύσκολα συνειννεί από τη συνηγορία των... θελήτων. Θέλει να τού ξετινάξουν, κυριολεκτικώς τον αντίδικο.

Τρομερές, λοιπόν, δυσκολίες συνάντησαν και συναντούν ακόμα οι δικηγόρινες μας στα πρώτα τους έθιμα. Ψάχνουν να βρουν τρόπο να πείσουν τον άερα στους συναδέλφους τους. «Επειτα εξακολουθούν να αρκούνται να μη εμπιστευτούνται τη δική τους πελάτισσα. Θέλει να τού ξετινάξουν, κυριολεκτικώς τον αντίδικο.

Τρομερές, λοιπόν, δυσκολίες συνάντησαν και συναντούν ακόμα οι δικηγόρινες μας στα πρώτα τους έθιμα. Ψάχνουν να βρουν τρόπο να πείσουν τον άερα στους συναδέλφους τους. «Επειτα εξακολουθούν να αρκούνται να μη εμπιστευτούνται τη δική τους πελάτισσα. Θέλει να τού ξετινάξουν, κυριολεκτικώς τον αντίδικο.

— Δε βαρύνει, λένε. Δε μας φτάνουν τα τραβήγματα πλύνουμε με τα δικαστήρια, να μπλεχτούμε τώρα και με γυναίκες! Το περίεργο είναι πως ούτε κι' οι πελάτισσες αναβέβαιναν πρόθυμα υπόθεσις στις δικηγόρινες. Λέπει η γυναίκα... αλληλεγγύη. Καταφεύγουν κι' αυτές εύκολα-εύκολα. Καταφεύγουν κι' αυτή την πλευρά στους δικηγόρους. «Απ' αυτή την πλευρά, όπου θ' αποφασίσουν να μη σ' ένα πρό, όπου θ' αποφασίσουν να μη σ' ένα πρό, όπου θ' αποφασίσουν να μη σ' ένα πρό...

Γενικά, οι δικηγόρινες μας, παλεύουν ηθικά να επιβληθούν. Κι' αρκετές κατα-

φεραν ήδη να χαίρουν εκτίμησες απ' όλο το νομικό κόσμο. Θεωρούνται ισότιμα κι' αξία μέλη του. Μια απ' τις πιο διακεκριμένες νομομαθείς, μας δήλωσε ότι «ο έγκριτος της γυναικείας άντεχει εις άριον επιστημονικών εξοπλισμών και δεν πάσχει από χάσματα δαλώς διανοητικής λειτουργίας».

Η Δικηγόρινα. Τη συναντούμε στο γραφείο της, σκυμμένη πάνω σε δικαιογραφίες. Πόσο άλλαξε τον άνθρωπο το περιβάλλον! Κάτι περισσότερο: Τον προσκαλούν στο δικό του κλίμα, στη δική του «ατμόσφαιρα». Τόσο σημαντικό μας αμυνέλο, έχει απβάλει κάθε τι που μπορεί να τού δώσει το χαρακτήρισμα της «κοκέτας».

Ντίσιμο απλό, καθαρό. Μαλλιά χτενισμένα χωρίς... περ... Ντεκόλτε μηδέν. Κοκκινάει στη χείλη — μόλις, σαν υποψία. Τακούνι γέμισ πόντους, βία τέσσερις — όχι πάνω πάνω. Μάτια ζωηρά, που θαρρείς κι' έπαψαν να δίνουν άλλου είδους υποσχέσεις, εκτός από την υποσχέσις ότι θα... κερδίσουν τη δική. «Υφος αυστηρό και ήρεμο.

Προσπαθούμε να μιλούμε κουβέντα με τη δικηγόρινα. Μας χαμογελάει. Παίρνουμε θάρρος.

— Καθίστε, μας κόβει. Ξανασκύβει πάλι στους φακέλους. Περιμένουμε. Σηκώνεται. «Ανοίγει τη βιβλιοθήκη. Βγάζει κάτι τόμους. Τους ξεφυλλίζει. Διαβάζει. Κλείνει τους τόμους. Κλείνει τη βιβλιοθήκη. Κάτι σημειώνει στο καρτέλ της. Κάθεται στη γραφομηχανή. «Ανάγει τοιγάρο. Τακ-τακ-τακ. Τέλειωσε το «σκεπτικισμό» της υπόθεσής. Διά ταύτα... «Επιχειρούμε να της πάρουμε μια λέξη.

— Παντών. Το περιοδικό μας...

— Τελιώνω! Με συγχώρητε...

Σταματάμε. Ξεροκαταπίνουμε. «Υπομονή. Βρίσκεται απορροφημένη στη δουλειά της η Δικηγόρινα. «Εχ... να υποστηρίξει αύριο μια υπόθεσις στο Πρωτοδικείο. Πού καιρός για συνεντεύξεις; Μελετάει. Κάθε υπόθεσις γι' αυτήν είναι δυο... μάχες. Δίνει συγχρόνως τη μάχη της επιστήμης και της γυναίκας. Πρέπει να τις κερδίσει.

Επιτέλους. Τοποθετεί το χαρτιά στην τσάντα της. Τσάντα λεγόντας, έννοιας το χαρτοφυλάκιο. Την άλλη, τη γυναικεία, την έχει κατοικήσει προ πολλού. Κλείνει το στυλό της. «Ετοιμάζεται να φύγει. Την πλησιάζουμε θαρραλέα:

— Το περιοδικό μας, λένε, σας παρακαλεί...

— Κι' εγώ θα σας παρακαλούσα, μας κόβει πάλι να ρθ... μια άλλη ώρα. Δε θα προφτάσουμε να μιλήσουμε όσο πρέπει. Στάς δώδεκα με προειμένει ο πρόεδρος. «Ελάτε καλύτερα τ' απόγευμα που είναι κλειστά τα δικαστήρια!

Μας σφίγγει το χέρι. Και πριν ανοίξουμε το στομάχι μας — έστω κι' από θαυμασμό! — γίνεται καπνός. Τέχουμε να την παρακολουθήσουμε. Κατεβαίνει δυο-δυο τα σκαλιά. Βιάζεται. «Αλλά διαζώμαστε κι' εμείς. Τούλάχιστο να δούμε πως εργαζείται.

Περπατάει γρήγορα. Δε μας πήρε χαμπαρι φαίνεται. Μπρίσκει στα δικαστήρια της οδού Σανταρόβ. Με μια όρμη! Στοιβεί τους διαδρόμους σαν στο στίτι. Τρυπώνει μέσα σε μια πόρτα. Χάνεται. Και τώρα;

★

Τέτοια είναι η Δικηγόρινα. Εύκλινη, σοβαρή, ακούραστη. Συναντάμε στο γραφείο της την κ. Άννα. Τιμημένη. Είναι κι' εκείνη έτοιμη ν' αναχωρήσει για τη... Θεσσαλονίκη.

— Έχω μια υπόθεσις εκεί, μας λέει. Φεύγω αεροπορικώς το μεσημέρι. Θα γυρίσω μεθαύριο. «Ελάτε να τ' αποχαιρετήσω...

— Έχουμε πικρόν πείραν! της απαντούμε. Πέστε μας δυο λόγια για το επάγγελμά σας.

— Η επαγγελματική επίδοσις της γυναικας στη Δικηγορία εν συγκρίσει με τη σημειούμενη σε άλλες χώρες παρουσιάζεται σταθερώς προοδύουσα. Μα είναι δύσδεκα και σε μισή ώρα φεύγει τ' αεροπλάνο!

— Μιά στιγμή. Πως τα πάτε με τους συναδέλφους σας;

— Θαυμάσια. Δυστυχώς όμως από τον κόσμο δεν έχει γίνει νοητόν ότι και το γυναικείο φύλον δύναται να βέβαια εις σωματικήν ρωμαλεότητα αλλά εις άλλας εκδηλώσεις, να διαβέη μείζονα Ισχύον, που δεν είναι δυσμενής παράγω, δια τ' αποτέλεσμα μιας δικής... Άντις σας!

Κι' η κ. Τιτομινελή μας αφήνει στα κρύα του λουτρού. Μιά άλλη συναδέλφος της, η κ. Π. Μ., τ' «διο βιαστική» έχει, όπως μας λέει, να μας διηγηθή ένα σωρό ανέκδοτα απ' το επάγγελμά της, με τη διαφορά, να περασουμε άλλη... ώρα και να κρατήσουμε την ανωνυμία της.

— Δεν μ' αρέτη, μας δηλώνει ο δημοσιογραφικός θόρυβος. Αν και το επάγγελμά του δημοσιογράφου είναι πολύ συγγενές με το δικό μας!

— Πέστε μου ένα ανέκδοτο, γιατί λόγω επαγγελματικής... συγγενείας κι' εγώ διαζώμαι!

— Δεν προλαβαίνω. Πρέπει να μελετήσω στο Πρωτοδικείο μια δικαιογραφία εκατό σελίδες!

— Ο αντίδικός σας θάχει άνδρα συνήγορο;

— Φυσικά. Μα δε με τρομάζει. Σκεπτόμε ότι με τον άνδρα μου πρωτογνωρίστηκα ως... αντίπαλοι σε μια υπόθεσις.

— Και ποιος ιην κέρδισε;

— Αμφότεροι. Ο ένας κέρδισε την υπόθεσις κι' ο άλλος τον... άλλον!

Γ. ΣΤΑΥΡΟΥ

ΦΛΟΓΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΣΤΑΧΤΗ

Του 'Ηλία Μπακοπούλου

Η Γυναίκα διατηρεί ακόμα όλα τα εξωτερικά γνωρίσματα της «κουκλοειδούς» εμφάνισης, — αλλά όχι πια στην πρώτη τους φρεσκάδα. Είναι ένα θαυμαστό «πιν-απ-γκέρλ», που ο Χρόνος του σπέρνει στα μαλλιά τις πρώτες πλατίνες και του οργώνει τη μεταξωτή επιδερμίδα με τις πρώτες υπόνοιες των ρυτίδων. Είναι στην ηλικία που το Δράμα της Ωραίας δρίσκεται σ' όλη την ακμή του. Λίγα χρόνια πιο πριν ήταν ο Πειρασμός, ήταν ο Παλμός κι' ο Πόθος των ανδρών. Λίγα χρόνια μετά, θα είναι η Γαλήνη-κάτω απ' τα χιόνια των μαλλιών. Σήμερα είναι η Άγνια της Γυναίκας, που περνάει από τον Έρωτα στο Σεβασμό.

Δίπλα της, πολύ κοντά της, ο Άντρας, ο σύντροφος των τρελών ερωτικών καπρίτσιων της πρώτης νεανικής ηλικίας, παρακολουθεί την άγνια της με τη σοφή του πείρα...

Είναι δραδάκι, μόλις ο Άντρας γύρισε απ' τη δουλειά του.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σιγά). — Είναι ώρα, να πω να σεβρίουν το φαγητό;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τρυφερά). — Γιατί διάζεσαι; (μ' ενδιαφέρον) Πεινάς;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Μπα. Δυ. Μαλλον η συνήθεια είναι... (με «υγρή» φωνή από τ' άσπαρατα δάκρυα της ψυχής). Για να εκλείψουμε και τη σημερινή μέρα... (τραγικά). Να κάνουμε ένα άκομα δέμα προς τα γηραιά... (ανοιγοκλείνει γρήγορα τα βλέφαρά της, για να συγκρατήσει το δάκρυ, που πάει να κρεμαστή στις άκρες των βλεφαρίδων της).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (την κυττάζει προσεχτικά). — Δεν θα ήθελες να βγαίνεις λίγο; Έχουμε τόνον καιρό να πάμε στο θέατρο...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (βαθώς στεναγμός). — Δε βαρύνει... (τα δάκρυα πολλαπλασιάζονται, κινδυνεύουν να ξεχειλισθούν σε ρυακία δούνης).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τάχα αδιάφορος). — Καλά, όπως θέλεις... Πες να ετοιμάσουν για φαγητό...

(Η Γυναίκα σηκώνεται και περνάει στην τραπεζαρία. Μια στιγμή. «Επειτα ο Άντρας παίρνει ένα κομμάτι χαρτί, χαράζει πάνω του δυο-τρεις άράδες με αλλοιωμένο γραφικό χαρακτήρα, έπειτα το διπλώνει, το ξεδιπλώνει και... βάζει τις φωνές).

Ο ΚΑΛΟΨΥΧΟΣ

— Έδωσα ένα χιλιάριο σ' ένα μικρό κοριτσάκι που έκλαιγε... και να το αποτέλεσμα!

ΚΑΛΩΣ Ν' ΑΡΘΗΣ

Καλώς νάρθης κι' απόψε γλυκειά μου νυχτιά, καλώς νάρθης κι' απόψε σαν πάντα να κρύψης, τις ασκήμιες του κόσμου, τους πόνους, τις θλίψεις, μέσ' στα πέπλα σου αυτά τα σταχτιά...

Όταν νοιώση όλ' η πλάση θερμά κι' απαλά πως τ' ανάλαφρο χέρι σου άργα την τυλίγει, μία σταλίτσα χαρά—μία χαρά τόσο λίγη!... μέσ' στις φλέβες της τότε κυλά...

Κι' αλαφριά, μην ταραξουν τη θεία σιγή, τα όνειράτα πουχα αποδιώξει η μέρα, κατεβαίνουν άργα μέσ' στο διάφανο άγέρα για ν' άγγιξουν και πάλι τη γή...

Καλώς νάρθης κι' απόψε νυχτιά μου ξανά στο λευκό προσκεφάλι για λίγο να γείρω τη γαλήνη να νοιώσω κι' εγώ που τριγύρω να σκορπίζεται στην πλάση άρχινά...

Να σφαλίσω τα βλέφαρα κάποια στιγμή, και να δώ να σιμώην κοντά μου και πάλι, τρυφερά—τρυφερά το ξανθό της κεφάλι που το πνίξαν συχνά οι λυγμοί...

Μέσ' στο πλάνο μυστήριο νυχτιάς άττικής μιας νυχτιάς δροσερής, από πόθους γεμάτης να προσέρω άγνα το γλυκό τ' όνομά της, σε μία νότα απαλής μουσικής...

Και ν' ακούσω κι' εγώ να μου λέν τρυφερά, σαν μικρού άηδονιού μία γλυκύτατη τριλλία, το δειλό «σ' αγαπώ» δυο μισάνοιχτα χείλια, ροδοπέταλα άγνα, δροσερά...

Καλώς νάρθης κι' απόψε γλυκειά μου νυχτιά, κι' άφου πάντα φροντίζεις να διώχνης τις θλίψεις, σου ζητώ σαν χάρι κι' έμένα να κρύψης μέσ' στα πέπλα σου αυτά τα σταχτιά...

Θ. ΚΑΡΖΗΣ

τρελλού θυμού) Ψεύτρα! 'Επιπόλαιη! 'Ασυνείδητη! (κατακόκκινος, με σφιγμένες γροθιές) Ποιος είν' αυτός; Πόσον καιρό κρατάει αυτή η δρώμικη ιστορία κάτω απ' τα μάτια μου;

(«Ετσι καθώς κραυγάζει είναι ο πρό... εκροαστίας» εξαλλος ηλιάρης νεοσ, που αγωνιζόταν να την κρατήσει δική του, ανάμεσα στη βουλιμία και στον «άνθρωποφαγικό» θαυμασμό των άλλων ανδρών, είναι ο αίσθηματικός Δόν Κιχώτης, που κονταροχτυπιόταν με άπειρες κι' ανύπαρχτες αντίληψες σκίες. Η Γυναίκα τον κυττάζει, στην αρχή καταπληκτη, έπειτα λίγο-λίγο μπαίνει στο ρόλο της εποχής εκείνης, ξαναγίνεται η γεμάτη αυτοπεποίθησις για την ομορφιά της κοπέλλα, η φιλαρεσκί, η τσαχπίνη, που μέσα στην αγάπη της έχει κι' έναν μικρό ψυχικό... σαδισμό).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Σιγά, καλέ! Δεν σου φάνηκε, για να φωνάζεις τόσο! Ρεζίλι θα γίνουμε στον κόσμο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με φωνές). — Φάνει πια η υποκρισία! Ρεζίλι μ' έκανες τόσον καιρό, μα δεν το συλλογίστηκες! Μεσολάινα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (περιπαιχτικά χαμόγελο). — Νά, μια κολεκευτική παρομοίωσις!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (άφρισμένος). — Τολμάς; (τρέμει ολόκληρος) Πες μου, πως τ' αποφάσισες... πως τ' αποφάσισες να το κάνης αυτό; Δεν σ' έφταναν οι συζυγικές γνώσεις κι' ήθελες να παρακολουθήσεις και «άνωτερες σπουδές» σε... φροντιστήριο έρωτος;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Σιγά, καλέ! Δεν σου φάνηκε, για να φωνάζεις τόσο! Ρεζίλι θα γίνουμε στον κόσμο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με φωνές). — Φάνει πια η υποκρισία! Ρεζίλι μ' έκανες τόσον καιρό, μα δεν το συλλογίστηκες! Μεσολάινα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (περιπαιχτικά χαμόγελο). — Νά, μια κολεκευτική παρομοίωσις!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (άφρισμένος). — Τολμάς; (τρέμει ολόκληρος) Πες μου, πως τ' αποφάσισες... πως τ' αποφάσισες να το κάνης αυτό; Δεν σ' έφταναν οι συζυγικές γνώσεις κι' ήθελες να παρακολουθήσεις και «άνωτερες σπουδές» σε... φροντιστήριο έρωτος;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Σιγά, καλέ! Δεν σου φάνηκε, για να φωνάζεις τόσο! Ρεζίλι θα γίνουμε στον κόσμο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με φωνές). — Φάνει πια η υποκρισία! Ρεζίλι μ' έκανες τόσον καιρό, μα δεν το συλλογίστηκες! Μεσολάινα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (περιπαιχτικά χαμόγελο). — Νά, μια κολεκευτική παρομοίωσις!

Αύλαίμ.

Φάρλεϋ Γκρέηντζερ

Ο ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΟ ΧΟΛ-
ΛΥΓΟΥΝΤ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΔΡΙΚΗ ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ

ΕΝΑΣ όμορφος άνδρας με
μια λεπτή ευαισθησία. Αυ-
τός είναι ο χαρακτηρισμός
που του δίνει η αχώριστη
φίλη του Σέλλεϋ Γουίντερς, η ό-
ποια πριν από λίγον ακόμα και-
ρό τον εύρισκε λίγο «κουτόν».

Το ρομάντζο Φάρλεϋ Γκρέν-
τζερ — Σέλλεϋ Γουίντερς χρο-
νολογείται από καιρό. Απασχο-
λεί καθημερινά τον διεθνή τύπο,
αλλά οι ήρωές του δεν έννοούν
να του δώσουν το εύτυχές τέλος
που όλοι περιμένουν. Είναι και
οι δυο χαρακτήρες άνυπότακτοι
και δυναμικοί και δεν θέλουν να
υποταχθούν στα δεσμά του γά-
μου. Μόλις τελειώσει την τελευ-
ταία ταινία του, ο Φάρλεϋ ήλθε
στην Ευρώπη να συναντήσει τη
Σέλλεϋ και να διασκεδάσουν τις
μέρες της άργίας τους μαζί.
Πολλοί περίμεναν πως το ζευ-
γάρι αυτή τη φορά θα παντρευ-
όταν. Άλλοι πιστεύουν πως έ-
χουν ήδη παντρευτή κρυφά. Τι-
ποτα όμως δεν είναι εξακριβω-
μένο.

Ο Φάρλεϋ Γκρέντζερ γεννή-
θηκε στο Σαν Χοσέ της Καλι-
φόρνιας το 1925. Ο πατέρας
του κατάγεται από τις πιο πα-
λιές οικογένειες που κατοίκησαν
σ' αυτή τη χώρα, η δε μητέρα
του από την Αλαμπάμα.

Οι γονείς του δεν θέλησαν
ποτέ να τον επηρεάσουν στην
επαγγελματική του καριέρα.
Γι' αυτό ο Φάρλεϋ άρχισε να
παίζει από μικρός στο θέατρο
χάρis στη βοήθεια ενός πατρι-

κού του φίλου.

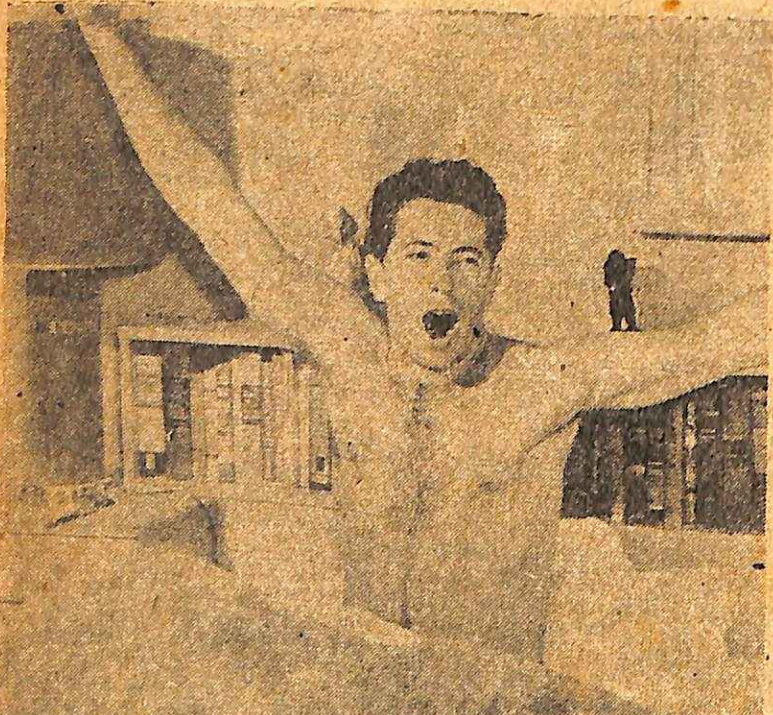
Ο Σάμουελ Γκόλντγουϊν τον
ανέκαλυψε ενώ φοιτούσε ακόμη
στο Χάϊ Σκούλ και του έδωσε
ένα ρόλο σε μία ταινία.

Το 1944 διέκοψε την καριέρα
του για να υπηρετήσει στο Ναυ-
τικό. Απεστρατεύθη μετά δύο-
μιση χρόνια και ξαναγύρισε στο
Χόλλυγουντ με τη ζωηρή θέληση
να κερδίση τον καιρό που έ-
χασε.

Έπαιξε στις ταινίες «Η φά-
νισσα», «Ο δρόμος», «Πριν έυ-
πνήση η πόλις». Οι τελευταίες
που γύρισε είναι η «Συγκεντρώ-
σου!», με τη Σέλλεϋ Γουίντερς,
και η ταινία «Σε ποδώ» με την
Πέγκυ Ντόου.

Ο Φάρλεϋ Γκρέντζερ έζησε
πέρασι τέσσερις μήνες στην Ευ-
ρώπη, περιοδεύοντας τις διάφο-
ρες χώρες της. Θέλησε να γνω-
ρίση για λίγο από κοντά εκεί-
νους τους ανθρώπους που «θεω-
ρούσαν τους εαυτούς των τυχε-
ρούς όταν είχαν να φάνε αρκετά
και να χορτάσουν». Φυσικά για
τον Φάρλεϋ Γκρέντζερ, που δεν
γνώρισε ποτέ τί θα τη πείνα,
επιθυμίες σαν κι αυτές του
προκαλούν την περιέργεια...

Είναι ένας από τους πιο δη-
μοφιλείς αστέρες του Χόλλυ-
γουντ και από τους νέους γόη-
τες της θόδης. Ζη μόνος του
σ' ένα μικρό διαμέρισμα και έ-
ταν δεν έχη δουλειά στο στού-
ντιο, μαγειρεύει ο ίδιος. Σε μία
πόλι δε όπου άβηθουν τα αυτο-
κίνητα «Καντιλάκ» και «Ρόλε-
Ρόις», ο Φάρλεϋ γυρίζει με ένα

Ο ΦΑΡΛΕΥ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΟΝΕΙ-
ΡΟΠΟΛΟΣ, ΕΝΑ ΚΑΛΟΜΑΘΗΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ. ΤΟΥ ΑΡΕΣΕΙ
ΝΑ ΚΑΘΕΤΑΙ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ, ΝΑ ΜΑΓΕΙΡΕΥΗ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ
ΚΑΙ ΝΑ ΧΟΥΖΟΥΡΕΥΗ ΕΠΑΝΩ ΣΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΤΟΥ!...

Σεβρολέτ. «Η επιτυχία και το
χρήμα που κερδίζει δεν τον έ-
πηρεάσαν καθόλου.

Φέτος έγινε 27 χρονών και
σχυρίζεται πως ώριμασε πια
σκέτα σε ταλέντο και ηλικία.
Είναι αλήθεια πως πέρασαν δε-
κα χρόνια από τότε που τον ά-
νεκάλυψε ο Σαμ Γκόλντγουϊν και

μέσα σ' αυτά επέτυχε πολλά
πράγματα. Μά οι επιδιώξεις
και φιλοδοξίες του δεν σταμα-
τούν ως εδώ. Γρήγορα θα πάση
μια θέση ανάμεσα στους πολύ
μεγάλους καλλιτέχνες, γιατί το
θέλει και ξέρει τον τρόπο πώς
να το επιτύχη.

P. ΒΕΛΙΣ.

ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ ΤΟΥ 1931
έγινε κάτι που άλλαξε ό-
λο το δρόμο της ζωής
μου. Γνώρισα τη Γουά-
λεις Γκρόβιντ Σίμφον.

Είχαμε πάει με τον αδελφό
μου Γεώργιο το Σάββατοκύρια-
κο για ψάρεμα στο Μέλτον
Μάμπραϊν στη κομητεία Λή-
στερ. Ανάμεσα στους καλοση-
μένους ήταν και ο κύριος και η κυ-
ρία Σίμφον. Έκανε κρύο, είχε
ύγρασία και όμίχλη και ήταν
φανερό πως η κυρία Σίμφον ύ-
πέφερε από δυνατό κρυολόγη-
μα. Έπειδή μου είχαν ειπή πως
ήταν Αμερικανίδα, πώρησα
σκόπιμα να κάνω την παρατή-
ρησι ότι θα της έλειπε πολύ το
καλοριφέρ που είναι δυστυχώς
στή χώρα μου πολύ σπάνιο. Τα
μάτια της πήραν μία έκφρασι
σίρυνείας.

— Λυτάμαι, σέρ, μου είπε,
αλλά προίμενα κάτι καλύτερο,
κάτι το πιο πρωτότυπο, από
τον πρίγκιπα της Ουαλλίας.
Την παρατήρησι που είπατε
την κάνουν σχεδόν σε κάθε Α-
μερικανίδα που ξέρεται στον
τόπο σας.

Αποτοσθίχθηκα και άρχισα
να κουβεντιάζω με άλλους κα-
λεσμένους. Αλλά τα λόγια της
άντηχούσαν αδιάκοπα στ' αυ-
τιά μου. Ήταν η πιο ανεξάρ-
τητη γυναίκα που είχα συναν-
τήσει. Βλεποντάς την συλλογι-
ζόμουν ότι ο πόλεμος για την
αμερικανική ανεξαρτησία, στα
1776, δεν είχε γίνει ακόμα.

Έτσι έγινε η γνωριμία μας.
Ξανσυναντηθήκαμε τα επό-
μενα χρόνια σε διάφορες φιλι-
κές συγκεντρώσεις στο Λονδίνο
και σπανιότερα σε γουήκεντ,
έξω από την πρωτεύουσα. Ύ-
στερα την ξαναείδα σ' ανά-
κτορα του Μπάκιγκχαμ, όταν
έγινε η παρουσίασις της στους
γονείς μου. Στεκόμουν, όπως
πάντοτε, πίσω από τους χρυ-
σούς θρόνους όταν την είδα να
πλησιάζη ανάμεσα στη σιγανή
πομπή των κυριών που έμπαι-
ναν την ημέρα εκείνη για πρώ-
τη φορά σ' ανάκτορα, που έ-
κοναν τη πρώτη τους εμφάνισι
στην Αύλη. Όταν ήρθε η σει-
ρά της να κάνει την καθιερωμέ-
νη υπόκλισι, πρώτα μπροστά
στον πατέρα μου και ύστερα
μπροστά στη μητέρα μου, μου
έκαναν βεθεία εντύπωσι η χαρι-
τωμένη της στάσις και η φυσι-
κή μεγαλσπρέπεια στις κινήσεις
της.

Το ζεύγος Σίμφον είχε ένα
μικρό αλλά χαριτωμένο διαμέ-
ρισμα. Όλα εκεί μέσα πρόδι-
ναν ξεχωριστό γούστο και η
Γουάλλεις ήταν το κέντρο μιας
ευχάριστης, εύθυμης και γεμά-
της ζωντανία συναναστροφής.

Κάθε φορά που ήρισκόμουν στο
Λονδίνο τους επισκεπτόμουν α' ευ-
χάριστοι για ένα τσάι ή για
ένα κοκταίλ ή και κάθε φορά
μου έκανε εντύπωσι πόσο καλά

ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΔΟΥΑΡ-
ΔΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΟΥΑΛΙΣ ΣΙΜΦΟΝ, ΟΠΩΣ ΤΟ ΔΙΗΓΕΙ-
ΤΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΔΟΥΣ ΤΟΥ ΟΥ·Ι·ΝΑΣΩΡ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ
ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΠΡΟ ΟΛΙΓΟΥ ΚΑΙ ΕΙΧΕ ΚΑΤΑ-
ΠΛΗΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

πληροφορημένη ήταν η οικοδέ-
σποινα στα ζητήματα της πολι-
τικής και σε άλλα επίκαιρα θέ-
ματα. Περισσότερο όμως απ' όλα
θαύμαζα την ελιγκριεία με
την όποια εξέφραζε τις σκέψεις
της. Όποτε τύχαινε να έχη αν-
τιρρήσεις τις διετύπωνε έξυπνα
αλλά και έντονα. Αυτό με γοή-
τευε. Ένας άνθρωπος στη δική
μου βέα δεν συναντούσε συχνά
τέτοια ελιγκριεία.

Και κάποια μέρα άρχισε ν'
αποκτά ακόμη μεγαλύτερη ση-
μασία για μένα. Έχω την εν-
τύπωσι ότι για πολύν καιρό ά-
διαφορούσε για το ενδιαφέρον
που έδειχνα γι' αυτήν. Η καρ-
διά ενός πρίγκιπας, όπως και
η γενικότερη πολιτική του, πρέ-
πει να μένουν πάντοτε μέσα
στα όρια που τους προδιαγρά-
φει το σύνταγμα. Η δική μου
όμως καρδιά επαναστατούσε έ-
ναντιον της ιδέας αυτής. Κάτι
το απροσδιόριστο ζωντανέμε
από την άρχη μέσα μου την έλ-
πίδα ότι θα μπορούσα κάποτε
να μοιρασθώ μαζί της τη ζωή
μου. Αλλά δεν ήξερα πώς θα
μπορούσε να γινη αυτό. Το μά-
νε που έννοιωθα ήταν ότι η εκ-
πλήρωσις αυτής της επιθυμίας
μου θα συναντούσε μεγάλες δυ-
στολίες. Σύμφωνα με το νόμο
ο γάμος ενός πρίγκιπας από
βασιλικό αίμα προϋποθέτει την
έγκρισι του βασιλέως και τελι-
κά του κοινοβουλίου. Είχα πολ-
λούς λόγους να πιστεύω ότι ο
πατέρας μου δεν θα έδινε τη
συγκατάθεσι του. Ένας από
τους λόγους αυτούς ήταν και
ότι πριν από το γάμο μου έ-
πρεπε να προηγηθί το διαζύ-
γιο της Γουάλλεις. Είχα πάρει
την απόφασι να μιλήσω με τον
πατέρα μου για το ζήτημα αυ-
τό. Αλλά δεν ήταν και τόσο
εύκολο. Ήξερα ότι η υπόθεσις
του γάμου μου βασάνιζε τους
γονείς μου. Ήμουν ο διάδοχος
του θρόνου και ήθελαν να με έ-
δουν να σχηματίζω οικογένεια,
σύμφωνα με τις βασιλικές πα-
ραδόσεις. Αλλά η ιδέα του γά-
μου της σκοπιμότητος με έ-
φεργε άνω-κάτω, ήταν έντελώς
αντίθετη προς το χαρακτήρα
μου.

ΓΙΝΟΜΑΙ ΒΑΣΙΛΗΑΣ

Ο πατέρας μου πέθανε πριν
να μου δοθί η ευκαιρία να μι-
λήσω μαζί του για την υπόθε-
σι μου. Είχαμε μαζευτή όλοι
γύρω του, στο Σάντριγκχαμ,

κατά τις τελευταίες στιγμές
της ζωής του. Πέθανε πέντε λε-
πτά πριν από τα μεσάνυχτα.
Και ενώ προσπαθούσα να συγ-
κεντρωθώ και να καταλάβω τη
δυστυχέρη σημασία της στιγμής
αυτής, έννοιωσα τη μητέρα μου
που έσφιξε μέσα στο χέρι της
το χέρι μου και ύστερα το φίλη-
σε. Ύστερα προχώρησε ο ά-
δελφός μου Γεώργιος και πριν
προφθάσω να τον αποτρέψω μι-
μήθηκε το παράδειγμά της. Ή-
ταν μία παλιά παράδοσις που
ερχόταν να μου θυμίση ότι από
τη στιγμή εκείνη ήμουν βασι-
λιάς.

Για λίγον καιρό είχα την εν-
τύπωσι ότι με είχαν αφήσει ό-
λομόναχο πάνω σε μία μεγάλη
σκηνη για να παίξω ένα ρόλο
που δεν είχε ακόμη γραφί. Από
μικρό παιδί το είχα μάθει πως
σύμφωνα με όλες τις πιθανότη-
τες, θα έπρεπε κάποτε να παί-
ξω το ρόλο αυτό. Η ζωή μου
και οι πάθοι μου, που τους εί-
χα κιόλας αφιερώσει σε κάποια
μυστική μου έλπίδα, έγιναν εα-
φικά κτήμα της αυτοκρατο-
ρίας. Και ήταν φανερό ότι αυτή
η αυτοκρατορία θα ώρωνόταν
έναντι στις ελπίδες μου. Παρ' όλα
ταύτα ανέλαβα τα βασιλι-
κά μου καθήκοντα με την πιο
καλή θέλησι και με τις πιο φι-
λες επιδιώξεις.

Κατά τους έξη πρώτους μή-
νες του αώλικού πένθους ήμου-
να απάλαγμένος από κοινα-
νικές υποχρεώσεις. Περνούσα
τα Σάββατοκύριακά μου στο
Φόρτ-Μπελντενέρε, κάπου 40
χιλιόμετρα έξω από το Λονδί-
νο, μαζί με μερικούς φίλους.
Πότε-πότε ερχόταν και η Γου-
άλλεις. Βλεπόμασταν όποτε μάς
δινόταν ευκαιρία για να ιδω-
θούμε. Η συμπαθής που μου
έδειχνε και η ψυχική της δύνα-
μις μου έκαναν καλό.

Τον Αύγουστο ώργάνωσα
μια έκδρομη στη Μεσόγειο με το
γιώτ «Ναλίν». Μέσα στους άλ-
λους πολυάριθμους προσκαλε-
σμένους ήταν και η Γουάλλεις αν
και είχαμε πληροφορηθί στο
μεταξύ και οι δυο ότι το μεγα-
λο ενδιαφέρον που έδειχνα γι'
αυτήν είχε άρχισει να σχολιά-
ζεται με πολλούς τρόπους. Ή-
μουν ευδιάθετος σε όλο το τα-
ξίδι αν και προσπαθούμουν τα
δυνατά σύνεφα που είχαν άρχι-
σει να μαζεύονται στον ορίζον-
τα και που θα ξεσπούσαν κάπο-
τε σε θύελλα. Οι αμερικανικές

έφημερίδες ήταν γοητευμένες ά-
πό τη φίλια μου με τη Γουάλλεις
και μάς παρακολουθούσαν παν-
τού.

Την 1η Οκτωβρίου ξαναγύ-
ρισα στα ανάκτορα του Μπά-
κιγκχαμ. Έγκοταστάθηκα χω-
ρίς όρεξι μέσα στο μεγάλο κτί-
ριο. Καθώς διέσχίζα το κατώ-
φλι της εβασιλικής πύλης έν-
νοιωσα τον ίδιο μουχλιασμένο
αέρα που ήταν για μένα το κυ-
ριότερο χαρακτηριστικό του
κτιρίου αυτού. Από σεβασμό
στη μνήμη του πατέρα μου δεν
θέλησα να έγκοτασταθώ στα
διαμερίσματά του, στο δεύτερο
όροφο. Ένοιωθα έξ άλλου κά-
ποια προαισθησι, που μου έλε-
γε να μη μεταβάλω τίποτε εκεί
μέσα, να τ' αφήσω όλα όπως
τά είχα δει. Κατά τους δύο
μήνες που κατοικούσα στο Μπά-
κιγκχαμ δεν έννοιωσα να μ' έ-
γκαταλείψη το συναίσθημα πως
δεν ήταν εκεί μέσα η θέσις μου.
Παρ' όλα αυτά άρχισα να δου-
λεύω έντατικά.

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΜΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Στις 27 Οκτωβρίου επρό-
κειτο να δικασθί στο δικαστή-
ριο του Ίψγουϊτς η υπόθεσις
του διαζυγίου της Γουάλλεις. Οι
Αμερικανικές έφημερίδες το
πληροφορήθηκαν αμέσως και
άρχισαν να προφητεύουν ότι
μόλις έπαρινε το διαζύγιο της
θα γινόταν βασίλισσα της Αγ-
γλίας. Αντιθέτως οι άγγλικές
έφημερίδες δεν ανέφεραν το πα-
ραμικρό, επειδή ακολουθούσαν
την παλιά παράδοσι να μη ά-
νακατεύονται στα ιδιωτικά ζη-
τήματα της βασιλικής οικογέ-
νειας. Δεν συνέβαινε όμως το
ίδιο με την κυβέρνησι. Ο πρω-
πουργός Μπάλντουϊν μου ζήτη-
σε να τον δεχθώ σε ακρόασι για
ένα πολύ σοβαρό και πολύ έ-
πείγον ζήτημα. Κατάλαβα αμέ-
σως ποιο ήταν το ζήτημα αυτό,
ποια σοβαρή κρίσις απειλούσε
τα ιδιωτικά μου ζητήματα.

Ο πρωθυπουργός έσπευσε
να μου δηλώση αμέσως ότι δεν
ερχόταν να μου μιλήση μόνο
σαν αρχηγός της κυβερνήσεως,
αλλά και σαν καλός και πρόθυ-
μος φίλος. Τα γραφόμενα του
ξένου τύπου σχετικά με το εί-
δύλλιο μου έβηταν, κατά τη
γνώμη του, σε κίνδυνο το μο-
ναρχικό πολίτευμα. Στο τέλος
μου είπε ολοκάθαρα ότι θα ή-
ταν προτιμότερο να μη συζη-
τηθί στα δικαστήρια η υπόθε-
σις του διαζυγίου Σίμφον. Του
άπηντησα όμως ότι δεν είχα
κανένα δικαίωμα να έπεμδάνη
σε ιδιωτικές υποθέσεις και ου-
τε υποσώσα ν' αποτρέψω την
κυρία Σίμφον από το διαζύγιο
της, μόνο και μόνο επειδή έτυχ-
ε να συνδέεται μαζί μου φιλικώς.

Όπωςσδήποτε, η συζήτησις
με τον πρωθυπουργό με έβαλε

13

ΝΕΑΝΙΚΟ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ

Ταγιέρ από γκρι φανέλλα με λοξά φύλλα στη φούστα. 'Η ζακέτα έχει πέννες με μικρές πιάτ στην κάθε ραφή. 'Ο γιανός και οι μανσέτες από σπινθηροειδές χοντρό πτί-καρό. Βελούδινο, λευκό πλαστρον συμπληρώνει το σύνολο.

ΔΟΞΑΣΙΕΣ ΕΘΙΜΑ ΠΑΡΕΛΑΣΕΙΣ

ΟΙ ΑΠΟΚΡΗΕΣ

ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥΣ

Όπως δείχνει η λέξις από-κρη (κοινώς απόκρη, από-κρηες) σημαίνει αποχή από κρέας. Και όμως στις τρεις εβδομάδες προ της Μεγάλης Σαρακοστής, που αποτελούν τον κύκλο των 'Αποκρηών, γίνεται μεγάλη κατανάλωση κρέατος. Παλαιότερα όμως επικρατούσε άλλη συνήθεια. Κατά την εκκλησιαστική παράδοση, μόνο η προτελευταία προ της Καθάρας Δευτέρας Κυριακή λέγονταν απόκρηες, γιατί τότε δεν έτρωγαν καθόλου κρέας, αλλά τυρί και άλλα γαλακτερά. Το παλαιό όμως αυτό έθιμο στα χρόνια της Τουρκοκρατίας καταργήθηκε και ναι μεν την τελευταία Κυριακή το τυρί ήταν το κυριώτερο φαγητό, ωστόσο δεν έλειπε και το κρέας. Έτσι σιγά-σιγά καθιερώθηκε στις τρεις Κυριακές που προηγούνται της Καθάρας Δευτέρας, το κρέας να μη λείπει από το τραπέζι κανενός. Σημειώνουμε ακόμα πως η πρώτη εβδομάδα που άρχισε απ' το Τριώδιο (Κυριακή Τελώνου και Φαρισαίου) λέγονταν «άπολυτη», γιατί καταργούνταν η νηστεία της Τετάρτης και Παρασκευής. 'Η δεύτερη εβδομάδα Κρεατινή και η τελευταία της Τυροφάγου ή Τυρινή. Κατά την τελευταία αυτή εβδομάδα η Πέμπτη λέγονταν Τσιγκοπέφτη, ίσως γιατί κατά την ημέρα αυτή όλοι έσφαζαν ένα χοίρο ή κατσίκι ή αρνί και ψήνοντάς το γέμιζε το χωριό από την τσίκνα (κνίσσα).

Εκείνο που έχει ξεχωριστή σημασία είναι ότι οι προπάτορές μας κατά τις τρεις αυτές εβδομάδες όχι μόνο καλότρωγαν, αλλά και γλεντοκοπούσαν. Βέβαια ένας σοβαρός λόγος του έθιμου αυτού είναι ότι όλο το χρόνο τα λαϊκά στρώματα πενούσαν τις μέρες τους με έληες και κρεμμύδια. Θα πρέπει όμως κοντά στην αιτία αυτή να προσθέσουμε και μιαν άλλη που κρατούσε από τα πολύ παλιά χρόνια. Κατά τη Ρωμαϊκή εποχή, από τις αρχές του χειμώνα και ως το τέλος του συνηθίζονταν μεγάλες γιορτές και παράτες, που λέγονταν Σατουρνάλια και Λουπεσκάλια, που ήταν ύπολεϊματα πανάρχαιων οργιαστικών ιεροτελεστιών. Γι' αυτό ζώνταν με πολλών ένθουςιασμό και ατελείωτα όργια, που αργότερα λέγονταν καρναβάλια. Στο Βυζάντιο πάλι η τραγωδία και κωμωδία που ήταν άπληγοι με θρησκευτική μορφή στη Βυζαντινή πρωτεύουσα. Το Βυζαντινό θέατρο, εξόν από την αναπαράσταση ώρισμένων ευαγγελικών σκηνών, καθιέρωσε και την παράσταση «θρησκευτικών» κωμωδιών, που πολλές φορές ακόμα και Πατριάρχαι παρεύρισκονταν στις τέτοιες άσεμνες παραστάσεις.

Είναι αλήθεια ότι η 'Εκκλησία από τον δον αιώνα τα έορταστικά όργια (Σατουρνάλια, Κρόνια, Λουπεσκάλια κλπ.) τα καταδίκασε με άφορισμούς, άρες και με άλλου είδους εκκλησιαστικές κυρώσεις, ωστόσο όμως δεν μπόρεσε να επιβληθεί. Ακόμα και μέσα στις εκκλησίες γίνονταν όργια και το 10ο αιώνα ο Πάπας 'Ιούλιος γλεντο-

κοπούσε και ξεφάντωνε με τις πιο δμορφες άοιστοκρατίσες της Ρώμης. Έτσι από τον 13ο αιώνα τα παλαιότερα Ρωμαϊκά και 'Ελληνικά έθιμα που καταγονται από πανάρχαιες ιεροτελεστίες, γενικεύονται σ' όλη την Ευρώπη και χριστιανική πατολή, με διάφορες φυσικά παραλλαγές. Έκτος λοιπόν από την κρεωφαγία και γενικά τήν φαγοποτία κατά τις τρεις Δευμάδες πριν της Καθάρας αυτό τέρας, — και στο σημείο αυτό δεν πρέπει να ξεχνούμε πως το κρέας και τα γαλακτερά άθεον νούν κατά την περίοδο αυτή όχι μόνο οι χωρικοί, αλλά και οι άνθρωποι των πόλεων πηγαιναν μεταμφιεσμένοι στα συγγενικά ή φιλικά συμπόσια και έζον από την κρασποκατανάλει τους χορούς, λέγανε άστεϊα. Σε πολλά μέρη μάλιστα τα άστεϊα έδωγαν από τα δρια της εύπρεπείας και τα τραγούδια έλεγαν ήταν όχι μόνο πειραχτικά, αλλά και άσεμνα, αν και στο τραπέζι κάθονταν γυναικες και κορίτσια.

Στις τρεις αυτές Κυριακές, όχι μόνο τα παιδιά κυρίζαν στους δρόμους και τραγουδούσαν, αλλά και οι μεγάλοι μεταμφιέζονταν και άναπαράστασαν ώρισμένα τοπικά περιστατικά ή σατιρίζαν ώρισμένα πρόσωπα. Τέτοιο — δηλαδή τα λεγόμενα Καρναβάλια — ήταν το «τυπικό» του έορτασμού των 'Αποκρηών.

Οι προσωποδοφοροι, το γαϊτανάκι, η γκαμήλα, οι μαριονέτες, τα ρόπαλα κλπ., πότε έκρυβαν καμουφλαρισμένη σάτιρα και πότε ήταν λαϊκό έορτασμα εναντίον εκείνων που ήταν καταφρονηταί. Γι' αυτό είχαν λαϊκή επιδοκιμασία και προτιμήν στην γενική ευθυμία. Με δυο λέξεις, οι 'Αποκρηές έδιναν τη χαρά και μπορούμε να πούμε το σύνθημά τους ήταν: ΞΕΩ ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΑ.

Κι' ακόμα πρέπει να προσέξουμε και κάτι άλλο. Στα παλιά χρόνια οι 'Αποκρηές είχαν ξεχωριστό χρώμα ευθυμίας και χαράς, γιατί δίνονταν ευκαιρία να συσφιχθούν οι οικογενειακές σχέσεις. Στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, ένας λόγος παραπάνω έκανε τις πολυήμερες αυτές γιορτές πιο ζωντανές, γιατί σε κάθε χωριό και σε κάθε πολιτεία τα όμαδικά συμπόσια και τραπέζια έδειχναν την έθνική αλληλεγγύη και συναδέλφωση, ενώ παράλληλα η καμουφλαρισμένη σάτιρα έστρεψε με έλπίδες το βασανισμένο και σκλάβο λαό μας.

Απ' όλες λοιπόν τις παραπάνω αίτιες στη χώρα μας όχι μόνο τα χρόνια της Τουρκοκρατίας, αλλά και αργότερα ως τις αρχές του αιώνα μας, οι 'Απόκρηες ήταν μέρες γενικής ευθυμίας και μπορεί να πη κανεις και πανζουρλισμού. Στα χωριά επικρατούσαν άπαραλλάχτα τα παλαιά έθιμα του καρναβαλιού, στις πόλεις όμως και ίδιος στην 'Αθήνα, χρόνο με το χρόνο παράλλαζε το διακοσμητικό τους στοιχείο, έπηρασμένο από την πολιτική και κομματική ζωή.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

ΚΑΝΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΣΑΣ

ΝΑΙ

ΟΧΙ

Σιδερώνοντας καθιστή, αποφεύγετε να κουράσετε τα χέρια σας και τα πόδια σας. Αν σιδερώσετε με ηλεκτρικό σίδερο, προσπαθήστε — σε πρώτη ευκαιρία — να αποκτήσετε ένα απ' αυτά που έχουν επάνω ηλεκτρικό θερμοστάτη, που ρυθμίζει τη θερμοκρασία του σιδερώματος ανάλογα με το είδος του ύφασματος που σιδερώσετε. Αποφεύγετε έτσι να το βάσετε πολύ. 'Επί πλέον, το σίδερο που χρησιμοποιείτε πρέπει πάντως να είναι βαρύ, πράγμα που θα σας ευκολύνει σημαντικά. Το καθισμά σας πρέπει να είναι ψηλό, στο ύψος σχεδόν της επιφανείας του τραπεζιού. Χρησιμοποιήστε κάποιο κατάλληλο σκαμνί ή μια καρέκλα της οποίας θα έχετε ψηλώσει τα πόδια. Οι ειδικοί συμβουλεύουν να αλλάξετε θέσι κατά τη διάρκεια του σιδερώματος — αν πρόκειται να διαρκέσει πολύ — σιδερώωντας διαδοχικά μισή ώρα καθιστή και μισή ώρα όρθια.

ΝΑΙ

ΟΧΙ

Για να σφουγγαρίσετε τα πλακάκια της κουζίνας, να παρκάρετε, υπάρχουν δυο μέθοδοι: η παλιά και η καινούργια, η καλή και η κακή. Στα καταστήματα οικιακών ειδών μπορείτε να δείτε ειδικές σκούπες με μακρύ κοντάρι, στην άκρη του οποίου στερεώνεται τότε μια δούρτσα, τότε το σφουγγαρόπανο και τότε το πανί του παρκεταρίσματος. Έτσι μπορείτε να κάνετε τη δουλειά σας με το σώμα τεντωμένο και όρθιο, σε άνετη στάση και χωρίς να χρειάζεται να γονατίσετε και να κουράζεστε άσκοπα. Αν δεν μπορείτε ή δεν θέλετε να αγοράσετε έτοιμη δούρτσα, μπορείτε να κάμετε την ίδια σχεδόν δουλειά με ένα απλό ξύλινο κοντάρι, που θα το δρήςτε μόνη σας.

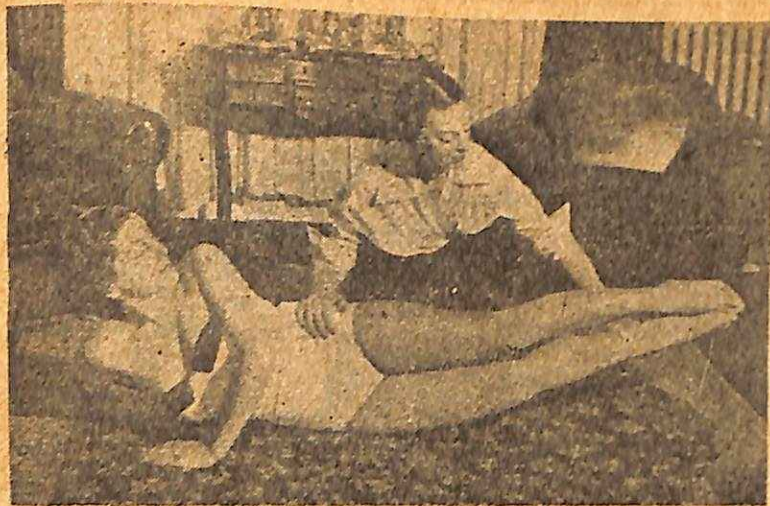
ΝΑΙ

ΟΧΙ

Το άνοιγμα μιας συνθησισμένης πόρτας, όταν τα χέρια μας είναι φορτωμένα με πιάτα ή ό,τιδήποτε άλλο, αποτελεί μια επικίνδυνη άσκηση που μας αναγκάζει πάντα να κάνουμε μια κουραστική και επικίνδυνη για ό,τι κρατούμε στα χέρια μας γυμναστική. Το καλύτερο που έχουμε λοιπόν να κάνετε είναι να τοποθετήσετε μεταξύ της κουζίνας και του δωματίου όπου τρώτε, μια πόρτα με ελατήριο, που ν' ανοίγει και προς τις δυο πλευρές, με ένα απλό σκούνημα με το πόδι. Είναι το σύστημα που χρησιμοποιούν στα καφενεία και στα εστιατόρια και που είναι πρακτικώτατο. Ο μαργκό σας δεν θα δυσκολευθεί να σας μετατρέψει οποιαδήποτε πόρτα, τοποθετώντας τους ειδικούς μεντεσέδες. Για να μη γίνονται σημάδια με το άνοιγμα, κορφώνετε στο κάτω μέρος της πόρτας, από τις δυο πλευρές, ένα φύλλο από αλουμίνιο.

Ένα μανεκέν πρέπει να είναι εύκινητο και δι' υποψήφιος χρειάζεται να κάνουν μίαν ειδική γυμναστική.

ΤΑ ΜΑΝΕΚΕΝ

ΜΙΑ ΕΙΔΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΠΟΥ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ Ν' ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ. ΙΔΡΥΤΡΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΑΓΚΥ ΣΑΡΡΑΝ, ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΓΝΩΣΤΟΤΕΡΑ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΜΑΝΕΚΕΝ.

Για να βοηθήσει όλες τις γυναίκες που ονειρεύονται να γίνουν μανεκέν, η Μάγκυ Σαρράν, ένα από τα καλύτερα και γνωστότερα Παρίσινα μανεκέν, άνοιξε μία ειδική σχολή.

— Έχουσα τόσα δάκρυα όταν πρωτοεξέκρινσα στη δουλειά μου, σε ηλικία δεκαεπτά ετών, ώστε να είναι φυσικό να θέλω να βοηθήσω τις καινούργιες να αποτύχουν όλες τις τρομερές δυσκολίες από τις οποίες επέρχεται πριν φθάσει στα σκαλοπάτια της επιτυχίας, λέει η Μάγκυ.

Και πραγματικά, οι μαθήτριά της αρχίζουν κιόλας να πληθαίνουν... Άλλες απ' αυτές έρχονται σε νυχτερινά καμπαρέ άλλες είναι δακτυλογράφοι, άλλες κάνουν ακόμη πιο δύσκολη επ'ανέναντα. Όλες όμως έχουν τη φιλοδοξία να γίνουν μανεκέν.

Με ειλικρίνεια η Μάγκυ αποδέχεται πολλές απ' αυτές που έρχονται να τη βρουν, να ριχτούν στην περπέτεια. Προσλαμβάνει όμως άμεσως όσες καταλαβαίνει ότι με εργασία και μελέτη θα μπορέσουν να πετύχουν και από τη στιγμή εκείνη δεν τους αφήνει ούτε στιγμή άιαπυλές.

Σχεδόν πάντα, πριν τους διδάξει πώς να περπατούν και πώς να παρουσιάζουν τα φορέματα η Μάγκυ υποχρεώνεται να μελετήσει και να αποκαλύψει την αληθινή προσωπικότητα των μαθητριά της, να τις διδάξει πώς πρέπει να μακιγιάζονται και να χτενίζονται. Μία από τις μαθήτρές της, που σήμερα καμάρωνει για τα θαυμάσια μακριά μαύρα της μαλλιά, είχε εμφανισθεί στη Μάγκυ με κεφάλι βαμμένο σαν άγριο...

Όταν οι νέες γυναίκες μάθουν να περιποιούνται το δέρμα τους, να χτενίζονται και να μακιγιάζονται, πρέπει μετά να μάθουν να περπατούν... Και για να γίνει αυτό, η δασκάλα τους κάνει διάκληρη σειρά από μαθήματα.

— Μη γυρίζετε πρὸς τὰ μέ-

των να άδυνατίσουν, όχι όμως κοβόνται το φαί τους αλλά εφαρμόζοντας ένα καλό πρόγραμμα διατροφής και, κυρίως, κάνοντας καθημερινά τουλάχιστον μίση ώρα γυμναστική.

Είναι λοιπόν φανερό ότι ο ρόλος της Μάγκυ Σαρράν είναι εξαιρετικά δύσκολος: Έχει να διδάξει στις μαθήτρίες της ένα σωρό πράγματα, από το να στέκονται και να περπατούν καλά, να μιλούν, να τρών και να συμπεριφέρονται όπως πρέπει, ως το πώς θα διατηρήσουν — ή μάλλον πώς θα αποκτήσουν — το σώμα που χρειάζονται για το καινούργιο τους επάγγελμα.

Η κάθε κοπέλλα όμως είναι βέβαιη εκ των προτέρων ότι, ακολουθώντας πιστά τις συμβουλές της Μάγκυ, θα φθάσει μία μέρα στην επιτυχία. Γιατί η Μάγκυ είναι τόσο γνωστή για την ειλικρίνεια και την ευσυνειδησία της, ώστε να μη υπάρχει καμιά αμφιβολία για την εξέλιξη και το μέλλον των κοριτσιών που ακολουθούν τα μαθήματα και τις συμβουλές της.

Η Μάγκυ Σαρράν δίνει καθημερινά μαθήματα. Αποδίδει έντελως ιδιαίτερη σημασία στην ακρίβεια των λαβητριών της, που θέλει να βρίσκονται εκεί ακριβώς στην ώρα τους. Όσον αφορά για πληρωμή, δεν παίρνει χρήματα παρά μόνον από εκείνες που είναι σε θέση να την πληρώσουν.

— Αν δεν μπορήτε να με πληρώσετε τώρα, θα μου τα ξεπληρώσετε όταν θα μπήτε σε δουλειά, λέει η Μάγκυ.

Και οι μεγαλύτεροι οίκοι μόδας που την έρουν καλά, δεινούνται πάντα σ' εκείνην όταν θέλουν να αντικαταστήσουν ένα μανεκέν τους ή να πάρουν ένα περισσότερο.

Και αυτή, όπως θα βγαίνει η Μάγκυ, είναι η καλύτερη αμοιβή, η μεγαλύτερη ικανοποίησής της...

Το μανεκέν πρέπει να ξέρει να περπατά με χάρι και ν' αποφεύγει τα άχαρα λυγίσματα των μηρών.

ΤΑ ΖΕΣΤΑ ΠΟΤΑ

Πόσες φορές γυρίζετε στο σπίτι σας το χειμώνα με παγωμένα χέρια και πόδια! Ένα ζεστό ποτό μπορεί να σας βοηθήσει να ξεφύγετε απ' αυτό το μούδιασμα, που κάνει τα μέλη σας τόσο βαρειά, και να σας δώσει μίαν αίσθηση ευεξίας.

Μόλις μπείτε μέσα στο σπίτι σας, που ίσως να μη έχει δική του θέρμανση, φορέστε μία ζεστή ρούπα και κάνετε μία καλή εντριβή στα πόδια σας με καυφορόλαδο.

Βάλτε κατόπιν σ' ένα γυαλί τα μεγάλα μέσα, που είναι όμως πολύ απλά. Καθαύγουστε σ' ένα ζεστό ή σ' ένα ποτό ή και στα δύο μαζί. Πολλοί και πολλές αγαπούν να τίνουν τα χειμώνα ζεστά ή τα γκρόγκ, που καταπολεμούν τη γρίπη και δυναμώνουν τον οργανισμό, το τίλιο που καταπραίνει τα νύχια και φέρνει ήσυχο ύπνο.

Οι συνταγές που σας υποδεικνύουμε είναι εύχρηστες, μπορούν να ικανοποιήσουν και τα δυσκολώτερα γούστα και έχουν το πλεονέκτημα να εξαφανίζουν τις προκαταλήψεις που παρουσιάζουν το ζεστό ως φάρμακο ή ως μανία μίας άλλης εποχής.

ΓΚΡΟΓΚ ΜΕ ΡΟΥΜΙ

Γεμίστε ένα ποτήρι κατά τα τέσσερα περίπου πέμπτα με βραστό νερό και ένα πέμπτο ρουμί. Προσθέστε ζάχαρη ανάλογα με το γούστο σας και μία χοντρή φέτα λεμόνι.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΓΚΡΟΓΚ

Ζεσταίνετε ρουμί σε μπαιν-μαρί και προσθέτετε στο τρίτο της αναλογίας του σιρόπι από ζάχαρη και μία φέτα λεμόνι.

ΖΕΣΤΟ ΚΡΑΣΙ

Βάλτε σε ζωπή φωτιά μιά γαστρολόγα κόκκινη κρασί πολύ καλής ποιότητας. Προσθέστε 3 δρ. κοπανισμένη κανέλα και ζάχαρη, ανάλογα με το γούστο σας. Προσέξτε να δώσετε την κατσαρόλα από τη φωτιά μόλις πάρει το πρώτο κόχλασμα.

ΤΣΑΙ-Ι ΜΕ ΑΝΘΗ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΑΣ

Είναι ποτό πολύ καταπραυντικό, πολύ λεπτό. Ρίξτε μέσα σε γάλα ή σε νερό που βράζει μία πρέζα από άνθη πορτοκαλιάς. Προσθέστε όση ζάχαρη σας άρεσει.

ΜΠΑΒΑΡΕΖΑ ΜΕ ΛΙΚΕΡ

Βάλτε πάρα πολύ ζάχαρη στο γάλα και βράστε το. Προσθέστε κατόπιν όσο κίος σας αρέσει. Μπορείτε επίσης ν' χρησιμοποιήσετε το γάλα με ρουμί ή με ρακί. Είναι εύχρηστο ποτό, όταν υμάλισα το πίνετε προτού πλαγιάσετε το βράδυ, με μεγάλη χαρά ν' αν σας έρχεται συνάχη.

ΤΣΑΙ-Ι ΜΕ ΜΗΛΑ

Πάρτε ένα πολύ ώριμο μήλο οενέτα. Καθαρίστε και κόψτε το φέτες. Χύστε πάνω από τις φέτες 75 δρ. βραστό νερό. Αφήστε έτσι το μήλο τουλάχιστον δυό ώρες. Έπειτα παίρντε από το πρωτότυπο αυτό τσάι για ν' αρωματίσετε όλα τα ζεστά σας.

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

Το φύτεμα και η περιποίησις των φυτών στη γλάστρα

Ο σκοπός έχει η καλλιέργεια των λουλουδιών και γενικά των καλλωπιστικών φυτών. Ο ένας σκοπός είναι οικονομικός και άσχετος με την σχετικά μικρόν αριθμόν ανθρώπων. Ο άλλος σκοπός, που πρέπει να ενδιαφέρει όλους τους ανθρώπους και ιδιαίτερα το γυναικείο φύλο, είναι η δημιουργία του ωραίου.

Ο άνθρωπος από ένα φυσικό ένστικτο προσπαθεί να περιβάλει την καθημερινή του ζωή με κάτι όμορφο. Ανάλογα με τα οικονομικά του μέσα και με το γούστο του προσπαθεί να στολίσει το σπίτι, την αυλή, το γραφείο του και γενικά να ποικίλη την ρουτίνα της καθημερινής του ζωής με την δημιουργία ενός στολιδιού, μιάς όμορφης λεπτομέρειας. Η καλλιέργεια των λουλουδιών σαν μέσο για την δημιουργία του ωραίου, έχει εξαιρετική σημασία για τον άνθρωπο των πόλεων, μιά και τον πλησιάζει κοντά στη φύση και στη φυσική αρμονία, απ' όπου τον έχει απομακρύνει αναγκαστικά ο τρόπος της ζωής του.

Ως άσχετοι λοιπόν, η άνοδομια είναι κάτι εύκολο, εύχρηστο και ξεκουραστικό, κυρίως για τη γυναίκα, που οι περισσότερες ώρες της ημέρας της κυλούν συνήθως μέσα στο σπίτι, είναι πολύ εύκολο να βρει λίγη ώρα εύκαιρη για να αφιερώσει στην περιποίησι του κήπου, της αυλής, στη δημιουργία μιάς ωραίας ανθισμένης γλάστρας που θα στολίσει το δωμάτιο ή τη βεράντα.

Είναι κάτι που θα ξεκουράσει τη νοικοκυρά, αλλά και την εργαζόμενη γυναίκα από τις έγνοιες και τη ρουτίνα της καθημερινής ζωής και θα της δώσει την ευχαρίστηση της δημιουργίας, γιατί με λίγη φροντίδα και σθένος, εξοδα θα φτιάξει ένα ζωντανό και όμορφο πράγμα.

Η παρακολούθησι και περιποίησι ενός φυτού, έξ άλλου, προσφέρει μία ιδιαίτερη ευχαρίστησι, γιατί το φυτό είναι ένα πράγμα ζωντανό, που γεννιέται, τρέφεται, αναπτύσσεται, βγάζει βλαστάρια και φύλλα και τελικά άνθη και καρπούς. Έτσι τελειώνει την ετήσια ζωή του, είτε φυσικά, είτε για να την ξαναρχίσει τον επόμενο χρόνο στον ίδιο ρυθμό.

Η καλλιέργεια φυτών μέσα σε γλάστρες είναι πράγμα συνθετάτο σ' όλα τα Έλληνικά σπίτια. Στις γλάστρες μπορούν να καλλιεργηθούν διάφορα φυτά: φυτά που ευδοκίμουν αποκλειστικώς μέσα σε κλειστό χώρο, καθώς και τα φυτά που καλλιεργούνται συνήθως στο υπαίθριο.

Απαραίτητη προϋπόθεσις για την επιτυχία ενός φυτού καλλιεργουμένου σε γλάστρα είναι η υπάρξι πλούσιου και καταλλήλου χώματος. Το χώμα, με το οποίο θα γεμίσουμε μιά γλάστρα, πρέπει να αποτελείται από πλούσιο χώμα κήπου, από μιά ποσότητα καστανόχωμα ή σκινόχωμα, μιά ποσότητα χωνεμένης κοπριάς και μιά σχετικά μικρή ποσότητα χονδρής άμμου. Το μίγμα αυτό καλώς ανακατωμένο, κοκκινισμένο και ραντισμένο με νερό, τόσο ώστε να μην είναι ούτε ξερό, άλλ' ούτε και πολύ υγρό, τοποθετείται μέσα στη γλάστρα, ή οποία έχει κατάλληλα προετοιμασθή προηγουμένως, δηλαδή έχει σκεπασθή η τρύπα που βρίσκεται στον πυθμένα της μ' ένα σπασμένο κομμάτι γλάστρας και έχει τοποθετηθή στο βάθος της ένα στρώμα από πετράδια και μικρά κομμάτια σπασμένης γλάστρας, καθώς κι' ένα δεύτερο στρώμα από τα χονδρά υλικά που έμειναν μετά το κοκκίνισμα του μίγματος.

Έτσι είναι έτοιμη η γλάστρα για το φύτεμα του φυτού ή του βολβού, ή για το σπορόν του σπόρου. Η φύτευσι του φυτού πρέπει να γίνει προσεκτικά, για να μη πλη-

γυθούν οι ρίζες του και να ακολουθηθί από ένα καλό πότισμα. Το βάθος που θα σπαρθεί ο σπόρος εξαρτάται κυρίως από το μέγεθος του: όσο μεγαλύτερος είναι ο σπόρος, τόσο με περισσότερο χώμα σκεπάζεται. Με την ίδια αναλογία φυτεύονται κι' οι βολβοί. Ένα μεγάλο μέρος της τροφής του παίρνει το φυτό από το έδαφος, γι' αυτό τα φυτά που διατηρούνται στη γλάστρα για πολλά χρόνια, καλό είναι να μεταφέρονται μιά φορά το χρόνο σε καινούργια γλάστρα, ώστε να ανανεώνεται το χώμα και να εφοδιάζεται το φυτό με νέες τροφές. Πολλές φορές υπάρχει ανάγκη να μεταφερθί το φυτό σε μεγαλύτερη γλάστρα, ώστε οι ρίζες του να έχουν στη διάθεσι τους περισσότερο χώρο και μεγαλύτερο δγκο χώματος. Τούτο δεν είναι πάντοτε απαραίτητο. Αν υπάρχει ανάγκη μεγαλύτερης γλάστρας, αυτό θα φανή κατά την ε-

Με ιδιαίτερη χαρά παρουσιάζουμε στις αναγνώστρίδες μας τη νέα τακτική συνεργασία της «Γυναίκας» γεωπόνου Δ. Νταίζης Μοδινού, η οποία θα δίνει από τις σελίδες αυτές, συμβουλές και οδηγίες για την καλλιέργεια των λουλουδιών διαφόρων φυτών στο σπίτι. Η έμπιστη μοιτική κατάρτισις της Δ. Μοδινού, οι πολυετείς σπουδές της στο εξωτερικό, η φωτισμένη της αντίληψι για τη σημασία που έχει το φυτό και το λουλούδι στην καθημερινή μας ζωή και ο σαφής τρόπος της έκφρασής της, εγγυώνται ότι οι σελίδες της θα είναι από τις καλύτερες της ειδικής ύλης του περιοδικού. Ελπίζουμε ότι οι αναγνώστρίδες μας θα εμπεδωθούν με ικανοποίησι την καθήκον της σελίδας αυτής, που έρκεται μέσα στο πλαίσιο των επιδιώξεών μας για τη βελτίωσι του φύλλου και την εξυπηρέτησι του αναγνωστικού μας κοινού.

Εξαγωγή από την πρώτη γλάστρα, γιατί το χώμα θα είναι γεμάτο από ρίζες. Η μεταφορά αυτή από τη μιά γλάστρα στην άλλη γίνεται, εκτός από ώριμους εξαιρέσεις, κατά τα τέλη του χειμώνα, και την αρχή της άνοιξης. Ο εφοδιασμός του φυτού με τροφές πρέπει να γίνεται από καιρό σε καιρό και με ποτίσματα με διάλυμα κοπριάς ή λιπάσματος μέσα σε νερό.

Ένας σημαντικώτατος παράγον, για την καλή ανάπτυξη των φυτών, στη γλάστρα είναι τα κανονικά ποτίσματα. Το φυτό που μεγαλώνει στο υπαίθριο και έχει στη διάθεσι του ένα μεγάλο δγκο γης, έχει τη δυνατότητα στις στιγμές ανάγκης να στείλει τις ρίζες του βαθειά, ακόμα και μέσα στις ρωγμές σκληρών δράχων, για να πάρη την υγρασία που του είναι απαραίτητη για να αναπτυχθή και να συνεχίση τη ζωή του. Το φυτό όμως που έχει περιορισμένες τις ρίζες του μέσα στα τοιχώματα μιάς γλάστρας, εξαρτάται τελείως από μας για τον εφοδιασμό του με νερό και με τροφές. Δεν είναι σε θέση να αγωνισθί μόνο του για τη ζωή του. Είναι επομένως τελείως στο χέρι μας να δώσουμε ή όχι την κανονική ποσότητα νερού και να εξασφαλίσουμε έτσι την κανονική ανάπτυξη του φυτού. Γι' αυτό, το πότισμα του φυτού της γλάστρας χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή.

Κανόνες για το κάθε ποτε πρέπει να ποτίζονται τα φυτά δεν υπάρχουν. Άλλα χρειάζονται περισσότερο νερό κι' άλλα λιγώτερο, κι' αυτό ανάλογα με την εποχή του έτους και την ανάπτυξη του φυτού. Γενικά, το έδαφος της γλάστρας πρέπει να συντηρήται σε μιά κατάσταση ελαφράς υγρασίας. Βυθίζοντας το δαχτύλο μας μέσα στο χώμα, μπορούμε να εξακριβώσουμε

καλύτερα την κατάσταση υγρασίας του εδάφους, γιατί η ξηρή επιφάνεια δεν σημαίνει πάντοτε έλλειψι υγρασίας και ανάγκη ποτίσματος. Τα ποτίσματα πρέπει να γίνονται με μέτρο: δεν πρέπει ν' αβίωμε το φυτό να διψά, όπως δεν πρέπει και να ποτίζουμε όταν το έδαφος είναι ήδη άσκατα υγρό. Υπερβολικές ποσότητες νερού, μπορούν να κάνουν μεγαλύτερο κακό κι' από το ανεπαρκές πότισμα. Το έδαφος της γλάστρας πρέπει να διατηρήται μόνον ελαφρά υγρό, αλλά συγχρόνως και καλά στραγγισμένο. Είναι απαραίτητο να υπάρχει πάντοτε διέξοδος για την απομάκρυνσι των περισσευμάτων του νερού από τη γλάστρα. Για τον σκοπό αυτόν, δηλαδή την καλή αποστράγγισι, σκεπάζεται η τρύπα του πυθμένα μ' ένα κομμάτι σπασμένης γλάστρας και τοποθετείται στο βάθος το στρώμα από χονδρά υλικά. Το πιάνο της γλάστρας δεν πρέπει να μένη ποτέ γεμάτο με νερό, εκτός από λίγες εξαιρέσεις για ώριμα φυτά, όπως π. χ. η ασπιδοτρίχα, το φυτό με τα μεγάλα μακρόστενα πράσινα ή λευκοπράσινα φύλλα.

Προσοχή πρέπει να δίνεται κατά το πότισμα, ώστε να βρέγεται όλος ο δγκος του χώματος. Προσοχή επίσης να δίνεται, ώστε το νερό του ποτίσματος να μην πέφτη απότομα και πληγώνη η μετακινή τα φυτά. Ιδίως όταν βρίσκονται ακόμα στην αρχή της ανάπτυξής τους.

Εκτός από το έδαφος και το νερό, για ν' αναπτυχθί, να ευδοκίμησι και να συμπληρώση τον κύκλο της ζωής του, το φυτό έχει ακόμη ανάγκη από καθαρόν αέρα και φώς.

Οι συνθήκες αυτές, εξασφαλισμένες από τη φύση για τα φυτά που μεγαλώνουν στο υπαίθριο, πρέπει να προβλεφθούν από μας για τα φυτά του δωματίου. Θα τους εξασφαλίσουμε τον καθαρό αέρα, αερίζοντας το δωμάτιο μιά-δυό φορές την ημέρα και θα φροντίσουμε για την τοποθέτησι τους σε χώρο φωτεινό, καλύτερα κοντά σ' ένα παράθυρο και με τρόπο που να φωτίζονται όλα τα μέρη του φυτού.

Αυτά που είπαμε πάνω είναι οι ωριμασμένα γενικά στοιχεία για την περιποίησι των φυτών στις γλάστρες και τις συνθήκες διατηρήσεώς τους μέσα σε κλειστό χώρο. Κάθε όμως κατηγορία φυτών και πολλές φορές κάθε φυτό ξεχωριστά, απαιτεί μιά ειδική περιποίησι για να μπορέση να αναπτυχθί καλά και να ευδοκίμησι. Και κάτι άλλο ακόμη: Εκτός από τη γνώσι των γενικών και ειδικών περιποιήσεων, για την επιτυχία της καλλιέργειας ενός φυτού χρειάζονται ωριμασμένα πράγματα, που δεν μπορούν να διδαχθούν, δηλαδή η παρατηρητικότητα, η φροντίδα, το ενδιαφέρον που απαιτούν όλα τα ζωντανά όντα.

ΝΤΑΙΖΗΣ ΜΟΔΙΝΟΥ

★ Προθυμία

Ένας πολυκατοικητήριος, προσεκάλεσε τους τρεις γιους του και τις γυναίκες τους σε τραπέζι μιά Κυριακή μεσημέρι. Καθώς κάθονταν στο τραπέζι, τους εξήγησε το λόγο για τον οποίον τους είχε συγκεντρώσει όλους μαζί:

— Δεν είμαι πια νέος, τους είπε, και όμως δεν έχω κάνει ακόμη τη διαθήκη μου. Γιατί; Έπειδή είμαι απογοητευμένος και στενοχωρημένος που κανένας σας δεν μου χάρισε ακόμη τη χαρά ενός εγγονού... Για να σας φιλοτιμήσω λοιπόν, αποφάσισα να δώσω ένα δώρο 50.000 δολαρίων στο πρώτο εγγόνι που θα γεννηθί.

Είπε, και σκύβοντας, άρχισε να κάνει την προσευχή του. Όταν τελείωσε και σηκώσε πάλι το κεφάλι... ήταν ο μόνος που είχε μείνει στο τραπέζι!

ΤΑ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΤΗΣ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ ΛΑΝΣΑΡΟΥΝ ΤΗ ΝΕΑ ΓΡΑΜΜΗ,

ΠΑΡΙΣΙ, Φεβρουάριος

"Αν ρίχνατε μία ματιά από το παραθύρο σας, ασφαλώς δεν θα βλέπατε ακόμη την άνοιξη. "Αν μάλιστα βγαίνατε λίγο πιο έξω, θα νοιώθατε το κρύο να σας παγώνει τη μύτη. Αυτό θα σας έκανε βέβαια να σκεφθείτε πως είναι πολύ νωρίς να σας μιλήσει κανείς για ψάθινα καπέλα και μπουσελίνες! "Αλλά, των φρονιμών τα παιδιά... "Επιβάλλεται λοιπόν να μελετήσετε, έστω και καθισμένη δίπλα στη φωτιά σας, τι θα φορέσετε τις πρώτες ηλιόλουστες μέρες της άνοιξης...

"Όλοι οι μεγάλοι ράφτες λένε: «Η μόδα θ' αλλάξει. Κυρίες μου, ετοιμάστε το στήθος σας, τη μέση σας, τους γοφούς σας. Το στήθος ανεβαίνει, η μέση δεν ξέρει πια πού να σταθεί, σε δαμά που ο Λε-Παρσί (Οίκος κορσέδων στο Παρίσι) φτιάχνει κορσέδες για δύο μέρες, οι γοφοί στοργυλεύουν».

Να, τί παρουσιάζουν σε γενικές γραμμές οι διάφοροι ράφτες του Παρισιού:

Λανδεν-Καστιγιό: Μόδα αλλαγμένη, που φροντίζει προ πάντων να δημιουργήσει ατμόσφαιρα, ολοκληρωτική μεταβολή στην τεχνική, που οδηγεί στη μεταβολή της αμφιέσεως. Το φουρό κυριαρχεί. Οι ώμοι είναι κατεβαστοί, αλλά τα μανίκια μπλόικα. Τα πλάσι απουσιάζουν. Πολλά λουλουδάκια επιπλέον.

Ζακ Φάθ: Το κλού της συλλογής του είναι ένα νέο ύφασμα, φτιαγμένο κατά παραγγελία, που προσδιορίζει την εμφάνιση των μοντέλων του. "Οχι πια πλάσι. Φορέματα μαλακά, σουρές, κορσές με ντραπέ, σουρωμένα σε σχήμα καραβιού ή σε σχήμα λυράς, μανίκια μπλόικα που βγαίνουν από φυσικούς ώμους. "Οχι πια οργκαντίνες. Στο χτένισμα και στα καπέλα επίδραση κινεζική.

Πιέρ Μπαλμαίν: Πολύ διαφορετική σιλουέτα. Μόδα απλή στο ανώτερο δαμά. Σκοπός του Μπαλμαίν για τη δημιουργία της συλλογής είναι να επιτρέψει σε κάθε γυναίκα που δείξει ή ίδια την κομψότητά του. Το πλάτος της φούστας δεν είναι πια κανονικό, αλλά μαζεμένο προς τα πίσω. Πολλά μακριά, έμπριμτα αποκλειστικώς κατασκευασμένα.

Ζαν Ντεσέ: Μόδα αλλαγή με μίαν αναστάτωση στις αναλογίες. "Όμοι χωρίς μανικοκόλληση, ούτε ραγκλάν, ούτε κιμονό. "Οχι πια τετράγωνο κομμάτι κάτω από τη μασχάλη, μητέ ραφές... (Καταλάβατε τίποτα απ' όλα αυτά; "Αμφιβάλλουμε!) Το μυστικό το κατέχει ο ίδιος ο Ντεσέ. "Η τάλια χαμηλώνει με ένα μυστικό στο κούμφο. "Η φούστα δεν είναι ούτε φουρό, ούτε πλατεϊά. Είναι όμως κάπως μακρύτερη. Ταγίε με ζακέτα που έχει ελαφρύ κομμά. Φορέματα χαρούμενα, εύκολοφ-

- * το φουρό συναγωνίζεται την πλατεϊά φούστα
- * Οι στοργυλλοί ώμοι τη μανικοκόλληση
- * Τα έμπριμτα τα ύφασματα πεκινέ
- * "Η ψηλή μέση τη χαμηλή μέση

ρετα, που δύσκολα μένουν ά παρατήρητα. Πολλές μπουσελίνες και πεκινέ. "Οχι μπλέ. "Αλλά χρώματα γκρι, μπισκού, και λευκά, λευκά, λευκά...

"Ός συμπέρασμα σ' όλη αυτή την ιστορία μπορούμε να πούμε ότι:

ΤΟ ΜΑΝΤΟ ΣΑΣ

Θα είναι φτιαγμένο από έ-

να ύφασμα πολύ ελαφρό και μαλακό, όπως συνηθισαμε με τα φτενίνα χειμωνιάτικα ύφασματα. Για πανωφόρι σπόρ θα μεταχειρισθώτε ύφασμα του ήντ που, ενώ μένουν πάντα κλασσικά, έχουν χρώματα ευχάριστα και ζωηρά. "Η ρατίνα έμπανίζεται φέτος σε μία μορφή πιο μαλακή και πιο λεπτή. Για το απόγευμα και το βράδυ θα μείνετε πάντα πιστή στα με-

ΣΗΜΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ

ταξωτά, τα αληθινά μεταξωτά — αν μπορούτε — καθώς και στο ότομάν και το, αλπακά. "Όλοι οι τόνοι παστέλ θα είναι υέσα στη μόδα, καθώς και το άσπρο, που ξαναρχεται πάλι στην πρώτη γραμμή.

ΤΟ ΤΑΓΙΕΡ ΣΑΣ

Για το άνοιξιότικο ταγίε σας, θα πρέπει να διαλέξετε ύφασματα σκληρά, που να είναι όμως συγχρόνως και ελαφρά. Τα σχέδια πιέ-ντε-πουλ θα αντικατασταθούν έστος από τα ψιλόριγα, ενώ τα ύφασματα φιλ-ά-φιλ θα είναι σε σχέδια καντριγιέ ή ψαροκόκκαλο. Θα μείνετε πιστή στο κλασσικό «Γκραν ντε πουντ» και στο «Πρεν ντε Γκάλ», σε βαθιές αποχρώσεις. Τα άμπιγιέ ταγίε ή τα ντε-πιές θα γίνονται από χονδρό μεταξωτό.

ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ ΣΑΣ

"Υπάρχει τεράστια ποικιλία ύφασμάτων. Πρώτα απ' όλα τα μάλλινα. Θα έχετε να διαλέξετε μεταξύ διαφόρων ποιότητων, έξαιρετικά λεπτών: μάλλινες μπουσελίνες, ελαφρά μάλλινα ότομάν, αλπακά, φανέλλες και κάθε είδους ύφασματα φτιαγμένα από μαλλι και φυσικό μετάξι, μαλλι και ραιγιόν, μαλλι και δαυδάκι. Το ζέρσευ έξασκοιούγί πάντα να είναι στη μόδα, και θα σας άρέσουν πολύ οι καινούργιες ποικιλίες του. Και για το καλοκαίρι, τα μεταξωτά, τα αληθινά, βαρεία μεταξωτά, που πέφτουν τόσο άμορφα... Θα ξαναδωρήτε το κλασσικό σαντούγκ και θα διαλέξετε για τα καλοκαιρινά σας φορέματα σχέδια ποικιλόχρωμα πάνω σε δαυδάκερά και λιλά ύφασματα ή σχέδια με μικρά μαύρα μοτίφ από σινική μελάνη σά να τα έχουν ζωγραφίσει. "Ιάπωνες σχεδιαστές με το χέρι πάνω σε τουήλ, πονέ ή σουρά. Το καλό λινό έπίσης, τα φιλετέ και τα πικέ θα είναι πολύ στη μόδα. Για τις βαδυνές τουαλέτες θα χρησιμοποιηθούν όλα τα είδη των μαλακών σατέν, που «στέκονται» και δίνουν την έντύπωση σκληρού ύφασματος. "Η φαντασία σας θα σας οδηγήσει έπίσης να δημιουργήσετε άμορφα σύνολα από αϊθέρειες οργκαντίνες.

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

"Όπως είναι φυσικό, οι χρωματισμοί παίζουν ένα σημαντικό ρόλο στα άνοιξιότικα φορέματα. "Ετσι θα υπονοηθούν να μείνετε πιστή σε όλη την κλίμακα του γκρι, σε μερικές ποικιλίες από κόκκινα και σε μερικά πράσινα που θα παρεμβληθούν στις συλλογές των μεγάλων ραπτών, στις άποιες κυριαρχούν όλες οι αποχρώσεις της άμμου, του μπισκόπου, της «σμπάνιας», του μόδ και του κλασσικού μπλέ.

Z. M.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΠΡΟΔΡΟΜΟ ΠΟΥ ΑΝΑΓΓΕΛΛΕΙ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

ΛΕΓΚΡΟΥ: Καντιέ από ψάθα πλεκτή μπλέ και πράσινη. Κορδέλα από γκρό-γκραίν.

ΣΟΥΕΝΤ: Κόκκινη μάθα και καλοτίτσα από δελούδο του αυτού χρώματος κεντημένη με ζαί.

ΜΠΛΑΝΣΟ: Καπελάκι από ροζ-μώδ ψάθα. Κορδέλα τουήν σε χρώμα πράσινο.

ΣΙΜΟΝΗ ΚΑΝΖ: Ψάθα πικέ σε χρώμα σατράζ, ρελιασμένη με δελούδο. Γαρνίρεται με λεμονάκια.

ΜΠΑΡΘΕ: Κασκέτο από ροζ ψάθα γαρνιρισμένο με ποντόν μαύρα στα δύο πλάγια.

ΝΓΕΚΑ: Ρελεβέ από οργάνη λαίλα άσπρη και μπλέ. Φιόγκος από γκρό-γκραίν.

ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ

Τα πρώτα άνοιξιότικα καπέλα άσκούν την ίδια γοητεία που άσκει μία ξαφνική λιακάδα σε ένα συννεφιασμένο τοπίο του βορρά. Για τούτο και η παραδοσι τοποθέτησε τις έπιδειξεις των άνοιξιότικων καπέλων μέσα στην καρδιά του χειμώνα. Είναι οι πρόδρομοι που αναγγέλλουν την άνοιξη πριν από τα χελιδόνια. Είναι όμως μαζί και οι πρόδρομοι της μόδας. Θέτουν ένα αίνιγμα, που έχει όμως τη λύση του, όσο κρυμμένη κι' αν είναι. Και μαζί με το αίνιγμα της άνοιξιότικης μόδας στα φορέματα, προβάλλουν πάντα και την άνοιξη άτικη μόδα στα μαλλιά. Να γιατί οι πρώτες έπιδειξεις καπέλων συγκινούν όχι μόνο το κομψεύσιμο γυναικείο κοινό, που διάζεται ν' αλλάξει... κεφάλι, αλλά ιδιαίτερα τις μοδίστρες και τους κομμωτές. "Όσο για τους μεγάλους δημιουργούς της μόδας, αυτοί έχουν ήδη συνεργασθί με τους μεγάλους οίκους καπέλων, ώστε ν' αποκλείεται έντελώς κάθε άπομάκρυνση από τη νέα γραμμή που χαράζει και επιβάλλει αυτή η μητέρα της έμφανίσεως, η μόδα.

"Από τα ελάχιστα μοντέλα — έπτά από τα όποια δημοσιεύουμε — που έπεδείχθησαν στο Παρίσι, προτου άκομή άνοιξουν τις πύλες τους τα μεγάλα σαλόνια, βγαίνει το συμπέρασμα ότι κατ' άρχήν τα καπέλα θα είναι μικρά. Μικρά και περιωρισμένη λείωση της ίδιας της καλότας. Τα κοντά και περιωρισμένα μαλλιά έπιτρέπουν να φορηώτα καπέλα που έπεδείχθησαν στο Παρίσι, ή άνοιχτόχρωμη ψάθα θα θριαμβεύουν.

ΠΟΛΕΤ: Τοκάκι από ψάθα πικέ και χρυσό. Γαρνίρεται με πολλών διαλέ. Καλύπτεται όλο με δέλο χρυσό.

ΠΑΓΙΔΕΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚ. ΜΑΡΑΚΗ

Βον

— Λοιπόν τί θές να κάνω; τόν έκοψε ο Λαντάς.
— Να τη βρής και να τη συμβουλέψεις...
— Έγινε! αποκρίθηκε αυτός. Θα τη δω σήμερα και θα τη συμβουλέψω.
Κύτταξε το ρολόι του χεριού του.

— Άργησα, είπε. Έχω ραντεβού με την κοπέλλα και άργησα. Γεια σου.

Μόλις έκλεισε πίσω του την πόρτα, ο Κορνάτος πάτησε ένα κουμπι από κείνα που ήταν πάνω στο γραφείο του.

Ένας κακομούτσουνος άντρας μπήκε. Είχε δεμένο με γάζες το δεξί του χέρι.

— Με ζήτησες; ρώτησε.

— Ναι. Βάλε κάποιον να παρακολουθήσει το Λαντά. Δεν μου φαίνεται πολύ εν τάξει τελευταία.

Και ξεπλύνθηκε πάλι στη φορδεϊά πέτινη πολυθρόνα του κι άρχισε όπως και πριν να καπνίζει και να παρακολουθεί μ' ενδιαφέρον τα γαλάζια στεφάνια του καπνού που έφευγαν από το ακριβό πούρο του και άνηφορίζαν προς το ταβάνι...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Η Μαρίνα Καρντέλη κυττάζονταν στον καθρέφτη και δέχονταν να κοιτάζουν τον καινούργιο της έαυτό. Της ήταν δύσκολο να πιστέψει σε αυτό το θαύμα. Μα πώς γίνεται, Θεέ μου, ν' αλλάξουν μέσα σε μία βδομάδα τόσο απότομα τα πράγματα; Στιγμές -στιγμές ναιμέρες πώς όλα τούτα που της συνέβηκαν δεν ήταν παρά ένα όνειρο που μπορείς να ξύπνησεις και να βρεθείς ξαπλωμένη στο σαραβαλόσκιμο ντιβάνι του μοδιστράδικου. Όμως δεν ήταν δυνατόν να δειρύνεται. Όταν καθόταν και τα λογάριζε ένα-ένα τα περιστατικά που άλλαξαν τη ζωή της, εύρισκε πως όλα ήταν φυσικά. Μονάχα που αυτή ξαφνιάστηκε γιατί δέβαια δεν περίμενε ποτέ μία τέτοια εύνοια της τύχης.

Μέσα στο κρύσταλλο του μεγάλου καθρέφτη έβλεπε τώρα τον έαυτό της σαν ένα έντελως διαφορετικό άνθρωπο. Άλληθες πόσο λίγο χρειάζεται για να γίνει από τη μία στιγμή στην άλλη εύτυχισμένο ένα κορίτσι! Από ένα τίποτα μπορεί ν' αλλάξει η μοίρα μιας δυστυχισμένης κοπέλλας. Ποιος να της δέλεγε και να τη πιστέψει; Πριν από μία βδομάδα γύριζε φορτωμένη θλίψη και δάκρυα τους πολυθρόνους δρόμους της Άθηνας. Σήμερα είναι χαρούμενη κι εύτυχισμένη.

Ναι βέβαια. Σε κάποιον άκρη της καρδιάς της είχε τρυπώσει ένα τόσο δα φιδάκι που φανέρωνε κάθε λίγο τα δόντια του και τη δάγκωνε και την έκανε να νοιώδη ένα μόνιμο. Κάτι σαν άγγιγμα της μύτες μιας βελόνας στα φυλλοκάρδια της. Μα τούτο σίγουρα δε θα μπο-

ρούσε να κρατήσει πολύ. Κάποτε θα φορούσε το φιδάκι και ο νους της θα σταματούσε να σκέπτεται το πεθαμένο παιδί με τα γαλάζια μάτια που έμοιαζαν πολύ με δυο γυάλινες χάντρες. Η κάμαρη του λαϊκού ξενοδοχείου με τους γυμνούς τοίχους άρχισε κι' όλος να λησμονιέται. Σε λίγο θάσβυνε έντελως απ' τη μνήμη της εκείνη η άσκημη νύχτα. Άχ, δεν πρέπει να τα θυμάται αυτά.

Ξανακυττάχτηκε στον καθρέφτη. Ήταν αλήθεια ακόμα λίγο χλωμή με άστραφτε από όμορφιά. Και τί φινό φέρεται! Το τρίτο κατά σειρά μέσα σε λίγες μέρες. Η μοδίστρα που της δοκίμαζε πρόσχε κάθε λεπτομέρεια. Με πόσο γούστο τα διόρθωνε όλα.

— Δεν είναι ώρα;ο; τη ρώτησε. Σας πηγαίνει τρέλλα.

— Ό, ναι. Ύστερα από τα παλινδρόμια που φορούσα.

Άλλωστε η ίδια η κυρία Σούζη της το είχε πη χαράρα: «Ο άνεπιός μου κατάλαβε πως είσαι μία κοπέλλα μ' ένα σωρό ικανότητες. Άλλα μ' αυτά τα κουρέλια που ήσουν ντυμένη δε θα μπορούσες ποτέ να βρής δουλειά σε κανένα γραφείο της προκοπής. Στην Άθήνα, να το ξέρεις από μέσα αυτό, ένα καλό κοστούμι για τον άντρα κι' ένα φόρεμα καλοραμμένο για την κοπέλλα, είναι το ήμισυ του παντός. Φυσικά δε στά χαρίζω, γιατί δεν είμαι και τόσο πλούσια ώστε να κάνω δωρεές. Άλλα με τον καιρό, σαν βρής πρώτα δουλειά, θα μου τα ξεπληρώσεις. Έπειτα δλον αυτό τον καιρό η πασιόν μου θα σου παρέχει με πίστωση φαγητό και ύπνο. Τίποτα δε θα σου λείψει ποτέ. Άκόμα και μετρητά για τα μικρά σου έξοδα...»

Αυτά της είπε από την πρώτη μέρα η κυρία Σούζη και κράτησε το λόγο της. Ήταν μία γυναίκα με πληθωρικά πάχη που μαδούσε μαστίχα και κάπνιζε. Είχε και δυο μαλαματένιους χαλκάδες στ' αυτιά. Φορούσε και κάμποσα δαχτυλίδια με χρωματιστές πέτρες.

— Στην πασιόν μου παίρνω κορίτσια μόνο με σοβαρές συστάσεις, της είπε μία άλλη μέρα. Ίδιως από τις έπαρχίες. Κοπέλλες που έρχονται να βρουν δουλειά στην Άθήνα, είναι κοντά μου σά να βρίσκονται πλάι στη μάνα τους. Γιατί, να πω την αλήθεια, είμαι και λίγο σταρδοβόλος...

Δεν ήξερε πως να την εύχαριστήσει η Μαρίνα Καρντέλη. Της έρχονταν να σκύψει και της φίλησε τα χέρια.

— Είσθε ο σωτήρας μου! της είπε.

Έκείνη άνασκήκωσε τους ώμους και χαμογέλασε με συγκατάβαση:

— Ό, μη τό λές αυτό! Στάθηκες τυχερή που σε συνάντησε ο άνεπιός μου και σε λυπήθηκε. Ά, όχι, έχει χρυσή καρδιά ο Άγιος!...

Άλλήθες ήταν ένας άνθρωπος με χουσή καρδιά ο κύριος Άγιος. Και πόσο τόν είχε πα-

ρεξηγήσει στην αρχή. Τώρα που κάθεται και της δοκιμάζει το φόρεμα ή μοδίστρα μπουστά στον καθρέφτη, ξαναθυμάται μία προς μία τις λεπτομέρειες. Τα πράγματα έγιναν έτσι ακριβώς: Όταν αποχαιρέτησε την Καίτη Άλμπα και βγήκε απ' το ξενοδοχείο κρατώντας τη βαλίτσα με το πεθαμένο παιδί, πήγε στην πλατεία Κάνιγγος. Ο δρόμος της φάνηκε πολύ μακρύς. Είχε λογαριάσει άσκημα τις δυνάμεις της. Κι' όταν έφτασε στη στάση των αυτοκινήτων σχεδόν σερινότανε. Στην πλατεία πηγασιόερχονταν λογιής-λογής μεγάλα λεωφορεία που έκαναν τη συγκοινωνία με τα γύρω προάστεια. Στάθηκε σε κάποια ούρά και περίμενε πλάι στο πεζοδρόμιο.

Έκει σε κάποιο τραπέζι ενός μικρού καφενείου καθόταν κάποιος που έπινε καφέ και κάπνιζε. Σε μία στιγμή τόν έπιασε να την κυττάζει περιέργως. Δεν ήταν παραπάνω από τριάντα χρονών. Φορούσε μία γκρι-κα φορεσιά και μία μοιόλογωμη ρεπούμπλικα. Ο νους της πήγε άμέσως στην άστυνουλία κι' αίσθάνθηκε ένα δυνατό ρίγος να την κυρίει. Τούτος ο άνθρωπος που την κύτταζε με τόσο παράξενο τρόπο και τέτοια έπιμυή, καθόλου άπιαστο να ήταν ένας άστυνόμενος.

Η καρδιά της άρχισε να χτυπάει διαστικά. Προσπάθησε να φανή άδιάφορη. Μα έκινος είχε σίγουρα καταλάβει την ταραχή της γιατί τώρα της πρόσχε περισσότερο. Τον παρακολουθούσε με την άκρη του ματιού της και τόν έβλεπε πάντα να την κυττάζει. Ήταν σε πολύ δύσκολη θέση.

Όταν ήρθε το αυτοκίνητο μπήκε διαστικά και κάθισε σε μία θέσι που ήταν στην αντίθετη πλευρά από το πεζοδρόμιο. Άνέπνευσε. Τώρα δε μπορούσε να τη βλέπει πια κι' έτσι το βλέμμα του δε θα την ένοχλούσε. Παρακαλούσε μέσα της να νάναι να ξεκινήσει γρήγορα το λεωφορείο, να γλυτώσει από τούτο το μαρτύριο και την άγωνία. Και επί τέλους ξεκίνησε, φορτωμένο λογής-λογής ανθρώπους...

Σε μία ένδιάμεση στάσι κατέβηκε. Το μέρος ήταν έντελως έρημο. Πολλά γένικα πεύκα κρεμασμένα σε κάποια πλαγιά σχηματίζουν ένα μικρό δάσος. Πέρα μακριά φαινόταν το μεγάλο τετράγωνο κτίριο ενός σανατορίου. Προχώρησε προς τα δέντρα. Παρακολουθούσε το αυτοκίνητο μέχρι που χάθηκε στη στροφή του δημόσιου δρόμου και κάθισε κάπου να ξεκουραστεί. Ο ποινός άέρας και η μουσική της νοτισμένης νής της έκαναν καλό. Ύστερα μπήκε στο δάσος. Έκοψε ένα νυμ-τρού κλαρί και άρχισε να σκάβει. Τούτη η δουλειά δεν ήταν καθόλου εύκολη. Όμως δε μπορούσε να κάνει αλλιώς. Η ανάγκη της κόνιανε, κάθε τόσο και σταματούσε. Μα πάλι ξανάρι-ζε. Με τις φούντες έβγαζε το νυπό χώμα και μάτωναν τα δά-

χτυλά της από τούτη τη σκληρή προσπάθεια. Όταν έγινε ένας βαθύς λάκκος άνοιξε τη βαλίτσα της.

Τότε άκουσε διαστικά όμοια τα πίσω της και γύρισε τσομωγμένη. Ο άνθρωπος με τη γκριζα ρεπούμπλικα έκοχόται προς το μέρος της έχοντας τα χέρια στις τσέπες του σακκακιού του.

— Θάρρω πως φτάνω στην ώρα, της είπε κι' έριξε μία ματιά στην άνοιχτή βαλίτσα. Δι' έαλεξες κι' άσκημο μέρος να το βάρης!

Κάτι πήγε να πη η Μαρίνα Καρντέλη, μα δεν είχε τη δύναμη ν' άσθώση λέει. Το βλέμμα της γέμισε φόβο κι' άρχισε να τρέμει. Έκινος χαμογέλασε: — Έλα μη κάνεις έτσι! πρόσθεσε. Τελείωσε τη δουλειά σου.

Κι' έπειδή έκείνη δεν τόλμυσε να κινηθεί ζύγωσε περισσότερο κι' έσκυψε μπουστά στην άνοιχτή βαλίτσα. Πήρε το μικρό νεκρό παιδί στα χέρια του και το κύτταζε. Είδε τα σημάδια στο λαιμό.

— Χμ! Καλή δουλειά! είπε σά να μιλούσε στον έαυτό του. Το στραγγάλισες;

Η κοπέλλα γύρισε τα μάτια της άλλοι. Δε μπορούσε να βλέπει το πεθαμένο μωρό.

— Ήταν δικό σου; τη ρώτησε.

— Ναι, είπε, ήταν δικό μου. Και η φωνή της μόλις άκουστήκε.

— Αυτό λέγεται δρεφακτο-νία! έκανε συλλογισμένο ο άντρας. Θα σου κοστίζει κάμποσα χρόνια φυλακή.

Ύστερα έριξε το μωρό στον άνοιχτο λάκκο κι' άρχισε να σπρώχνει να τα πόδια του το χώμα όσο που το σκέπαζε.

— Θα γυρίσουμε μαζί στην Άθήνα, της είπε.

Η Μαρίνα Καρντέλη δεν είχε πια καμμία αμφιβολία πως έκινος που της μιλούσε ήταν άστυνομικός. Τού φάνηκε ύποπτη όταν την είδε να περιμένει στο αυτοκίνητο με τη βαλίτσα στο χέρι και την παρακολουθούσε. Ναι, αυτό ήταν. Σίγουρα τώρα θα την τραβούσε για την Άσφάλεια.

— Σήκω! της είπε. Προχώρησε κάμποσο. Πεπατούσε πλάι του με σκυμμένο κεφάλι. Σκεφτότανε πως έτσι ίσως θάταν καλύτερα. Μία κα-ταδικη θα της εαλάφρωνε την καρδιά από τις τύψεις.

Κατάλαβα, της είπε, πως κάτι συνέβαινε με σένα όταν σε είδα στη στάσι. Και δεν έπεσα έξω. Έλα πές μου την ιστορία και εγώ πάλι θα σκεφτώ τί πρέπει να κάνω. Μπορεί και να σε λυπηθώ.

Όσο περίμεναν να περάσει το λεωφορείο του μίλησε μες σε άκρες για το δράμα της. Έκείνο που φάνηκε να τόν ένδιαφέρει περισσότερο ήταν το ότι δεν είχε κανένα να τη συλλογιστή στην Άθήνα.

— Σά να λέμε είσαι μονάχη και άπροστατευτή;

— Ναι. Στην πατρίδα μου

δέβαια δε μπορώ πια να γυρίσω. Οι δικοί μου ύστερα από τα όσα έγιναν δεν θέλουν να με έξέρουν. Με έξεγραψαν από την οικογένεια.

— Και θα γυρίσης τώρα στο μοδιστράδικο; τη ρώτησε.

Ξαφνιάστηκε και τόν κύτταζε μ' άπορία.

— Δε θα με πάτε στην άστυνομία;

— Απόφυγε να δώση κατ' ευθείαν άπάντησι.

— Έχεις τελειώσει το Γυμνάσιο και ξέρεις και γραφομηχανή μου είπες. Είναι αλήθεια; Άν είναι αλήθεια δεν πρέπει να μαθαίνεις στο ύπόγειο του μοδιστράδικου. Θα μπορούσες να δουλέψεις σε κάποιο γραφείο. Θα κερδίσεις περισσότερα και θα ζούσες σαν άνθρωπος. Μία άχτις ελπίδας άστραψε στα μάτια της.

— Ό, μακάρι να γινόταν αυτό! είπε.

— Θάρρω πως άρχίζω να σε λυπάμαι, έκανε έκινος. Για να δούμε τί μπορεί να γίνει... Έχω μια θεία που ένδιαφέρεται για κάτι κοπέλλες παραστρατημένες σαν και σεναίν. Αυτή μπορεί να σε βοηθήσει. Έχει πολλές γνωριμίες και σίγουρα θα σου βρη μία θέσι για να κερδίσεις τιμιά το ψωμί σου...

Το λεωφορείο φάνηκε στη στροφή του δρόμου και ήρθε και στάθηκε μπροστά τους. Μπήκανε. Σ' όλο το ταξίδι δεν άλλαξαν κουβέντα. Έκινος κάπνιζε και τη ζύγιαζε κάθε τόσο με το μάτι του. Αυτή είχε σκύψει και κύτταζε τις μύτες των παλιών σκαρπινιών της. Ήταν ευθισμένη σε πικρή συλλογή. Τούτος ο άντρας που καθόταν δίπλα της την έξουσίαζε τώρα. Γιατί κρατούσε το φοβερό μυ-στικό της. Όμως δε φαινόταν κακός. Στην πλατεία Κάνιγγος κατέβηκανε.

— Λοιπόν, τί λές; ρώτησε. Θές να τραβήξουμε για τη θεία μου;

— Άν της πής πως...

Φάνηκε να διστάζει.

— Δηλαδή τί να της πω;

— Φοβάμαι, συνέχισε το κορίτσι, πως αν μάθω με ποιο τρόπο γνωριστήκαμε...

— Ίσως δε θελήσει να με βοηθήσει.

— Ό! Όσο γι' αυτό μη σε νοιάζει. Ξέρω εγώ πως θα της μιλήσω. Δε χαλαί ποτέ χατήρι στον άνεπιό της τόν Άγι ή θεία Σούζη...

Στο σπίτι της θείας Σούζης φτάσανε μ' ένα ταξί. Ήταν ένα διόροφο σπίτι στην όδο Μαυροματρίων, εκεί κάπου κοντά προς το Μουσείο. Τους δέχτηκε στην κρεβατοκάμαρά της. Μόλις είχε ευπνήσει, αλλά δεν είχε σπικωθή ακόμα. Ήταν ανακαθισμένη στο κρεβάτι και πά-νω στο σεντόνι είχε απλώσει τα χαρτιά μιας τράπουλας κι' έριχνε πασιέντζες. Σταμάτησε να μελετά τα χαρτιά όταν μπήκαν οι έπισκέπτες.

— Σούφερα μία κοπέλλα που χρειάζεται την προστασία σου, της είπε.

Έκείνη έριξε μία ματιά στη Μαρίνα Καρντέλη. Ήταν μία ματιά διαπεραστική και έπιμυνη. Έμοιαζε πολύ σαν τόν έμ-πορο που πριν δώση άπάντησι ζυγιάζει το εμπόρευμα που του προσφέρουν. Το βλέμμα της προσπαθούσε να τη γύσει, να μαντέψει τί είδους κορμί κρυβόταν κάτω από τα ρούχα και στρατασιασμένα πόδια της. Φάνηκε εύχαριστήμενη.

— Είναι μία μορφωμένη κο-

πέλλα από την έπαρχία, συνέχισε αυτός, που δεν έχει κανέναν εδώ και άτυχρη. Έσύ μπορείς να τη βοηθήσεις να ξανα-φτιάξη τη ζωή της. Θα κάνης μία άγια πράξι...

Της έξηγησε κατόπι με λίγα λόγια την ιστορία της χωρίς να κάνει λόγο για το στραγγα-λισμένο μωρό. Φαινόταν να τόν άκούη με προσοχή.

— Θα τήν κρατήσω Άγι, τού είπε. Μονάχα που πρέπει να τη ντύσουμε πρώτα. Φυσικά θα φροντίσω να της βρω μία δου-λειά που νάναι άνάλογη με τα προσόντα της. Άλλά ο καθένας δε μπορεί να προσλάβη μία ύ-πάλληλο που φοράει ένα άλα-τζάδενο φουσάτι και μάλιστα σ' αυτά τα χάλια.

Η Καρντέλη αίσθάνθηκε να κοκκινίζει. Για πρώτη φορά ύ-στερα από τόσο καιρό καταλα-βε πόσο παραμελημένο είχε ά-φηση τόν έαυτό της.

— Έχεις χρήματα; τη ρώ-τησε.

— Όχι δεν έχω.

— Δεν πειράζει. Θα φροντί-σω εγώ. Μονάχα που κατόπι θα πρέπει να μου τα πληρώσης. Οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους.

Έτσι εγκαταστάθηκε πριν μία βδομάδα μέσα στο σπίτι της θείας Σούζης η Μαρίνα Καρντέλη και τώρα που τα ξαναθυ-μάται ένα-ένα τα περιστατικά καθώς στέκει μπροστά στον κα-θρέφτη και δοκιμάζει το φόρεμα βρίσκει πως πρέπει να χαιρετά για τούτη την αναπάντεχη εύ-τυχία.

— Σας άρέσει το μάκρος; ρώτησε η μοδίστρα καρφισώ-νοντας το στρίφωμα στο κάτω μέρος της φούστας. Μήπως το θέλετε μακρύτερο;

Πάνω στην ώρα μπήκε στην κάμαρη η Σούζη. Άκουσε τη ερώτησι και διάσθηκε να δώση αυτή την άπάντησι πριν μιλήση η κοπέλλα.

— Όχι δε χρειάζεται. Έχει θαυμάσιο πόδι και θάταν πραγ-ματικό άμάρτημα να της το κρύψης έσύ με τη φούστα σου.

Η Μαρίνα γύρισε και την κύτταζε. Κάπνιζε και μασούσε μαστίχα. Ήταν χτυπητά θα-

μείνη. Κάτι είδε στο βλέμμα της που δεν της άρεσε. Έκείνη της χαμογέλασε.

— Έγινες πραγματικά έλ-λος άνθρωπος με το καινούργιο ντύσιμό σου, της είπε. Οι φί-λες σου δύσκολα θα σ' άναγνω-ρίσουν.

— Δεν έχω φίλες στην Ά-θήνα, αποκρίθηκε το κορίτσι, σά να ντρεπότανε για την έλ-λειψη τούτη. Μία κοπέλλα μόνο γνώρισα που μου στάθηκε αλη-θινή φίλενάς, κι' άς μη με γνώ-ριζε καθάλου.

Και ο νους της πήγε στην Καίτη Άλμπα.

— Τώρα θ' άποκτήσης φίλε-νάδες. Μη στενοχωριέσαι γι' αυτό, της είπε.

Ο τόνος της φωνής της είχε κάτι το παράξενο. Ήταν σά να έκρυβε μιάν άπειλή. Η Μαρίνα Καρντέλη για πρώτη φορά ύ-στερα από τόσες μέρες είχε την αίσθησι ενός μακρινού κινδύνου που τη ζύγωνε ύπουλα. Κάποια άόριστη άνησυχία τρύπωνε σε μιάν άκρη της καρδιάς της. Κά-τι φτεροκόπησε τρομαγμένα μέσα της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Πριν χτυπήσει την πόρτα η Καίτη Άλμπα έφτιαξε με μία μηχανική κινήσι τα μαλλιά της και προσπάθησε να δώση μιάν ήρημη έκφρασι στο πρόσωπό της. Έριξε μία ματιά στα φω-τισμένα παράθυρα του μεγάρου. Πίσω απ' τα διαφανή στόα ά-στρασαν τα κρύσταλλα των πολυελίων. Άκουσε ιότες πια-νου. Κάποιος έπαιζε στο πια-νο έναν άργό και θλιμμένο σκυ-πό. Μέσα της τρεμόσβυνε μία έλπίδα άκούη. Ήταν ένα θα-μυπό φως που άναβε κι' έσβυνε μέσα στη νύχτα που σκέπαζε την ψυχή της...

Πίεσε με το δάχτυλο το κου-μπι του ηλεκτρικού κουδουνιού. Ο άχος τόν έφτασε στ' αυτιά της σαν χτύπημα καμπάνας μέ-σα σε άδειες κάμαρες. Ένας υπηρέτης της άνοιξε. Καθώς την είδε τα μάτια του στρογγυλέ-ψανε από έκπληξι.

— Η δεσποινίς Καίτη; έ-κανε χαμηλόφωνα.

— Όχι δε χρειάζεται. Έχει θαυμάσιο πόδι και θάταν πραγ-ματικό άμάρτημα να της το κρύψης έσύ με τη φούστα σου.

Η Μαρίνα γύρισε και την κύτταζε. Κάπνιζε και μασούσε μαστίχα. Ήταν χτυπητά θα-

— Ήθελα τόν πατέρα μου, είπε το κορίτσι.

Ο υπηρέτης φάνηκε να δι-στάζει. Ύστερα όμως ύποκλήθη-κε και παραμέρησε να περάσει. Πρόσχε το διαταγμό του μα δεν άφηση να το καταλάβη. Ό-μως τούτη την τελευταία στι-γμή μετάνοιώσε για την άπό-φασι που είχε πάρει. Τα γόνα-τά της λυγίσαν. Έτρεμε έλα-φρά. Άνέδωκε με δυσκολία τη μεγάλη μαρμάρινη σκάλα. Στά-θηκε στο χάλ.

— Περίμενε ένα λεπτό να τόν ειδοποιήσω, της είπε.

Έμεινε μόνη. Το βλέμμα της άγκάλιασε ευγενάλα τα παλιά αγαπημένα πράγματα. Οι τοί-χοι ήταν στολισμένοι με άκοι-δους πίνακες. Σε μία γωνιά το μεγάλο γιαπωνέζικο δάσο με τις έξωτικές ζωγραφίες τις σχε-διασμένες με χουσαφι και λάκα ήταν φορτωμένο με κόκκινες το-λupes. Η άδυναμία τού πατέ-ρα της. Έριξε μία ματιά στο δεσποινικό καθρέφτη. Ήταν πολύ χλωμή. Είχε καταβληθή τούτες τις τελευταίες μέρες. Καθώς κάπου. Αντίκρου της ή-ταν εκείνο το παρόξενο κάδρο με τόν όμορφο ίπποτή που φο-ρούσε χουσοκέντητη στολή και φτερό παγωνιού στο καπέλο.

Όταν ήταν μικρή ένα τέτιο ίπποτή περίμενε. Θα έφτανε κα-βάλα στο άσπρο του άτι και θα γονάτιζε στα πόδια της και θα ζητούσε να τού χαρίσει την καρ-διά της. Όπως γινόταν στα δ-μορφα χουσοδεμένα διδλία που διάβαζε. Ο ίπποτής όμως δεν ήρθε ποτέ, ούτε το άσπρο του άτι φάνηκε. Ήρθε κάποιος άλλος και μπήκε έσφακιά στη ζωή της και την κουρέλιασε.

Μπροστά από τούτο το κά-δρο πέρασε αδιάφορη κείνη τη νύχτα πατώντας στις μύτες των σκαρπινιών της για να μη στο-αυτοκίνητο που την περίμενε σ' ένα σκοτεινό σημείο του δρό-μου. Ήταν ο Λαντάς που την περίμενε κείνη τη νύχτα.

— Όρθες άγάπη μου; της είπε.

— Όρθα αγαπημένο μου. Πως ήταν δυνατόν να μην έρθω;

Κι' έπεσε στην άγκολιά του και ξεκίνησε άμέσως τ' άμάξι.

Ήταν γεμάτο από γλυκές ά-ναμνήσεις το πατρικό σπίτι. Με-τί άεσα τριγυρνώντας άλλοτε τις κάμαρες και πόσο έξγνωσιατά άντηχούσαν τα γέλια και τα τραγούδια της.

Ο υπηρέτης μπήκε στο χάλ.

— Ο κύριος σας περιμένει, της είπε.

Πέρασε στο γραφείο του. Ή-ταν όρθος με τη ράχη άκουπι-σμένη στο παραθύρο. Ένα δυ-νατό σφαχτή αίσθάνθηκε στην καρδιά καθώς τόν είδε. Θεε μου πόσο είχε γεράσει μέσα σε λί-γους μήνες! Έδειχνε πολύ κου-ρασμένος. Το πρόσωπό του ή-ταν γεμάτο ρυτίδες και να μά-τια του ήταν χλωμένα βαδία-στίς κόγχες.

— Πατέρα! είπε κι' έκανε να τρέξη προς το μέρος του.

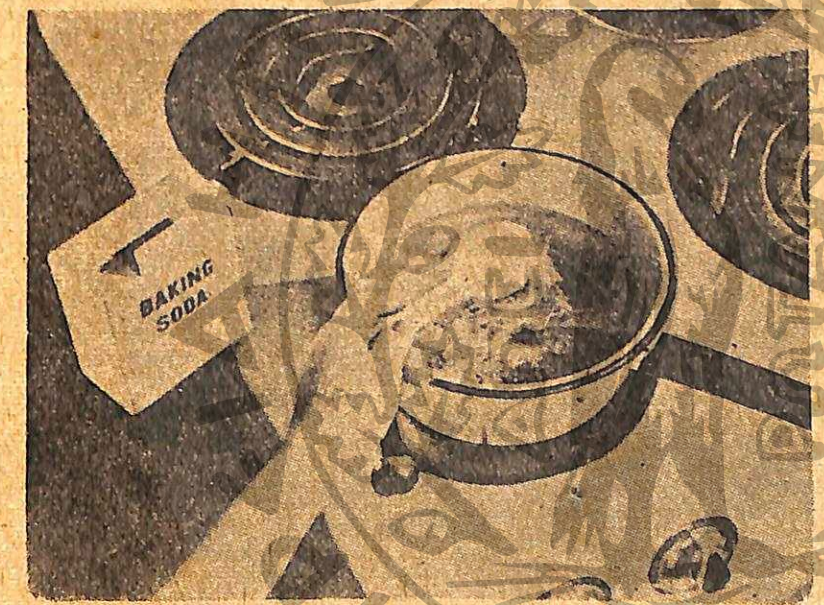
Σταμάτησε δυας απότομα. Το βλέμμα του την πάγωσε. Την κύτταζε χωρίς ούτε μιά γραμμή ν' αλλάξει από το πρό-σωπό του. Ήταν ψυχρός σά μάρμαρο.

— Με ζήτησες; τη ρώτησε.

Η φωνή του ήταν σκληρή. Ο τόνος της ήταν γεμάτος έχθρα.

Η Καίτη δε μίλησε. Έπεσε μονάχα σ' ένα καθίσμα. Πόσο είχε λογασιάσει να τού πη!

— ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

Για να αφαιρεθούν οι καμένες τροφές από κατασρόλα έμαγέ σι-γοβράζετε μέσα νερό με μία κουταλιά διττανθρακική σόδα. Επί-σης όλα τα έμαγέ σκεύη, λεκάνες κλπ. γίνονται σαν καινούργια, εάν τα τρίψετε με ένα ύγρο πανί δουτηγμένο στη σόδα. Εάν συμβή και σωθή το ύγρο και η έμαγέ κατασρόλα στεγνώσει έ-πάνω στη φωτιά, αφήσετέ την να κρυσώσει πριν τη γεμίσετε ή τη βυθίσετε σε νερό, διότι διαφορετικά ένδεχεται το έμαγέ να ραγίση.

10 ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ: 5 ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ 5 ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΣΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΕΡΩΤΗΜΑ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Το ερώτημα «πού βασίζεται η οικογενειακή ευτυχία», είναι παλιό όσο και η οικογένεια, δηλαδή όσο και το ανθρώπινο γένος. Διανοούμενοι κάθε είδους, ηλικίας και των δύο φύλων, λογοτέχνες, φιλόσοφοι, ποιητές, στοχαστές και δημοσιογράφοι, έγραψαν τόμους ολοκληρωμένους για το σοβαρότατο αυτό θέμα. Χιλιάδες, ίσως και εκατομμύρια, γνώμες εϊπώθηκαν σ' όλες τις γλώσσες και όλα τα περίφημα «λόγια μεγάλων ανδρών» συνήθως γύρω από την οικογενειακή ευτυχία περιστρέφονται.

Ο Τολστόι αφιέρωσε ένα μυθιστόρημά του στην ανάπτυξη του θέματος «οικογενειακή ευτυχία» και δεν υπάρχει αμφιβολία πως όσο ο άνθρωπος θα υπάρχει, το ζήτημα αυτό θα τον απασχολεί. Και δικαίως. Γιατί αποτελεί το βασικότερο ίσως ζήτημα στην πορεία της ζωής και από την όρθη λύση του και τη σωστή αντιμετώπισή του δεν εξαρτάται μονάχα η ευτυχία των ανθρώπων που σχηματίζουν την οικογένεια, αλλά και η ευτυχία της κοινωνίας, αφού οι αντικυπιοί της οικογενειακής ζωής επηρεάζουν αναλόγως τις ενέργειες των ατόμων μέσα στην κοινωνία.

Και ακριβώς επειδή το ζήτημα είναι πολύπλευρο, ύποκειμενικά και αντικυμμενικά, γι' αυτό και είναι δύσκολη η λύση του με συνταγές οποιοδήποτε είδους. Γιατί «κανένας άνθρωπος δεν είναι ίδιος με έναν άλλο» και φυσικά κανένας κανόνας δεν μπορεί να έχει απόλυτη ισχύ στις μεταξύ τους σχέσεις.

Αυτό δεν σημαίνει από την άλλη μεριά πως δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν γενικές κατευθυντήριες γραμμές, που είναι αποτέλεσμα πολυχρόνιας πείρας και παρατηρήσεως και μπορούν να αποτελέσουν μία βάση για την επίτευξη της οικογενειακής ευτυχίας, εθάνει να προσαρμοσθούν στις ειδικές συνθήκες που αντιμετωπίζει ο σύζυγος ή η σύζυγος και ιδιαίτερα στο χαρακτήρα και τις ψυχολογικές αντιδράσεις τους.

Επομένως όλοι οι κανόνες και οι αφορισμοί και οι παρατηρήσεις έχουν τη σχετική αξία τους, γιατί ο καθένας μπορεί να εφαρμόσει με επιτυχία σε μία περίπτωση.

Αλλά, πέρα από τις γνώμες των σοφών, υπάρχει και ο κόσμος, τα εκατομμύρια παντρεμένοι που ζουν την οικογενειακή ζωή και, φυσικά, ξέρουν πού βασίζεται και πού δεν βασίζεται η οικογενειακή ευτυχία. Αυτοί θα μιλήσουν σήμερα. Οι Έλληνες παντρεμένοι. Δηλαδή όχι όλοι. Δέκα μονάχα. Παρμένοι στην τύχη.

ΠΡΩΤΗ-πρώτη η κυρία 'Ελένη Κόκκου, τραπέζιτική υπάλληλος. Η κυρία Κόκκου βασίζει την οικογενειακή ευτυχία κυρίως στα παιδιά. «Αλλά» άς την ακούσουμε. — Νομίζω, μάς λέει η κυρία Κόκκου στο γκισέ της Τραπεζίης 'Αθηνών, πως η οικογενειακή ευτυχία βασίζεται στα παιδιά κυρίως. Γιατί τα παιδιά δημιουργούν μίαν ατμόσφαιρα κατανόησης ανάμεσα στους συζύγους. Τους πλησιάζουν περισσότερο. Επίσης σημαντικό ρόλο παίζει ο καταμερισμός των βαρών, όλων των βαρών και των οικονομικών φυσικά. Όταν μπορεί κανείς να εξασφαλίσει τα άπολύτως απαραίτητα, η ευτυχία είναι κάτι που βρίσκεται εύκολα, αν υπάρχει συνεννόηση μεταξύ δύο ανθρώπων.

Φεύγοντας με την αίσιοδοξη απάντησή της κ. Κόκκου, πέφτουμε στην πλήρη απασιοδοσία του κ. 'Ιωάννη Σπαθί, ταγματάρχου της χωροφυλακής. Ο κ. Σπαθίς είναι στρατιωτικά κατηγορηματικός.

— Πού βασίζεται η οικογενειακή ευτυχία; Πουθενά!

— Δηλαδή... το μύθε. — Δεν έχει δηλαδή. Και οι άνωπαντροί άς προσέξουν. Γιατί όποιος παντρεύεται, καίγεται από όλες τις πλευρές.

— Μά, σοβαρολογείτε; — Βεβαίως, «Υστερα από τοιαυτά σκεπτικά συζυγικά θητεία, διεισπύσας πως το πιδό σοφό πράγμα στον κόσμο είναι το να μη παντρευτείς. Έκτος αν έχεις πολλά λεπτά. Αλλά όταν έχεις πολλά λεπτά, βρίσκεις παντού την ευτυχία».

Στα καταστήματα Χρυσικοπούλου βρίσκουμε την κυρία Κούλα Σκράπα. Η κυρία Σκράπα νομίζει πως η ευτυχία βρίσκεται στην αφοσίωση στην οικογένεια.

— Το κυριώτερο είναι αυτό, μάς λέει. Η αφοσίωση στην οικογένεια. Δυστυχώς, εμείς οι συνθήκες εργασίας δεν μας επιτρέπουν να δρισκόμαστε στο σπίτι, παρό ελάχιστες ώρες. Πάντως νομίζω πως όταν ζή κανένας την οικογενειακή

ζωή κοντά στα παιδιά του, βρίσκει την ευτυχία.

— Δύσκολο ερώτημα, μάς απαντά ο κ. Ευάγγελος Βελιμέζης, εισαγγεύς. Αλλά νομίζω πως η οικογενειακή ευτυχία βασίζεται κυρίως στις λεπτομέρειες, που συνήθως δεν τους δίνουμε σημασία. Λέγοντας λεπτομέρειες εννοώ τον τρόπο με τον οποίο χειρίζαστε τις σχέσεις με τη γυναίκα μας. Μία κουβέντα, μία παρατήρηση, μία υποχώρηση, ένα χαμόγελο, στην ώρα του το καθένα, είναι ικανά να θεμελιώσουν την ευτυχία. Φυσικά, έφ' όσον υπάρχει οικονομική άνεση.

Στη λεωφόρο Πανεπιστημίου αγωνίζομαι να μιλήσω σε μία κυρία. Και σημειώνω με λύπη μου το γεγονός ότι οι Έλληνες γυναίκες αποφεύγουν να μιλήσουν σε δημοσιογράφους. Επειδή δε όλες σχεδόν, λόγω χείμαυρου φορούν γάντια και μου είναι δύσκολο να μαντέψω ποιά είναι κυρία, αποτολμώ την πιο έξωφρενική ερώτηση:

— Με συγχωρείτε, δεσποίνις. Μήπως είστε κυρία;

— Η δεσποίνις ήταν κυρία κι' αφού ξεκαρδίσθηκε στα γέλια, δέχθηκε να μου απαντήσει.

— Την ευτυχία κυρίως νομίζω πως θα τη δρή κανείς στα παιδιά, μάς λέει η κυρία Δέσποινα Παπαθανασοπούλου. Γιατί το παιδί αναγκάζει τους γονείς να προσέχουν το σπίτι, να ποινά το σπίτι και ακόμη να κάνουν υποχωρήσεις έγωισμού που αν έλειπε το παιδί ίσως να μην έκαναν. Δηλαδή τα παιδιά αναγκάζουν τους συζύγους να συνεννοηθούν κι' όταν τύχη να μη συνεννοούνται.

Την ίδια γνώμη περίπου έχει και ο Ζαχαροπλάστης κ. Μίχος.

— Χωρίς παιδιά, πρέπει να είναι πολύ εξαιρετικοί για να συνεννοηθούν δυο σύζυγοι. Γιατί ο γάμος διαφέρει πολύ από τον έρωτα. Η υποχωρητική συμβίωση αποκαλύπτει όλα τα ελαττώματά μας. Με τα παιδιά οι σύζυγοι και όταν ακόμα δεν συνεννοούνται, αναγκάζονται να συνεννοηθούν.

— Πού βασίζεται η οικογενειακή ευτυχία; Στην ευπιστοσύνη λέει αόιστακτα η κ. 'Αλκη Πετρουπούλου. Στην αμοιβαία ευπιστοσύνη. Γιατί η αμοιβαία ευπιστοσύνη οδηγεί κατ' ευθείαν στη συνεννόηση. Έ, όταν καταφέρουν δυο άνθρωποι να συνεννοούνται, σημαίνει ότι καταλαβαίνουν ο ένας τον άλλο κι' επομένως δεν είναι δύσκολο να είναι ευτυχήμένοι. Όσο για τη χρήση, παίζει το ρόλο του, όπως και πολλά άλλα. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως ένας απαραίτητος όρος είναι η εξασφάλιση μιας ήρεμης ζωής.

Ο κ. Φίλιππος Κολιάτσος τ' χάνει με την ερώτησή μας.

— Οικογενειακή ευτυχία! Δεν τ' σκέφθηκα ποτέ μου, μάς απαντά αλά Μπέρναρ Σώ. Αλλά νομίζω συνεχίζει, πως δρισκεται σε πολλά πράγματα. Δηλαδή στο συνδυασμό πολλών πραγμάτων. Πρώτον, χρημα-οικονομική βάση. Δεύτερον, συνεννόηση, τρίτον, ευπιστοσύνη και τέταρτον παιδιά. Αν λείπουν τα παιδιά και υπάρχουν τα άλλα τρία, υπάρχει ευτυχία. Αμα λείπουν όμως ένα από τα άλλα τρία και κυρίως το χοήμα, μην τ' αργάτε. Κακά είναι τα ψέματα, αλλά τα λεπτά είναι απαραίτητα.

Στη συνεννόηση κυρίως δίνει σημασία και η έκλεκτη ήθοποιος κ. Λέλα Πατρικίου.

— Η οικογενειακή ευτυχία, μάς λέει, βασίζεται στην αγάπη, στην έκτιμηση, στην επίδωψη του σπιτιού, στην προσοχή — νοικοκυριού και κυρίως στην καλή συνεννόηση. Τελευταίος ο κ. Δ. Δημάκης τμηματάρχης του Ταμείου Ασφαλίσεως Αρτεργατών, συμφωνεί σχεδόν με όλους!

— Μπερδεμένο ζήτημα, μάς λέγει. Διερωτώμαι, πρώτ' απ' όλα, τι είναι ευτυχία και τι είναι αυτό που ζούμε με οι παντρεμένοι. Πάντως οικογενειακή ευτυχία δεν μπορεί να βλαστήσει σ' ένα χωράφι χέρσο. Και χωράφι χέρσο είναι το σπίτι όπου δεν υπάρχουν πρώτον άνετη ζωή και δεύτερον συνεννόηση και αμοιβαίες υποχωρήσεις. Όλα τ' άλλα συμπληρώνουν, βοηθούν στο να δημιουργηθεί η ευτυχισμένη ατμόσφαιρα. Οι βάσεις είναι η οικονομική άνεση και η συνεννόηση.

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Συμπέρασμα. Πρώτον. Κανείς από τους δέκα παντρεμένους, που απάντησαν στην έρευνά μας, δεν ανέφερε τον έρωτα. Αυτό σημαίνει τάχα πως ο έρωτας δεν αποτελεί είτε δεν μπορεί να αποτελέσει, βασίσι για την οικογενειακή ευτυχία.

Το δεύτερο συμπέρασμα είναι, ότι έννεα στους δέκα συμφωνούν, ότι απαραίτητος όρος για την επίτευξη της οικογενειακής ευτυχίας είναι η συνεννόηση.

Τρίτον, όλοι συμφωνούν στο ότι το χρημα αποτέλεσμα απαραίτητο δοσι για την οικογενειακή ευτυχία. Και τέταρτον: Τρεις μόνον δίνουν ουσιώδη σημασία στα παιδιά, σαν παραγοντας της οικογενειακής ευτυχίας. "Αν τα συμπεράσματα μας αυτά επεκταθούν, σημαίνει ότι 1) γενικώς στο γάμο ή ο έρωτας δεν παίζει κανένα ρόλο ή οι παντρεμένοι τον... ξεχνούν μόλις πντρευτούν.

2) Τα 90% των παντρεμένων θεωρούν ως βάση τη συνεννόηση. 3) Τα 100% των παντρεμένων θεωρούν ως βάση την οικονομική άνεση. 4) Τα 30% θεωρούν ως βάση τα παιδιά. Και 5) Τα 10% αρνούνται την ύπαρξη οικογενειακής ευτυχίας.

ΗΛΙΑΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ...

Ένας οδηγός καλής συμπεριφοράς με γελοιογραφικά σκίτσα που έγιναν έτσι για να τονίζουν ακόμη περισσότερο τους κανόνες που αναφέρονται

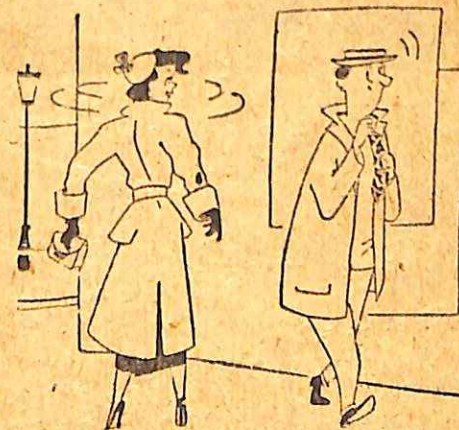
Αυτό που έλεγαν άλλοτε «καλή συμπεριφορά», πολύ λίγα κοινά σημεία έχει με τους καλούς τρόπους της σημερινής εποχής. Όταν άλλοτε δεν έσκυβε ο κύριος να φιλήσει το χέρι της κυρίας σε ένα σαλόνι, σχολιαζόταν πολύ άσχημα. Τώρα, μόνο στο χέρι δεν φιλούν οι κύριοι τις κυρίες! Ο τρόπος που καθόταν άλλοτε οι γυναίκες, που μιλούσαν, που περπατούσαν, ο τρόπος που συζητούσαν οι άνδρες, που φιλονεικούσαν, καί... καί... καί... ένα σωρό άλλοι τρόποι, άλλαξαν πιά.

Τώρα οι άνθρωποι όλοι έγιναν πιο άπλοιοι, πιο αυθόρμητοι, αλλά και λιγότερο... κακοανατετραμμένοι!

Υπάρχουν μερικοί κανόνες, ωριμένες δάσεις στη συμπεριφορά των ανθρώπων, που δεν είναι σωστά να τους αγνοούμε ή να τους παραμελούμε.

Η «Γυναίκα» για να βοηθήσει τις αναγνωστρίες της, που αγνοούν ίσως τους κανόνες αυτούς — και στον καθένα μας έτυχαν στιγμές άμνηστίας, που δεν ήξερε αν αυτό ή εκείνο ήταν το σωστό που έπρεπε να κάνει, — θα δώσει μία σειρά απλών και συγχρονισμένων κανόνων που, χωρίς να σας περιπλέξουν με άσημαντες λεπτομέρειες, θα σας βοηθήσουν στην κοινωνική σας ζωή.

H ΣΜΑΡΤ

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΠΟΤΕ ΝΑ ΓΥΡΙΖΗ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΠΙΣΩ όταν περπατά στο δρόμο, για να κυττάει έναν άνδρα.

Εστω και εάν «νομίζετε» ότι ήταν γνωστός σας ο άνδρας που προσπεράσατε και δεν χαιρετήσατε, μην προσπαθήσατε να διορθώσατε άρσπορημένα την άπροσεξία ή την άφρημαδα σας. Αλλιώς, δίνετε την ευκαιρία σε έναν άγνωστό σας, να... υποθέσει πολλά άλλα πράγματα, διόλου τιμητικά για σας.

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΒΗΝΗ ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ ΤΟΥ πριν μπή στο άσανσέρ και να δαχίλ το καπέλο του.

Είναι πολύ δυσάρεστο σε έναν κύριο, να αντιληφθή μία κυρία γνωστή του αφού μπή μέσα στο άσανσέρ και να προσπαθήσει τότε, καθώς θα είναι στριμωγμένος, να δαχίλ το καπέλο του ή να σδήση το τσιγάρο του και να χαιρετήσει.

ΕΝΑΣ ΚΥΡΙΟΣ ΠΟΥ ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ (ή δεσποίνιδα), πρέπει να την αφήνει πάντα να περνά εκείνη πρώτη, στο θέατρο, στο έστιατόριο, στις εισόδους

παντού και πάντοτε. Μόνη εξαίρεση του κανόνας είναι οι σκάλες. Εκεί, στο κατέβασμα προπορεύεται ο άνδρας, στο δέ ανέβασμα η γυναίκα. Αυτό γίνεται για να μπορεί ο άνδρας να συγκρατήσει τη γυναίκα που πιθανόν να γλιστρήσει ανεβαίνοντας ή κατεβαίνοντας μία σκάλα. Μία σκάλα όμως που να δρισκεται στη στεργιά! Γιατί στις σκάλες του καρδιού, γίνεται ακριβώς το αντίθετο: ο άνδρας ανεβαίνει πρώτος και η γυναίκα κατεβαίνει μπροστά. Γιατί αυτή η άνωμαλία; Ασφαλώς για να μπορούν να κινούνται πιο ελεύθερα οι γυναίκες στις σκάλες ενός καρδιού, που τις κτυπά από παντού ο αέρας...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΧΑΙΡΕΤΗΣΗ ΚΑΠΟΙΟ ΓΝΩΣΤΟ ΤΗΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ, δεν δαχίλ το γάντι της, αντίθετα από τον άνδρα που δεν πρέπει να χαιρετά ποτέ με γαντοφορεμένο χέρι. Ο άνδρας που δεν ξέρε να δαχίλ το καπέλο του — να το δαχίλ αληθινά και όχι απλώς να τόν... αγίγη — ή το γάντι του, προκειμένου να χαιρετήσει, καλύτερα θα κάνει να... μη φορά ποτέ ούτε το ένα, ούτε τα άλλα...

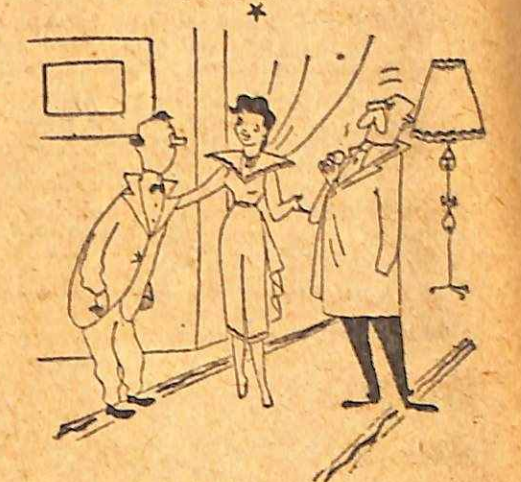
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕΝ ΣΗΚΩΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΧΑΙΡΕΤΗΣΗ, παρά μόνο όταν πρόκειται να χαιρετήσει ένα πολύ σημαντικό πρόσωπο ή έναν πολύ ηλικιωμένο. Αλλιώς δίνει απλώς το χέρι και χαμογελά ευγενικά. Το πολύ-πολύ αν κάθεται με το ένα πόδι επάνω στο άλλο, το κατεβαίνει.

Η γυναίκα που είναι οικοδέσποινα σηκώνεται πάντοτε για να χαιρετήσει όλους τους καλεσμένους της.

ΟΤΑΝ ΒΡΙΣΚΕΣΘΕ ΣΕ ΕΝΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ Η ΣΕ ΕΝΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ ΜΕ ΕΝΑΝ ΚΥΡΙΟ, μη φωνάξετε ποτέ ε-

σε ίσε το γκαρσόνι για να τού δώσετε την παραγγελία σας. Ότι θέλετε πείτε το στον κύριο που σας συνοδεύει. Δικός του ρόλο, είναι να φωνάξει το γκαρσόνι και να τού κάνει τις παραγγελίες και για τους δυο σας. Και ένα ποτήρι νερό μόνον αν θέλετε, και ένα πηρούνι, παρακαλέστε τον καβαλιέρο σας να το ζητήσει. Μη τ' αφέτε ποτέ έσεις η ίδια.

ΟΤΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΣΥΣΤΗΣΕΤΕ ΔΥΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, πρέπει πάντα να παρουσιάσετε το νεώτερο στο μεγαλύτερο ή στον πιο σημαντικό. Δηλαδή, για να συστήσετε ένα νέο σε έναν ηλικιωμένο κύριο, θα πητε πρώτα το όνομα του νέου και κατόπιν του μεγαλύτερου. Όταν πρόκειται για έναν άνδρα και μία γυναίκα, συστήνετε πάντα τον άνδρα στη γυναίκα, εκτός εάν ο άνδρας είναι πολύ σεβάσιμος και η γυναίκα πολύ νεαρή.

ΕΑΝ ΕΙΣΘΕ ΝΕΑ, ΓΕΡΗ ΚΑΙ ΥΓΙΗΣ, ΕΥΓΕΝΙΚΟ ΚΑΙ ΣΩΣΤΟ ΕΙΝΑΙ να προσφέρετε τη θέσι σας μέσα στο τραίνο, το λεωφορείο ή το τραίνο, σε μία ηλικιωμένη κυρία ή σε ένα γέρο κύριο, σε μία γυναίκα με παιδί σε έναν ιερωμένο, σε έναν άνάτηρο ή σε έναν πολύ φορτωμένο εργάτη. Μη νομίζετε ότι «θα πείση η υπόληψή σας» κι' ότι σαν γυναίκα που είσθε, δεν πρέπει να σηκώσεθ. Μία πραγματική «κυρία» δέρε ποτέ πρέπει να προσέση και εκείνη τη θέσι της όπως ξέρε να δέχεται και αυτήν που της προσφέρουν.

ΟΤΑΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΕ ΣΤΟΥΣ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΥΣ ΣΑΣ γλυκό, καφέ ποτό ή οτιδήποτε άλλο, πρέπει να περιποιηθήτε πρώτα τις κυρίες — και από τις κυρίες πρώτα την πιο ηλικιωμένη — και κατόπιν τους κύριους. Η σειρά που πρέπει να ακολουθήτε είναι: από τους μεγαλύτερους, τους πιο σεβάσιμους, τους ιεραρχικά ανώτερους, προς τους νεώτερους, τους κατώτερους.

Φοονίστε πάντα να δίνετε εγκαίρως τις σχετικές οδηγίες σας στην καμάρωση ή σε οποιονδήποτε δικό σας πρόκειται να προσφέρει τα αναμνηστικά.

Η ΣΜΑΡΤ ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

ΡΙΧΤΗ ΖΑΚΕΤΑ

Υλικά: 850 γραμ. ή 300 δράμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ—ΟΛΥΜΠΙΚ, χρώμ. μπές: 10 γραμ. ή 4 δράμ. μαλλί άλλου χρώματος της ίδιας ποιότητας: Βελόνες Νο 2 και Νο 3.

Τρόπος πλεξίματος: Λάστιχο 2+2π = 2π καλή, 2π ανάποδη. Πλέξι-ύφασμα—1η ΒΕΛΟΝΑ από την ανάποδη του πλεκτού: Βάλετε κλωστή στη βελόνα = (1 ζετέ), 1π απλεκτο παίρνοντας τον ανάποδα και ούτω καθ' εξής. 2η ΒΕΛΟΝΑ = Πλέξετε μαζί καλή το ζετέ και τον απλεκτο πόντο ο οποίος βρίσκεται σταυρωμένος επάνω στη βελόνα, παίρνοντας τους από το πίσω μέρος. Θά συνεχίσετε το πλέξιμο πλεκώντας συνεχώς αυτές τις δυο βελόνες.

Δείγμα: 20π = 6½ εκατ. 20 βελόνες = 3 εκατ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 74π στις βελόνες Νο 3 και άρχιστε με την πλέξι-ύφασμα κατά τον εξής τρόπο: Στην άριστερη μεριά θα κλείνετε 1π κάθε 12 βελόνες (7 φορές). Σε γενικό μακρος 18 εκ. στην άριστερη μεριά θα βάλετε 1π κάθε 6 βελόνες (15 φορές). Σε 37 εκατ. γενικό μακρος θα κούτετε τη μασχάλη στην άριστερη μεριά της βελόνας κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε: 6π, 4π, 2π και 1π (8 φορές). Ταυτόχρονα και σε 28 εκατ. γενικό μακρος θα κλείνετε στη δεξιά μεριά 1π κάθε 6 βελόνες (14 φορές). Σε γενικό μακρος της μασχάλης 10 εκατ. θα βάλετε στη μεριά της μασχάλης 1π κάθε 8 βελόνες (8 φορές). Σε γενικό μακρος 52 εκατ. κλείστε στη δεξιά μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 3π, 2π (3 φορές) και 1π (6 φορές), για να σχηματίσετε το ντεκολτέ. Σε 19 εκατ. ύψος της μασχάλης κλείστε για τον ώμο κάθε δεύτερη βελόνα 4π (9 φορές). Πλέξτε και τ' άριστερό μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρουτο.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 136π στις βελόνες Νο 3 και άρχιστε με την πλέξι-ύφασμα κατά τον εξής τρόπο: Κάθε 10 βελόνες θα κλείνετε από 1π σε κάθε μεριά (9 φορές). Σε 18 εκατ. γενικό μακρος θα βάλετε 1π σε κάθε μεριά κάθε 6 βελόνες (12 φορές). Σε γενικό μακρος 34 εκ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες κατά τον εξής τρόπο: Θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα από τις δυο μεριές: 2π (2 φορές), 1π (8 φορές) και κάθε 4 βελόνες 1π (3 φορές). Σε 14 εκατ. ύψος της μασχάλης θα βάλετε σε κάθε μεριά κάθε 6 βελόνες 1π (2 φορές). Σε γενικό μακρος της μασχάλης 18 εκατ. θα κλείσετε από κάθε μεριά για τους ώμους κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε 2π (7 φορές) και από 3π (8 φορές). Στο τελευταίο 50 κλισίμο των ώμων θα σχηματίσετε ταυτόχρονα το ντεκολτέ τη πλάτης. Κλείστε τους είκοσι μεσαίους πόντους. Αναγκαστικά ή κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά. Συνεχίστε τα υπόλοιπα κλισίματα των ώμων. Ταυτόχρονα θα συνεχίσετε να κλείνετε στη μεριά του ντεκολτέ κάθε δεύτερη βελόνα 3π (2 φορές) και 2π (2 φορές). Πλέξτε και την άλλη μεριά του ντεκολτέ

και του ώμου κατά τον ίδιο τρόπο.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε 64π στις βελόνες Νο 3 και άρχιστε με την πλέξι-ύφασμα κατά τον εξής τρόπο: Κάθε 6 βελόνες θα βάλετε 1π από κάθε μεριά (7 φορές) και κάθε 10 βελόνες 1π και στις δυο μεριές (20 φορές). Σε γενικό μακρος 43 εκατ. θα κλείσετε στη δεξιά μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 12π, 4π, 2π (3 φορές). Ταυτόχρονα θα κλείνετε στην άριστερη μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 2π (5 φορές). Κατόπιν θα συνεχίσετε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα 1π από κάθε μεριά (24 φορές), 2π (3 φορές), 3π (2 φορές) και τους υπόλοιπους πόντους θα τους κλείσετε σε μία φορά. Πλέξτε και τ' άριστερό μανίκι κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρουτο.

ΦΑΣΑ

Μπροστινών με ντεκολτέ πλάτης: Βάλετε 680π στις βελόνες Νο 2 με το μπές μαλλί. Πλέξτε 12 βελόνες λάστιχο 2+2π. Κατόπιν 2 βελόνες καλή, 14 βελόνες λάστιχο 2+2π. Βάλετε το άλλο χρώμα μαλλί και συνεχίστε με μία βελόνα καλή, 2 βελόνες λάστιχο 2+2π. Εναλλάξτε το μπές μαλλί και πλέξτε μία βελόνα ανάποδη, 4 βελόνες λάστιχο 2+2π και κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε: δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Πλέξτε ακόμη τρεις ίδιες: τη μία για το κάτω μέρος της πλάτης της ζακέτας με 178π και τις άλλες δυο από 80π την κάθε μία για το κάτω μέρος των μανικιών.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε τα κλισίματα του πλεκτού σας με νωπό πανί (πλην από τις φάσες). Στα δυο μπροστινά θα σχηματίσετε από μία πένσα του στήθους με 3 εκατ. βάθος και 8 εκατ. μακρος σε 1 εκατ. πλάτος από το κνήμιο της μασχάλης. Θα σχηματίσετε επίσης στα δυο μπροστινά και από μία άλλη πένσα της μέσης, με 3 εκατ. φάθος και 13 εκατ. ύψος σε 10 εκατ. απόσταση από την μπροστινή άκρη. Σχηματίστε και δυο πένσες στην πλάτη για τη μέση δυοίς με τις μπροστινές σε 7 εκατ. απόσταση ή κάθε μία από το κνήμιο της πλάτης. Ράψτε τις πλάτες ραφές και τους ώμους. Ράψτε τις ραφές των μανικιών και τοποθετή-

σατέ τα στις μασχάλες. Διπλώστε τη φάσα στην βελόνα που έχετε πλέξει ανάποδη στο μέσον της φάσας και ράψτε τη διπλή στην άκρη του μπροστινού και στο ντεκολτέ της πλάτης. Η χωματιστή γραμμή θα είναι στην ανάποδη μεριά του πλεκτού. Στις δυο γωνίες στο

κάτω μέρος της ζακέτας θα κάνετε δυο πένσες εσωτερικές για να στρώση ή φάσα. Ράψτε και τη φάσα στο πίσω μέρος της ζακέτας ενώνοτας στο πλάι τις ραφές κουφά. Ράψτε και τις φάσες των μανικιών κατά τον ίδιο τρόπο.

T. K.

ΑΠΙΣΤΕΥΓΙΑ, ΑΛΛΑ ΑΛΗΘΙΝΑ

— Στην πόλη Μέμφις των Ηνωμ. Πολιτειών, ένας άπατεών συνεκέντρωσε 11.000 δολάρια. Είχε ανοίξει έναν ε-ρανικό κατάλογο για τις χήρες... του Άγνωστου Στρατιώτου!

— Η κυρία Χέλλεν Χάουζ, από το Νιτχρόϊτ, επέτυχε διαζύγιο επειδή ο άνδρας της είχε συνάψει μία ασφάλεια ζωής η οποία προέβλεπε κηδεία της τάξεως για κείνον και 3ης τάξεως για τη γυναίκα του!

— Ψυχολογία: "Ενας διευθυντής εστιατορίου της Νέας Υόρκης έχει τυπώσει δυο είδων καταλόγους φαγητών, ένα για τους κυρίους και άλλον για τις κυρίες. Ο δεύτερος κατάλογος δεν έχει τις τιμές των φαγητών!

— Στην αθήνα αναμονής ενός Έλβετου οδοντογιατρού υπάρχει ένα πανέρι με δυο-τρία μισοαρχινμένα πουλόβε, βελόνες πλεξίματος και κουδάρια με μαλλί. Μία μικρή κοπέλλα παρακαλεί τις πελάτισσες να ξεακολουθούν την εργασία την ώρα που περιμένουν. Τα πουλόβε προορίζονται για ένα ορφανοτροφείο της Βέρνης.

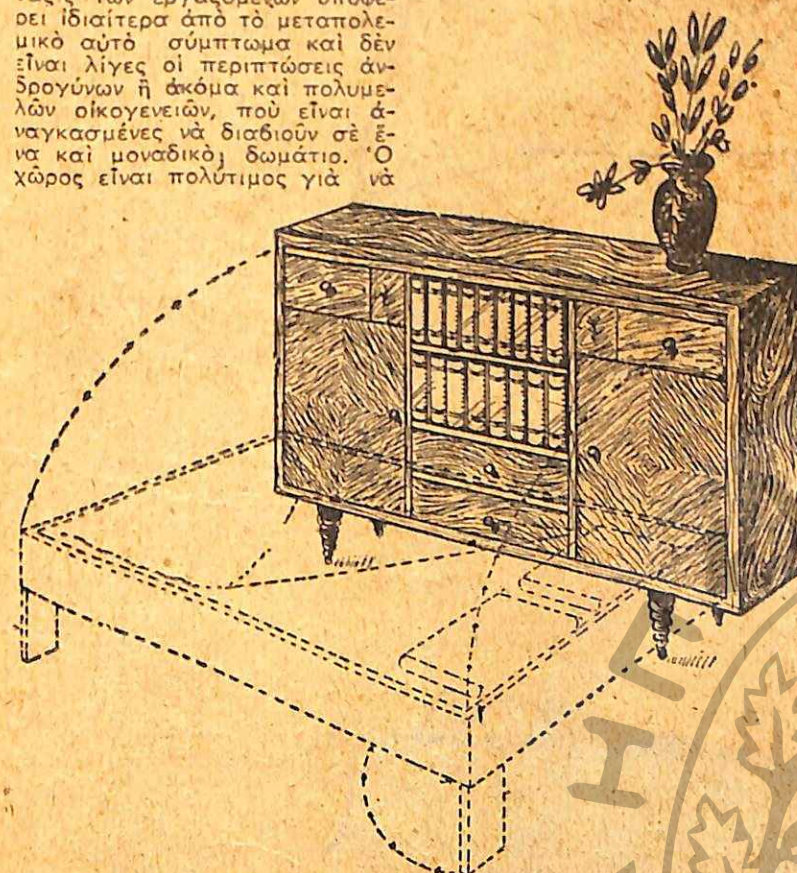
— Άγνωστοί έκλεψαν από ένα επίσημο εργαστήριο το τι πρόκειται να κάνουν οι κλέφτες τα κλοπιμαία που είχαν μικρόβιο ελάνους πυρετού. Τα τετρακόσια έντομα που είχαν μικρόβιο κίτρινου πυρετού. Απομένει μυστήριο το τι πρόκειται να κάνουν οι κλέφτες τα κλοπιμαία

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΚΡΕΒΑΤΙ

"Ανάμεσα στο πλήθος των επιστολών που λαβαίνουμε υπάρχουν και πολλές οι οποίες προέρχονται από άγνωστους μας που ζητούν συμβουλές για τη διακόσμηση και για την πρακτική διευθέτηση χώρων του σπιτιού κλπ. Προς το σκοπό να εξυπηρετήσουμε τις άγνωστους μας και στον τομέα αυτόν που είναι από τους σημαντικότερους, όσον αφορά το νοικοκυριό, αποφασίσαμε να καθιερώσουμε τις στήλες αυτές με τον τίτλο «Ο διακοσμητής του σπιτιού σας». Εκτός των θεμάτων που θα δημοσιεύονται σ' αυτές, θα δίνονται και απαντήσεις σε ερωτήσεις άγνωστων που θα αφορούν ειδικές περιπτώσεις, τις οποίες αντιμετωπίζουν οι ίδιοι στο σπίτι τους. Τις στήλες αυτές ανέλαβε ο γνωστός — από σειρά λαμπρών διακοσμητικών εργασιών που έχει εκτελέσει — καλλιτέχνης κ. Γεωργιος Σερετάκος, τον οποίον με ιδιαίτερη ικανοποίηση παρουσιάζουμε στο αναγνωστικό κοινό της εφημερίδας.

Η κρίσις της στέγης είναι ένα τυπικό μεταπολεμικό φαινόμενο. Έτσι παρουσιάζονται και στον τόπο μας φοβερό και αμείλικτο, για να δυσκολέψη την ζωή εκείνων που δεν έχουν το εύτυχημα να κατοικούν σε ιδιόκτητη στέγη ή να έχουν τα οικονομικά μέσα να αποκτήσουν ένα άνετο και δολικό σπίτι. Η τάξη των εργαζομένων υποφέρει ιδιαίτερα από το μεταπολεμικό αυτό σύμπτωμα και δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις ανδρογύνων ή ακόμα και πολυμελών οικογενειών, που είναι αναγκασμένες να διαδιούν σε ένα και μοναδικό δωμάτιο. Ο χώρος είναι πολύτιμος για να

μας είναι ότι έχουμε μέσα στο δωμάτιό μας ένα είδος διδωλίου, ή οποία εκτός του ότι είναι πρακτική, ντεκοράρει συγχρόνως και το δωμάτιο. Η διδωλίο αυτή είναι έτσι κατασκευασμένη, ώστε να γίνεται, όταν ανοίξη, ένα διπλό κρεβάτι ή και μόνο, ανάλογα με

τη κανείς ότι μπορεί να απλώσει και τα σκευώδη απαραίτητα επίπλα. Το κρεβάτι σίφνης καταλαμβάνει πολλόν χώρο. Πώς θα μπορούσαμε να το συμμαζέψουμε για να εξοικονομήσουμε αυτό το χώρο;

Σας δίνουμε μία ωραία, πρωτότυπη, αλλά και πρακτική λύση που θα αλλάξει τη γενική εμφάνιση του δωματίου σας. Πρέπει κατ' αρχήν να εξαφανιστεί το κρεβάτι, ώστε με το υπόλοιπο επίπλα να παρουσιάσουμε ένα λιβέ γκ-ρουμ. Στη θέση λοιπόν του κρεβατιού μας τοποθετούμε το επίπλο, του οποίου σχέδιο δημοσιεύουμε. Προσέξτε το.

Όπως βλέπετε, όταν το επίπλο είναι κλειστό, η εντύπωση

μας είναι ότι έχουμε μέσα στο δωμάτιό μας ένα είδος διδωλίου, ή οποία εκτός του ότι είναι πρακτική, ντεκοράρει συγχρόνως και το δωμάτιο. Η διδωλίο αυτή είναι έτσι κατασκευασμένη, ώστε να γίνεται, όταν ανοίξη, ένα διπλό κρεβάτι ή και μόνο, ανάλογα με

τις ανάγκες μας και το χώρο που διαθέτουμε. Αποτελείται κυρίως από δυο πλαίσια, ένα σταθερό που στηρίζεται πάνω σε τέσσερα πόδια κανικά, και ένα κινητό, μέσα στο οποίο τοποθετείται ο σωματίς, το στρώμα, οι κουβέρτες ακόμα και τα μαξιλάρια. Το πλαίσιο του τοιούτου μπαίνει μέσα στο σταθερό, όταν κλείσει, και έτσι κρύβεται το κρεβάτι. Το κάτω μέρος του κρεβατιού μας δίνει την πρόσωπο του επίπλου. Είναι δε έτσι φτιαγμένο, ώστε να παρουσιάζει ψεύτικα ντουλάπια και συρτάρια, εκτός από το τμήμα της διδωλίου, που είναι μισοψεύτικο — δηλαδή αφήνουμε ένα φάνωμα (έσοχη) βάθους 5 πόντων και τοποθε-

τούμε αληθινές ράχες διδωλίου, που προστατεύονται από ένα τζάμι. Έτσι, παρέχεται η εντύπωση ότι στο μέρος αυτό είναι τοποθετημένα πραγματικά διδωλία. Είναι δε τόσο πραγματική η εντύπωση αυτή, ώστε αδυνατεί να πιστέψει κανείς πως είναι μόνο οι ράχες των. Αυτό γίνεται, όπως καταλαβαίνετε, επειδή δεν υπάρχει χώρος για τοποθέτηση πραγματικών διδωλίων, γιατί πίσω απ' αυτά βρίσκεται ο σωματίς. Κι' άλλος ένας λόγος είναι ότι το επίπλο θα γινόταν πολύ βαρύ και ασήκωτο. Τα στρώσιδια συγκρατούνται με ειδικές τσιάντες, ώστε όταν το κρεβάτι κλείνει να παραμένουν στη θέση τους.

Η κατασκευή αυτού του επίπλου είναι αρκετά εύκολη και απλή όταν την αναλάβει καλός τεχνίτης. Μπορεί να γίνει απ' οποιοδήποτε ξύλο, λουστραρισμένο και λαμμένο με ντουκό. Στο σχέδιο φαίνεται καθαρά, ότι για μπροστινά πόδια του κρεβατιού χρησιμοποιούνται τα καπάκια των ψεύτικων συρταριών που δρσκονται δεξιά και αριστερά στο άνω μέρος της προσόψεως. Αυτά είναι συνδεδεμένα με μεντεσέδες του μέτρου στο πλαίσιο, μέσα στο οποίο τοποθετείται ο σωματίς και όταν κατέβει το κρεβάτι ανοίγουν και εκτελούν χρέη ποδιών.

ΓΕΩΡ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

★

Απαντήσεις

ΔΗΜΗΤΡΑ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ. Ένταθα.—Ο χάρτης ταπεταρίας δεν συνήθίζεται και πολύ εδώ όσο στο εξωτερικό. Πάντως είναι μία καλή διακόσμηση όταν το χαρτί είναι διαλεγμένο με γούστο. Στοιχίζει πολύ φθηνότερα από τη λαδομπογιά, σχεδόν τα μισά λεπτά. Ένα τετραγωνικό μέτρο χαρτιού ταπεταρίας κοστίζει τοποθετημένο 12.000—15.000 δραχ. ανάλογα της ποιότητας και του σχεδίου του χαρτιού. Πρέπει να λάβετε υπ' όψιν ότι τέτοιο χαρτί μπορεί να τοποθετηθεί σ' όλους τους χώρους, εκτός από τα υποδωμάτια, την κουζίνα και το λουτρό. Επίσης δεν τοποθετείται σε τοίχους που έχουν υγρασία. Ειδικώς οι τοίχοι των υποδωματίων δεν καλύπτονται με χαρτί, ούτε βάφονται με λαδομπογιά, γιατί τόσο το χαρτί, όσο και η λαδομπογιά κλείνουν τους πόρους των τοίχων κι' έτσι δεν γίνεται η λεγόμενη αήληος άπνοση του δωματίου. Το χαρτί της ταπεταρίας όταν λεκιάσει, δεν καθαρίζεται.

ΛΙΠΕΛΙΣΜΕΝΗ ΜΙΚΡΟΥΛΑ: Από ότι μου γράφετε θυγαίρει το συμπέρασμα ότι δεν έχετε πάθει απόλυτως τίποτε από αυτά που φαντάζεσθε. Να προχωρήσετε στην ύποθεσι του γάμου χωρίς κανένα διαταγμό και να είστε θεαταί ότι είσθε όληs καθ' όλα.

ΜΑΡΙΝΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ: —Μπορείτε να μεταχειρισθίτε ταμπλέτες άλλης μάρκας εφ' όσον δεν υπάρχει προζύον, αμνιστί, όρμοναλ κλπ. Όσο για τα μικροσκοπικά εδρήματα των ούρων σας νομίζω ότι δεν πάθησαν ασηπίως ή κατόπιν καλής καθαριότητας, γι' αυτό και θρεθήκανε παράσιτα. Πιστεύω ότι είναι από το έντερο. Έκεί υπάρχει και απ' εκεί είναι δυνατόν να μολυνθί. Άλλά σεις δεν έχετε κανένα σύμπτωμα και αησυχίτε άδικως.

ΜΙΚΡΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΙΤΣΑ ΧΩΡΙΣ ΣΤΕΡΑ: —Δεν πρόκειται περί παθήσεως — Δείχνει μάλιστα καλή ζωηρότητα — δεν ύστερείτε των άλλων γυναικών, ούτε άποτελείτε έξαίρεσιν, διότι υπάρχουν πολλές με την ίδια κατασκευή. Στο τέλος, εάν σας ένοχλή, μπορείτε με μία μικρή έγχειρση να το τακτοποιήσετε.

ΑΝΘΙΣΜΕΝΗ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ: —Τά Ντεθεγκάν θα τοποθετήτε ένα κάθε άδρύο, έως ότου έλθετε στάς Αθήνας. Περιώρησθήτε μόνο στον έξωτερικό εύρησιμό, δυο φορές την ήμέρα. Το διάστημα είναι μικρό και δεν πρόκειται να πάθετε κακό.

N. A.: —Εφ' όσον υπάρχουν περιόδους είναι δυνατή η γονιμοποίηση. Μόνον όταν δεν έχετε, εάν φυσικά σας έχη σταματήσει λόγω της ήλικίας, τότε ούδεις κίνδυνος υπάρχει.

G. S.

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΑΠΟΦΟΙΤΟΝ ΜΑΘΗΤΡΙΑΝ: Δυστυχώς δεν μπορεί, ούτε εγώ, ούτε έχω υπ' όψιν μου ειδικό γαστρολόγο για την άρρώστειά της άδελφής σας. Ακόμη δεν έχει εδρεθεί ή φαρμακευτική θεραπεία του άγκου εφ' όσον μάλιστα είναι άνευχείρητος. Η έπαναφορά της περιόδου είναι σχετική με την έν γενική κατάστασιν. Δεν πρέπει να κάνετε όρμονες, να τις άποφύγετε.

ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΗ ΛΕΒΕΝΤΟΣΙΜΗ: —Ο καταλλήλότερος για την άπάντησιν είναι ο γαστρολόγος που σας έκανε την έγχειρση. Αφ' όσον πρέπει να ξέρητε τι έρρηκε και τι είδε, εάν έρρηκε ώσθης καλές, φυσιολογικές ή όχι, εάν τά έσωτερικά σας γεννητικά όργανα είναι φυσιολογικά ή όχι, άναλόγως δά θα κανονισθί ή ή θεραπεία σας εάν θεραπεύεται.

ΠΟΥΛΙΑ: Όλα αυτά που μου γράφετε δείχνουν ότι είσθε ίκανή και φυσιολογική με τη διαφορά ότι άφινετε έλευθερη πολύ τη φαντασία και πάθετε παθήσεις και βρίσκετε αίτιολογία των παθήσεων ενώ δεν υπάρχουν και αυτή όταν υπάρχει δεν έχει καμμία σχέση με το ζήτημά σας. Οι ψυχικές καταστάσεις παίζουν το ρόλο τους. Δεν είναι ο νείος που σας συγκινεί όταν μάλιστα έχετε σχηματίσει γνώμη ότι είναι κατά πολύ καλύτερος σας. Ο γάμος με άνδρωπο της ίδιας σας κοινωνικής και πνευματικής μορφώσεως και ή προσγείωσις σας σε πρακτικότερα θέματα της ζωής, δά φέρουν τη θεραπεία.

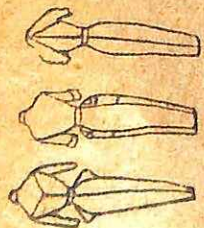
ΛΙΠΕΛΙΣΜΕΝΗ ΜΙΚΡΟΥΛΑ: Από ότι μου γράφετε θυγαίρει το συμπέρασμα ότι δεν έχετε πάθει απόλυτως τίποτε από αυτά που φαντάζεσθε. Να προχωρήσετε στην ύποθεσι του γάμου χωρίς κανένα διαταγμό και να είστε θεαταί ότι είσθε όληs καθ' όλα.

ΜΑΡΙΝΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ: —Μπορείτε να μεταχειρισθίτε ταμπλέτες άλλης μάρκας εφ' όσον δεν υπάρχει προζύον, αμνιστί, όρμοναλ κλπ. Όσο για τα μικροσκοπικά εδρήματα των ούρων σας νομίζω ότι δεν πάθησαν ασηπίως ή κατόπιν καλής καθαριότητας, γι' αυτό και θρεθήκανε παράσιτα. Πιστεύω ότι είναι από το έντερο. Έκεί υπάρχει και απ' εκεί είναι δυνατόν να μολυνθί. Άλλά σεις δεν έχετε κανένα σύμπτωμα και αησυχίτε άδικως.

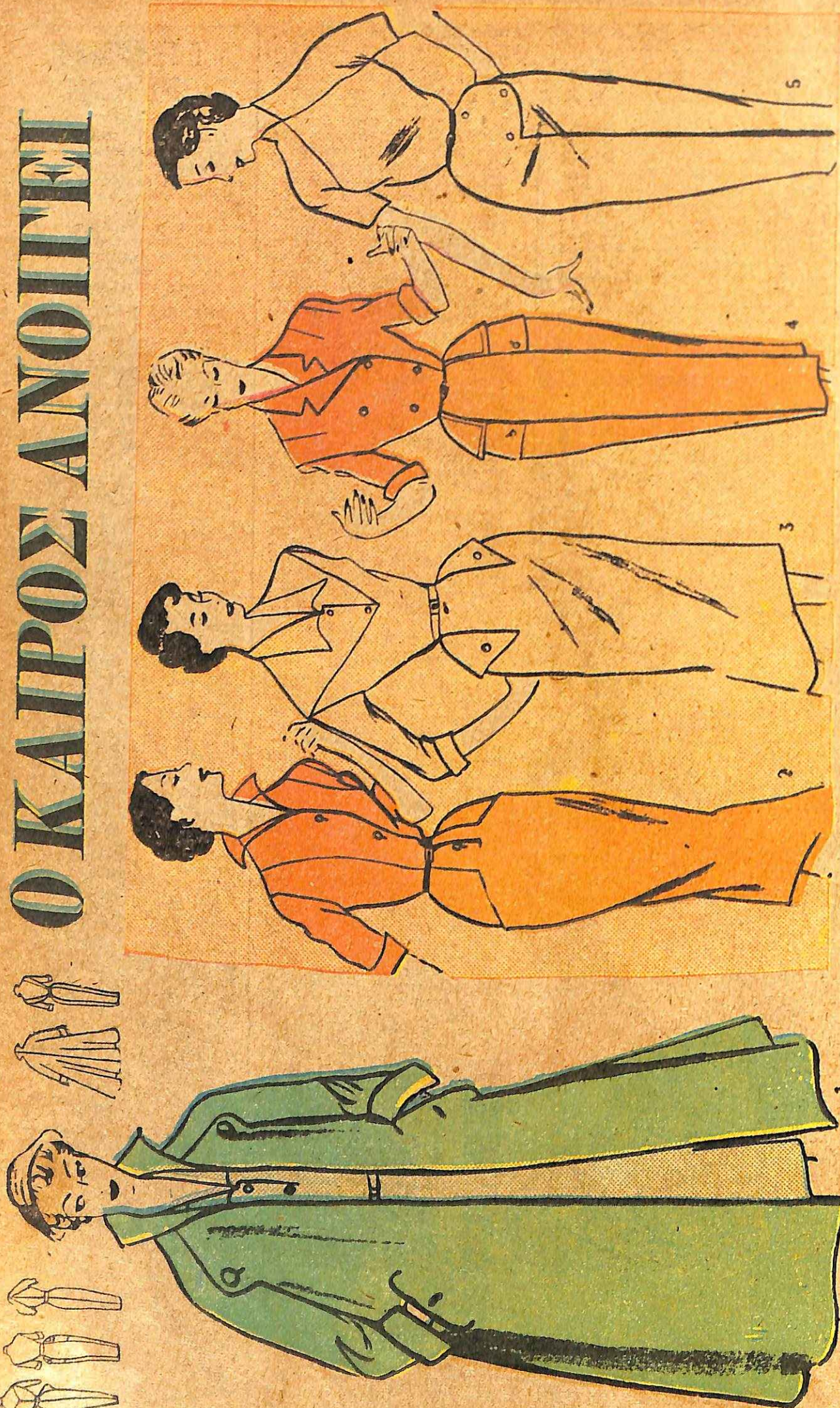
ΜΙΚΡΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΙΤΣΑ ΧΩΡΙΣ ΣΤΕΡΑ: —Δεν πρόκειται περί παθήσεως — Δείχνει μάλιστα καλή ζωηρότητα — δεν ύστερείτε των άλλων γυναικών, ούτε άποτελείτε έξαίρεσιν, διότι υπάρχουν πολλές με την ίδια κατασκευή. Στο τέλος, εάν σας ένοχλή, μπορείτε με μία μικρή έγχειρση να το τακτοποιήσετε.

ΑΝΘΙΣΜΕΝΗ ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ: —Τά Ντεθεγκάν θα τοποθετήτε ένα κάθε άδρύο, έως ότου έλθετε στάς Αθήνας. Περιώρησθήτε μόνο στον έξωτερικό εύρησιμό, δυο φορές την ήμέρα. Το διάστημα είναι μικρό και δεν πρόκειται να πάθετε κακό.

N. A.: —Εφ' όσον υπάρχουν περιόδους είναι δυνατή η γονιμοποίηση. Μόνον όταν δεν έχετε, εάν φυσικά σας έχη σταματήσει λόγω της ήλικίας, τότε ούδεις κίνδυνος υπάρχει.

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΑΝΟΙΓΜΙ

1. Ριχτό μαντό από μεταξοτό ή τουάλ μάλλινο. Έχει μακία κίμονο και κομπάζει στα δύο πλάγια σχηματίζοντας το κομμάτι. Ο γιακάς είναι όρθιος και οι τσέπες κοφτές με αλθιές κομπότρους. Το μαντό αυτό είναι χαριτωμένο κι' εικόνα στην έκτασή του φοριέται όλες τις ώρες.

2. Άπλο φόρεμα με τρύλο κομμή γραμμή. Κομπάζει υπέρσας κι' έχει ιανίκια κοντά με ιανιέτες. Ο κόψιμο ξεκινά από τον ώμο και φθάνει στη φούστα σχηματίζοντας τις τσέπες. Ο γιακάς λυτός και άνοιχτος.

3. Ένας υπέρσας κομμάτις σχηματίζει το επάνω μέρος του κορσάκι. Ο γιακάς έχει σήμ τοξοειδές και κλείνει με δύο κομπιά. Η φούστα είναι στενή κι' έχει δύο μικρές υπέρσας πλύδιον φόδος στους γοφούς.

4. Φόρεμα στυλ τανιό πρακτικό και κομμο. Το κορσάκι κλείνει με τέσσερα κομπιά κι' έχει ένα γιάκα μοιόμυατο με φολιδές στα πλάγια. Ένα πανό τανιό υπέρσας πλάτα στη φούστα, με τις διπλές υπέρσας.

5. Μία πλάτα δαβεία ξεκινά κάτω από το στομάχι. Το κομμο που υπέρσας στο ένα πλάτι της φούστας. Το δαβεία κομμο τόν, μακίον σχηματίζει το κομμάτι που δαβεία προς το λαιμό κλείνοντας το ντεκολτέ.

ΔΥΟ ΜΟΝΤΕΛΑ Ν° 40-42

ΜΟΝΤΕΛΟ 1

ΥΛΙΚΑ: 200 γραμ. ή 65 δράμ. μαλλι ΜΠΟΥΧΕΡ — ΜΟΥΣΕΤΕ. Βελόνες Νο 2½: 1 εκλάρι 12 εκστ. μήκος. ΤΡΩΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ:

Λάστιχο 2+2π=2π καλή, 2π ανάποδη Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ Βάλετε 108π. Πλέξετε 14 (Συνέχεια στη σελίδα 64)

ΜΟΝΤΕΛΟ 2

ΥΛΙΚΑ: 100 γραμ. ή 35 δράμ. μαλλι ΜΠΟΥΧΕΡ — ΜΟΥΣΕΤΕ. Βελόνες Νο 2. ΤΡΩΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: 1η ΒΕΛΟΝΑ (από την καλή

μεριά του πλεκτού) = 2π καλή, 2π αλτή «λωστή στη βελόνα» = (1 ζετέ) 2π μαζί ανάποδη και ούτω καθ' εξής. 2η ΒΕΛΟΝΑ = Όλοι οι πόν (Συνέχεια στη σελίδα 64)

«ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΟΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ.—ΔΙΑ-
ΣΗΜΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΑΠΕΠΕΙΡΑΘΗΣΑΝ ΝΑ ΠΑ-
ΤΗΣΟΥΝ ΤΟ ΠΟΔΙ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ
ΓΗ: Η ΚΡΑΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΕΛΕΝΗ, Η ΒΑΣΙ-
ΛΙΣΣΑ ΟΛΓΑ, Η ΔΛΙΚΗ ΔΙΠΛΑΡΑΚΟΥ ΚΑΠ. ΚΑΠ.

Κραλλών, Ισχυρών κατακτητών της Μακεδονίας, της Ελλάδος ή της περιοχής, που απειροβόλησαν με το δικαίωμα του κύκρου των, του γοήτρου των ή της παντοδυναμίας των, να ελίσσωνσαν στο "Άγιον Όρος" και να το έπισκευον, καταπατώντας έτσι το έθιμο της γυναικής απαγορεύσεως και θέτοντας τέρμα στην ιερή κυριαρχία, "Αλλά η ίδια η Ιστορία μιλεί και για την τιμωρία τους!"

Τραγικώτερο από όλες είναι το πάθημα της σύζυγου του Σέρβοφ Κράλλη Στεφάνου Δουαίν, που αφήνοντας τις συστάσεις των μοναχών και των άλλων της συνοδείας της, όταν το 1347 ο Στέφανος κατέλασε τη Μακεδονία, μπήκε από τη διώρυγα και κατέβηκε προς τόν άφιερωμένο στην Παγανία τόπο. «Ήκουσε, λέγει η παράδοσι, φωνήν που την καλούσε να γυρίση πίσω». Η αλαζών όμως Κράλλησα αδιάφορη απήντησε ότι «ποία είσαι εσύ που με ματάξεις». Και άπαντά η φωνή: «Εκείνη του έξουσιάζει τόν τόπο». Και εις άπάντησιν εκάγχασε. Και η Παναγία, που έώρασε ασέβεια τόν σκληρό αυτό γέλιο

γυναίκα
 σου πήγαινε
 η ύψωθη πά-
 ντο από Έκει-
 νη, την ετιώ-
 σε: Οί μο-
 χοί δείχνουν
 τους επισκέ-
 ρες των, σε
 η περιοχή,
 τα στα βο-
 νότερα μο-
 ρτήρια, για
 κρόστην πέ-
 ρη, που έχει
 σήμα γυ-
 ρίκα που
 ο χωρεί
 ος κι' έχει
 σμένο τ ό
 λη προς τα
 ω και ψη-
 Είναι η ά-
 κής κολά-
 στα.

ἀλλὰ ἡ πα-
σις δὲν ἄ-
ρει, μόνο-
τὸ περι-
κικό. «Υ-
ουν πολλά
ἐκκινούν
τὴν παλιά
ολατρικὴ ἡ
καὶ φτά-
μένοι τῶν
ν μας. «Ὁ θύλος μιλεῖ καὶ γιὰ τὴ
ισσα «Ὀλγα, πού σέ μιά ἐπίσκεψή
τὴ Μακεδονία, ἐξήτησε νὰ ἐπισκεφθῇ
ἀ προσκυνητὸν τὸν «ιερό τόπο» καὶ ἱ-
ρα τὸ Ρουσικό μοναστήρι. Οἱ καλό-
διγνούντι ὅτι ἄκουσαν ἀπὸ τὸ ἴδιο
ῶμα τὸ τότε μητροπολίτου Θεσσα-
ς Γενναδίου τὸ πόσον ἐκοπίασε, ἵ
καὶ ἐθύμωσε γιὰ νὰ πείσῃ τὴν Ἐλ-
ἐστεμένη νὰ παρασπῇ τῆς ἰδέας
γὰ νὰ μὴ τιμωρῇ ἀπὸ τὴν «Υ-
ρανῶν».

ἴδιο ὅμως δὲν συνέβη καὶ μὲ Βουλ-
βασιλίσσα πού ἀπειραιρῇ, πο-
ουσι τὰ συστάσεις, νὰ μὴ ὀτῇ
τοῦ μοναστηρίου. Μεθυσιμένη ἀπὸ
τάκτησι τοῦ τοποῦ ἀπὸ τῆς λεγεώ-
στρατοῦ τῆς, ἔβδασε ἀκαθῆκτι ὡς
ν. Καὶ τότε ἐπαθε παραλλαν, μό-

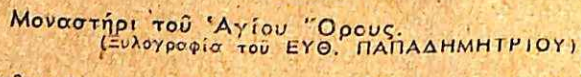
Μοναστήρι τοῦ «Α»
(εὐλογγραφία)

Να όμως μιλήσουμε για γυναικά, η "Άλκη Δι-
πλαράκου, τις Ευρώπη του 1930, που
έδρην αναγκάστηκε να βατοπέδιου, λόγω
του μοιαστικού του μόνο έμεινε στην
θαλασσοταραχή, όχι μόνο αλλά αιε-
παράλια με την αντροφία από μυστικό πο-
θηκε και στο μυστήριο κειμήλια του μο-
ραπτό και επίθεσης την κακοθυμία
ισαστηρίο. Πολλοί αποδίδουν την κακοθυμία
μόνια της ζωής της και την πλάττει δια-
στην ιστορία αυτή παράβας και άσεβει,
που την ακολουθούσε και τον αυγό της ω-
κός, από τη σύλληψη του αυγού της κάπ.
καταγραφή

Τὸ ἄβαστον δὲν εἶναι μόνο γὰρ τὰς θυν-
 τές, εἶναι καὶ γὰρ τὰς ἁγίας γυναῖκες. Ὑπάρχουν
 γὰρ ἡ Παναγία, Ἀσπενύτα, ἔχουν ἀσκήσεις
 βασιὰ δύο ἐκκλησιαστικά που βαρβαρὰς, Ἀ-
 στή μνήμη ἁγίων γυναικῶν, ἡ δὲ κερὶς καὶ τὰς
 κατερίνης, Ἀλεξάνδρα, Παρμενίς, ὅτι αὐτὴς γὰρ
 ἄλλαν, ὅπως καὶ μία σκήτη, ὅτι αὐτὴς γὰρ
 ὀνομα τῆς ἁγίας Ἀννης, ὅτι αὐτὴς γὰρ
 Θεοτόκου, Αὐτὰ διώκε εἰς τὴν
 ὅρος ἀποφεύγει τὴν
 γυναικῶν. Κι' αὐτὸ φαν-
 ῶν εἶναι ἡ ἀρχὴ του ν' ὁ
 γένος.

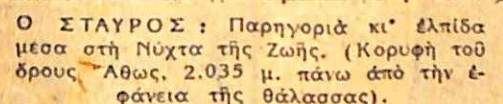
Οἱ εἰκόνες τῆς Θεο-
νοῦνται, γὰρ τῇ, θαυμα-
τητα στὸν Ἀθῶ μὲ τὰ
γυμνῆς, «Κουκουέλισσα»,
«Τριχερούσα», «Παπαδικ-
τις», «Βηματάρισσα», «Πα-
κτοροφούσα» καὶ καθεξῆς
περίεργο θυλὸν ποῦ τὸν φ-
ῆ ὀνομασίᾳ τους. Μέσα σ'
διαίτερον ἐνδιαφέρον ὁ θυλὸς
τίσας, τῆς εἰκόνος τῆς με-
ρῶν.

Ἡ εἰκόνα τῶν Ἰδίων λέγεται
τῖσσα ἐπειδὴ ἀγωνίσθηκε, μᾶ

πὸ τότε στὴν ἐκκλησία. Θρύλος ὃχι μόνο
ώραῖος, μὰ καὶ σοφός.

Ὁ θρόνος ἀλήθευσε πρὶν ἀπὸ 32 χρόνια — τὸ 1920, ὅταν ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας Μαρία πάτησε τὴ Μετέωρα ποῦ δὲν εἶχανε πατηθῇ ὅς τότε καὶ αὐτὰ ἀπὸ γυναικὰ. Παρὰ τὶς συνδυοὺς, ἡ βασίλισσα ἀνέβαινε πρῶτα στὸ μοναστήρι τοῦ Βαρλαάμ ἀπὸ τὴ κτιστὴ σκάλα. Οἱ καλόγεροι μὲ σεβασμὸ τῆς εἶπαν πὼς μόνο στὴν ἐξώπορτα μπορεῖ νὰ σταθῇ. Ἡ βασίλισσα θέλησε νὰ μῆν. Καὶ τότε ὁ ἡγούμενος ἀνέστηκε, λέγοντας τῆς αὐτὴ τὴ φράση, ποῦ εἴμενε ἱστορικὴ γιὰ τὸν κομμὸ τῆς εἰλιγυῖ: «Εἶναι γιὰ μᾶς δυστυχία». Μεγαλειοτάτη, ποῦ εἶχουμε τόσο μικρὸ ἀνάστημα, ὥστε νὰ μὴ μποροῦμε ἐμεῖς οἱ ταπεινοί, νὰ ὑψωθοῦμε ἐπάνω ἀπὸ προαιώνιους κανόνες, γιὰ νὰ σὰς γί-

νομε εὐχάριστοι, καθὼς ἦταν ἐπιθυμία
μας». Ἡ βασίλισσα ζήτησε νὰ τῆς τὸ
μεταφέρουσιν, καὶ δὲν προχώρησε. Ὅταν
διὰ πῆγε στὸ Μετέωρο, τὸ υψηλότερο
μοναστήρι τοῦ συγκροτήματος, ξεγέλασε
τοὺς καλογέροντας καὶ πῆκε μὲ γρήγορα
δῆματα στὸ ναό. Οἱ ἀπειλητικὲς χειρο-
νομίες τῶν μοναχῶν δὲν φώλιασαν.

«ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΡΙΑ», είναι το δωμα-
τιό, βασιταυτοῦς, τοιχογραφίας τῆς
Θεοτόκου, ποῦ ἀνοικτήθηκε ἀπὸ τὸ
ἐξῆς ἱστορικό: ἡ Πλακιδία, ἀδελφὴ τῶν
κτητόρων τῆς μονῆς Ἀρκαδίου, Ὁσίου
καὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, πῆγε μιά μέ-
ρα στὴ μονή, γιὰ νὰ διπλῶς κτεῖται ἀν-
τὶ τῆς τῆς προόδου τῆς. Ἡ Παναγία τό-
τε, ἔβαλε μιά φωνή:

— Μήν προχωρήσ πρὸ πέρα, γιατί θὰ πάθης μεγάλο κακό. Ἐδῶ ὑπάρχει μιὰ ἄλλη Βασίλισσα καὶ σὺ τὴν εἶσαι Ἐγώ!

«ΒΗΜΑΓΑΡΙΣΣΑ», είναι η ονομασία μιας εικόνας του 9ου αιώνας. Ο θύλος αναφέρει ότι σε επίδρομη πειρατική, οι υναχοί την έκρουαν, φεύγοντες την καταστροφή, μέσα στο ιερό καί κάτω από το άγιο Βήμα, μαζί με ένα σταυρό, πολύτιμο καί μία άναμμένη λαμπάδα. 70 χρόνια μετά, όταν έλασσοργανώθηκε ζωή στο μοναστήρι, βρέθηκε η εικόνα στη θέση της, όπως είχε κρυφά καί με τη λαμπάδα να καίει, άλυση — ύστερα από 70 χρόνια!

Ἡ εἰκόνα τῆς ΕΣΦΑΓΜΕΝΗΣ, ἔχει τὴν παρακάτω ἱστορία: ὁ ἐκκλησάρχης τοῦ ναοῦ, ἀφωσιωμένος στὸ λειτοούργημά του, ἀργεῖ τὸ μεσημέρι νὰ πᾶν γιὰ φαγητὸ στὴν τράπεζα. Ὁ τραπέζαρχος τότε γιὰ τιμωρία, ἐπειδὴ δὲν πῆγε στὴν ὥρα του, τὸν ἀφίνει νηστικό. Ἀλλὰ ὁ ἐκκλησάρχης εἶναι κουρασμένος καὶ πεινασμένος. Κυρι- ζεῖ στὴν ἐκκλησία καὶ παραπονιέται στὸ εἰκόνα τῆς Παναγίας καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐ- ρισκουέται, ἀποθηριωμένος, βγάλε τὸ σου- γιάκι καὶ μ' αὐτὸν τρυπὰ τὸ μάγουλο τῆς εἰκόνας καὶ πάτερ ἀνάγει τὸ σφύριλό της.

Ἐξάρση, πέφτει τυλωμένος. Στὶς φωνές του, ἔρχονται οἱ ἄλλοι μοναχοὶ καὶ αὐτὸς τοὺς διηγείται τὴν ἱστορία. Μὲ δάκρυα στὰ μάτια καὶ σπυρόμενος, ζητᾷ συγγνώμη καὶ μετάνοια. Ἐπὶ 20 χρόνια μένει νυκθιπυρὸν σὸ ἀπέναντι τῆς εἰκόνας στασιδί, παρακληνύσας, τὸν ληψήθηκε ἡ Παναγία, καὶ μιὰ νύχτα τοῦ παρουσιάζεται καὶ τοῦ λέγει: «Σὲ συγχωρῶ γιὰ τὴν εἰλικρινή σου μεταμέλεια, ἀλλὰ τὸ ὕερί ποῦ μὲ χτύπησε δὲν θὰ λύσῃ ποτέ». Ἔτσι κι ἔγινε.

Ἄλλα, ἔκτος αὐτῶν πού ἀναφέρουμε, ὑ-
πάρχει πλήθος ἀκόμα εἰκότων, ἀφιερωμέ-
νων στὴ λατρεία τῆς Θεοτόκου, ὅπως ἡ
Ὁδηγήτρια, ἡ Ὁροσηπείκορος, «Γλυκοφι-
λῶσσα», «Γερώντισσα», «Φοβεράς προστα-
σίας» κ. ἄ. στὴ μὴν Γυναίκα με τὸ μητρο-
πάρθενον κλέος πού λατρεύεται στὸ Ὅρος.
Μ. Β.

Ἀπαραίτητο συμπλήρωμα γιὰ τὰ συμ-
πόσια τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἦταν τὸ
κρασί. Τοῦτο ἀκολουθοῦσε ἡ μουσικὴ καὶ
ὁ χορὸς. Ἀλλὰ, γι' αὐτά, θὰ μιλήσουμε
σ' ἄλλο σημείωμά μας.

Στους αρχαίους προγόνους μας ένας νόμος κυριαρχούσε που ακολουθώντας τον κανόνιζαν τη ζωή τους: «Πάν μέτρον ἄριστον». Ο Πυθαγόρας δίδασκε: «συνήθιζε νὰ εἶσαι κύριος τῆς κοιλίας σου, τοῦ ὕπνου, τῶν ἀφροδισίων καὶ τοῦ θυμοῦ».

Ὅπως καὶ στὴν ἐποχὴ καὶ οἱ γῶμες εἶναι χωρισμένες, ἄλλοι ὑποστηρίζουν τὸ κρασί, κ' ἄλλοι τὸ κατηγοροῦν. Τὸ βέβαιον, ὅμως, εἶναι ὅτι, οἱ ἀρχαῖοι μὲς προγόνοι, τὸ πίνανε θερμὸν, καὶ φυσικὰ δὲν μεθυσαν, ἀν καί, ὅπως βὰ δοῦμε παρακάτω, ἄλλοι τὸ ἤθελαν ἀνέρωτο καὶ παρ-
-ούσας στοιχηματὰ ἀντοχῆς στὴν κρασοπο-
-σία, θάνατον νικητὴς καὶ ξεμειθῶτος. Ὁ
Ἰσίδωρος, δίνει σοφὴς ὁδηγίαν γιὰ τὸ
κρασί καὶ νομίζει πᾶς αὐτὴς θ' ἀκολου-
-θοῦσαν πιότερο οἱ πρόγονοι μὲς, ἀφού,
ἔλλοιπτε, λὺνα προσερχόμεθα μεθύσαντες.

χουμε: «ὁ οἶνος φάρμακον καὶ παρανομιὰ τις γίνεται μετρία πίνοντες καὶ πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ σώματος· ὁ δὲ ταύτης ἐπέκεινα ἄσωτος καὶ ὑβριστής καὶ ἀκόλαστος κέκληται».

Ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους ποιητῆς, ὁ Πίνδαρος ἐκείδειε τὸ νερὸ, γιατί εἶναι τὸ καλύτερον δῶρον τῶν θεῶν: «τάς ἐρατεινὸν ὕδωρ ποίαις».

Ἀπὸ τὸν Ὀμηρο μαθαίνουμε τὴ χρῆσι
τοῦ κρασιοῦ. Τότινα, οἱ ἄντρες καὶ οἱ
γυναῖκες, ὅπως ἡ Ναυσικά, ἡ Θέμις κ. ἄ.
Μαθαίνουμε ἐπίσης, ὅτι καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς
ὄντας παιδί, διναν κρασί νὰ πῇ. Ἔτσι
βλέπουμε πὺς καὶ σὰ παιδιὰ προσφερό-
νταν τὸ νέκυνος τὴ συμπλοῇ.

Τὴ συνθήκαι αὐτῇ, ὁ Πλάτων τὴν κατα-
κρίνει γράφοντας πῶς δὲν εἶναι σωστὸ τὸ
παιδί νὰ πίνη κρασί, ὄχι δέβαια γιὰ νὰ
μεθάῃ, ἀλλ' οὔτε καὶ σὰν τροφή: «Παῖδες
μέχρις ἐπὶ δέκα καὶ δεκά, οἷον τὸ πα-
ράπαν μὴ γεύεσθαι, μετὰ δὲ, γεύεσθαι
μὲν, μὴ μεθύσκεσθαι δέ».

«Αλλά, για να δούμε τι λένε οι γαστροί: 'Ο Ίπποκράτης, στους αφορισμούς του, γράφει πώς το κρασί καταπαίνει την πείνα: «ἐμὸν θῶρηξ λίυει». 'Αν θέμε να δεβαιώσουμε για την πρακτική αξία του αφορισμού αυτού, ἄς ρωτήσουμε σὰ χωρία τῆς Ἑλλάδας μας, όπου μὲ μία θαυμαστή ἀλυσίδα, ἔθιμα, συνήθειες καὶ τρόποι τῶν ἀρχαίων προγόνων μας ὑπάρχουν ἀκόμα, ἀνέμεσα στὸν ἀδόλο λαό μας. Θὰ συναντήσουμε, λοιπόν, αἰωνόδια γεροντάκια νάχουνε γιὰ δρασθὺν τοὺς φαγῆτο, μιά κούπα κρασίου μὲ λίγο ψωμί. Ἄλλὰ κι ὁ ζευγάς, πεύγοντας τὸ προῖ γιὰ τὸ χωράφι του, μαζὶ μὲ τίς λίγες ἑλπες, τὸ καλαϊκό κρεμμυδι καὶ τὸ σταρίσιο ψωμί, θὰ πῇ δυό - τρία χωριάτικα νερόποτῃρα κρασίου.

‘Αλλά, αν μιλάνε μερικοί με καλά λόγια για το κρασί, υπάρχουν και εκείνοι που το κατηγορούν. Ἀντίθετα, ὁ λαὸς μας τότε περὶ πολλοῦ, τ’ ἀγαπᾶ καὶ το ρουφᾷ. Εἶναι φάρμακο κι’ ἀντιστὺλὸ στὸ κρουσμένο ἀπὸ τὴ διόπλῃ κορμὶ του.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικοὶ, πού ἐνῶ τ’ ἀγαπάνε, τ’ ἀποφεύγουν, γιατί ὁ γιστρὸς τ’ ἀπαγόρευε καὶ παρ’ ὅλα αὐτά, κάποτε στὰ κρυφὰ κατεβάζουν κανένα ποτηράκι σὲ δόξη τῆς ὑγείας τους καὶ γιὰ πείσιμα τοῦ γιστροῦ τους.

Είπαμε πίο πάνω, πώς πολλά ξήμα
καί περιστατικά τού ιδιωτικού βίου τών
αρχάων Ἑλλήνων σέζονται, στόσια, ὡσα-
με τά δικά μας χρόνια. Ἔτσι βλέπουμε
σέ πολλά χωρία μας νά εἰς φυλάνε τὸ κρασί
σέ πιθάρια κ' ἄσκια. Τὸ ἴδιο γίνεταν καί
στὰ χρόνια τοῦ Οὐρνού. Τὸ κρασί τόκου-
σαν γιά πολλά χρόνια, καί τότε γινόταν
καλύτερο. Στά χρόνια ἐκεῖνα προτιμοῦσαν
τὸ μαύρο κρασί: «τὸν αἰθέρα οἶνον» καί
τοῦτο, γιὰτὶ ὅπως μαθαίνουμε ἀπὸ τὸν

Ἀθηναίων «δυναμικώτερος γὰρ ἐστὶ, καὶ
μένων ἐν ταῖς ἑξέσι τῶν πινόντων πλείστον
χρόνον».

“Ἐτσι λοιπὸν βλέπουμε πῶς τοὺς ὤρεσε τὸ καλὸ κρασί, ποὺ ἤξεραν γὰρ τὸ συνηθρύνει καὶ γὰρ τὸ διαλέγουν. Σπάνια δὴς τὸ πίνει ἀνέρωτο, «Οἱ μὲν δὲ ὄνον ἐμίσχον ἐνὶ κρατήρσι καὶ ὕδωρ». Ἀπὸ τοῦ ἀνάμιγμα αὐτὸ ὠνοασθῆκε καὶ ὁ ὄνος κρασί καὶ τὰ σκεύη ὅπου τὸ τοποθετοῦσαν καὶ γινώταν ἡ ἀνάμιξις τοῦ κρασιοῦ μὲ τὸ νερὸ ὠνοασθῆκαν κρατῆρες.

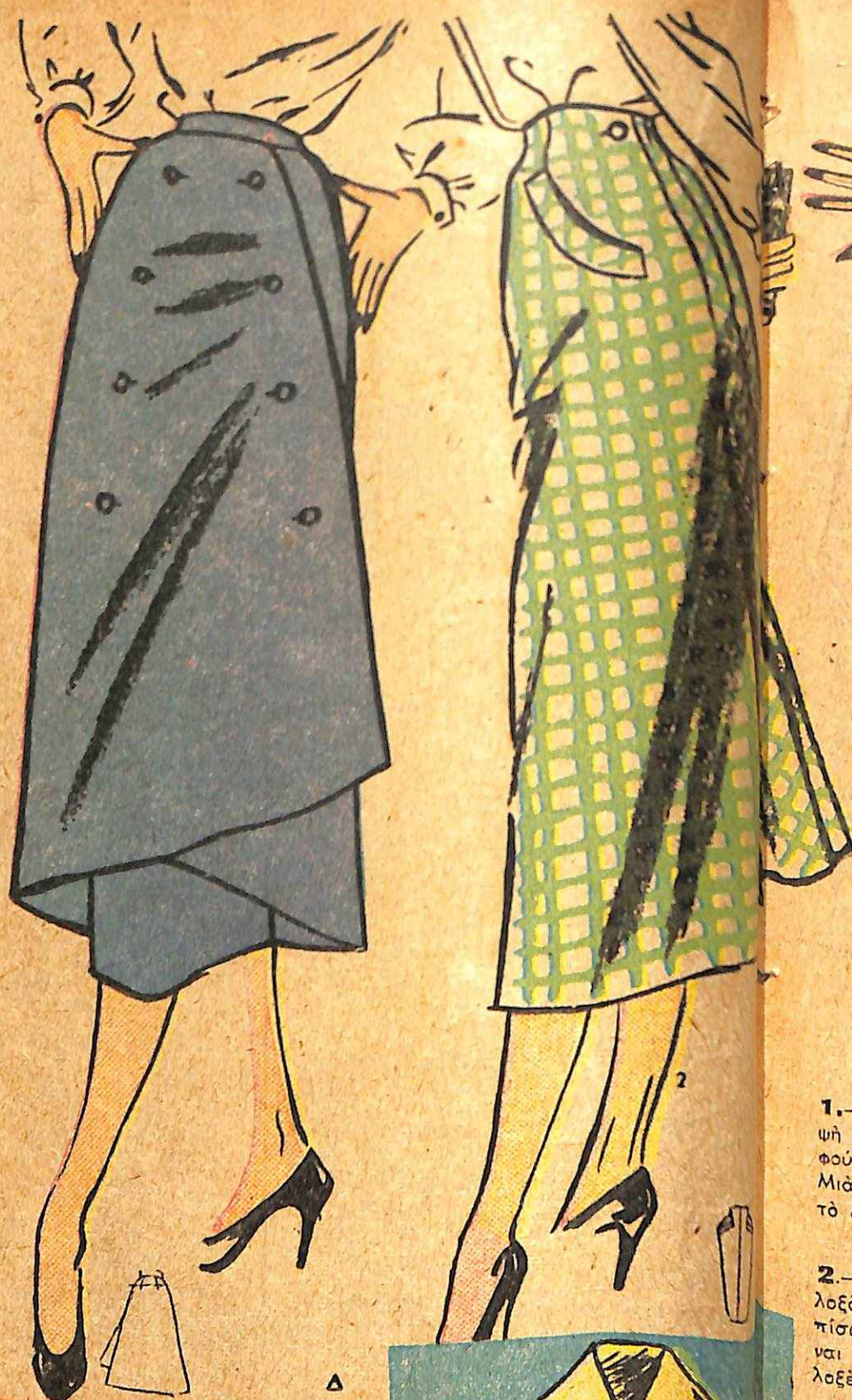
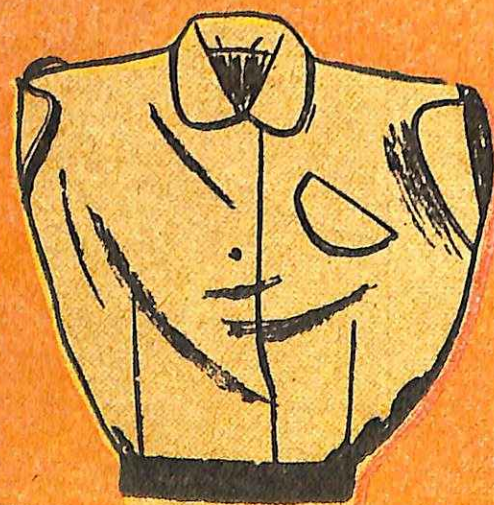
“Ήτανε υεισιδαίμονες οί πρόγονοί μας. Θ’ ἀνάφερα καί ἓνα περίστατικό:” Όταν γεύζαν τοὺς κρατήρες μὲ τὸ κρασί φρόντιζαν νὰ τοὺς ξεχειλίζουν, γιὰτι εἶναι καλὸ λουξία: «Ἐπιστέφονται δὲ ποτοὶ οἱ κρατήρες, ἦτον ὑπερχειλεῖς οἱ κρατήρες ποιοῦνται, ὥστε διὰ τοῦ ποτοῦ ἐπιστεφούσθαι. Καὶ ταῦτα ἐπράσσον πρὸς ὠλενὴν τίθεμενοι. Ἀπὸ τοὺς κρατήρες τοῦ δ’ Ὀμπρος τοὺς ὀνομαεῖ ἐπιστεφεῖας οἰνολοῦν τ’ ἀδειάζαν στὰ ποτήρια ποὺ εἶχανε διάφορα σχήματα καὶ ἦτανε πῆλινα ἢ ὀτιγμεία ἀπὸ χρυσαφί.

Μία πλήρη περιγραφή όλων αυτών των διαφοροτήτων και ποικιλλώνων ποτηριών, μας παρέσχεσαν ο Αθηναίος στο ΙΑ βιβλίο του. Από τον Αθηναίο μαθαίνουμε ότι οι πρόγονοί μας μεταχειρίζονταν και δοξασία κέρατα για πολλά. Και τώρα ακόμα βλέπουμε σε κυπελλό αγροτικούς πληθυσμούς να έχουν τα δοξασία κέρατα για να κεράνε το κρασί. Μερικοί μάλιστα, λένε, πως από το είδος αυτό του ποτηριού το «κέρας» ο κρατήρ πήρε τ' όνομά του.

Τὰ ποτήρια αὐτὰ καὶ τὰ διάφορα κύπελλα καὶ κρατῆρες ἡ Ἑλληνικὴ κατασθένεια τὴ διαδοχικῶς μὲ ὁμορφες παραστάσεις, ὅπως τὸ κύπελλον τοῦ Νέστορος ἢ ἡ χρυσὴ φιάλη τοῦ Ἀτρέους, ποῦ εἶχε ζωγραφισμένον ἓν ἄνδρι, ὅπως μαθαίνουμε ἀπὸ τὸν Ἡρακλεῶτη Ἡρόδοτο. Ἐφίσου ὠραῖο ἦταν τὸ ἐγγλεῖον ποτήρι «κισσούβιον» τοῦ Δάφου, ποῦ εἶχε σκαλισμένους εἰκόνες. Μόλις ὅσα ἡ φαντασία μας δὲν μπορεῖ νὰ συλλάβῃ «διαβάζοντας» γιὰ τὶς διακοσμῆσεις αὐτὲς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς, «πανδαυμάτων» χρόνος ἄφησε νὰ φτάσουν νῦν ὡς ἡμᾶς, ἀποφῆα ἢ σπασμένα, πολλὰ εἶδη ἀρχαίων κρατηρίων, ὅπου τὸ μάτι βλέπει καὶ ἐκπλησσεταὶ μπροστὰ σὲ τέτοια ἀριστουργήματα τέχνης καὶ καλαισθησίας.

Τὰ παλληκαρία τιμῶντοσαν ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας ἥσαν οἱ ἥρωες, οἱ λεβέντες, ποῦ μὲ τὴν παλληκαρίαν τοὺς δόξασαν τὴν πολιτεία. Αὐτοὶ ἀργότερα, τιμῶντοσαν καὶ σὰν ἡμίθειοι. Ἐπρεπε λοιπὸν, νὰ ξεχωρίζουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τοὺς κοινούς θνητοὺς. Γιὰ τοῦτο στὰ συμπόσια σὲ συνελεύσεις, παίρνανε τὴν πρωτοκαθέδρια καὶ ἡ γνῶμη τοὺς ἦταν, σχεδὸν πάντοτε σεβαστὴ. Ἐτοί καὶ τὰ ποτήρια τοὺς ἦταν μεγαλύτερα τῶν ἄλλων.

Μερικοί από τὴν πόλιν, βάσανε καὶ στοιχήματα γιὰ τὴν ἀντιχὴ τους στὴν κρασποποσία καὶ δὲν καταδέχονταν νὰ πίνουν κρασί με μικρά ποτήρια, παρά ζήτουσαν μεγαλύτερα, ὅπως μᾶς περιγράφει ἡ φράσις «τὴν μεζίονα (κύλικα) αἰτεῖν». Οἱ ἱστορικοὶ ἀναφέρουμε κάποιαν «Ἀλεξί που ἐκράθους ποτήριον εἰκόσιν ἴσον ἴσω πάλιν τῇ μεζῷ ἦντι». Φαντασθῆτε τὴν υπερκόμωτρη ἦταν. Μὰ τοῦτον δὲν πᾶνι χαρτοποσία μὴ τὸν Σώφιλον, ποὺ ἀναφέρει ὁ Ἀθηναῖος: «Ὁ Σώφιλον αὐτὸς θέβετε τοὺ κρασί τοῦ ἀκρατο, ἀνέρωτο καὶ «συνεχῆς ἀκρατος ἐβιδότο ἴσον ἴσω πάλιν τῇ μεζῷ «τῇσιν». Ὅμως, αὐτὰ τὰ λιγοστά παραδείγματα τὸν υπερκρίδων δὲν ὑπονοῦν νὰ μᾶς πείσουν ὅτι οἱ πρόγονοί μας μεθούσαν ἀπὸ το πολὺ κρασί. Ἀντίθετα, βλέπουμε ὅτι γίνονταν μετρία καὶ μετρομένη χορηγία τῶν, νερώνων μάλιστα, γιὰ εὐθυμία καὶ διασκέδασι μονάχα.

ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΚΑΙ ΦΟΥΣΤΕΣ

ΦΟΥΣΤΕΣ

1.— 'Η φούστα αυτή είναι πολύ κομψή με τὸ στενὸ φουρὸ της καὶ τὴν κλὸς φούστα πού πέφτει με χάρι ἀπὸ πάνω. Μιὰ διπλὴ σειρὰ κουμπιῶν ἐμποδίζει τὸ ἀνοιγμα κατὰ τὸ βάδισμα.

2.— 'Ενα πανὸ κομμένο ἀν φὸρμ στὸ λοξὸ τοῦ ὑφάσματος δημιουργεῖ γκοντέ πίσω στὴ φούστα. Τὰ γκοντέ αὐτὰ εἶναι πιασμένα στὸ ἐπάνω μέρος. Δυὸ λοξές τσέπες τὴ γαρνίρουν μπροστὰ.

3.— Φούστα πολὺ μοντέρνα με τὶς ἀσιδέρωτες πιέτες πίσω. 'Η μεσαία πιέτα συνεχίζει στὴ μέση, σχηματίζοντας ἕνα μικρὸ ζωνάκι. Τὸ ζωνάκι κι' οἱ πιέτες εἶναι γαρνιρισμένες με φαρδὺ γαζί.

4.— Αὐτὴ ἡ φούστα ἔχει δυὸ πιέτες βαθεῖες μπροστὰ πού δίνουν ἀνεσι καὶ δυὸ λοξὰ κομμάτια γαρνίρουν τὶς κοφτές τσέπες. Τὰ λοξὰ αὐτὰ κομμάτια ἔχουν ἕνα φαρδὺ γαζὶ στὴν ἀκρῇ.

5.— Καὶ μιὰ ἀκόμη κομψὴ φούστα ἀμπιγιέ, ὅμως ἀπὸ φάιγ. Οἱ δυὸ μπάσκες προεκτείνονται πίσω σὲ φαρδεῖες πιέτες. Μπροστὰ οἱ μπάσκες ἔχουν δυὸ τσεπούλες κομμένες λοξά.

ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Α) Χαριτωμένη μπλούζα τῆς ὁποίας οἱ μαστρες γυρίζουν σχηματίζοντας τὸ ἰδιότροπο αὐτὸ πλαστρὸν με τὶς τσεπούλες. Τὰ μανίκια εἶναι ζαπωνέ. 'Η μπλούζα ὑποφέρει νὰ γίνη ἀπὸ μεταξωτὸ ὑφασμα μονόχρωμο, καρὸ ἢ πικέ.

Β) Φανταζὶ μπλουζίτσα ἀπὸ λευκὴ ὀργάντινα. ἔχει πλαστρὸν με ὀριζόντια νερόβυρ πού σχηματίζει στὴν ἀκρῇ βολάν. Στὸ τελείωμα τῶν μανικιών, καθὼς καὶ στὸ βολάν ὑπάρχει ταυτέλα. Στὸ ντεκολτέ ὑπάρχει ἐπίσης βολάν με τελείωμα πικέ.

Γ) Τελευταία λέξι τῆς μόδας εἶναι καὶ τὸ ὑφασμα ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶναι κομωμέ-

νη ἡ μπλούζα αὐτή: σατὲν χρωματιστὸ με μαύρη ψιλὴ ρίγα. Εἶναι ἀπλὴ με γιακαδάκι στρογγυλὸ κατὰ ἀπὸ τὸ ὁποῖο ὑπάρχουν τρεῖς πένες κι' ἕνα ἀνοιγμα πού κολακεύει τὸ ντεκολτέ. Τὰ μανίκια εἶναι τρουὰ καὶ με λοξές φαρδεῖες μανσέτες.

Δ) Σπορ μπλουζίτσα ἀπὸ λευκὸ λινὸ, φοριέται κατὰ ἀπὸ ταγιέρ κι' εἶναι πρακτικὴ γιὰ τίς κοπέλλες πού ἐργάζονται. Τὸ γιακαδάκι εἶναι στρογγυλὸ, οἱ μανσέτες σὲ σχῆμα καρδιάς, τὸ ταπακὶ ψεύτικο καὶ τὰ κουμπία σιντεφένια.

Ε) Ταφταδένια μπλούζα με ἰδιότροπη μανικοκόλλησι, τρουὰ καὶ μανίκια καὶ μανσέτες κομμένες ἀν φὸρμ. Ὁ γιακάς μυτερὸς κλείνει μπροστὰ μ' ἕνα ψιλὸ φιογκάκι ὁμοῖο μ' αὐτὸ πού ἔχουν οἱ μανσέτες. Τὰ κουμπία εἶναι ντυμένα ἀπὸ τὸ ὑφασμα.

ΜΗ μοιάζετε με τις γυναίκες εκείνες που θυμούνται την ομορφιά των ποδιών τους το όμορφο καλοκαίρι, όταν πρόκειται να βγάλουν τις κάλτσες ή να πάνε στη θάλασσα. Καί το χειμώνα, μέσα στο πέδιλο του χορού, το πόδι της χαριτωμένης γυναίκας πρέπει να φαντάζει μέσα από τη διάφανη κάλτσα σαν το λουλούδι μέσα στο άνθος.

Τα πόδια χρειάζονται κάτι περισσότερο από ένα απλό καθάρισμα. Για στοχασθείτε! Κουράζονται τόσο και σηκώνουν όλο το βάρος του σώματος.

Να ποιά είναι η καλύτερη μέθοδος για μίαν άφογη πεντικιούρ;

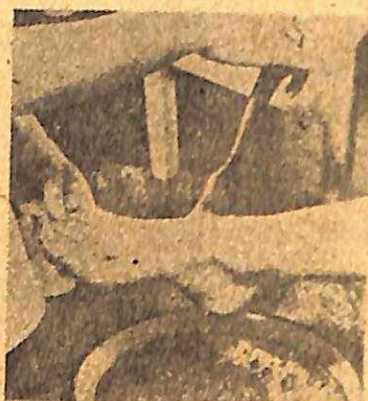
1.— Κάνετε μασάζ στο πόδι από τη μύτη προς τον αστραγάλο και το καλάμι με μία θρεπτική κρέμα ή με κομφορόλαδο. Το μασάζ αυτό μπορείτε να το κάνετε και μόνη σας άκουμπώντας το πόδι σ' ένα χαμηλό σκαμνάκι.

2.— Αφού τελειώσετε με το άκρο κάνετε μασάζ στη γάμπα ανεβαίνοντας προς τα γόνατα. Το μασάζ αυτό πρέπει να κρατήση δυο όλοκληρα λεπτά της ώρας και πάνω.

3.— Τονώστε το δέρμα του ποδιού και όμορφηνέτε το μ' ένα ειδικό τονωτικό γάλα, που μπορείτε να βρείτε σ' όλα τα καλά φαρμακεία και τα καταστήματα καλλυντικών.

Η ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΔΙΩΝ

ΤΟ ΩΡΑΙΟ ΠΟΔΙ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΟ ΘΕΛΗΤΡΟ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ζεστάνετε παραφίνη σε μπρίνι—μαρί, να λυώση και αλείψετε με ένα βουρτσάκι όλο σας το πόδι. Το υγρό πρέπει να έχη θερμοκρασία 40 βαθμών. Βάλτε πολλά στρώματα παραφίνης.

Όταν κρούση η παραφίνη, βγάλτε την σά να είναι κάλτσα. Οι επανειλημμένες επαλείψεις παραφίνης είναι εξαιρετικά αποτελεσματικές έναντιον της αρορίτιδος και του ποηξίματος των αστραγάλων και δίνουν μιά ιδιαίτερη λάμψη στην επιδερμίδα.

Περιποιηθήτε τα δάκτυλα του ποδιού σας με τον ίδιο τρόπο που περιποιείσθε και τα δάκτυλα του χεριού σας. Απαιτούν κι' αυτά την ίδια στοργική περιποίησι και φροντίδα.

Και τέλος, περάσετε το δονίκι στα νύχια ανάλογα με το σχήμα τους. Αν είναι π.χ. τετράγωνα ή στρογγυλά αφήσετε στο πλάι των νυχιών περιθώρια άβαφα. Αν είναι μικρά, βάφετε τα ολόκληρα, ώστε να παίρνουν ένα κανονικό ωρείδες σχήμα.

ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Μέχρι του Θ' αιώνος κατά τας ακολουθίας των ὁρθων της Μεγάλης Τεσσαρακοστής ἔκτος των ἄλλων ἐψάλλοντο ἐννεα ὕμνοι (ὠδαί). Γενουμένης ὁμως μεταρρυθμίσεως της ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας καθιερώθη ἀπὸ της Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τοῦ Μεγάλου Σάββατου κατὰ τὰς ακολουθίας τοῦ ὁρθρου νὰ ψάλλωνται ἀντὶ τῶν ἐννέα ὠδῶν, μόνον τρεῖς. Τοιοῦτοτρόπως ἀπὸ τότε ὁ καθιερωθεὶς νέος Κανὼν καλεῖται Τριῶδιον, καθὼς καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν λειτουργικὸν βιβλίον ποὺ περιέχει τὰς ακολουθίας της Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ της Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἕως τοῦ Μεγάλου Σάββατου. Αἱ ἀκολουθίαι αὗται προπαρασκευάζουν τοὺς Χριστιανοὺς εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Παθῶν τοῦ Πάσχα καὶ δι' αὐτὸ ἡ ποιήσις τῶν ὠδῶν εἶναι κατασκευαστικὴ καὶ ἀντικαθρεπτικὴ πνεύματος στοχασμοῦ. Κατὰ τὴν παράδοσιν, ποιήσις τῶν Τριῶν ὠδῶν εἶναι ὁ Κοσμάς ὁ Μαιούμας, ποὺ συνέταξε καὶ τὰς ὠδὰς της Μεγάλης Ἑβδομάδος.

Σημειούμεν ὅμως ὅτι λέγεται Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, διότι ἡ Ἐκκλησία τρεῖς ἑβδομάδες πρὶν ἀρχίσῃ ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ προπαρασκευάζει τοὺς Χριστιανοὺς δι' εὐαγγελικῶν παραβολῶν, ποὺ ἀναγινώσκονται καθε Κυριακὴν. Τοιοῦτοτρόπως ἡ πρώτη Κυριακὴ ἀπὸ τῶν τριῶν αὐτῶν ἔλαβε τὸ ὀνόματι τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, διότι κατ' αὐτὴν ἀναγινώσκονται ἡ εὐαγγελικὴ περικοπή 18, 10—14 τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου, ἀπὸ τῆς ὁποίας διδασκόμεθα ὅτι βάσις τῶν καιρῶν νηστείας ἀρετῶν μας εἶναι ἡ ταπεινοφροσύνη.

Ο ΛΕΥ-ΙΤΗΣ

ΖΑΚΕΤΑ ΠΤΙ ΚΑΡΟ

Ἡ ριχτὴ αὐτὴ ζακέτα ἔχει δυὸ φύλλα φαρδεῖα ποὺ λοξεύουν ἐλαφρῶς στὰ δυὰ πλάγια. Εἶναι γαζωμένα ἐξωτερικῶς καὶ ἔχουν μικρὸ ἀνοιγμα ποὺ σχηματίζει τσέπες. Τὸ κούμπωμα εἶναι ἰδιότροπὸ καθὼς ἀρχίζει μ' ἓνα μεγάλο κουμπὶ κάτω ἀπὸ τὸ γιᾶκὰ καὶ τελειώνει σὲ μικρότερα.

Αφού εξασφάλισαν τη θέση τους στην πολιτική ζωή οι γυναίκες, αρχίζουν τώρα να εισδύουν στο στρατό. Δέν πρόκειται για τις βοηθητικές υπηρεσίες που προσφέρουν οι γυναίκες στον στρατό σε ειρηνικές ή πολεμικές περιόδους. Δέν πρόκειται για νοσοκόμους, τηλεφωνήτριες, δακτυλογράφους, γραμματείς κ.λ. αλλά για γυναίκες που φορούν στρατιωτική στολή, παίρνουν συστηματική στρατιωτική εκπαίδευση και προσφέρουν στρατιωτική υπηρεσία με όλη τη σημασία της λέξεως.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Ο μόνιμος γυναικείος αμερικανικός στρατός.

Λούσαν τα στελέχη, γύρω από τα οποία θα σχηματίζονταν σε όσα άνεργες ή μεγάλες έφεδρικές γυναικείες στρατός. "Υστερα από πολλές συζητήσεις, αποφάσισε το Κογκρέσος να συμμορφωθεί με την επιθυμία των στρατιωτικών, ο σχετικός νόμος έγκρίθηκε κατά το τέλος 1948 και από τότε αρχίσε να δημιουργείται ο μόνιμος γυναικείος στρατός της Αμερικής. Η δύναμις του στρατού αυτού εν καιρώ ειρήνης προβλέπεται σε 18.000 γυναίκες που, ανάλογως της ειδικότητάς τους, υπηρετούν και εκπαιδεύονται από ένα ως τρία χρόνια. "Ος τώρα έχουν πάρει στρατιωτική εκπαίδευση περισσότερες από 50.000 γυναίκες και ο αριθμός τους αυξάνει διαρκώς. "Όταν το καλέσει η ανάγκη, θα σχηματισθούν από αυτές οι πυρήνες και τα στελέχη του μεγάλου γυναικείου στρατού. Δέν πρέπει να λησμονηθεί ότι κατά τον πόλεμο υπηρέτησαν στον

Αμερικανικό στρατό περίπου 30.000 γυναίκες και ότι, αν η ανάγκη επιβάλει καινούργιο πόλεμο, ο αριθμός αυτός θα είναι ασυγκρίτως μεγαλύτερος.

"Ενα άλλο σημαντικό πλεονέκτημα που προκύπτει από την εν καιρώ ειρήνης στρατιωτική υπηρεσία των γυναικών, είναι ότι δίνει την ευκαιρία να εκτιμηθεί για ποιά καθήκοντα είναι οι γυναίκες πιο κατάλληλες, που μπορεί να είναι πιο αποδοτικές και πιο υπηρέσιες πρέπει να αποφεύγουν.

"Ακόμη περισσότερο έχει εκτιμηθεί η στρατιωτική αξία των γυναικών στην Αγγλία, όπου λειτουργεί, στο Φρίμλεϋ-Πάρκ, ειδική σχολή εκπαιδεύσεως γυναικών αξιωματικών του βρετανικού επιτελείου. "Επί του παρόντος προβλέπεται η εκπαίδευσις 40 επιτελών γυναικών που διδάσκονται όλα σχεδόν τα μαθήματα τα οποία διδάσκονται και οι αρρενες συνάδελφοί τους στη Σχολή των αξιωματικών του επιτελείου στο Καίμπερλυ. "Όταν τελειώσουν τις σπουδές τους αποσπώνται οι αξιωματικές σε διάφορες υπηρεσίες του επιτελείου όπου παραμένουν, δοκιμαστικές για ωρισμένο χρονικό διάστημα. "Αν αποδειχθούν ικανές μονιμοποιούνται ως αξιωματικοί του επιτελείου. "Αν πάλι για τον ένα ή τον άλλο λόγο δεν ανταποκριθούν στα επιτελικά τους καθήκοντα παραμένουν σε άλλες στρατιωτικές υπηρεσίες και μάλιστα με δικαίωμα έκδοσης του κλάδους.

Το παράδειγμα των Αμερικανών και των Αγγλων ακολουθούν σιγά-σιγά και πολλές άλλες χώρες, όπως π.χ. η Γαλλία, η Ιταλία, η Σουηδία και άλλες.

"Ετσι κατακτούν οι γυναίκες σταθερό ένα καινούργιο πεδίο δράσεως στο οποίο έχουν δώσει ως τώρα αρκετά δείγματα επιτυχίας και που θα δώσουν άσφαλως πολύ περισσότερα άφου αποκτήσουν την απαιτούμενη πρακτική και την απαραίτητη πείρα.

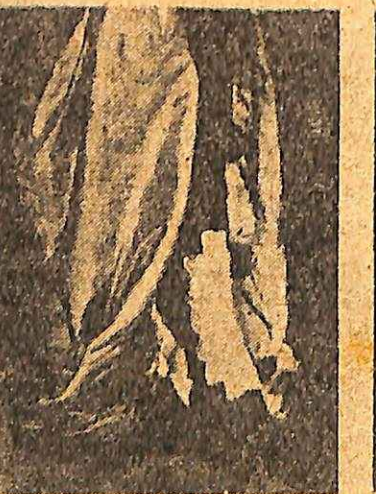
ΟΙ ΚΑΛΤΣΕΣ ΚΑΙ

Μακρύ δαντελωτό παντελόνι, συμπλ. ρωμένο με «σωσονάκια», ήταν η μόδα στην εποχή γύρω στα 1830.

Τέσσερες γενεές από κάλτσες. "Εποχή της Λόδας Μοντέζ (1850), εποχή Μπιν... (1830), Ροκοκό (1750) και... Κανκάν (1912).

Κάλτσες με πρόσθετα κεντητά μενταχίον φορούσαν στην Αμερική από το 1890 και είναι σήμερα πάλι της μόδας.

Η άραχνουφανη γυναικεία κάλτσα από ναύλον, δολόν, περλόν, από φυσικό ή ακούρη και τεχνητό μετάξι, είναι σήμερα απαραίτητο συμπλήρωμα για κάθε γυναίκα που δίνει σημασία στην εμφάνισή της. Οι αρχαιότερες πλεκτές κάλτσες, βρέθηκαν στην Αίγυπτο και υπολογίσθηκε ότι είχαν κατασκευασθεί τουλάχιστον, έξι-οκτώ χρόνια προ Χριστού. Φαίνεται όμως, ότι η χρήση τους δεν ήταν πολύ διαδεδομένη και χρησιμοποιούν μάλλον για διακοσμητικούς παρά για πρακτικούς σκοπούς. "Αλλως τε για το θερμό κλίμα της Αίγυπτου δεν ήταν απαραίτητο το ντύσιμό του ποδιού και το ίδιο ισχύει για την αρχαία Ελλάδα, όπου οι κάλτσες ήταν τελείως άγνωστες.

Στην Κεντρική και στη Βόρεια Ευρώπη τύλιγαν τα πόδια το χειμώνα, από το γόνατο ως τον αστράγαλο, με δερμάτινες λουρίδες, ενώ το κάτω μέρος έμπαινε γυμνό μέσα στο παπούτσι ή στο πέδιλο. "Αργότερα, όταν άρχισαν να φορούν οι άνδρες παντολόνια, καταργήθηκαν και οι δερμάτινες λουρίδες, έπειδή ήταν πια περιττές.

Κατά τον 14ο όμως αιώνα, λανσαρήθηκε η καινούργια ανδρική μόδα των κοντών παντολίων και τότε εναγίναν απαραίτητοι οι κάλτσες για να σκεπάζουν το πόδι κάτω από το γόνατο. Τον καιρό εκείνο έπλεκαν τις κάλτσες με το χέρι, αλλά και με αξιοπληυτή τέχνη. Περίφημες ήταν οι κάλτσες του βασιλιά της Αγγλίας "Ερρίκου Δ', που διατηρούσε στην αυλή του δλόκληρο συνεργείο από ακριβοπληρωμένους καλτσοπλέκτες. "Ο "Ερρίκος Η' (πέθανε το 1547), που άλλαξε τις γυναικείες με μεγαλύτερη ευκολία παρά τις κάλτσες, λανσάρησε πρώτος στην Αγγλία τις μεταξωτές κάλτσες που του είχε στείλει για δώρο ο βασιλιάς της Ισπανίας. "Από τότε διαδόθηκαν οι μεταξωτές κάλτσες πολύ γρήγορα σε όλη την Ευρώπη.

Για πολύν καιρό ήταν οι κάλτσες χειροποίητες. Και το περσιεργο είναι ότι την πρώτη μηχανή για το πλέξιμο καλτσών την εφεύρε ένας Αγγλος παππας, ο Σύλλιαμ Λή. Η παπα-

Κάλτσες ναύλον, με πρόσθετη δαντελωτή διακόσμηση φορούν οι σάτο Χόλλυγουντ με ιδιαίτερη προτίμηση.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥΣ

Στην εποχή Ροκοκό έφθανε η κάλτσα ως το γόνατο και ήταν κάτω πλούσια διακοσμημένη.

"Ανάμεσα από το Ροκοκό διακρίνεται η σύγχρονη άραχνουφανη κάλτσα.

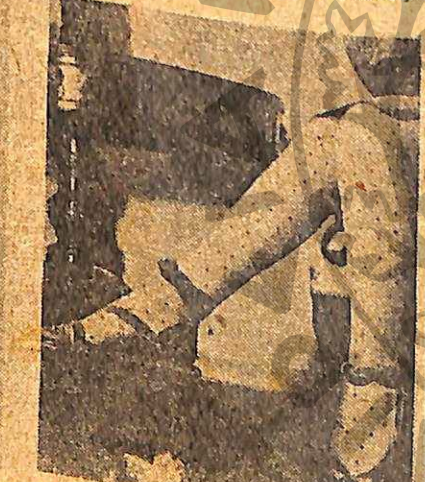

Οι δαντελένιες κάλτσες είναι πολύ της μόδας στο Χόλλυγουντ και φυσικά πανάκριδες.

διά του έπλεκε κάλτσες από το πρώτο ως το δέκατο για να συμπληρώη το εισόδημα του παππας που δεν ήταν, πολύ μεγάλο. Και ο παππας που την έβλεπε να σφραγίζεται αδιάκοπα με τις δειλόνες, τη λυπώταν τόσο, που έβαλε για σκοπό του να εφεύρη κάποιο σύστημα για να κάνει πιο εύκολη τη ζωή της παππας του. "Υστερα από μεγάλη προσπάθεια «ετύφερε» πραγματικά να κατασκευάσει μία μηχανή που δεν ήταν και πολύ σπουδαία αλλά που θαλάφρωσε σημαντικά την κομμένη την παπαδά Γύρω στα 1860 κατασκευάσε ο επίσης Αγγλος Κόττον, η καλύτερη καλτσομηχανή που διακόως τελειοποιούμενη έβαλε τις βάσεις της για την βιομηχανία των καλτσών. Από τότε άρχισε πια η μεγάλη τους διάδοσις και έγιναν οι κάλτσες απαραίτητες σε όλες τις «έξεις. "Όταν μάλιστα άρχισαν να κονταίνουν οι γυναικείες φούστες που σέρνονταν πλιν ως το χέμα, άρχισαν να γίνω τει προζητητές οι κομψές κάλτσες που θα συμπλήρωναν την κομψή γυναικεία αμφίεση. Της μόδας έγιναν οι ανοιχτόχρωμες κάλτσες και τέτοιες σφουρούσαν στον καιρό της γαλλικής επανάστασεως.

Μετά την επικρατησι της Επανάστασεως καταργήθηκαν οι χρωματιστές κάλτσες που θύζαν το παλιό καθεστώς. Βγήκε η μάλ στο και ειδικά διατάγμα που δε επέτρεπε παρά μόνο τις μαυρές κάλτσες. Και μόνο όταν έγινε η αποκαταστασις της αυτοκρατορίας αποκαταστάθηκαν και οι χρωματιστές κάλτσες με ακόμη πιο ζωηρά και πιο ανοιχτά χρώματα.

Από το μέσο του περασμένου αιώνα περιήλθαν και οι κάλτσες στο βασίλειο της μόδας, που κάθε τόσο και λίγο άλλαζε την εμφάνισή τους. Η μεγαλύτερη όμως επανάστασις στην καλτσοβιομηχανία ήλθε και στη μόδα των καλτσών σημα κατασκευάζονται οι ναύλον τρύ μαζι, με την κομωότητα εξασφαλίζουν το εύκολο πλύσιμό και — όπως λέγεται τσιγκιχόν — είναι και ακατάλυτες.

Οι κάλτσες με πίκες γίνονται ακόμη και από ναύλον και προτιμώνται από πολλές γυναίκες.

Το ανδρικό πουκάμισο πρέπει να λάμπει και να είναι φρεσκοσιδερωμένο. Πολλοί άνδρες προτιμούν να φορούν τους ακάδες και τα μανίκια τους, έλαφρο κολλαρισμό. Η κόλλα εμποδίζει το γακά να λερωθή πολύ γρήγορα και προσυλλάσσει το ύφασμα από τη θέρη. Το σιδερώμα γίνεται επίσης εύκολότερα όταν το πουκάμισο είναι κολλαρισμένο. "Αλλ' ως προχωρήσουμε με τη σειρά. Τα μεταξωτά και τα ορειγιόν πουκάμισα δεν πλένονται ποτέ με ζεστό νερό, αλλά πάντοτε με χλιαρή σαπουνάδα. Σαπούνι δέν μπαίνει ποτέ επάνω στα μεταξωτά. Το καλύτερο από όλα είναι να προμηθευθήςτε ζυσιμένο σαπούνι, ειδικό για τα μεταξωτά, χωρίς ποτάσα, που μπορεί να το δοητέ σε όλα τα καλά μακαλάκια. Ρίχνετε το σαπούνι μέσα στο ζεστό νερό, το λιώνετε, προσθέτετε όσο κύριο νερό χρειάζεται και δουτάτε μέσα τα πουκάμισα, μουσκεμένα τροχουμένως σε κύριο ή σε πολύ έλαφρο χλιαρό νερό. Φροντίστε πάντα να ξεπλύνετε καλά τα πουκάμισα σε δυο, τρία καθαρά νερά.

Τα πάντα πουκάμισα, από πεπλίνα χασέ, έξφορντ κ.λπ. πλένονται με καλή σαπουνάδα και αλουκάλίζονται. Λουλάκι μπορείτε να ρίξετε και μέσα στη σαπουνάδα και μόνο στη τελευταία ξεπλύνετε. Σε περίπτωση που παρά το προσεκτικό πλύσιμο μείνι λεκές σαν λεπτή γραμμή επάνω στο γακά ή τη μανσέτα, αφαιρέσετε την στην εν λόγω πλύσι με νερό —ού ζαβέλ Προτοχή όμως. Ρίχνετε μόλις μία κουταλιά της σούπας νερό του ζαβέλ μέσα σε 2 1/2 ακάδες νερό. "Αφού πλύνετε καλά το πουκάμισο μέσα σ' αυτή τη διάλυσι και με σαπούνι φυσικά, το ξεπλένετε κατόπιν σε άφθονο νερό.

"Ας έλθουμε τώρα στην κόλλα. Η κόλλα σας μπορεί να γίνει έλαφρή, μέτρια ή βαρεία, άναλογα με την ποσότητα που θα διαλύσετε μέσα στο κύριο νερό δηλ. μία δυο ή τρεις κουταλιές της σούπας κόλλα μέσα σε κάθε 280 δρ. νερό. "Αν αγοράσετε κόλλα συσκευασμένη σε κουτιά, τότε πρέπει ν' ακολουθήσετε τις οδηγίες που αναγράφονται πάνω στο κουτί. "Αν αγοράσετε κόλλα από το φαρμακείο ακολουθήστε τις οδηγίες που ακολουθήστε.

"Αφού διαλύσετε καλά την κόλλα μέσα στο νερό, θα κολλάρετε πρώτα το γακά, κρατώντας το πουκάμισο από τη βάση του γακά με τα δυο χέρια, ώστε το υπόλοιπο πουκάμισο να έρχεται κάτω από τα χέρια σας και να μην υπάρχει κίνδυνος να πέση μέσα στη λεκάνη της κόλλας.

Θα δουθήσετε μέσα στην κόλλα το γακά μαζί με την πατούρα του, χωρίς να παύσετε να κρατάτε μαζεμένο το υπόλοιπο πουκάμισο. "Αφού απορροφηθή η κόλλα από το γακά και στείτε θα δουθήσετε τις μανσέτες και θα τις στήσετε και αυτές.

Θ' απλώσετε το πουκάμισο να στεγνώση καλά στα σχοινη και κατόπιν θα το πουχίσετε με χλιαρό καθαρό νερό και θα το υλιέσετε για ν' απορροφηθή η υγρασία έξ' ίσου σε όλα τα μέρη.

"Όταν περάσουν μερικές ώρες θα κάνετε το σιδερώμα, που είναι και η πιο δύσκολη δουλειά. "Απλώνετε το πουκάμισο επάνω στη σανίδα του σιδερώματος, με το γακά προς το δικό σας μέρος. Σιδερώσετε από μέσα τη φόδρα της πλάτης, έπειτα τη πλάτη και τα μανίκια, έκτος από τις μανσέτες. "Όταν τελειώση το κύριο μέρος του μακιού, περνάτε μία γλήνορη σιδερά από την άνωποδη της μανσέτας. Γυρίστε τη μανσέτα από την καλή όψη και σιδερώστε την με την ίδια κίνηση. "Ερχεται κατόπιν η σειρά του γακά, αλλά σ' αυτήν κόλλα πρέπει να σιδερώσετε πρώτα την καλή μεριά και έπειτα την άνωποδη, ώσπου να έλξετε κόλλας.

Σιδερώστε κατόπιν το κουμπωμα στο άκρο της έμπροσ από τη μανσέτη. Ισομε την άλλη, πρώτα από την καλή μεριά και έπειτα από την άνωποδη, ώσπου να σιδερώσετε καλή. "Ενώ θα σιδερώσετε το κουμπωμα στην άνωποδη, πατήστε και την τσέπη. Γυρίστε το πουκάμισο στην καλή και περνώντας το σιδερό διαγωνίως σιδερώστε το υπόλοιπο μέρος του έμπροσ. Τραβήξτε το πουκάμισο προς το μέρος σας, ώστε να μείνι η πλάτη ελεύθερη για σιδερώμα. "Όταν φθάσετε στις σούρες κάτω από το νωμίτη, πατάτε το σιδερό με τη μύτη προς τις σούρες και κατόπιν πατήστε τις σούρες με τη βάση του σιδερώ για να καθίσουν. "Αν τυχόν η πλάτη δεν έχη σούρες, αλλά πιετάρει έπ' αχέτα τα με το χέρι και σιδερώστε.

"Αφού τελειώση η πλάτη, προχωρήστε στο δεξιά έμπροσ, πατώντας πρώτα το κουμπωμα από την άνωποδη και την καλή και τελειώστε το σιδερώμα, περνώντας και πάλι διαγωνίως το σιδερό. "Αφού τελειώσουν τα έμπροσ με ένα τελευταίο φρεσκοσιδερώμα ελασπαθήσετε το γακά και τσιγκιέστε τον με το σιδερό. Κατόπιν απλώστε το πουκάμισο ίσια πάνω στη σανίδα, κομπιέστε τα κουμπιά του ένα-ένα και διπλώστε το.

Πιο πρακτικό από μία σειρά αλουμινίων κουτιών η πορσελάνη είναι τα μεγάλα γαλάνα μπουκάλια, από τα οποία μπορεί άμεσως η νοικοκυρά να δλέψη το ρυζι, το πιπέρι, τον καφέ ή τη λαχάρη που της χρειάζεται εκείνη τη στιγμή.

ΓΙΑ ΕΥΚΟΛΙΑ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΛΙΑΚΑΔΕΣ

ΥΛΙΚΑ:

700 γραμ. ή 225 δράμ. μαλλι ΠΕΓ-ΚΟΥΕΝ: Βελόνες Νο 2 και Νο 2½: 1 εκ-λαίρ 25 εκατ. μάκρος: 8 κουμπιά μεγά-λα και 6 μικρότερα, 1 κόπιτσα.
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη.
ΔΕΙΓΜΑ: 20π = 0½ εκατ. 20 βελόνες = 4 εκατ.

ΦΟΥΣΤΑ

Βάλετε 270π. Πλέξετε με ζέρσευ. Σε γενικό μάκρος 63 εκατ. θα κλείνετε 1π από κάθε μεριά κάθε 8 βελόνες (8 φορές). Κλείστε τους πόντους σε 76 εκατ. γενικό μάκρος.

Θα πλέξετε άλλο ένα το ίδιο κομμάτι, με 140π για το πίσω μέρος της φούστας.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Κορσάζ: Βάλετε 32π. Πλέξετε ζέρσευ άζοντας στην δεξιά μεριά της βελόνας π κάθε δεύτερη βελόνα (9 φορές) και στην αριστερή μεριά ταυτοχρόνως 1π κάθε δεύτερη βελόνα (26 φορές). Όταν τ' άνοιγμά της δεξιάς μεριάς τελειώσουν θα κλείσετε σε κάθε μεριά κατά σειρά, στη δεύτερη βελόνα 1π, στην 4η βελόνα 1π και στην 6η βελόνα 1π. Θα επαναλάβετε αυτά τα κλεισίματα κατά σειρά (8 φορές). Κατόπιν θα εξακολουθήσετε να κλείνετε και από τις δύο μεριές κάθε 4 βελόνες 1π (14 φορές). 'Αφού τελειώσετε τ' άνοιγμα-

τα στην αριστερή μεριά θα κλείσετε γιά τη μασχάλη κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε: 2π 1π (2 φορές). Πλέξετε κατόπιν 4 εκατ. ίσια κορσάζ. Κλείστε κάθε 4 βελόνες 1π (4 φορές) και 2 βελόνες 1π (24 φορές). Σε αυτό σημείον κλείστε στην άλλη μεριά 18π γιά το ντεκολτέ. Τους υπόλοιπους πόντους θα τους πλέξετε κατά τον εξής τρόπο: Στην αριστερή μεριά της βελόνας σας θα κλείνετε τους πόντους κάθε δεύτερη βελόνα από 2π (7 φορές).

ΠΛΑΤΗ

Κορσάζ: Βάλετε 96π. Άνοιξτε με ζέρσευ άζοντας κατό σειρά 1π από κάθε μεριά κάθε 4 βελόνες και κάθε 6 βελόνες (8 φορές). Σε γενικό μάκρος 16 εκατ. κλείστε από κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα: 6π, 4π, 2π (3 φορές) γιά τις μασχάλες. Κατόπιν θα κλείσετε και από τις δύο μεριές 1π κάθε δεύτερη βελόνα (6 φορές), κάθε 4 βελόνες 1π (6 φορές), και 6 βελόνες 1π (6 φορές) θα επαναλάβετε κατά την ίδια σειρά που κλείσατε (1 φορά). Συνεχίστε να κλείνετε και από τις δύο μεριές 1π κάθε δεύτερη βελόνα κα 1π μετά 4 βελόνες. Σε γενικό μάκρος 4 εκατ. κλείστε τους υπόλοιπους πόντους σε μία φορά.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε 54π. Στη δεξιά μεριά του πλεκτού σας θα βάλετε 1π κάθε 8 βελόνες (16 φορές) και κάθε 10 βελόνες 1π (10 φορές). Ταυτοχρόνως στην αριστερή μεριά θα βάλετε 1π κάθε 12 βελόνες (10 φορές). Μετά το τελευταίο άνοιγμα-στην αριστερή μεριά θα πλέξετε 7 εκατ. ίσια κορσάζ. Θα ξαναβάλετε 1π κάθε 6 βελόνες (10 φορές). Σε γενικό μάκρος 46 εκατ. θα κλείσετε στη δεξιά μεριά 2π. Συνεχίστε ίσια στην αριστερή μεριά θα κλείσετε κάθε δεύτερη βελόνα 2π, κάθε 6 βελόνες 1π (4 φορές) και κάθε 4 βελόνες 1π (3 φορές). Κατόπιν θα συνεχίσετε να κλείνετε στην αριστερή μεριά κατό σειρά (14 φορές) 1π κάθε δεύτερη βελόνα και 1π κάθε βελόνες. Κατά τη διάστημα που θα κλείνετε και σε γενικό μάκρος 61 εκατ. κλείνετε αυτά τα στενύσματα γιά να σχηματίσετε μία πένσα, κατά τον εξής τρόπο: Θα κλείνετε μόνον στους 41π της δεξιάς πλευράς, αλλά στην αριστερή μεριά αυτών των πόντων, πλέκοντας δύο πόντους μαζί κα δεύτερη βελόνα (4 φορές), κάθε 4 βελόνες (12 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους της αριστερής πλευράς θα τους πλέξετε σε μία παραπάνω και θα τους άνοιξετε να περιμένουν. Σε 70 εκατ. γενικό μάκρος κλείστε στη δεξιά μεριά αυτών των πόντων, κάθε δεύτερη βελόνα 5π (4 φορές). Περιάστετε στη βελόνα σας τα πόντους που έχετε και περιμένουν, εξακολουθώντας να κλείνετε στην αριστερή μεριά των πόντων τα υπήλοιπα στενύσματα που έχετε να κάνετε γιά να συμπληρώσετε το αριβυό που σας έχουμε υποδείξει. Ταυτοχρόνως θα κλείνετε στη δεξιά μεριά αυτών των πόντων 1π κάθε 10 βελόνες (6 φορές). Σε γενικό μάκρος 74 εκατ. κλείστε στην αριστερή μεριά 7π (2 φορές). Πλέξετε και τ' αριστερό μανίκι το ίδιο αντικριστό.

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλετε 3π. Στην αριστερή μεριά αυτών των πόντων θα βάλετε κάθε δεύτερη βελόνα 2π (13 φορές). Κατόπιν 3π κάθε δεύτερη βελόνα (2 φορές). Άφήστε αυτούς τους πόντους να περιμένουν. Πλέξετε ένα δεύτερο κομμάτι άκριβώς το ίδιο αντικριστό. Τοποθετήστε αυτό το κομμάτι στην αριστερή μεριά του προηγούμενου δάροντας μεταξύ των δύο κομματιών 16π. Πλέξετε 9 εκατ. με όλους τους πόντους ίσια. Κατόπιν κλείστε γύρω 16 μεσαίους πόντους. Θα τελειώσετε τους υπόλοιπους πόντους της κάθε μεριάς χωριστά, κατά τον εξής τρόπο: Περιάστετε τους πόντους της μιάς μεριάς σε μία παραπάνω. Στη μεριά που κλείσατε τους 16π θα συνεχίσετε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα 3π (2 φ

Η ΜΟΔΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Τα καταστήματα παιδικών φορεμάτων παρουσίασαν τελευταία τη χαριτωμένη αυτή παιδική φορεσιά γιά αγοράκι μικρής ηλικίας. Το παντελόνι είναι από ύφασμα σε χρώμα μπλε, ενώ το πουκάμισο είναι σε γαλάζιο, με άσπρα καρό. Και το παντελόνι και το πουκάμισο είναι φτιαγμένα από ένα νέο ύφασμα που κατασκεύασε η αγγλική διομηχανία, το «Όσμαλέν», που περιέχει 50% βαμβάκι και 50% μαλλί.

Δύο τυπικά μοντέλα φορεμάτων μικρών κοριτσιών της μόδας του 1952 — έχουν και τα παιδιά τη μόδα τους στην εποχή μας! Οι σουρές της μπλούζας είναι συγχρόνως πρακτικές και διακοσμητικές, ενώ τα κύρια προσόντα του ύφασματος, που είναι και αυτό «Όσμαλέν», είναι ότι είναι ζεστό χωρίς να είναι βαρύ, δεν τσαλακώνει, διατηρεί τα χρώματά του και πλένεται εύκολάτα, χωρίς να μεταβάλλεται διόλου.

T. K.

Καλός φίλος

Ένας εξαιρετικά ζηλιάρης άρχοντας του Μεσαίωνα, φεύγοντας γιά τον πόλεμο, έκλεισε ένα μέρος της διορής γυναίκας του μέσα σε μία ειδικά κατασκευασμένη σιδερένια θήκη, ώστε να εξασφαλίση τη συζυγική του τιμή. Ύστερα, φώναξε τον καλύτερο φίλο του, και του παρέδωσε το κλειδί.

—Φίλε μου, του είπε, αν δεν γυρίσω σε έξι μήνες, μεταχειρίσου το κλειδί. Σε σένα μόνο σε σένα το εμπιστεύομαι.

Ύστερα, έπαιξε το αλόγο του και ξεκίνησε καλπάζοντας.

Δεν είχε απομακρυνθί περισσότερο από 15 χιλιόμετρα, όταν, γυρίζοντας σε μία στιγμή πίσω του, είδε ένα σκυνοφύλο που τον ζύγωνε. Ήταν ο φίλος του, που πλησίαζε με φρενασμένο καλπασιμό.

—Στάσου, στάσου, του φώναξε. Μου έδωσες λάθος κλειδί.

ρες), 2π (13 φορές) και 3π. Πλέξετε και τους πόντους που έχετε στην παραπάνω κατά τον ίδιο τρόπο.

ΦΑΣΑ ΤΣΕΠΗΣ

Βάλετε 14π. Πλέξετε 18 εκατ. λάστιχο 1+1π με τις βελόνες Νο 2½. Κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε. Πλέξετε άλλη μία την ίδια.

ΦΑΣΑ ΜΑΝΙΚΙΩΝ

Θα πλέξετε δύο ίδιες φάσες. Βάλετε 10π. Πλέξετε 9 εκατ. λάστιχο 1+1π με τις βελόνες Νο 2½. Κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσατε όλα τα κομμάτια του πλεκτού σας με βρεγμένο πανί από την ανάποδη. Στο μπροστινό κομμάτι της φούστας, ακριβώς στο μέσον, τρακίστε και τρυπήσατε μία κουφότητα 17 εκατ. φάρδος. Στο ίδιο κομμάτι στη μέση θα δημιουργήσετε 4 πένες (δύο δεξιά και δύο αριστερά της κουφότητας) με 3 εκατ. φάρδος και 5 εκατ. μάκρος. Η πρώτη θα έχει 10 εκατ. απόστασι από την κουφότητα και η δεύτερη 4 εκατ. από την πρώτη σε κάθε πλευρά. Στο πίσω μέρος της φούστας θα κάνετε δύο πένες: Η κάθε μία θα έχει 5 εκατ. βάθος και 16 εκατ. μάκρος. Θα γίνουν δεξιά και αριστερά του κέντρου της φούστας (μέση φύλλου) και σε 8 εκατ. απόστασι από αυτό. Κάνετε και στο κορσάζ της πλάτης δύο πένες με 2 εκατ. βάθος και 5 εκατ. μάκρος. Θα τις κάνετε στις ίδιες απόστασεις με της φούστας γιά να έρχονται συνεχόμενες. Ράψτε τη μεσαία ραφή των δύο μπροστινών του κορσάζ με μία κανονική ραφή. Κατό-

πιν τσακίστε προς την ανάποδη κάθε μεριά αυτή της ραφής 3 εκατ. σχηματίζοντας μία κουφότητα. Ράψτε την στα δύο πλάγια με έξτραφωρ. Κάνετε ένα εξωτερικό γαζί στα χέρια στα δύο άκρα της κουφότητας. Κόψτε σε κάθε πλάι της κουφότητας κουμπότρυπες. Την πρώτη θα την κόψετε περίπου 14—16 εκατ. πιο πάνω από τη μέση και τις άλλες σε 5 εκατ. από την πρώτη και 5 εκατ. από τη δεύτερη. Στα δύο πλάγια του κορσάζ θα σχηματίσετε από δύο πένες με 2 εκατ. βάθος και 5 εκατ. μάκρος. Την πρώτη θα τη σχηματίσετε σε 8 εκατ. από τη μεσαία ραφή και τη δεύτερη σε 2 εκατ. από την πρώτη. Ενώσατε το μπροστινό του κορσάζ με το μπροστινό της φούστας, καθώς και την πλάτη του κορσάζ με το πίσω μέρος της φούστας. Ράψτε τις πλαϊνές ραφές, αφήνοντας στην άσπτερη ραφή ένα άνοιγμα γιά το εκλαίρ. Ενώσατε τις ραφές των μανικιών σχηματίζοντας μία μικρή πένσα στο εσωτερικό μέρος των μανικιών στο ύψος της κλειδώσεως. Ράψτε τις πένες στους ώμους. Τοποθετήστε τα μανίκια στο μπρος και πίσω μέρος του ρεγκλάν, τοποθετώντας το υψηλότερο μέρος των μανικιών εμπρός 6 εκατ. πιο πάνω από τη ραφή του κορσάζ, γιά να σχηματίση το ντεκολτέ. Σε αυτό το κομμάτι των 6 εκατ. που άφησατε επιπλέον της ραφής, θα τοποθετήσετε και στα δύο μέρη μία μπολέ, γυρίζοντας ένα μικρό στρίψωμα από το ίδιο. Διπλώσατε το γιακά και τοποθετήσατε στο μέσον εσωτερικώς ένα δαμβακερό ύφασμα. Ράψτε το γιακά στο ντεκολτέ. Στη φούστα θα ράψετε στα δύο πλάγια τις φάσες γιά να σχηματίσουν τσέπες. Θα τις ράψετε σε 3 εκατ. πιο κάτω από τη μέση και σε 15 εκατοστά από το

μέσον της κουφότητας στο επάνω μέρος και σε 22 εκατ. από κάτω μέρος, δηλ. θα έρχεται λοξά. Ράψτε στο μέσον της κάθε φάσας ένα κουμπί. Γυρίσατε στο κάτω μέρος των μανικιών ένα στρίψωμα 3 εκατ. Κατόπιν τοποθετήσατε τις φάσες των μανικιών όρθες σαν κουμπώματα και ράψτε τρία κουμπιά στην κάθε μία. Ενώσατε δύο-δύο κουμπιά με μία ταινία 3 εκατ. από κλωστή, στην οποία θα κάνετε φερόνι και περάσατε τα πέντε κουμπότρυπες του κορσάζ. Το επάνω μέρος του κορσάζ θα το κουμπώνετε με την κόπιτσα. Γυρίσατε στη φούσα ένα στρίψωμα και ράψτε το με έξτραφωρ.

ΕΛΕΝΗ ΝΙΚ. ΣΔΡΙΝ

Μιά γυναίκα με το μοναδικό και περίεργο επάγγελμα : Διαιτολόγος-Καθηγήτρια της 'Ανωτάτης Χαροκοπείου Οικοκυρικής Σχολής Καλλιθέας.—Δημιουργεί στελέχη που θα υποβοηθήσουν την άνοδο του βιοτικού επιπέδου μας

ΕΛΕΝΗ ΣΔΡΙΝ

Η 'Ελένη Νικολ. Σδρίν, που θα σας παρουσιάσουμε σήμερα, είναι διαιτολόγος. Και το όνομά της και το επάγγελμά της έχουν κάτι το περίεργο.

Έχει πολλούς δισταγμούς να μιλήσει. Δεν νομίζει ότι η εμφάνισή της στο προσκήνιο της δημοσιότητας πρόκειται να προσθέσει τίποτα στην εργασία της και στην επιστήμη της.

Μάθαμε να δουλεύουμε άθροισμα και δεν ξέρω τι πρόκειται να προσθέσει η εμφάνισή μου από το περιοδικό σας.

Θα μάθω ό κόσμος ένα επάγγελμα σχεδόν άγνωστο, της τσιγκέτας, καθώς και την αξία του και την ωφέλιμότητά του στη σύγχρονη ζωή. Κι' αυτό θα παρακινήσει πολλές γυναίκες, που αναζητούν ένα μέλλον, να ακολουθήσουν το παράδειγμά σας. Ναι, το πρώτο θέλω.

Εστώ, μάς λέγει.

Είστε 'Ελληνες;

Γυναίκα 'Ελληνική. Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Κεφαλονιά. Έκει πήρα και τα πρώτα γράμματα. Ήταν κτηματίας ο πατέρας μου. Μετά συνέχισα τις σπουδές μου στην Κέρκυρα, στο έκει Διδασκαλείο του 'Αρσάκει.

Το επάγγελμά σας είναι περίεργο και άσυνήθιστο. Τι συνετέλεσε, ώστε να γίνετε διαιτολόγος; Υπάρχει κάποιο συγγενικό στοιχείο ή έστω κάτι στο υποσυνείδητό σας που να εξηγεί την μετέπειτα επιδοσί σας στη διαιτολογία;

Ομολογώ, ότι δεν έχω υπ' όψιν μου τίποτα. Οι συνθήκες της ζωής του λαού της Κεφαλονιάς δεν ήταν τόσο τραγικές, ώστε να με τραβήξουν από τα παιδικά μου χρόνια και να μου ανοίξουν το δρόμο προς την επιστήμη της διαιτολογίας που ακολουθήσα μετά. Το ενδιαφέρον μου για την έρευνα του τρόπου και των συνθηκών που διατίθενται οι άνθρωποι αρχίζει κατόπιν, όταν σπουδάσα διαιτολόγος.

Εδώ σπουδάζατε;

Όχι, στην 'Αμερική. Ο Χαροκόπος ήταν Κεφαλλονίτης, όπως έχετε. Και προτού εξαντισθώ το κληροδότημά του, έ-

φυγαν κ' έφευγα χόρνο έξω τρία κορίτσια, από τα οποία τα δύο Κεφαλλονίτισσες, για να σπουδάσουν οικιακή οικονομία. Έτσι έφυγα και εγώ το 1930 για τη Βοστώνη, όπου έμεινα 4½ χρόνια σαν έσωτερική μαθήτρια στο Κολλέγιο Σίμονς.

Και σπουδάσατε διαιτολογία;

Ναι. Στην αρχή ακολουθήσα μαθήματα οικιακής οικονομίας και μετά συνέχισα διαιτολογία, που αποτελεί κλάδο της. Έκει τα Κολλέγια είναι εφάμιλλα των Πανεπιστημίων.

Με τι ασχολείται η διαιτολογία;

Με τη διατροφή εν γένει του ανθρώπου. Ένας κλάδος της πάλι ασχολείται με τη διατροφή του ασθενούς. Η επιστήμη απαιτεί ειδική δίαιτα δι' ειδική ασθένεια.

Αποτελεί, φυσικά, ολόκληρη επιστήμη.

Αναμφισβήτητο. Έρευνά τις συνθήκες διατροφής ενός τόπου και προσαρμόζει τη δίαιτα ενός λαού και των ατόμων που τον απαρτίζουν, ανάλογα με τις οικονομικές συνθήκες, το κλίμα, την ηλικία και τους όρους εργασίας. Σε δυσχερείς δε οικονομικές συνθήκες υποβοηθεί να τρέφεται ένας άνθρωπος με μέσα περιορισμένα.

Η διαιτολογία, δηλαδή, όπως φαίνεται, έχει ευρύ μέλλον.

Έξω, όπως καταλαβαίνετε, είναι ολόκληρη επιστήμη με άμεσους πρακτικούς σκοπούς. Υποβοηθεί στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου και στη διατήρησή της υγείας των ατόμων και των λαών. Γιατί όσο πιο υγιής είναι ένας λαός, τόσο πιο πολύ παράγει.

Εξω, όπως καταλαβαίνετε, είναι ολόκληρη επιστήμη με άμεσους πρακτικούς σκοπούς. Υποβοηθεί στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου και στη διατήρησή της υγείας των ατόμων και των λαών. Γιατί όσο πιο υγιής είναι ένας λαός, τόσο πιο πολύ παράγει.

Εξω, όπως καταλαβαίνετε, είναι ολόκληρη επιστήμη με άμεσους πρακτικούς σκοπούς. Υποβοηθεί στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου και στη διατήρησή της υγείας των ατόμων και των λαών. Γιατί όσο πιο υγιής είναι ένας λαός, τόσο πιο πολύ παράγει.

Εξω, όπως καταλαβαίνετε, είναι ολόκληρη επιστήμη με άμεσους πρακτικούς σκοπούς. Υποβοηθεί στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου και στη διατήρησή της υγείας των ατόμων και των λαών. Γιατί όσο πιο υγιής είναι ένας λαός, τόσο πιο πολύ παράγει.

Εξω, όπως καταλαβαίνετε, είναι ολόκληρη επιστήμη με άμεσους πρακτικούς σκοπούς. Υποβοηθεί στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου και στη διατήρησή της υγείας των ατόμων και των λαών. Γιατί όσο πιο υγιής είναι ένας λαός, τόσο πιο πολύ παράγει.

Εξω, όπως καταλαβαίνετε, είναι ολόκληρη επιστήμη με άμεσους πρακτικούς σκοπούς. Υποβοηθεί στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου και στη διατήρησή της υγείας των ατόμων και των λαών. Γιατί όσο πιο υγιής είναι ένας λαός, τόσο πιο πολύ παράγει.

Εξω, όπως καταλαβαίνετε, είναι ολόκληρη επιστήμη με άμεσους πρακτικούς σκοπούς. Υποβοηθεί στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου και στη διατήρησή της υγείας των ατόμων και των λαών. Γιατί όσο πιο υγιής είναι ένας λαός, τόσο πιο πολύ παράγει.

Εξω, όπως καταλαβαίνετε, είναι ολόκληρη επιστήμη με άμεσους πρακτικούς σκοπούς. Υποβοηθεί στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου και στη διατήρησή της υγείας των ατόμων και των λαών. Γιατί όσο πιο υγιής είναι ένας λαός, τόσο πιο πολύ παράγει.

Εξω, όπως καταλαβαίνετε, είναι ολόκληρη επιστήμη με άμεσους πρακτικούς σκοπούς. Υποβοηθεί στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου και στη διατήρησή της υγείας των ατόμων και των λαών. Γιατί όσο πιο υγιής είναι ένας λαός, τόσο πιο πολύ παράγει.

Εξω, όπως καταλαβαίνετε, είναι ολόκληρη επιστήμη με άμεσους πρακτικούς σκοπούς. Υποβοηθεί στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου και στη διατήρησή της υγείας των ατόμων και των λαών. Γιατί όσο πιο υγιής είναι ένας λαός, τόσο πιο πολύ παράγει.

Εξω, όπως καταλαβαίνετε, είναι ολόκληρη επιστήμη με άμεσους πρακτικούς σκοπούς. Υποβοηθεί στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου και στη διατήρησή της υγείας των ατόμων και των λαών. Γιατί όσο πιο υγιής είναι ένας λαός, τόσο πιο πολύ παράγει.

Εξω, όπως καταλαβαίνετε, είναι ολόκληρη επιστήμη με άμεσους πρακτικούς σκοπούς. Υποβοηθεί στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου και στη διατήρησή της υγείας των ατόμων και των λαών. Γιατί όσο πιο υγιής είναι ένας λαός, τόσο πιο πολύ παράγει.

Εξω, όπως καταλαβαίνετε, είναι ολόκληρη επιστήμη με άμεσους πρακτικούς σκοπούς. Υποβοηθεί στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου και στη διατήρησή της υγείας των ατόμων και των λαών. Γιατί όσο πιο υγιής είναι ένας λαός, τόσο πιο πολύ παράγει.

Η όμορφη του προσώπου και του σώματος

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΑΝΤΙΟΠΗ Κ. Ν.:— Η άνω μάλια του δέρματος του προσώπου σας που μου περιγράφετε, μοιάζει με ροδόχρουν άκμην. Αποτελεσματικήν θεραπείαν δίδουν οι ακτίνες Χ. Δοκιμάστε χυμόν λεμονιού.

ΚΑΤΙΝΑΝ:— Η χονδρή μύτη σας διορθώνεται με έγκληρσην.

ΒΕΡΟΝΙΚΑ Σ. Γ.:— Εφ' όσον σταματήσετε ό,τι βάφετε στα μαλλιά σας και αυτά συνεχίζουν να κοκκινίζουν, τότε δεν θα υπάρχει θέαση τρόπος, εκτός εσφαλμένης γιά-να ξαναμαυρίσουν.

ΘΕΡΜΗ ΙΚΕΣΙΑΝ:— Εφ' όσον είσατε 29 ετών ήδη, με ύψος 1,49, δυστυχώς δεν υπάρχει κανείς τρόπος γιά να ψηλώσετε.

ΒΙΛΕΛΜΙΝΑ Κ. Δ.:— Είσατε μόνον 16½ ετών και έχετε κοιλιάν. Κάνετε συνεχώς γυμναστικήν και ιδίως επίκυψεις, φυσικά μη τρώτε περισσότερον του βένουτος και μη πίνετε περισσότερα υγρά εν όλω, από 2½ ποτήρια νερού την ημέρα.

ΕΛΕΝΗ Β.:— Οι θαθεία καφέ κύκλοι που έχουν σχηματισθί γύρω από τα χείλη σας, αν δεν υποχωρήσουν σε επαλείψεις με βούτυρον κακάου και χυμόν λεμονιού, καθώς και σε έσωτερικήν υγιεινή διαίτα και διαταμινοθεραπεία, ίσως χρειασθί γιά να εξαλειφθούν, να γίνη μία επέμβασις αισθητική.

ΜΑΡΙΑΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ:— Γιά το τοπικό λίπος που έχετε στον αυχένα: Πρώτα πρέπει να φροντίσετε να έχετε το κανονικό βάρος που αναλογεί στο ύψος σας. Δεν υπάρχει κανένα αποτελεσματικό φάρμακο τοπικού αδυνατισματος. Δοκιμάστε τοπικά κτυπημάτια και βίαιο μασάζ.

ΑΝΥΠΟΜΟΗΝΗ Α. Π.:— Γιά την καχεξία και την μελαγχολία από την οποία τώρα κατέχετε, πρέπει να βοηθηθήτε αποτελεσματικά από ειδικόν Ιατρόν διαιτολόγο και ψυχολογική. Η θεραπεία της τόνωσης των μαλλιών είναι μόνον αυτή που ανέγραψα, θα την ακολουθήσετε εν συνδυασμώ των δώων σας προσθέσουν οι Ιατροί σας.

ΚΑΙΤΗΝ Μ. Π.:— Ίς μπιγαντική δυναμική και γιά να μαλακούν τα μαλλιά σας, δοκιμάσετε καθαρό ρετινόλαδο και οινόπνευμα 80% ανά ίσα μέρη, μαζί με άρωμα της άρεσκέας σας.

ΠΟΝΕΜΕΝΗΝ ΨΥΧΗΝ Κ. Π.:— Χρησιμοποιήτε αφόδους τις κρέμες ακριβώς όπως μου γράφετε. Τα μπιμπικία δυστυχώς δεν θεραπεύονται ριζικά. Πρέπει μόνον κατά καιρόν αναλόγως να καθαρίζεται το δέρμα. Γιά το δέρμα της κότας δοκιμάστε επανειλημμένες επαλείψεις στους μηρούς με χυμούς λεμονιού.

ΝΕΝ. Α. ΜΑΓΓ. Καθ.:— Γιά τα χονδρά πόδια σας: Αν αυτό οφείλεται σε όστα και μύες, δεν είναι δυνατόν να λεπυνούν. Αν υπάρχει λίπος, τότε αυτό ενδεχόμενον γ' απορροφήθι με γυμναστική, γενικό αδυνατισμα και ντονα μασάζ.

ΜΑΡ. ΧΑΓΙΑΝ:— Τονωτικές λουσιόν έναντιόν του πρόωρου απρίσματος των μαλλιών συνίστα-

σα τις ίδιες που συνιστούν και γιά την τόνωση των μαλλιών. Επομένως ακολουθήσετε και σεις ό,τι συνίσταται στην ανανέωση των μαλλιών.

ΠΕΤΡΙΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ:— Εφ' όσον η πλάτη και ένδεχόμενος ό σπονδυλική στήλη σας παρουσιάζει όρθοπεδικόν έλάττωμα, ειδικός είναι ό όρθοπεδικός Ιατρός της έκλογής σας.

ΜΑΡΑΜΕΝΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ:— Θα φροντίσω να σας σταλούν τα περιοδικά που μου ζητήσατε. Μπορείτε όμως να γράψετε εις τον κ. Χρήστον Χρηστίδην, αντιπρόσωπο, προϊόντων, όδός Χανίων 3 'Αθήνας, γιά να ζητήσετε τα χαρτα Ρεντυκτόλ.

ΑΛΛΟΤΕ ΔΡΑΙΟΤΑΤΗΝ:— Η χαλάρωσις του δέρματος του προσώπου σας και του στήθους σας διορθώνεται αποτελεσματικά μόνον με αισθητικές έγκληρσεις. Γιά το ζήτημα του παιδιάτρου άποταθήτε στην Σύναξιν του περιοδικού.

ΜΙΑΝ ΑΔΕΛΟΗΝ Ρ.:— Γιά το σημάδι που έφθαν οι γρατζουνιές, μεταχειρισθήτε σε τακτικές επαλείψεις πομάντ φισάν, την πλουσιάν σε μπουρνελάιο.

ΜΙΑΝ ΑΠΕΛΠΙ ΣΜΕΝΗΝ ΞΑΝΘΟΥΛΑΝ:— Δυστυχώς, καθώς καταλαβαίνετε και σεις, εφ' όσον όλο το άλλο σώμα σας είναι κανονικό σε πάχος και μόνον τα μπράτσα σας ατροφικά, δεν μπορεί να γίνη γι' αυτά τίποτα, εκτός εάν θελήσετε να παχύνετε όλη μαζί ή επιτύχετε με συνεχή έντατική γυμναστική των χεριών να αναπτύξετε τους μύς τους, πράγμα όχι και τόσο βέβαιο.

ΓΑΡΔΕΝΙΑΝ Μ.:— Από μακριά, χωρίς να σας εξετάσω, δυστυχώς δεν μπορώ να σας συμβουλευσω τίποτε γιά τις διαστολές των άγγειων του δέρματος σας, όπως μου περιγράφετε. Θα σας περιμένω λοιπόν σε ένα ταξίδι σας.

ΚΙΤΡΙΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ:— Αποφεύγετε να αλείψετε τα άνω βλέφαρά σας με την έν λογφ κρέμα, γιαι μπορεί να μπεινί μέσα στα μάτια σας την νύκτα και να ένοχλή κάπως και τα βλέφαρα. Το παραφινέλαιο δεν δυναμώνει το χνούδι. Άλλωστε μετά το καθάρισμα του δέρματος του προσώπου, θα το αφαιρήτε με χαμομηλόνηρο ή και απλό νερό. Στείλατέ μου την διεύθυνσί σας, υπενθυμίζοντας και το ως άνω ψευδώνυμο, γιά να σας απαντήσω ιδιαίτέρως και σ' ό,τι άλλο με ρωτάτε.

ΑΤΥΧΗΝ ΟΡΦΑΝΟΥΛΑ:— Γιά ό,τι με ρωτάτε θα άποταθήτε στα γραφεία του περιοδικού.

ΒΕΑΤΡΙΚΗΝ, ΑΚΑΡΔΗΝ, ΠΡΩΠΗ ΡΥΤΙΔΑ, ΡΟΗΝ ΚΑΙΡΟΝ:— Στείλατέ μου τις διεθνύνσεις σας, υπενθυμίζουσαι και τα ως άνω ψευδώνυμά σας, γιά να σας άπαντήσω ιδιαίτέρως.

Α. Σ. Κέρκυρα, Β. / ΦΑΛΛΙΑΝ ΚΥΡΙΑΝ ΑΠΟ ΠΑΤΡΑΝ, Κ. Ο. 'Αθήνας, ΡΙΤΑΝ ΣΟΛΑ, ΝΙΛΟΥΦΕΡ, ΚΟΡΗΝ ΗΠΕΙΡΟΥ, 'Αρταν, ΛΑ ΙΔΑ.— Σας άπήτησα ιδιαίτέρως.

ΤΟΝΤ ΜΠΡΑΤΣΟΥ-ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

Μιά αληθινή ιστορία γραμμένη από την "Αννα Π. τη γυναίκα που την έζησε...

ΕΝΑ ΒΡΑΔΥ ΑΠΟΚΡΗΑΣ

Οι άλλοι εξακολουθούσαν να χορεύουν όταν φύγαμε από το διαμέρισμά...

Όταν οι συμφοιτητάί μου με συναντούσαν στο δρόμο με τον πατέρα μου, το τι άκουγα την άλλη μέρα, δεν λέγεται!

Απτα αυτά τώρα. Δεν σε πιστεύουμε. Το φλέρτ σου είναι! μου έλεγαν.

Πραγματικά, δεν είχαμε παρ' είκοσιτρία χρόνια διαφορά. Κι' εκείνος στα 41 του χρόνια, είχε διατηρήσει μία καταπληκτική νεανικότητα, τόσο στην εμφάνισι, όσο και στη νοοτροπία.

Από την εποχή του χαμού της αγαπημένης μου μητέρας, ζούσαμε ό ένας γιά τον άλλον. Ήμουν φυσικά παραχαϊδεμένη. Στην ηλικία που οι άλλες κοπέλλες έχουν άκομη την έντυπωσι ότι δοσκονται υπό συνεχή κηδεμονία εγώ είχα όλη μου την ελευθερία. Και από την άλλη μεριά είχα και όλες τις φροντίδες, και τις σκοτούρες της υικοκυράς...

Ο πατέρας μου είχε τάχα «δική του» ζωή. Είχε τώρα πιά, ύστερα από τόσα χρόνια, συνδεθί με μία άλλη γυναίκα. Το αγνοούσα. Η μάλλον δεν ήθελα να το μάθω. Τόν θαύμαζα άπερίοριστα και ή χαρά που εύρισκα στη συντροφία του, με έκανε, συχνά να τον προτιμώ από τους νέους της ηλικίας μου.

Αρνήθηκα λοιπόν και την πρόσκληση μερικόν φίλων, που έτοίμαζαν ένα τρελλό άποκριτικό γλέντι την πρώτη Κυριακή του Τριωδίου, παρά την επιμονή του Ζάν.

Αννα μου, μου τηλεφώνησε, σε περιμένωμε όπωσδήποτε και προπάντων έγω. Ξέρεις ότι δεν πρόκειται να διασκεδάσω παρά μόνον αν είσαι κοντά μου... Θέλεις να περάσω να σε πάρω;

Ο Ζάν, που είχα πάρει πριν από λίγο το δίπλωμά του με άριστα από το Πολυτεχνείο, είχε ήδη μία θαυμασία βέσι άρχιτέκτονος και ένα μέλλον που του άοίνονταν λαμπρό. Από πολύν καιρό με φλέρταρε και μου είχε κάνει επανειλημμένες προτάσεις γιά γάμο. Όταν ρωτούσα την καρδιά μου ένοιωθα μία έντελώς ιδιαιτέρα συμπάθεια γιά κείνον. Γιά να μη υποκύψω λοιπόν στην έλξη αυτή, απέφην'α τις ιδιαίτερες συναντήσεις, τ' έβλεπα όσο μπορούσα άρραγμένα. Τ' έβλεπα ό γάμος έφτανε. Τ' έβλεπα ό γάμος έφτανε.

Μη σε νοιάζει γιά μένα, είπε. Σε πάω στο έστιατόριο. Στο έστιατόριο. Ενώ τόσες φορές μ' είχα π' ό,τι δεν μπορούσε ν' ανεχθί άλλο φαγητό από το σπιτιού μας!

Το έστιατόριο, καθώς «ρίγυρ'ε» άναποφασιστή άκομή γιά το αν θα πήγαινα ή όχι στο γλέντι, «όσα με κατάπληξε τον ύστερα μου να έφριζεταί προσεκτικ'ά να διαλέγ'η τη γραβάτα του και να διορθών'ε επί ώρα

σιάζομαι. Προτιμώ να καθήσω μαζί σου, παρά να δω.

Ναι παιδί μου, αλλά θα πρέπει π'ά να σκεφθίς και γιά γάμο, υπό εί... Άνάμεσα στους νέους που σε τριγυρίζουν, άσφαλώς θα υπάρχη και κάποιος που να άφίξ'η τον κόπο, που θα υπορ'η να σε κάνει εύτυχισμένη...

Εσκάσα στα γέλια:

Έχεις λοιπόν τη διάθεσι να άπολλ'αγής από μένα;

Είσαι τρελλοκόριτος!

Ήταν τάχα όσα μου: Μου φάνηκε σ'ά να μου έκρυβε κάτι ή φωνή του...

Το ίδιο βράδυ είχα πιά ξεχάσει τη συζήτησι αυτή, αλλά μία έπ'σκειψι του Ζάν στο σπιτί γιά να με παρακαλέσει και άπο κόντε να πάω στο γλέντι τους, έδωσε κα' πάλι άφορμή στον πατέρα μου να έπιμειν'η να μη στερ'ηθώ τη διασκέδασι γιά το χατήρι του. Όταν τον ρώτησα τί θα έκανε εκείνος, πήρε ένα ύφος άδιάφορο, πράγμα άσυνήθ'εο γιά κείνον.

Μη σε νοιάζει γιά μένα, έλεπε. Σε πάω στο έστιατόριο. Στο έστιατόριο. Ενώ τόσες φορές μ' είχα π' ό,τι δεν μπορούσε ν' ανεχθί άλλο φαγητό από το σπιτιού μας!

Το έστιατόριο, καθώς «ρίγυρ'ε» άναποφασιστή άκομή γιά το αν θα πήγαινα ή όχι στο γλέντι, «όσα με κατάπληξε τον ύστερα μου να έφριζεταί προσεκτικ'ά να διαλέγ'η τη γραβάτα του και να διορθών'ε επί ώρα

Αννα, μου είπε, δε θέλω να θυσ'άσαι διαρκώς γιά μένα. Να τ'ας να διασκεδάσεις με τους φίλους σου.

Ποιος σου είπε πώς θα...

πατέρας αυτός. Ήταν ένας άνδρας, που έρχόταν να συναντήσ'η τη γυναίκα που αγαπούσε.

Έκείνη τη στιγμή κύτταξα π'όσο προσεκτικ'ά τη γυναίκα που θεωρούσα σαν μία κλέφτρα, κλέφτρα της εύτυχίας μου. Μου έκανε έντυπωσι ή γλ'ακα του προσώπου της, το φωτεινό στεφανί που σχημάτιζαν τα μαλλιά της. Δεν υπ'όρεσα να άνηθώ στον έαυτό μου την όμολ'ογία πώς ήταν όμορφη και είχα πρόσωπο γεμάτο καλωσύνη.

Ίσως να την εύρισκα και συμπαιθητική, να την έκανα και φίλη μου. Αν την συναντούσα σε κάποιο φιλικό σπιτί σε καμμία συντροφία. Άλλά το γεγονός πώς την έβλεπα σε μία θέσι που την θεωρούσα μόνο δική μου, με έκανε να γίνωμ'αι άδικη και κακή.

Δεν είχα πιά παρά μία σκέψι: στο μυαλό μου: να εκδι'κθώ! Άλλά πώς;

Κάνοντας το ίδιο που έκανε κι εκείνος στον όποιον είχα άφιέρωσι. Τις καλύτερες ώρες μου, στρώοντας τάς έαυτό μου υπό κάθε διασκέδασι... και άπο τόν ένωτα άκομή!

Στασιόησα ένα ταξί που περνούσε. Πήδηξα μέσα και έδωσα τη διεύθυνσι του σπιτιού του Ζάν. Την ίδια εκείνη νύκτα θα γινόμουν δική του, έγω που είχα άρνηθ'η να γίνω γυναίκα του... Κα' τα δημερώματα, γυρίζοντας στο σπιτί μου, θα έλεγα στον πατέρα μου την άλήθεια, που θα τον έκανε να ύποψ'ηρ'η με τη σειρά του.

Ευθιως φωνές και χαρούμενη ήμισυκή άκούγονταν από το διαμέριό μου του Ζάν. Κι' έκει ή άπουσία μου δεν ένωχλούσε κανένα...

Αντί να μ'ώ στο σαλόνι, προχώρησα πρ'ός το μικρό έρμ'ικό γκαρφείο και παρακάλεσα την καμαριέρα να ειδοποιήσ'η το Ζάν.

Όταν εκείνος μπήκε διαστ'ικός στο γραφείο, έπεσα στην έγκαλιά του με λυγμούς. Στεινάστηκε να περάσ'η άρκετά ώρα να ή ηρεμώσω και να μπορέσω να του διηγηθώ με κοφτές ράσεις τί συνέβησε.

Αννα μου, αγαπημένη μου, μη κλάς, μου έλεγε εκείνος κάθε τόσο, κρατώντας με προστατευτικ'ά στην άγκαλιά σου.

Ακούω π'όντας το κεφάλι μου στον ώμο του, άρχισα να νοιώθω πώς το άπειπιστικό εκείνο ηυνάισθημα της μοναξιάς που με είχε καταλάβ'η άπομακρύνονταν πάλι. Κάθισα σε μία πολυθρόνα και άφ'όρ'η κάθισα κι' αυτός κοντά μου άρχισε να μου μιλά με ήρεμ'α και λογική:

Αννα μου, μου είπε. Γιατί θεωρείς, ότι ο πατέρας σου σ' έγκαταλείπει; Έπειδή άποφάσισε να ξαναφάι'η τη ζωή του; Ίσως να τ'ά κάνει ή άλλς γιά να σε άνοικήσει έτσι να κυττάξ'η κι' έσύ την εύτυχία σου. Ξέρει καλά πώς σ' αγαπά, πώς θέλω να σε κάνω εύτυχημένη. Στην πραγματικότητα οι ρόλοι σας είναι σήμερα άναποδοι: Άν τον αγαπάς πραγματικ'ά, εσύ είσαι εκείνη που πρέπει να κάνει ό,τι πρέπει γιά να μ'η μία νέα γυναίκα στο

πατέρας σου, ό αγαπημένος μου

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65)

ΑΠΟ ΤΩΡΑ
"ΩΣ
ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙ..."

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΠΛΕΚΤΟΥ ΚΑΙ ΥΦΑΣΜΑΤΟΣ

Ο συνδυασμός του ύφασματος με το πλεκτό της χειρός παρουσιάζει ένα σωρό πλεονεκτήματα για τις γυναίκες που δεν τα καταφέρνουν και πολύ με το ράψιμο. Το κόψιμο και η εκτέλεσις απλοποιούνται. Δεν υφίσταται πλέον η δυσκολία των μανικοκολλήσεων του γιακά, της κουμπότρυπας και της πένσας. Σε περίπτωση που δεν ειδικεύεσθε στο πλέξιμο μπορείτε να το παραγγείλετε στα καταστήματα πλεκτών ή σε πλέκτρια. Η δαπάνη είναι ελάχιστη.

1.— Απλό φόρεμα κιμονό. Η φούστα είναι ίσια κι' εφαρμόζει πέντε δάκτυλα κάτω από τη μέση, επάνω στο πλεκτό υ' ένα φαρδύ πλί. Με το ίδιο πλί είναι κολλημένο το κάτω μέρος του κορσάκι και τα μανίκια.

2.— Ο γιακάς, τα μανίκια και τα δυο πλευρά της ζακέτας αυτής είναι πλεκτά. Το υπόλοιπο από ύφασμα σχηματίζει τσέπες στα πλάγια. Κλείνει μπροστά με φερμουάρ.

3.— Ταγιεράκι του οποίου η ίσια φούστα έχει μια βαθιά καθιστή πιέτα μπροστά. Η ζακέτα χωρίς πένσες σφίγγει στη μέση με μια ζώνη. Τα μανίκια είναι ραγ-

κλάν με χονδρό λάστιχο. Ο γιακάς όρθιος. Δεν υπάρχουν κουμπότρυπες στο ύφασμα.

4.— Ο γυριστός γιακάς είναι πλεγμένος με χονδρό λάστιχο καθώς και το μικρόταλο κορσάκι που ενώνεται με τη φούστα επάνω στους γοφούς. Πλέξετε υπολογίζοντας τους πόντους για την περιφέρεια, σχηματίστε τη μέση πλέκοντας για να αποφύγετε τις πένσες. Μανίκια ραγκλάν από ύφασμα.

5.— Ο νωμίτης και το επάνω μέρος των μανικιών είναι πλεκτά. Η ζακέτα ενώνεται με πλί και κουμπώνει στο ύφασμα. Ο γιακάς είναι πλεγμένος εν συντη' το νωμίτη και τονίζει ξεχωριστά το σύνολο.

ΑΠΟΚΡΗΕΣ: Η ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΠΑ

Πόση χαρά αισθάνονται τα παιδιά όταν ντύνονται «μασκαράδες». Ζούνε το ρόλο τους και χαίρονται το ίδιο όπως χαρήκατε κι' εσείς όταν σας έντυσαν μικρά με μια παραδελή φουστίτσα. Ντύστε λοιπόν και σεις με τη σειρά σας τα παιδάκια σας, διαλέγοντας ένα από τα μοντελάκια αυτά. Είναι απλά, χαριτωμένα και στοιχίζουν τόσο λίγο.

ΑΡΙΑ ΒΑΛΕΦΣΚΑ

Η ΜΙΚΡΗ ΠΟΛΩΝΕΖΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ

5ον

Τὸ σπίτι στὸ ὁποῖο ἔμενε ἡ Μαρία Βαλέφσκα ἦταν ἀπλό, μὰ εἶχε πολὺ καλὴ διαρρύθμιση. Στὸ ἰσόγειο ἕνας πλατύς διάδρομος ὠδηγοῦσε σὲ δύο σαλόνια καὶ μιά τραπεζαρία ποὺ ἦταν διακοσμημένη μὲ παραστάσεις τῆς ἀρχαίας Πομπηίας, ποὺ τότε ἦταν πολὺ τῆς μόδας. Στὸ πρῶτο πάτωμα ὑπῆρχε μιά βιβλιοθήκη, δύο κρεβατοκάμαρες κ' ἕνα μικρὸ δωμάτιο ἐπιπλωμένο μὲ Τούρκικα ντιβάνια, ἕνα πιάνο κ' ἕνα γραφεῖο. Τὸ πάτωμα ἦταν στρωμένο μὲ παχέια χαλιά. Σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο περνοῦσε τὶς περισσότερες ὥρες τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ τὰ παράθυρα εἶδετε ἕναν ἀνοιχτὸ ὀρίζοντα. Διάβαζε, ἔπλεκε, ἐπαιξε πιάνο. Ἀγαποῦσε πολὺ τὴ μουσικὴ κ' εἶχε ἰδιαίτερη ἀδυναμία γιὰ τὰ ἔργα τοῦ Γκλόκ κ' αὐτοῦ Μότσαρτ.

Ζοῦσε σ' αὐτὸ τὸ σπίτι ἀπομονωμένη, μὴ ἐλπώντας παρὰ τὴν καμαριέρα τῆς Ντάσα, ποὺ τὴν εἶχε φέρει μαζί της ἀπὸ τὴν Πολωνία, τὴν κοινιάδα της, πριγκίπισσα Γιαμπλνιόβσκα, ποὺ εἶχε ἔρθει γιὰ τὴν ἐγκαταλειψή, καὶ τὸν ἀδελφὸ της Θεόδωρο Λατοϊνέκι, ἕνα νέο ὄχι πολὺ ἐξυπνὸ καμαράνη μὲ τὴν καινούργια του στολή τῶν Πολωνῶν λοχωφόρων. Μιά φορά τὴν ἐξοργίζονταν ὁ γιὰ τὸν Κορβισάρ τὴν ἐτακτοράτορα, γιὰ νὰ τὴν ἐξετάσῃ. Ὁ στρατάρχης Ντυρόκ ἐρχοταν συχνὰ γιὰ νὰ πληροφωρηθῇ τὶς ἐπιθυμίες της καὶ νὰ τὴν ἱκανοποιήσῃ ἀμέσως.

Μὰ ἡ μόνη ἐπιθυμία τῆς Μαρίας ἦταν νὰ βλέπῃ τὸ Ναπολέοντα, νὰ βρίσκεται κοντὰ του. Ἀρνιόταν νὰ δεχθῇ δῶρα, τίτλους, χρήματα. Δὲν ἦταν μίτε κοκέτα, μίτε σπαρταροῦσε νὰ τὸ φανταζοῦσε τὸ μέλλον, δὲν ἤθελε νὰ φανταζοῦσε χωρὶς τὸ Ναπολέοντα. Τὴς ἦταν ἀρκετὸ ποὺ τὴν ἀγαποῦσε ὅτι ἀνῆκε ἕναν ἥρωικό αἷρα. Τὰ φλογερά ριαχίδια τοῦ τῆς βέλγισ, ἡ αὐτοκτορία πιά ἡ μαζέμενη γυναίκα ὅπως ἐμφανιζομένη μετ' αὐτὴν ἰδέες, συζητοῦσε ἀντιλήψεις της. Πολλὰς φορές εἶχε ἀντίθετη λὴ τῆς πίστι, τὴν ἐπιθυμία της κατ' ὅσον νὰ τὸν ἐκτίμησιν ὅτι αὐτὴ εἶνε δίκαια.

Ὁ αὐτοκράτορας, μ' ἕνα βαρὺ κ' ἀλκοτο τόνο, ἀπῆγγελε καμιά φορά στίχους τοῦ Ὁσσιαν, τοῦ ποιητῆ ποὺ ἀγαποῦσε περισσότερο ἀπὸ ὅλους. Τῆς Μαρίας δὲν τῆς ἄρεσε ὁ Ὁσσιαν, τὸν εὗριτε τὸν Ὀμπρὸ, κούραστικό καὶ ἀντιπαράθετον Βιργίλιο.

Συζητοῦσαν πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα Πολωνία καὶ Πρωσία. Κατόπι τῆς Μαρίας σηκώνονταν ὅσκινα καὶ πηγαίνε στο πιάνο.

Στὰν ἕνα ἐκείνη ἐκείνη τὴν ἐνδιέφερε, ἀρ- ν' ἀπαρτιβῇ τὰ στρατεύματα, νὰ ἐξηγῇ τὸν μηχανισμό τῶν στρατιωτικῶν καὶ πο- τὸν γιὰ μιά ἐνωμένη Εὐρώπῃ. Ἦταν ὡ- καλοῦσε νὰ τοῦ μιλῇσιν καὶ κείνη τὸ ἔκα- ταν ἡ Πολωνία. Τὸ θέμα αὐτὸ ἡ- Μὲ καθαρὰ κ' ἐλαφρὰ τραγουδοῦσε ὡ- γῶνς τοῦ λαοῦ της, γιὰ νὰ νερδίσῃ τὴν λευτερίαν του. Καὶ πάντα τελειώνει ῶν- τας τὸ Ναπολέοντα ἂν ἕως τῆς ῶν- τας καὶ γενναίος λαὸς δὲν ἀξίει νὰ πάρῃ τὴν θέσιν ποὺ τοῦ ταίριαζε μέσα στὴν κοι- νωνία τῶν ἐλευθέρων κρατῶν.

Τότε ὁ Ναπολέοντας χαμογέλοσε. Κα- ταλάβαινε τὰ αἰσθηματὰ της, γιὰτὶ κ' ὁ ἴδιος κολακεύονταν νὰ λῇ πῶς δὲν ἐπιθυ- μούσε παρὰ τὴ δόξα τῆς πατοῖδας του.

Χρειάζεται λίγη ὑπομονή, ἔλεγε. Ἐ- κείνο ποὺ ὑποσχέθηκε θὰ τὸ κάνω. Μὰ δὲν εἶναι ἔργο μίας μέρας. Δὲν δισκοῦσατε ἀκόμα, παρὰ στὸ πρῶτο σκαλοπάτι. Τὰ ἄλλα θὰ ἔρθουν μὲ τὸν καιρὸ τους. Ξέρεις ὅτι ἐτοιμάζω τὶς πράξεις μου ἕνα ἕνα διὰ χρόνια πρὶν. Δὲν ζῶ, παρὰ στὸ μέλλον. Σήμερα τὸ πρῶτο κατέστρωσα ἐκεῖνο ποὺ θὰ κάνω τὸ προσεχές καλοκαίρι, καὶ θὰ στὸ ἐμπιστευθῶ, Μαρία... Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1809 θὰ δρίσκουμε στὴ Βιέννη...

—Θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκο; ρώτησε ἡ Μαρία παρανε- μένη.

—Δὲν θὰ εὐχαριστήθῃ πολὺ ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν.

—Τί, θὰ ἔχουμε καινούργιον πόλεμο;

—Ναί, εἶπε ὁ Ναπολέοντας. Ὁ πόλε- μος εἶναι ἀνεπάρκειτος. Ἡ Αὐστρία δὲν ἡσυχάζει. Ἐτοιμάζεται κρυφὰ, καὶ πῶς δὲν τὸ ξέρω, μὰ ἔχω δῶ τὰ μέσα γιὰ νὰ τὴν χτυπήσω... Τί ξέρεις;

—Στὸ διορφο μέτωπο τῆς νέας γυναίκας μιά ἄρα εἶχε σχηματισθῇ. Ἡ Μαρία μουρμούρισε:

—Φοβάμαι, Μεγαλειότητε, αὐτοῦ τοῦ πολέμου, ποὺ δὲν τελειώνει ποτέ. Τους φοβάμαι γιὰ σὰς καὶ γιὰ μένα.

—Γιὰ μένα; Τί θέλεις νὰ πῇ; Μήπως πεθάνω; Δὲν φοβάσαι. Τί εἶναι ὁ θάνατος; Ἐνὰς αἰώνιος ὕπνος δίχως ὄνειρα...

—Σώπασε. Ἡ Μαρία εἶχε ἀκείψει τὰ μάτια της μὲ τὸ χέρι της καὶ σιγὰ, ἀθό- ρυβα, ἔκλαιγε.

Ὁ Ναπολέοντας τὴν ἀγκάλιασε.

—Παῖδι ποὺ εἶσαι, νὰ κλαῖς γιὰ τέτοια πράγματα. Ἀστεϊεύουμαι, Μαρία.

—Τότε μὴν ἐπαναλάβετε ἄλλη φορά αὐτὰ τὰ φοβερά πράγματα.

—Ὁχι, σοὺ τὸ ὑποσχομαι. Πρέπει νὰ ζῆσω περισσότερο ἀπὸ ἕναν κοινὸ ἄνθρω- πο γιὰ νὰ στεριώσω ὅτι ἔχω φτιάξει. Καὶ σὲ δεβαίνω, ὅτι νοιώθω τὸ κορυαῖο νὰ πάω γὰς τὰ ἐννεήντα. Ποτέ δὲν μὲ πόνεσε τὸ κεφάλι μου ἢ τὸ στομάχι μου ἢ ἡ καρ- δια μου.

Σιγοτραγουδοῦσε ἕνα τραγοῦδι τῆς μό-δας. Τὸ πρόσωπο τῆς Μαρίας εἶχε πάλι γαληνέψει.

—Δὲν πρέπει — συνέχισε ὁ Ναπολέον- τας — νὰ φοβάσαι γιὰ μένα μήτε τίς σφαῖρες μήτε τίς ὀβίδες. Ἐχω κάποιον προορισμὸ ἀπὸ τὴ μοῖρα καὶ θὰ τὸν ἐπι- τελέσω. Τὰ πάντα ὑποχωροῦν στὴ θέλη- σί μου. Ἐξ ἄλλου, στὸ ἐξῆς: ἔχω ἕνα ἄστρο. Ἡ τροφὸς μου Σαβέρια μου τὸ ἔδειξε ὅταν ἀκόμα ἦμουν στὰ γόνατά της σὺν Ἁγιάσιον. Ἀπὸ τότε δὲν τὸ ἔχασα ποτέ ἀπὸ τὰ μάτια μου. Τὸ εἶδα σὺν Ἰωάννῃ, τὰ βράδια ποὺ ἀκούσιμονος στὸ παράθυρό της μικρὴς μου καμαρούλας, γιὰ νὰ τὸν ἀκούω τὸν οὐρανὸν ὅταν ἔ- φυγα γιὰ τὴν Ἰταλία. Τὸ βρῆκα στὴν Αἴγυπτον. Τὸ παρατήρησα σὲ κάθε κρίσι- μη στιγμή τῆς ζωῆς μου, εἰς 18 Μπρυ- μέρ, στὸ Μαρσέγιο, στὸ Ἀούστερλιτς. Τὸ βλέπω καὶ τώρα...

Τὴν πήρε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὴν ὠδήγη- σε στὸ παράθυρό. Τράβηξε τὶς κουρτίνες. Ὁ οὐρανὸς ἦταν σπαρμένος μὲ διαμάντια.

—Κύρτια, εἶπε σιγὰ, εἶναι ἐκεῖνο, ποὺ λάμπει κοντὰ στὴν Μεγάλῃ Ἀρκτῇ. Εἶναι προμήνυμα εὐτυχίας, Μαρία. Ὅσο θὰ τὸ βλέπω, ἡ Τύχη θὰ μὲ ἀκολουθῇ.

Ἡ Μαρία κουνούσε δύσπιστα τὸ κεφά- λι της.

—Ὁ, ἀνῶνισσε, μὲ παραφορά, δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῇς τὴ μουσὴν κρύ- βεται στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὴν πόλιν παίζει ἡ μοῖρα στὴν σταδιοδρομί- ας. Πάρε παράδειγμα ἐμένα. Παρὰ τὴν θέλησιν μου ν' ἀνυποβῶ, νὰ πετύχω, τὴν ἔβλεπα σήμερὰ χωρὶς τὴν Τύχην. Αὐτὴ μὲ βοήθησε ν' ἀνέβω ἕνα-ἕνα τὰ σκαλοπά- τια τοῦ θρόνου.

Πῆρε τὴν ταμπάκα του, μύρισε τὸν καπνὸν καὶ κατόπι τὴν ἐξανάβει στὴν τσι- πη του.

—Ἡ ζωὴ μου εἶναι πραγματικὸ μέ- στορμα! Ὅταν συγκρίνω τὴ σημερινή μου κατάστασιν μὲ τὰ δύσκολα χρόνια τῆς νεότητός μου, μοῦ φαίνεται πῶς οἰκτιροῦμαι...

Καὶ μίλησε τῆς Μαρίας γιὰ τὴν ἐπι- πὺν ἦταν στὴ στρατιωτικὴ σχολὴ κ' ἔτα- γε ξερὸ ψωμί καὶ ἐσκόνησε μόνος τὰ πα- ρα του. Ἡ μὴν του παρηγορία, ἦταν τὸ τε, ἡ δουλειά, ἡ δουλειά καὶ πάλι ἡ δου- λειά. Πολλὰς φορές λιποθυμοῦσε ἀπὸ τὴ πολλὴ καὶ ἐπιποινὴ ἐργασίας.

Ἡ Μαρία δὲν τὸν δέκοντε ποτέ σὲ μα- κρὸν μονόλογον, κατὰ τοὺς ὁποῖ- ους τοῦ ἄρεσε ν' ἀναλύει τὸν ἑαυτὸν καὶ νὰ ἐκθέτῃ σὲ κείνους ποὺ τὸν ἀκούον- τις πρὸς ἄλλους συνήθως ἔλεγε ψέματα, πο- ρουσίαζε μιά κατὰστασι ὥρα, μὲ τὴν Μαρία δίχως ἦταν πρὸς ἐλκρινή. Ἡε- ρὸς ἦταν δὲν θέσι νὰ τὸν καταλάβῃ. Ὁ πῶς κ' αὐτὸς, ἡ Μαρία εἶχε γνωρίσει δι- σκολίες μέρες, καὶ τὸ γεγονός αὐτὸ τὸν ἐ- νῶνε μὲ μιά μεγαλύτερη τρυφερότητα ἐνοῖων μὴν ἀκαθόριστη συγγεί- ας ποὺ προσδίδονταν στὴν ἀγάπῃ τους.

—Κι' ἐγώ, ἔλεγε, ἡ Μαρία, γινώρι- σι τὴ φτώχεια. Οἱ δικοί μου περιούσαν πρὸς στενόχωρα. Γι' αὐτὸ ἀπεφάσισα νὰ τὸν ἐγκαταλείψω. Μὰ ἀπὸ τότε δὲν δοκίμα- σι καμμιὰ χαρά.

—Ναί, Μαρία, κ' ἴσως αὐτὸ τὸ κα- ρικὸ σου ὕφος, τὸ λίγο θλιμμένο, ποὺ ἄν- πῶ τόσο σὲς γυναῖκες, μὲ τράβηξε κον- τὰ σου.

Κατόπι ἐξαγούριζε σὺν ἑαυτὸ του κα- θυβίζονταν μ' εὐχαρίστησιν στὸ παρὸν καὶ ποὺ ἡ συγκρίσι μὲ τὸ παρὸν τὸν ἔκανε γευέται περισσότερο τὸ σημερινὸν τοῦ κα- λείου.

—Ὁ, ἂν μὲ εἶχες γνωρίσει τὸν κα- τῆς Ἐπαναστάσεως! Ἦσαν ἀδύνατοι καὶ κίτρινοι. Δὲν ἔδωκες στὸ πρῶτο πρὸ μου, παρὰ μὴν καὶ αὐτὰ. Φοροῦ- σι πάλι παλαιοστὴ καὶ δὲν ἦμουν καθόλου στυγνὸς γιὰ ν' ἀρῶς σὲς γυναῖκες. Παρ' ὅλ' αὐτὰ βάδιζα στὸ δρόμῳ μὲ τὸ κεφάλι γεμάτος σχέδια. Πίστευα σὲ ἑαυτὸν μου. Πάντα πίστευα σὺν ἑαυ- τῷ μου, ἀκόμα καὶ σὲς πρὸ σκοτεινῆς μέ- ρας.

Ἐκανε μερικὰ δῆματα μέσα στὸν ἀ- δωμάτιο, κατόπι ἐναγκαλιόταν πρὸς τὴν ἀγαπημένη του καὶ τῆς ἐπαίρει τὸ χέρι. Ἡ Μαρία δὲν φοροῦσε πιά τὴν θέα κα- μὰ ἕνα δακτυλίδι μὲ θήκη ποὺ περιεί- μαλλιά τοῦ Ναπολέοντα. Στὸ χουστὸν καὶ ἦταν χαρμάνια τοῦτα τὰ λόγια: «Τὸν δὲν θὰ μ' ἀγαπᾷς πιά, ἐγὼ θὰ σ' ἀγαπᾷ ἀκόμα». Τῆς τὸ εἶχε χαρίσει ὁ αὐ- τοκράτορας πρὶν νὰ τὴν ἀφήσῃ στὴν Κο- ρνιά. Μια φορά ἡ Μαρία μελαγχολοῦσε ἔ- λεγε πῶς αὐτὴ δὲν ἦταν ἡ πρώτη ποὺ θὰ ἔπαυε ν' ἀγαπᾷ.

Τότε ὁ Ναπολέοντας γιὰ νὰ τὴν κα- συχάσῃ τῆς ἀπαντοῖσε:

—Δὲν ξέρεις, λοιπὸν, ὅτι οἱ ἀνθρώ- πων κ' ἐμένα δὲν ἀλλάζουν; Ἐγὼ ἦμουν γεννημένος γιὰ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, ἀπατήσα τὴν Ἰωσηφίνα, φταίει αὐτὴ, γιὰ τὴν ἀπογορευτική. Μὰ οἱ γυναῖκες εἶ- χαν δὲν ἀξίουν περισσότερο ἀπὸ ἐμὲ γέ- γνημα, ποὺ πῆρα πρὶν δύο χρόνια. Ἡ Μαρία, δὲν εἶσαι τὸ ἴδιο πράγμα. Δὲν πρεπε ν' ἀμφιβάλλεις γιὰ μένα.

Ἡ Μαρία, συγκινημένη, ζητοῦσε ὁ- γῶν.

Καμιά φορά, ὅταν ἐπείτα ἀπὸ κο- στικὴ ἐργασία δύο ἡμερῶν, κατὰ τίς ἡμέ- ρες δὲν εἶχε κοιμηθῇ, παρὰ λίγες ὥ- ρες κατέφθανε σὺν σίφουνας, ὁ ἀέρας κλειστὸν δωμάτιο, τοῦ ἦταν ἀνυπόφο- ρο. Ἀνέβαινε τότε τὴ Μαρία στὸ ἀμάξι καὶ πῆγαιναν περίπατο στὰ περὶχω- ρα Παρισιῶ.

Μιά μέρα ἐπεσκέφθησαν τὸ ἀτελιε- ρο καὶ φιλολογικὸν κ' ἔκανε σπαρτιατικὴν ζωὴν, γοητεύθηκε τόσο ἀπὸ τὴν χάρι τῆς ἐπισκέπτριάς του, ποὺ δέχθηκε νὰ μετα- κινήθῃ γιὰ κατὴρ τῆς καὶ νὰ ζωγραφίσῃ τὸ πορτραῖτό της στὸ σπίτι της, πράγμα ποὺ δὲν εἶχε κάνει οὔτε γιὰ τὴν ἀδελφὴς τοῦ αὐτοκράτορα. Ὁ Δαυὶδ τὴ ζωγράφι- σε στὸ λευκὸ τῆς μπουντουᾶς, μισοἐπαλ- μένῃ σὲ μιά ντορμίζα, μὲ τὸ χέρι πάνω σ' ἕνα ἀνοιγμένο βιβλίο, στρέφοντας πρὸς τὸ φῶς τὰ διάφανα γαλὰν τῆς ματίας καὶ τὸ μελαγχολικὸ τῆς χαμόγελο.

ΜΙΑ ΤΙΜΙΑ ΚΑΙ ΑΓΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Μὲ διάφορες δικαιολογίες, ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀστυνομίας, ἔχει ἔρθε πολλές φορές στὸ σπίτι τῆς οἰκίας Χουστὰν. Φέρεται ἡ Μαρία μὲ εὐγένεια καὶ λεπτότητα. Ἡ Βαλέφσκα εἶχε συνήθειαν τὴν τρομερὴν χλωμάδα τοῦ προσώπου του, τὸ ἀδύνατον καὶ μακρὸν πρόσωπό του, τὴν κοφερὴ φω- νή του. Ὁ Φουστὲ εἶναι τόσο ἐξυπνός, ποὺ ἡ Μαρία ἐκινεῖ τὴν ἀσχημία του.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀστυνομίας ἀσκεῖ αὐτὴν τὴν ἐποχὴ μεγάλη ἐπιπορὴ πάνω σὺν αὐτοκράτορα. Ὁχι ποὺ ὁ Ναπολέον- τας ἐκτιμᾷ τὸ χαρακτῆρα του, μὰ ὁ Φου- στὲ εἶναι τόσο ἱκανός, ἔχει τόσες πολλές γνώσεις, εἶναι τόσο δεξιόχερς, ποὺ ὁ αὐτοκράτορας καταλαβαίνει ὅτι τοῦ εἶναι ἀπαραίτητος. Τὰ δύο αὐτὰ τόσο διαφο- ρετικὰ πνεύματα ἀποζητοῦν τὸ ἕνα τὸ ἄλ- λο. Ὁ Ναπολέοντας τοῦ ἀναθέτει τὴν δι- κτεπραίωσιν ὅλο καὶ πρὸς σοβαρὰν ὑποθέ- σεων μὲ πολιτικὴν χαρακτῆρα. Ἀπὸ ὑπου- ργὸς τῆς Ἀστυνομίας ὁ Φουστὲ, ἔχει γίνῃ σχεδὸν πρωθυπουργός. Σὲ ὅλα καὶ παι- τὸν εἶναι ἀνακαταμένους.

Ἄλλοτε ὁ Φουστὲ, εἶχε σκεφθῇ νὰ ἐξα- σφαλίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ αὐτοκρά- τορα, προσφέροντάς του μιά ἐρωμένη. Εἶχε τὸν νοῦν τότε τὴν περιφημὴν κ. Ρεκα- μιέ. Μὰ μίτε ἡ γυναίκα, μίτε ὁ αὐτοκρά- τορας εὐνόησαν τὸ σχέδιόν του καὶ ὁ Φου- στὲ ἀναγκάστηκε νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ αὐτό. Ἀπὸ τότε, ὅμως, ποὺ ἐμφανίστηκε ἡ Μα- ρία, ἄλλο σχέδιον, πρὸς πλάτῃ τριγυροῦ- σι στὸ μυαλό του. Νὰ συνδεθῇ μὲ τὴν φίλ- ην αὐτοκράτορα, νὰ τὴν βοηθήσῃ ν' ἀνέ- βῃ στὸ ὄρον, γκερμίζοντας τὴν Ἰωσηφί- να, ποὺ τὸν μισεῖ.

Ὁ Ναπολέοντας ἀγαποῦσε πολὺ τὴν Μαρία καὶ ἀσφαλὲς δὲν θὰ εἶχε κομιά ἀντίρρηση, νὰ τὴν παντρευθῇ, ὅταν ἡ ση- μερινὴ αὐτοκράτειρα θὰ τοῦ ἀπέδιδε τὴν ἐλευθερίαν. Ὁ Φουστὲ ἔβριζε πῶς ἡ Βα- λέφσκα δὲν εἶναι φιλόδοξη, μὰ ἡ ἀγάπῃ τῆς γιὰ τὸν Ναπολέοντα, καὶ τὰ συνιέ- ροντα τῆς πατρίδας της, θὰ τὴν ἐπείθον νὰ δεχθῇ νὰ μοιρασθῇ, μαζί του τὸ θρόνο τῆς Γαλλίας. Καὶ τότε ὁ Φουστὲ μὲ τὴν υποστήριξιν τῆς νέας αὐτοκράτειρας, θὰ μποροῦσε νὰ βάλῃ σ' ἐνέργειαν τὴν μεγα- λοφάνειαν του. Κανένας πιά δὲν θὰ μποροῦ- σι νὰ τὸν κλονίσῃ ἀπὸ τὴν θέσιν του. Κι' ἔτσι ἡ αὐτοκρατορία θὰ ἀποκοτῶσε τὸν ἄλλονόμῳ, ποὺ ἡ Ἰωσηφίνα δὲν ὑπόρρεε τῆς χάρις, θ' ἀφωπλίζονταν ὅλοι οἱ ἰσχυροὶ καὶ ἐξωτερικοὶ ἐχθροὶ καὶ θάρ- ρυε μιά καινούργια εἰρηνικὴ περίοδος.

Αὐτὲς εἶναι οἱ σκέψεις ποὺ ἀσπασχολοῦ- σι τὸν Φουστὲ. Καὶ κάθε μέρα γίνονται ὅλο καὶ πρὸς ἐπιτακτικότες. Γιὰ νὰ τὴν βῇ σ' ἀνταρσία ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀστυνομίας, καὶ νὰ κἀν κάθε προσπάθεια. Δὲν πρέπει πρὸς ἀρχὴν. Εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνον. Ἡ Ἰωση- φίνα δὲν παραμοιχεύει. Ἐνὰ τυχαῖο γεγο- νός, ποὺ θὰ προκαλέσῃ τὴν δυσμενείαν τῆς, ὁ αὐτοκράτορας πρόκειται νὰ ἐγκα- τισθῇ στὸ Παρίσι, γιὰ νὰ πᾶν στὰ Πυ- ρηνιαία, ἀπ' ὅπου θὰ παρακολουθήσῃ, ἐ- σπῆρας νὰ δρᾷ, τοὺς συνωμότες τῆς Ἰ- σπανίας. Δὲν πρέπει ἡ Ἰωσηφίνα νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, ἐνὸς ὁ Φουστὲ θὰ μείνῃ σὺν τῆς κυβερνήσιν. Αὐτὸ τὸ τέτ- αρτον δύο συζύγων στὴν ἡσυχὴ ἐπαρ- χείας πολλὴ μπορεῖ νὰ εἶναι μοιραῖο γιὰ τὸν Φουστὲ. Ὁ ὑπουργὸς δὲν ἔχει, παρὰ μίαν μπροστά του. Αὐτὸ τὸ χρονικὸ ἀνταρτήμα, σκέπτεται, εἶναι ἀσχετὸ γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ ἐντεχνά τὴν δυσωδέσειαν τοῦ αὐτο- κράτορα ἀπέναντι στὴν Ἰωσηφίνα καὶ νὰ τὸν κἀν νὰ μὴν τὴν πάρῃ μαζί του. Κι' ὅταν πιά ὁ Φουστὲ ὁ Ναπολέοντας, ὁ Φουστὲ ἔβριζε, μὲ τὴν καθημερινὴ ἀναφοράς του, πῶς νὰ ρίξῃ τὸν δηλητήριον τοῦ ἐναντίον τῆς αὐτοκράτειρας, ἐκμεταλλευόμενος διὰ- φορές ἀπρονοήσιες της. Μὰ πῶς νὰ δε- βαλῇ πρῶτα γιὰ τὴν συνδρομὴ τῆς Μα- ρίας.

Παρουσιάζεται ἕνα πρῶτο ἐντὸς Χου- στὰν, ἐνὸς ἡ Μαρία εἶναι ἐτοιμὴ νὰ πᾶν περίπατο μὲ τὸ ἀλογό της στὸ δάσος τῆς Βουλανς.

—Ἐχέτε νὰ μοῦ μιλήσετε, κύριε κόμη, ρωτᾷ ἡ Μαρία.

Ὁ Φουστὲ φέρει αὐτὸν τὸν τίτλον τῶρα καὶ ὁκτώ μέρες.

Καὶ καθὼς ἐκείνους ζητᾷ συγγνώμην, λέει, πῶς θάρρη ἄλλη φορά, ἡ Μαρία πη- δάει ἀπὸ τὸ ἀλογό της καὶ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ πᾶσιν σ' ἕνα ἀπὸ τὰ σαλόνια τοῦ ἰσογείου.

—Ναί, κόμησιν, εἶπε ὁ Φουστὲ, ὅταν κάθῃς ἀναπαυτικὰ σὲ μιά πολυθρόνα. Ναί, ἔχω νὰ σὰς μιλήσω, κ' ἂν δέχτηκα νὰ καθυστερήσεις γιὰ μένα τὸν περίπατό σου, αὐτὸ ἀδεύεται σὲ ἐμὲ ἔχω κατ' ἐπεί- γον νὰ σὰς πῶ.

—Σὰς ἀκούω, εἶπε ἡ Μαρία παρανε- μένη, μὲ τὸ ἐπίσημο ὕφος τοῦ Φουστὲ.

—Ἡ καλωσύνη ποὺ μοῦ δεῖξαι ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμήν ποὺ ἤρθαι στὴ Γαλ- λία, ὁ σεβασμὸς ποὺ μοῦ ἔμπειε ὁ χα- ρακτῆρας σας καὶ ἡ ἀφοσίωσή μου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, θὰ μὲ βοηθήσουν, νομί- ζω, στὴν κάπως δύσκολη ἐκμυστήρευσι ποὺ ἔχω νὰ σὰς κάω. Πρόκειται γιὰ τὴν αὐτοκράτειρα καὶ γιὰ τὰ σχέδιά της ἀ- πέναντι σας.

—Γιὰ τὴν αὐτοκράτειρα; Γιὰ τὰ σχέ- δια τῆς ἐναντίον μου;

—Ἐχάτε σκεφθῇ ὅτι θὰ μπορούσατε νὰ τὴν ἀφωπλίσαιτε μὲ τὴν ἀφανὴ ζωὴ σας. Ἡ γυναίκα ὅμως αὕτη, ποὺ ἂν ἦταν ἐξυ-

ΕΝΑ ΤΡΑΠΕΖΙ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΧΡΗΣΙ

Ἐνα πραγματικὸ πρωτότυπο ἐπιπλο πρόκειται νὰ ἐπιδειχθῇ στὴν Ἐκθεσὶ Βρεταν- νικῶν Βιομηχανιῶν, ποὺ θὰ λάβῃ χώραν στὸ Λονδίνον τὸν προσεχὴ Μάιο. Πρόκειται γιὰ ἕνα ξύλινο τραπέζι, ὕψους 55 εκατοστῶν, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὁποίου ἔχει διαστά- σεις 50 ἐκ. ἐπὶ 50 (τετράγωνο) καὶ ποὺ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ σὲ οποιοδήποτε δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ σας χρειάζεται, ἀκόμη δὲ καὶ σὲ ἐκδρομὴς, δεδομένου ὅτι τὸ μήκος τῶν ποδιῶν του εἶναι μεταβλητὸ, καὶ ἐστὶν μπορεῖ νὰ χαμηλώσῃ ἢ νὰ ψηλώσῃ ὅσο θέλομε. Τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ τραπεζιοῦ ἔχει δύο ἐπιφάνειες, τὴ μιά ἀπὸ ξύλο καὶ τὴν ἄλλη ἀπὸ δέρμα. Στὸ πίσω μέρος τῆς ξύλινης ἐπιφάνειας ὑπάρχει ζωγραφι- σμένος ὁ τετράγωνος ἀσπρόμαυρος πίνακας, ἐπάνω σὺν ὁποῖον μπορεῖ κανεὶς νὰ παίξῃ ντάμα, σκάκι καπ. Κάτω ἀπὸ τὸ σκέπασμα ὑπάρχει ἕνα διαμερίσμα, μέσα σὲ ὁποῖον μπορεῖ νὰ διατηρῇ κανεὶς τὴν γραφικὴν τοῦ ὕλη, τράπουλες καὶ ἄλλα ἐπιτραπέ- ζια παιχνίδια. Ἀλλὰ μιά χρησιμότης τοῦ τραπεζιοῦ αὐτοῦ εἶναι ὅτι τὸ ἐπάνω του μέρος χωρίζεται ὁλοκληρῶς, καὶ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐπάνω στὸ κρεβάτι σὺν τραπεζίῃ ἢ ἀκόμη καὶ σὺν γραφεῖο ἢ ἀναγνωστήριον, ὅπως φαίνεται στὴ φωτογραφία μας, ὅπου χρησιμοποιεῖται γιὰ γραφεῖο ἀπὸ τὴ νεαρώτατη Ἀγγλίδα ἡθοποιὸς τοῦ κι- νηματογράφου Ντιάνα Ντόρς.

κράτορα ἀπέναντι στὴν Ἰωσηφίνα καὶ νὰ τὸν κἀν νὰ μὴν τὴν πάρῃ μαζί του. Κι' ὅταν πιά ὁ Φουστὲ ὁ Ναπολέοντας, ὁ Φουστὲ ἔβριζε, μὲ τὴν καθημερινὴ ἀναφοράς του, πῶς νὰ ρίξῃ τὸν δηλητήριον τοῦ ἐναντίον τῆς αὐτοκράτειρας, ἐκμεταλλευόμενος διὰ- φορές ἀπρονοήσιες της. Μὰ πῶς νὰ δε- βαλῇ πρῶτα γιὰ τὴν συνδρομὴ τῆς Μα- ρίας.

Παρουσιάζεται ἕνα πρῶτο ἐντὸς Χου- στὰν, ἐνὸς ἡ Μαρία εἶναι ἐτοιμὴ νὰ πᾶν περίπατο μὲ τὸ ἀλογό της στὸ δάσος τῆς Βουλανς.

—Ἐχέτε νὰ μοῦ μιλήσετε, κύριε κόμη, ρωτᾷ ἡ Μαρία.

Ὁ Φουστὲ φέρει αὐτὸν τὸν τίτλον τῶρα καὶ ὁκτώ μέρες.

Καὶ καθὼς ἐκείνους ζητᾷ συγγνώμην, λέει, πῶς θάρρη ἄλλη φορά, ἡ Μαρία πη- δάει ἀπὸ τὸ ἀλογό της καὶ παρακαλεῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ πᾶσιν σ' ἕνα ἀπὸ τὰ σαλόνια τοῦ ἰσογείου.

—Ναί, κόμησιν, εἶπε ὁ Φουστὲ, ὅταν κάθῃς ἀναπαυτικὰ σὲ μιά πολυθρόνα. Ναί, ἔχω νὰ σὰς μιλήσω, κ' ἂν δέχτηκα νὰ καθυστερήσεις γιὰ μένα τὸν περίπατό σου, αὐτὸ ἀδεύεται σὲ ἐμὲ ἔχω κατ' ἐπεί- γον νὰ σὰς πῶ.

—Σὰς ἀκούω, εἶπε ἡ Μαρία παρανε- μένη, μὲ τὸ ἐπίσημο ὕφος τοῦ Φουστὲ.

—Ἡ καλωσύνη ποὺ μοῦ δεῖξαι ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμήν ποὺ ἤρθαι στὴ Γαλ- λία, ὁ σεβασμὸς ποὺ μοῦ ἔμπειε ὁ χα- ρακτῆρας σας καὶ ἡ ἀφοσίωσή μου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα,

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Η χειρότερη εποχή για την επιδερμίδα σας. Κάνει το τρυφερό δέρμα να σκάσει, να πονή, να βγάξει λειχήνες, να μελανιάσει. Και το πρόσωπο να δείχνει άχρωμο και μαραμένο.

Μπορείτε εύκολα ν' αποφύγετε κάθε τέτοια δυσάρεστη συνέπεια, χρησιμοποιώντας Λανολίνη-Μελπών, την μοναδική προστατευτική κρέμα του δέρματος.

Είστε τὸ πρόσωπό σας μέσα στὸ κρύο θὰ διατηρήσει τὴν φρεσκάδα καὶ τὴν λάμψη του καὶ θ' ἀπολαύσετε ξένοιαστα τὰ χειμερινὰ σπόρ, τὴν ἐκδρομὴ ἢ τὸν περὶπατό σας.

Ζητεῖτε ὅμως τὴν μάρκα Μελπών στὸ γνωστὸ πράσινο κουτάκι κι' ἀποφεύγετε τὶς ἀπορροήσεις της.

Ο. Δ., Θεσσαλονίκη: —"Η ὁλὴ κλινικὴ εἰκόνα καὶ τὰ ἀκτινοσκοπικὰ εὐρήματα δείχνουν ἀσφαλῶς ὅτι πρόκειται γιὰ ἔλκος τοῦ πυλωροῦ. Ἡ θεραπεία μὲ ὁρὸ Μπυο-κομόλετ φέρνει ἀρίστα ἀποτελέσματα. Λεπτομέρειες γιὰ τὸν τρόπο ἐφαρμογῆς σὰς γράφω ἰδιαιτέρως.

ΑΚΑΤΑΤΟΠΙΣΤΗ, Ἐνταῦθα: —"Ἡ αὐτοϊκανοποίηση εἶναι ἀσφαλῶς μιὰ διαστροφή σεξουαλική, ποὺ ἐλάττει τὰ νῆυρα, τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴ. Μὴ ξεχνάτε δὲ πὺς εἶναι ἡ πιὸ συχνὴ αἰτία τῆς ἀναφοροδίας καὶ τῆς ψυχρότητος στὶς γυναῖκες.

ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΗΛΙΟΣ: —"Ἀσφαλῶς πρόκειται γιὰ μιὰ μορφή ἐλαφρῆς σεξουαλικῆς ἀνικανότητος. Θεραπεία ἀσφαλῶς ὑπάρχει, ἀλλὰ δὲν εἶναι γενική. Μόνον κατόπιν ἐξετάσεως κι' ἀφοῦ προηγουμένως καθορισθοῦν τὰ αἷτια, μπορεῖ νὰ γίνη ἀσφαλῆς καὶ ἐπιστημονικὴ θεραπεία στὴν κατάστασιν σας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Χ. Χ. Ἐνταῦθα: —"Ὅπως σὲ ὅλα τὰ νοσήματα, εἶναι καὶ στὶς ψυχικὲς ἀρρώστειες ὁ παράγων τῆς κληρονομικότητος φαίνεται νὰ παίξει σημαντικὸ ρόλο ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ἐδάφους. Γιὰ τὴν ἐκδηλωθὴ μιὰ ἀρρώστια πρέπει νὰ συνεργασθοῦν πολλοὶ παράγοντες μαζί. Τὰ αἷτια τῆς ἀρρώστειας, οἱ συνθήκες καὶ τὸ ἔδαφος. Ἄν τὰ αἷτια εἶναι δραστήκια, οἱ συνθήκες εὐνοϊκὲς καὶ ἡ ἀντοχὴ τοῦ ἐδάφους, δηλαδὴ τοῦ ὁργανισμοῦ μικρὴ, τότε παρουσιάζεται ἡ ἀρρώστια. Ἐκεῖνο ποὺ κληροδοτεῖται εἶναι τὸ ποῖόν τοῦ ἐδάφους, δηλαδὴ κληροδοτεῖται μιὰ προδιάθεσις γιὰ τὴν ἀρρώστια. Ἄν θὰ ἐκδηλωθῇ, τότε θὰ ἐκδηλωθῇ καὶ σὲ ποῖους ἐκ τῶν ἀπογόνων θὰ ἐκδηλωθῇ, δὲν εἶναι δυνατόν ἐπιστημονικῶς νὰ καθορισθῇ. Στὸς συζύγους ἐξέταση δὲν μεταδίδεται, γιὰτὶ ἀπλούστατα αὐτοὶ δὲν εἶναι συγγενεῖς ἐξ αἱματος, οὔτε εἶναι κανένα μικρόβιο ἢ προδιάθεσις, γιὰ νὰ μεταδοθῇ.

Π. Π., Ἀμπελοκήποι: —"Τὰ νευρικὰ ἐνοχλήματα δὲν εἶναι ἐντελῶς ἄσχετα ἀπὸ τὴν περίοδο. Τὰ κλάματα δείχνουν τὴ συμμετοχὴ τῆς ψυχικῆς σφαίρας. Μοῦ χρειάζονται καὶ ἄλλα συμπληρωματικὰ στοιχεία.

ΕΡΙΕΤΑ, Μοναστηράκι: —"Ὅτι τὰ υπερδέυετε καὶ τὰ κάνετε θάλασσα, ἀκριβῶς ὅταν σκεφθῆτε ὅτι μπορεῖ νὰ υπερδεύτῃ ἡ γλῶσσα σας, δείχνει τὴ σημασία τοῦ ψυχικοῦ παράγοντος. Ὁ χειρότερος τρόπος γιὰ ν' ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὸ ἐλάττωμά σας αὐτό, εἶναι νὰ σὰς κοροϊδεύουν οἱ ἄλλοι, συγγενεῖς, φίλοι καὶ γείτονες. Ὅπως δὲν μπορεῖτε νὰ πᾶτε σὲ νευρολόγο καὶ μὴ ἀνησυχῆτε γιὰ τὸ μυστικόν σας. Ἀποτελεῖ ἐπαγγελματικὸ ἀπόρητο, ποὺ δὲν τὸ παραβλεπῇ ποτὲ ὁ γιατρός.

ΞΕΝΗΝ, Θεσ/νίκη: —"Ὅλα τὰ ἐνοχλήματα, οἱ ἀνωμαλίες τῆς περιόδου καὶ ἡ ἡλικία τῶν 44 χρόνων, δείχνουν ὅτι πρόκειται γιὰ Κλιμακτήριο. Μπορεῖτε νὰ ἐλαττώσετε τὰ ἐνοχλήματα καὶ νὰ πέσετε πρὸς ἄλλα στὴ νέα κατάσταση, ἂν χρησιμοποιοῦτε ὁρμόνες μὲ τὴν δόσιν τοῦ γυναικολόγου σας καὶ μερικὰ κατασταλτικὰ τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

ΚΥΡΙΑ ΔΙΑΝΑ, Ἐνταῦθα: —"Δὲν εἶναι ὁσὸ καὶ τόσο καλὸ γιὰ νὰ γράφω τὸ ἴδιον θέμα. Γι' αὐτὸ σὰς παρέπεμψα στὸ ὑπ' ἀρ. 40 τεῦχος τῆς εἰσφοράς, γιὰ νὰ

ἐρῇτε τὶς λεπτομέρειες γιὰ τὸν ὁρὸ Μπυοκομόλετ. Ἡ πείρα μου, ποὺ ἐγαίνει ἀπὸ τὰ δικά μου περιστατικά, εἶναι πολὺ ἐνθαρρυντική, γιὰτὶ τὰ ἀποτελέσματα στὶς πιὸ πολλὰς περιπτώσεις ἦσαν πράγματι καταπληκτικά.

ΒΑΝΑ, Πέραμα: —"Τὸ πιὸ σωστὸ θὰ ἦταν νὰ γίνη μιὰ νευρολογικὴ ἐξέταση. Ἄν ὅμως αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν πρέπει ἀπωσθεῖτε νὰ καλμάρετε τὸ νευρικὸ σύστη-

μα τοῦ παιδιοῦ, ποὺ βρίσκεται σὲ διαρκὴ διέγερσι. Νὰ χρησιμοποιοῦστε λίγη πασιφλοτίν.

ΙΑΚ. ΦΡΙΖΗΝ, Ἐνταῦθα: —"Αὐτὰ ποὺ γράφετε στὸ σημείωμά σας, ἔχουν γραφῇ κατ' ἐπανάληψιν, καὶ μάλιστα στὸ περιοδικόν μας. Τὸ θέμα πρέπει νὰ πιστῇ ἀλλοιῶς, κι' ἀκόμα νὰ εἶναι γραμμένον στὴ δημοτικὴ. Mr. GEORGES N. PHANARDZIS, 121, Rue de la Reine, 121, LE CAIRE (Αἴγυπτος). — Μὰς γράφετε, ὅτι εἶσθε 19 ἐτῶν, ὅτι εἰσθάνεσθε πληθῆ

καὶ γι' αὐτὸ ζητᾶτε ἀλληγογραφίαν. Μὲ νέες, ὅλας φιλικότατα. Δυστυχῶς δὲν δημοσιεύουμε τέτοιον εἶδος ἀγγέλων. Τὰ μικρὰ «ρεπορτάζ» ποὺ γράφετε, μπορεῖτε νὰ μᾶς τὰ στείλετε. Ἄν ἔχουν γενικώτερο ἐνδιαφέρον, δημοσιεύομεν. Τὸ σταυρόλεξόν σας δόθη στὸν ἀρμόδιο συντάκτη καὶ εἶναι καλὸ, θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἐνόμενο τεῦχος. Γιὰ τὴ Σχολὴ θὰ δημοσιεύωμε πληροφορίες καὶ θὰ σὰς γράψωμε.

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΙΣ ΒΙΤΡΙΝΕΣ...

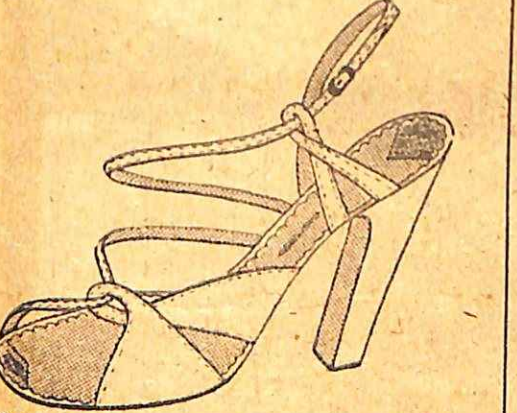
Η ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΠΟΥΤΣΙΩΝ ΠΟΥ ΘΑ ΦΟΡΕΘΟΥΝ ΤΙΣ ΑΠΟΚΡΗΣ

... τὰ κρουστά πῶς ἀνασηκῶνες μετὰξιν ἀπ' ἀπὸ τὸ πόδι τὸ γραμμένο με κείνα σου τὰ χέρια ποῖταν ἀξία ν' ἀλείφουν μῦρα τὸν ἑσταυρωμένον...

Ἔτσι μὲ λίγες πινελιὲς μᾶς περιγράφει ὁ ποιητὴς τὴν ὁμορφίαν, τὴν κοινότητα τῆς ἀποκρῆς, ποὺ τοῦ χάρισε μιὰ ζωὴ ἐπὶ μιὰν ὥρα μέσας. Τὴ ζωγράφισε ἔτσι, ποὺ μοιάζει σὰν ἀνεξίτηλη, ὠραιότατη στάμπα σὲ φινε, ἀκριβὸ καὶ σπάνιον μεταξωτό... Τὰ μετὰξιν, ἐξακολουθοῦν ν' ἀνασηκῶνουν οἱ Εὐες, οἱ ὠραῖες Εὐες, δείχνοντας τὸ γραμμένο τους πόδι. Μὰ πῶς τὸ θέλει ντυμένο αὐτὸ τὸ πόδι τὸ γραμμένο ἢ ἐφετηνὴ μόδα;

Μ' αὐτὸ τὸ μέλημα κινήσαμε νὰ κάνουμε μιὰ δόλτα στὶς βιτρίνες. Γιατὶ ποτὲ ἡ γυναῖκα δὲ λαχταράει τόσο νὰ εἶναι ὁμορφιά, ἀπὸ τὴν κορφή ὡς τὰ νύχια, ὅσο στὸ τοῖστρο τὸ καρναβάλι, ποὺ μοιάζει σὰν παρυσίου παρένθεσις ὁμορφίαν μέσα στὸ στενωπὸν τῆς καθημερινῆς πεζότητος. Κι' ἀκόμα γιὰτὶ ἡ γυναῖκα ξέρει πόση σημασία ἔχει στὴν ἐμφάνισίν της ἓνα ὠραῖο, κομψὸ παπούτσι, ταιριασμένον μὲ τὴν τουαλέτα της.

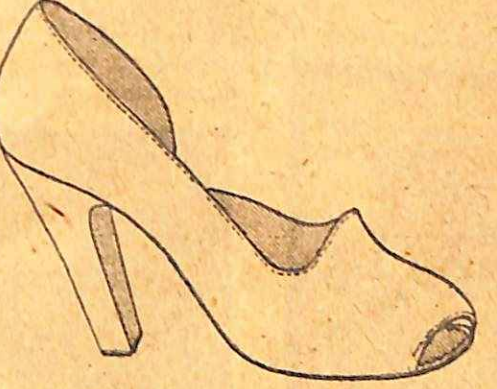
Πρέπει νὰ τὸ παραδεχθῶμε πῶς οἱ βιτρίνες παπουτσιῶν σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ εἶναι μεγάλος πειρασμός. Ἡ μιὰ εἶναι ὁμορφότερη ἀπὸ τὴν ἄλλη. Καμμιὰ ὅμως δὲν μᾶς ἄρεσε τόσο, ὅσο ἡ βιτρίνα τοῦ Σεβαστάκη, στὴν ὁδὸ Πανεπιστημίου. Εἶναι φτιαγμένη μὲ ἀλάθευτο γούστο καὶ τέχνη.

1. Τὸ παπούτσι τῆς «Μίς Γαλλίας» τοῦ 1951, φτιαγμένον ἀπὸ ἀσημὶ δέρμα μὲ πολὺ λεπτὸ καὶ ὀψηλὸ τακούνι καὶ πολὺ πρωτότυπα λουράκια.

Τὸ δελουδίνον μπλέ φόντο τῆς, μοιάζει μὲ ζεστὴ νυχτιὰ, ποὺ τὴν αὐλακώνουν καταρράκτες ἀπὸ φῶς, εἶσι καθὼς στολίζεται μὲ ἀσημεῖα λαμέτες. Πόσα ὄνειρα κρέμονται στὶς ἀχνὲς τοὺς δελονίτσες! Τὰ μάτια τὰ μαγνητίζουν ἐκεῖνα τὰ χρυσὰ καὶ ἀσημένια φύλλα ἀπὸ νούφαρα, ποὺ ἔχουν ἀντίς γιὰ καρδιά ἓνα ἀριστογυμναστικὸ πέλδιλο ἢ γοβάκι.

Τὰ δλέπεις καὶ θυμάσαι τὸ γοβάκι τῆς Σταχτοπούτας ποὺ μάγεψε τὸ βασιλόπου-

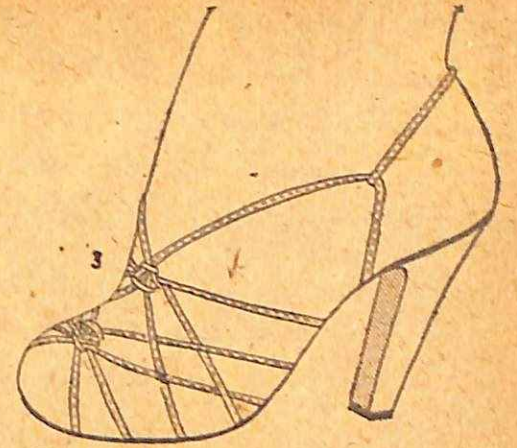
2. Ἐνα ἐξαιρετὸ μαῦρο καστόρι, σὲ τύπο γόβας, μὲ ἐλαφρὰ καμπύλη στὴ γλώσσα, στὸν κουντεπὲ, μὲ εὐθύγραμμο τὸ ἐξω μέρος καὶ κοφτὸ πρὸς τὰ μέσα.

λο. Ὁνειρεύεσαι μέσα στὸ μαλακὸ τοὺς χᾶδι ἓνα πόδι καλλίγραμμα, σβέλτο, νὰ στροβιλιζέται στὴν τρέλλα τοῦ χοροῦ. Καὶ πόσα μοντέλα. Τὸ ἓνα καλύτερον ἀπὸ τὸ ἄλλο, τὸ ἓνα διαφορετικὸν ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Ρίξαμε λοιπὸν τὸν κύβο ὁριστικὰ ὑπὲρ τῆς διτρίνας Σεβαστάκη — τῆς γυναικείας καὶ τῆς ἀνδρικής — καὶ μῆκαμε στὸ κατάστημα γιὰ νὰ δοῦμε καλύτερα τὰ παπούτσια καὶ νὰ ζητήσουμε τὴν γνώμη τοῦ ἴδιου τοῦ καταστηματοῦ, ποὺ ἔρχεται πάντα πρωτοπόρος στὴν προσπάθεια νὰ παρουσιάσῃ ἓνα τέλειον ἑλληνικὸ παπούτσι.

Τὶ παπούτσια θὰ φορεθοῦν στὶς Ἀποκρῆς, κύριε Σεβαστάκη;

Τὸ ἀποκριτικὸν παπούτσι, τὸ πολὺ ἀμυγδαλένιο, ταιριάζει ἀπόλυτα μὲ τὴν τελευταία μόδα, ποὺ προτιμᾷ στὶς ἐσπερίδες τὸ μαῦρον σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ χρυσόν. Ἔτσι, ἐπικρατέστερον θὰ εἶναι ἐφέτος τὸ καστόριον πέδιλ παπούτσι ἀνάμικτο

3. Πέδιλο μοντέλο μὲ λεπτὰ λουράκια ἀπὸ χρυσὸν δέμα, φοδραρισμένα ἀπὸ μέσα καὶ πλεγμένα ἀριστοτεχνικὰ μὲ δύο ὠραῖους κόμβους στὸ κέντρο. Τὸ μοντέλο αὐτὸ τὸ ἐφάρξε καὶ τὸ φορεῖ ἡ καλλιτέχνης Σερᾶν σὲ ὅλα τὰ χρώματα ποὺ ἔχουν οἱ τουαλέτες τῆς.

μὲ χρυσόν. Ἐνα ποσοστὸ 25% ἀπὸ τὰ ἀμυγδαλένια παπούτσια εἶναι κλειστότερα ἀλλὰ καὶ πάλι στὸν ἴδιον τύπο. Πολὺ θὰ φορεθοῦν ἐπίσης οἱ γόβες μὲ στράς, μὲ φιόγκους κεντημένους μὲ στράς ἢ ὁλόκληρους ἀπὸ στράς.

Τὰ λουράκια πλέκονται περισσότερον πρὸς τὴν ἐξω πλευρὰ καὶ δίνουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὸ πόδι δρίσκεται μέσα σὲ δαντέλα. Τὰ στράς μπαίνουν μὲ διάκρισιν στὸ πλάι. Πολλὲς φορὲς ὅμως καλύπτουν ὅλο κληρὸ τὸ πέδιλο καὶ στολίζουν γύρω-γύρω τὸ παπούτσι, ὅπως ἓνα μοντέλο ποὺ φορεῖ ἡ Μίς Γαλλία καὶ εἶχε μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ ἐδῶ καὶ στὴ Βενετία.

Ὁ φελλὸς μ' ὅλο ποῦ στὸ ἐξωτερικὸν ἔχει πέσει σὲ ἀρκετὸ βαθμὸ ἐξακολουθεῖ νὰ φοριέται στὰ πολὺ ἀμυγδαλένια παπούτσια, ὅποτε ἔχει 2 πόντους πλάτος μόνον ἐμπρός. Ὁ φελλὸς ντυνέται μὲ καστόρι ἢ στολίζεται μὲ στράς. Τὰ τακούνια εἶναι πολὺ ὀψηλὰ καὶ λεπτὰ. Ἀκόμη καὶ τὰ χαμηλότερα τακούνια γίνονται λεπτὰ. Τὰ λουράκια εἶναι ἐπίσης φοδραρισμένα γιὰτὶ διαφορετικὰ, ἰδιαιτέρως στὰ σεβρὸ πέδιλα δὲν εἶναι πρακτικά.

Οἱ ἄνδρες δὲν ὑστεροῦν σὲ κομψότητα παπουτσιῶν τῆς Ἀποκρῆς. Ἀφοῦ ἔπρεπε τὸ λουταρίνι ἀντικαταστήσῃ κι' αὐτὸ μὲ τὸ μαῦρον σεβρὸ, σὲ τύπο σμόκιν, μὲ ψιδὸ σκέτο, χωρὶς ποτίνι καὶ μὲ φτέρνα σκέτη, μὲ ἓνα ἀπλὸ γαζὶ. Τὰ ἀνδρικά ἀμυγδαλένια παπούτσια γίνονται κλειστόπαντα χωρὶς δηλαδὴ νὰ φαίνονται οἱ δελονίες τῆς σόλας.

Εὐχαριστήσαμε τὸν κ. Σεβαστάκη καὶ σπεύσαμε νὰ μεταφέρωμε τὶς πληροφορίες τοῦ, μὲ τὴν δεξιότητά του, πῶς οἱ ἀναγνώστριές μας θὰ ικανοποιηθοῦν.

A.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ

ΚΑΛΗ ΘΕΛΗΣΙ

Μὲ σφιγμένη τὴν καρδιά καὶ τρεμὸν τὸ δέμα ἐπέμενε ἡ ἑλπίς μου φίλῃ στὴν ἀρνησί της. Ἀδύνατο νὰ τὸν συγχωρῶ. Προσέβαλε τὴν ἀξιοπρέπειάν μου, ἐθίξε τὸν ἐγωισμό μου, ἐμείωσε τὴν προσωπικότητά μου, πολλὰς φορὲς. Ἡ ὁσάσις μου ἦταν πάντα τέτοια, ποὺ εἶπα ἀδύνατον νὰ βρῶ μέσ' στὴν καρδιά μου καὶ τὴν πιὸ μικρὴν ἐλπίδα συγγνώμης γι' αὐτόν.

Μοῦ μιλοῦσε ἔτσι γιὰ τὸν ἀνθρώπου, τὸν ἄνθρωπον ποὺ κάποτε ἠγάπησε, πόνεσε, τῆλεξε μὲ τὴν ἀγάπῃ της, τοῦ χάρισε τὸ ἐνδιαφέρον της, τοῦ ἀφιέρωσε τὴν ἐλπίδα της.

Ἐβλεπα στὴν ἀρνητικὴ αὐτὴ τῆς, τὸ μεγάλο κίνδυνον, νὰ καταλάβῃ, ὅτι ὅποιος γίνη θύμα τους, δὲν γίνεται ποτέ θελήματικα. Καὶ συνέχισα:

βρεθοῦν χωρὶς τιμὸν μέσα στὴν ἀνεμοδαρμένη θάλασσα τῆς ζωῆς. Καὶ ὅλ' αὐτὰ ἀπὸ τὴν ἐπιπολαιότητα ἐκείνου, ποὺ, ὑπακούοντας ἴσως σὲ φθινὲς ἔλξεις στιγμιαίων ἀπολαύσεων, ἀκόμα δὲ ἴσως θύμα δολοφονικῶν ὑποσχέσεων μιᾶς καλύτερης, ἀνεώτερης καὶ ἴσως εὐτυχέστερης ζωῆς.

Ὅχι, παιδί μου, τὴν ἔκομα. Δὲν εἶναι ἔτσι ὅπως τὰ θέλεις ἡ πρώτη ματιά σου ποὺ πέφτει πάνω στὸ ὅλο ζήτημα.

Τὴν ἀνέλυσα τὶς παγίδες ποὺ στήνει ἡ ζωὴ στὸν ἄνθρωπον γενικά, εἴτε ἄνδρας εἴτε γυναῖκα. Τὴν ἐξήγησα τὶς πεπονημένες, ποὺ δρῶντες σκρόφιες στὸ δρόμο, περιμένοντας τοὺς ἀνυπόπτους διαβάτες, καὶ προσπάθησα νὰ τὴς δώσω νὰ καταλάβῃ, ὅτι ὅποιος γίνη θύμα τους, δὲν γίνεται ποτέ θελήματικα. Καὶ συνέχισα:

Μιὰ καὶ σοῦ ζήτησε συγγνώμην, ἔπρεπε, πρέπει νὰ

τοῦ τὴ δώσης. Ἡ συχώρεσι εἶναι ἓνα ἀπ' τὰ πιὸ μεγάλα Μυστήρια καὶ ἔχει ὅλη τὴ λογικὴ του ἐξήγησι. Εἶναι συνέχισα — ἀπάντησι σ' ἓνα ἄλλο Μυστήριον: τὴν ἑξομολόγησι. Μεταμέλεια. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ θὰ φτάσῃ στὴν ἐκδήλωσιν τῆς Μετανοίας γιὰ ὅτι κακὸν ἔκανε, θὰ πῇ πῶς συνέτριψε τὸν ἀτομισμό του, ποὺ τὶς πιότερες φορὲς εἶναι αἰτία κάθε κακοῦ ποὺ κάνομε σ' ἄλλον ἄνθρωπον. Καὶ γιὰ νὰ φτάσῃ ἐκεῖ, δούλεψε μέσα τοῦ ὁ σίφουνας τῆς πᾶσης καὶ τοῦ ἑαυτοῦ μὲ τὴν Συνείδησι. Πάλεψε ἡ λογικὴ, μὲ τὶς εὐκολὰς ἐπιθυμίας — ποὺ ικανοποιοῦν τὸ ἄτομον. Ἀγωνίστηκαν τὰ τιμὰ ἀσθήματα μὲ τὶς φθινὲς καὶ πρόσκαιρες ἀπολαύσεις. Καὶ νίκησεν ὁ κόσμος τῶν ἠθικῶν ἀξιών, ποὺ τοῦ ἐπέβαλε τότε τὴν αἴτησιν τῆς «Συγγνώμης». Καὶ σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσι, δὲν ἔχομε ἐμπρός μας ἓναν ἁμαρτωλόν, ἓναν ἐγκλημα-

τία, ἓναν φταίχτη. Ἐννοῦν ἓναν πληγωμένον ἄνθρωπον, μιὰ κοροσμένη σκέψιν, ἓναν καταπονημένον συνάνθρωπόν μας. Δὲν ζητᾷ τίποτ' ἄλλο ἀπὸ ἓνα στοργικὸν χαμόγελο. Ἐνα ζεστὸ χέρι, μιὰ ἀδελφικὴ ματιά. Αὐτὰ ὅλα φτιάχνουν τὴ «Συγγνώμην». Καὶ ὅταν τοῦ τὰ δώσουμε, ἡ πλάκα τοῦ φόβου ποὺ καρφώνει τὰ στήθεα του, πέφτει.

Μὲ κύτταξε γιὰ λίγο ἡ καλὴ κοπέλλα, καὶ εἶδα μέσα στὴν ματιά της μιὰ νότα ἀπὸ φῶς καὶ τὴν τόνισα. Μιὰ ὑπόψια χαμόγελο καλωσύνης στεφάνωσε τὸ μικρὸν τῆς στομα καὶ μούτεινε τὸ χέρι της, γιὰ νὰ σφίξῃ τὸ δικό μου.

Σ' εὐχαριστῶ, καλὴ μου φίλε. Φεύγω γιὰ νὰ πάω νὰ δοῦν καλὸν μου. Δὲν θὰ τὸν ἀφήσω νὰ μοῦ ζητήσῃ ξανά μὴν γνῶμην. Θὰ τὸν σφίξω κοντὰ μου καὶ θὰ τοῦ κλείσω τὸ στόμα ὅπως θὰ πρέπει νὰ τὸ κλείσω! ΛΑΜΠΗ Σ. Ν. ΒΟΛΑΝΑΚΗ Σ

ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΡΙΘ. 1. ΣΕΝΤΟΝΙ—ΜΑΞΙΛΑΡΙ

Ήραιο σχέδιο για σεντόνι και μαξιλάρι. Κεντιέται με πουάν ντ' όμπρ, φιλ-τιρέ, ρίζα (πισοδεονιά) και άνεβατό.

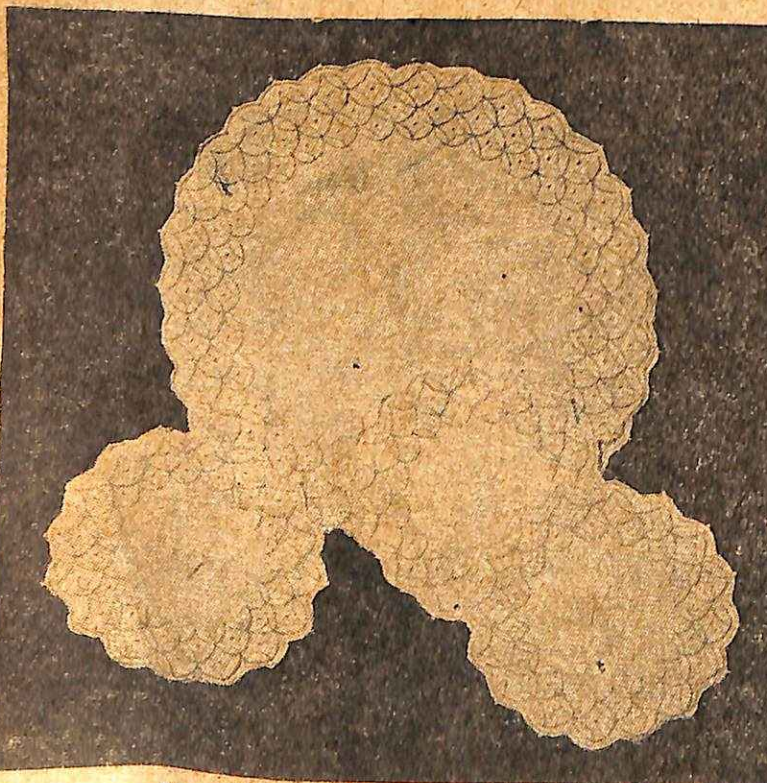
ΑΡΙΘ. 2 ΣΤΑΥΡΟΒΕΛΟΝΙΑ

Θαυμάσιο σχέδιο με σταυροβελονιά για τραπεζομάντηλο ή καρέ-ντε-τάμπλ. Μπορεί να κεντηθή σε διαφορετικά κι αντίθετα χρώματα, πιά όμορφο όμως θα είναι αν θα κεντηθή σε τέσσερες τόνους του μπλε (ή και άλλου χρώματος) αρχίζοντας από το σκουρότερο και καταλήγοντας στο ανοικτότερο.

ΑΡΙΘ. 3 ΚΑΙ 4. ΔΥΟ ΜΠΟΡΝΤΟΥΡΕΣ

Τα σχέδια αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για μεγάλα καρέ και για σεμέν-ντε-τάμπλ. Είναι πολύ της μόδας και κεντιούνται πάνω σε όργαντινα, δεδομένου ότι συγκεντρώνουν τη λεπτότητα του κεντήματος και τη φινέτσα του μοντέρου σχεδίου. Η κορνίζα αριθ. 3 κεντιέται με πουάν ντ' όμπρ ή πλακέ ρίζα. Τα πουά και τα φυλλαράκια με άνεβατό και τα λουλουδάκια με πουάν ντ' όμπρ. Η κορνίζα αριθ. 4 κεντιέται μόνο με πουάν ντ' όμπρ, φιλ-τιρέ και άνεβατό.

ΑΡΙΘ. 5 ΚΑΙ 6 ΣΕΤ Η ΠΕΤΣΕΤΑΚΙΑ

Τα άτομικά πετσετάκια μπορούν κάλλιστα να αντικαταστήσουν το τραπεζομάντηλο σε ώρισμένες περιπτώσεις. Κεντιούνται σε

Οι έπεξηγήσεις της σελίδας αυτής άφορούν το «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ», όπου βρίσκεται προσηρτημένο στο τεύχος αυτό. Τα κεντήματα του παραρτήματος είναι αριθμημένα από το 1 έως το 10 και οι έπεξηγήσεις της σελίδας αυτής άκολουθούν την ίδια σειρά. Όλα τα σχέδια κεντημάτων του Παραρτήματος είναι σε φυσικό μέγεθος.

Λευκό λινό με χρωματιστή κλωστή ή και αντίθετως σε χρώμα στο λινό με λευκή κλωστή και με βελονιά πουάν ντ' όμπρ. Τα πουά στη μέση κεντιούνται με άνεβατό και το τελείωμα γίνεται με φεστόνι πολύ φιλό. Σε κάθε γλώσσα θα σχηματίζετε τα τοχρόνως με το φεστόνι ένα κόμπο.

ΑΡΙΘ. 7. ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ

Γαρνίρετε την κομπιναιζόν σας με αυτό το μπουκέτο. Κεντιέται με πουάν ντ' όμπρ. Το μέσον κάθε λουλουδιού θα γίνει φιλ-τιρέ τριγυρισμένο με μικρά πουά σε κέντημα άνεβατό. Με άνεβατό κυρίως θα γίνουν τα πολύ μικρά φυλλαράκια.

ΑΡΙΘ. 8 ΚΑΙ 9 ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ

Δυό χαριτωμένα σχεδιάκια για να γαρνίρετε με σταυροβελονιά ποδιές, φουστανάκια και διάφορα άλλα παιδικά είδη.

ΑΡΙΘ. 10. ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Στη συνέχεια των παραρτημάτων θα σας δώσουμε όλη τη σειρά και των 24 γραμμάτων του αλφαβήτου με τα μοντέρνα μονογράμματα. Στο παράρτημα του τεύχους αυτού αρχίζουμε με το Α, Β. Είναι κατάλληλα για σεντόνια, μαξιλάρια, πετσέτες κλπ. Κεντιούνται απλικάσιόν. Τα λουλουδάκια με άνεβατό

Τό σταυρόλεξο

1	Α	Ν	Κ	Ε	Ν	Β	Χ	Η
2	Α	Ρ	Ο	Ν	Ι	Α	Θ	
3	Α	Α	Ν	Γ	Ι	Α	Τ	
4	Ο	Κ	Τ	Α	Β	Α	Ο	Π
5	Υ	Λ	Α	Κ	Ε	Ο	Σ	Λ
6	Μ	Η	Α	Γ	Α	Ν	Α	Ι
7	Σ	Α	Α	Ι	Τ	Ι	Τ	
8	Π	Σ	Κ	Α	Δ	Α	Ι	Σ
9	Α	Ρ	Ρ	Α	Σ	Γ	Α	Ν
10	Α	Γ	Τ	Ο	Ν	Ι	Ι	Χ
11	Ο	Λ	Ο	Σ	Τ	Ο	Υ	Κ
12	Σ	Α	Ν	Τ	Ο	Σ	Σ	Η

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Η παπαρούνα — Χωρίς αυτή δεν γίνεται μύρα.
- 2) Δεν τάχει όποιος κι όποιος.
- 3) Εκεί ένικηθ' ό Ναπολέων — Δεν τόχει ή Βενετία μά κι ή Αθήνα.
- 4) Γνωστή στους πιανίστες.
- 5) Κραυγή ζώνων — Πρίν τό 1924 είχε άλλο όνομα.
- 6) Αποτρέπει — Μηδέν... Δίφθογγος.
- 7) Άλλοτε ήταν άπαραίτητο στις γυναίκες — Δικτάτωρ.
- 8) Υπάρχει και κακιά — Είναι πολύ φιλή.
- 9) Έγχορδον ή πνευστόν μουσικόν όργανον — Ο μονάρχης του ήταν γαμπρός του Φαρούκ.
- 10) Ένίοτε σκίζεται δύσκολα — Εγώ, αν ήμουν Γερμανός.
- 11) Τό άκούμε συχνά στο θέατρο — Δεν υπάρχουν μόνον άεροπλάνα μά και τσιγάρα.
- 12) Ο σπουδαιότερος λιμνή έξαγωγής καφέ — Απ' αυτόν κατάγονται οι Έβραίοι.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Γάλλος πολιτικός άποθανών — Τό άντιπαθούν οι κυρίες.
- 2) Έρωτεύθηκε την Ίολη — Χωρίς της Ηλείας γνωστό από μήνη του 1821.
- 3) Τοπικόν, έπίρρημα — Τό ήλιακό φώς είναι άόρατο.
- 4) Μετοχή — Κρατίδιον των Βρετανικών Ίνδιων.
- 5) Κράτος της Εύρώπης — Αν τό ενακούσης τρέχεις ν' άνοράσης.
- 6) Είναι δυστυχώς ή ζωή μας — Η πρωτεύουσα της Ανω Αυστρίας.
- 7) Ο νόμος των ίσχυών — Αμερικανική λιμνή.
- 8) Έχει πολλές έφαρμογές — Ζών άρχαίων.
- 9) Έτσι λέγεται ή Νότιος Αμερική.
- 10) Αν δεν είναι καλός, είναι άνυπόφορος — Πόλις της Βεστ αλίας.

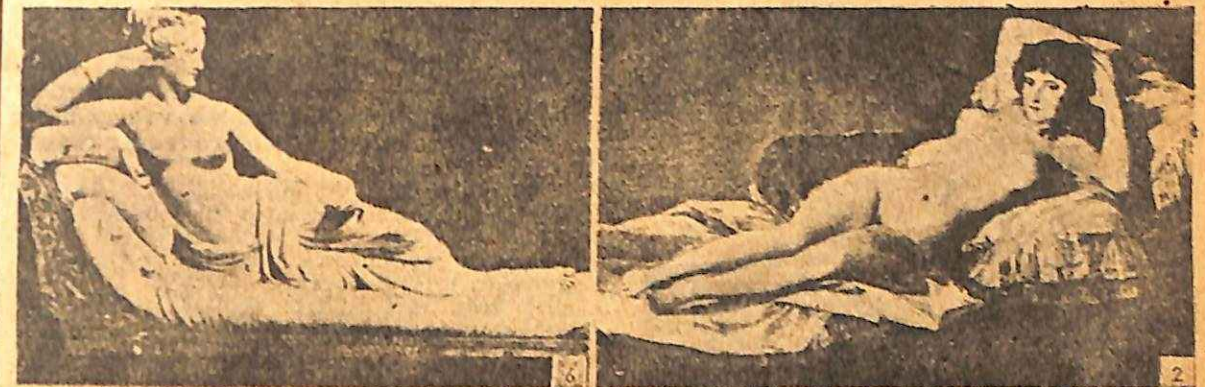
★

Μαγικό σύμφωνο

αη - υη - ωη - αυει - υιο
Τά φωνήεντα κάθε ομάδος έχουν άνακατευθ' ή. Τοποθετήστε τα έτσι ώστε, βάζοντας από μία φορά στην κάθε ομάδα ένα σύμφωνο — που θα είναι τό ίδιο γι' όλες — να σχηματίζετε νέτες λέξεις της καθαρεύουσας. Ένα διασκεδαστικό κι έξυπνο παιχνιδάκι. Δεν νομίζετε;

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

Αναισχυντία ή άπέραντη άθωότητα; Άσχήμια ή θαύμα αισθητικής; Όλοι αυτοί είναι όρισμοί που μπορεί κανείς να τους δώσει στο «γυμνό».

Με όποιονδήποτε και αν συμφωνήτε έσεις προσωπικά, προσηπαθήστε, μέσα σε τρία λεπτά, να άπαντήσετε — σωστά φυσικά! — στις ερωτήσεις που άκολουθούν και να άποκαλύψετε... γυμνή την άλήθεια!

Αν, εκτός από μόρφωση, έχετε και σχετική μνήμη, θα θυμηθήτε άσφαλώς ότι τουλάχιστον 2 από τις εικόνες που παραθέτουμε, δημοσιεύθηκαν και πάλι πρίν λίγο καιρό στη «ΓΥΝΑΙΚΑ», και θα άπαντήσετε έπομένως εύκολα στις ερωτήσεις.

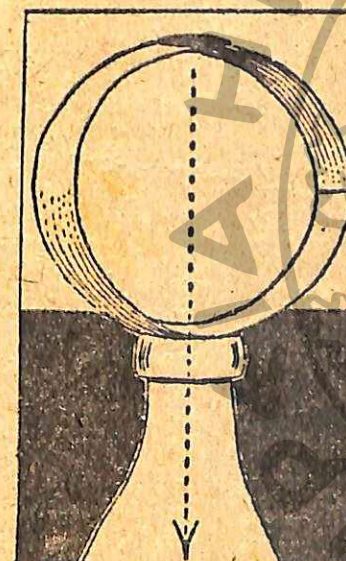
1. Από ποιά στιγμή ό Αδάμ και ή Εύα έμαθαν ότι ήταν γυμνοί;
2. Ποιά χρησίμευσε για μόντελο του περίφημου ζωγράφου Γκόγια στον πίνακά του «Η γυμνή γυναίκα»;
3. Ποιά είναι ή ήρωίδα ένός έργου του Μαίτερλιγκ που, για να σώσει την Πίσα που έπολιορκείτο από τους Φλωρεντίους, πήγε να παραδοθή στο νικητή όλόγυμνη, σκεπασμένη μόνο με τό παλτό της;
4. Ποιός ήταν ό φλογερός έραστής που, για να συναντήσει την αγαπημένη του, διέσχισε τό Βόσπορο κολυμπώντας γυμνός;
5. Ποιός καταδικάσθηκε να κατασπαράχθ' από τό σκυλιά του, έπειδή αντίκρουσε τη θεά Άρτέμιδα όλόγυμνη, την ώρα που λούζονταν σε μία πηγή;
6. Ποιά είναι ή πριγκίπισσα που θέλησε να ποζάρη γυμνή στον περίφημο Ίταλό γλύπτη Κανόβα, και ποιά δρίσκεται αυτό τό άγαλμα;
7. Ποιοί είναι στην Παλαιά Διαθήκη, οι δυό γιοι, που ριχνοντας ένα μανδύα στην πλάτη τους και άποστρέφοντας τό κεφάλι, περπάτησαν προς τό πίσω για να σκεπάσουν τη γυναιότητα του πατέρα τους;
8. Ποιός ζωγράφισε τό θαυμάσιο αυτό πίνακα—άριστούργημα άγνωπτός, έμπνεύσεως και γραμμής — που έχει τον τίτλο «Η πηγή»;

Η
Α
Λ
Η
Θ
Ε
Ι
Α

Γ
Υ
Μ
Ν
Η

Πώς θα περάση;

Για να κάνετε ένα ενδιαφέρον παιχνίδι συναναστροφής, σχηματίστε έναν κρίκο από χαρτό-

νι ή από διπλωμένο τρεις-τέσσερις φορές χαρτί και ίσοροπήστε το στην κορυφή του στόμμου μιας μπουκάλας που να έχει πλατύ λαιμό — όπως είναι οι μπουκάλες του γάλακτος. Υστερα στην κορυφή του κύκλου τοποθετήστε ένα μεταλλικό νόμισμα, αρκετά μικρό, ώστε να χωρή να περάση μέσα από τό στόμμο της μπουκάλας. Τό πρόβλημα είναι να κάνετε τό νόμισμα να πέση μέσα στη μπουκάλα, δίνοντας ένα μόνο χτύπημα, στον χαρτίνο κύκλο, χωρίς να άγγίξετε διόλου τό νόμισμα.

Γενεαλογία

- α) Αν ό πατέρας του Νίκου είναι γιος του Θωμά, ποιά είναι ή συγγένεια του Θωμά με τό Νίκο;
- β) Τί βαθμό συγγένειας έχετε με τους γονείς του άδελφού του γιου της άδελφής του παπού του πρώτου εξαδέλφου του;

Πόσα ήταν;

Κάποια κυρία κάποτε θέλησε ν' αγοράση όσα αυγά είχε ένας άγούλας. Γι' αυτό τον ρώτησε πόσα αυγά είχε.
— Να σας πω, άπάντησε, δεν τά μετρησα. Ξέρω όμως πως αν είχα άλλα τόσα και τά μισά και τά μισά των μισών κι' ένα αυγό ακόμα, θα είχα έκατό.
Η κυρία τάμπλεξε στην αρχή, μά έπειτα έκανε τό λογαριασμό και βρήκε πόσα αυγά είχε ό άγούλας.
Μπορείτε, αγαπητές αναγνώστριες, να κάνετε κι' έσεις τό ίδιο; Έλπίζουμε να τό καταφέρετε.

Δύσκολη δουλειά

Προσπαθήστε να βρήτε 24 διαδοχικούς αριθμούς που τό άθροισμά τους να είναι 444.
Έχετε 7 λεπτά προθεσμία γι' αυτό.

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

Σοφία

ΤΟ ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΟ ΜΑΝΕΚΕΝ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

«Θα μπορούσαμε να ντύναμε τις Αμερικανίδες ακόμη και με τσουβάλια από πατάτες φτάνει να τους τα παρουσιάσει η Σοφία»

Αντίθετα με ό,τι πιστεύουν οι πολλές γυναίκες, δεν είναι διόλου εύκολο—το ξαναγράψαμε άλλωστε—το επάγγελμα του μανέκεν. Η επιτυχία σπάνια έρχεται. Όταν όμως έρθει, τότε έρχεται φορτωμένη με ένα γερό εισόδημα και μία διεθνή φήμη.

Τέτοια είναι και η επιτυχία μιάς Γαλλίδας, της Σοφίας, που ποζάρει για τα μεγαλύτερα περιοδικά μόδας και είναι περιζήτητη στις επιδείξεις μοντέλων. Την διεκδικεί το Παρίσι, αλλά και παράλληλα οι άλλες Ευρωπαϊκές πρωτεύουσες και, στο Νέο Κόσμο, η Νέα Υόρκη.

Τελευταία την άγκαζαρησε το «Πρακτορείο Φόρτ» για να εργαστεί στη Νέα Υόρκη επιδεικνύοντας μοντέλα διαφόρων οίκων, με μισθό 25 δολάρια την ώρα, δηλ. 375.000 δραχμές την ώρα!

Μά είναι δυνατόν; Θα διερωτηθή κανείς. Νά που είναι. Παράλληλα όμως η κάθε ώρα δουλειάς δεν είναι συναρπαστική όπως φαίνεται, αλλά σκληρή.

Εν πρώτοις, η Σοφία τρώει μονάχα μία φορά την ημέρα, αφού τελειώσει τη δουλειά της, το βράδυ! Ένα τσάι κι ένα λεμόνι είναι όλο και όλο το πρόγευμά της. Ένας καφές τη βοηθεί κατά τις ένδεκα να εμποδίσει τις κράμπες του άδειανου στομαχιού της, κι ένα μήλο είναι άσκοπο γι' αυτή να τιν... «χορτάσει» το μεσημέρι. Και τότε; Την ώρα που το βράδυ να επιδείξει τις τουαλέτες στους θαμώνες ενός μεγάλου και πολυτελούς εστιατορίου, στους θαμώνες του Γουόλντορφ Αστόρια. Πώς όμως να φάει η πενησμένη Σοφία; Με το φαγητό ή γραμμή χαλάει, το στομάχι φουσκώνει και το επάγγελμα είναι αμείλικτο στο σημείο αυτό. Δεν επιτρέπει να πάρει το σώμα του κάθε μανέκεν ούτε δρόμι.

Η επιτυχία φέρνει πολλά δάσανα στη Σοφία. Της στερεί τον προνόμιο ύπνου. Το τηλέφωνο χτυπάει από τα χαράματα κι' αυτή είναι υποχρεωμένη να απαντά κάθε τόσο, μία και παραπάνω ώρα, σε τηλεφωνήματα κάθε άλλο παρά ευχάριστα επαγγελματικά. Είναι πολλές φορές και οι φίλοι που θέλουν να τη συνοδεύσουν το βράδυ στο θέατρο, στην όπερα, στο ρεστωράν.

Κι' όταν έτοιμασθ—το ντύσιμο και το μακιγιάζ της τρώει μιάν ώρα, αρχίζει το κυνήγι της ώρας. Πρέπει να προλάβει να βρεθεί στην ώρα της για τη μιάν επίδειξη ύστερ' από την άλλη και σ'α πιά διαφορετικά σημεία, για να ποζάρει φορώντας τα διάφορα μοντέλα σε διαφορετικές πόζες μπροστά στο φωτογραφικό φακό των ρεπόρτερ.

Θα μπορούσαμε να ντύσουμε τις Αμερικανίδες ακόμα και με τσουβάλια από πατάτες, φτάνει να τους τα παρουσιάσει η Σοφία, είπε ένας διεθυντής μεγάλου ροπτικού οίκου χονδρικής πωλήσεως.

Γιατί η Σοφία ξέρει καλά το επάγγελμά της. Κι' όταν απαισιωμένη από την προσπάθεια το υποχρεωτικό χαμόγελο, τις αναγκαστικές χαριτωμένες κινήσεις που πρέπει να κάνει επιδεικνύοντας τα μοντέλα που θα φορέσουν οι άλλες, τελειώσει την εργασία της, δεν βρίσκει παρά ένα μονάχα τρόπο για να ξε-

Στη Νέα Υόρκη η Σοφία έκανε επιδείξεις μοντέλων στο σπίτι της στάρ του κινηματογράφου Τζην Τίρνερ. Στη φωτογραφία μας, η Σοφία κάνει τις τελευταίες διορθώσεις στο φόρεμα της πριν μπει στην αίθουσα των επιδείξεων.

κουραστή: το μπάνιο! Κι' αληθινά, μπάνιο μετά την εργασία είναι η ευχάριστη στιγμή της ημέρας για το μανέκεν.

Αλλά η κοινωνική ζωή το κυνήγι ευχάριστα δέβαινα, αλλά το κυνήγι κόμα κι' εκεί. Το τηλέφωνο και πάλι. Πού θα πάει; Ασφαλώς πρέπει να επιδείξει ένα θαυμάσιο μοντέλο και στην κή της ζωής, και πολλές φορές, ενώ σωθικά της λιώνουν από την πείνα ναγκάζεται να τελειώσει η θεατρική παράσταση για να πάει να φάει με δούλου που θα ζήλευαν πολλοί. Το ξενύχτι όμως απαγορεύεται μετά τις δώδεκα. Σοφία ξενυχτεί, ντεμακιγιάρει και σιτικά και πέφτει ψόφια στον ύπνο, γι' η επόμενη προμηνύεται ίσως πιο ραστική κι' από τη σημερινή.

Μονάχα η Κυριακή είναι ημέρα ελευθερίας. Μπορεί να κοιμηθεί ως τις έξι και να χαρή όλο το απόγευμα σε γυναικείες εκδρομές, σε συναντήσεις με φίλους και καλή παρέα.

ΛΕΚΕΔΕΣ ΑΠΟ ΣΟΚΟΛΑΤ

Για να καθαρίσετε ένα τραπέζι, τοποθετήστε από κηλίδες σοκολάτας, που έχετε λίγο από την ουσία αυτή σ' ένα τήρι χλιαρό νερό και αφήστε δουλεύει το μέσο το υφάσμα επί 25 λεπτά. Πλένετε τέλος με νερό πολύ θερμό, πλύνοντας το υφάσμα για να μη μείνει. Στεγνώνετε και σιδερώετε.

«Ένα κοινό ατύχημα και όλη η ζωή αλλάζει ριζικά...

ΑΝΤΙΖΗΛΟΣ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΜΟΥ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Σίγουρα θα δοκιμάσετε και σεις την ίδια έντυπωσι: πού δοκίμασε κι' ο Τιμπώ όταν άρνηθηκα να τον παντρευτώ. Θα εσφαισθήτε και θα σας φαίνεται ακατανόητο. Γιατί όταν μία γυναίκα αναπαύει και νοιώθει ότι αγαπιέται, δεν φαντάζεται, γενικά, πιά μεγάλη ευτυχία από το να ενώσει τη ζωή της με τη ζωή του άντρα που διάλεξε.

Εγώ όμως δεν σκέφτηκα έτσι. Γι' αυτό εκείνη τη βραδιά, στο μπαρράκι που έκανα το γύρο της λίμνης, ο φίλος μου άγωνιζόταν να με κρατήσει. Μαύ είχε πη:

— Δεν θα φύγεις αύριο για το Παρίσι, αγάπη μου...

— Όχι; Και γιατί λοιπόν;

— Γιατί θα παντρευτούμε και δεν θα χωριστούμε πιά Ματρή...

Ηλουν πολύ απορημένη. Ποτέ δεν είχε αντιμειωπεί ότι ο Τιμπώ θα μου πωκενε γάμο. Ο έρωτικός μας δεσμός ενός μηνός, δεν προέμενα να 'χε αφήσει, παρά μόνο καλές αναμνήσεις. Νά γιατί του απάντησα:

— Εφ' ας έ'να δειρο Τιμπώ. Γυρίσω αύριο στο Παρίσι και δεν πρόκειται να παντρευτώ!

— Γιατί;

— Μήπως δεν είχε σκεφθεί το επάγγελμά μου; Όμως τα είχε σκεφθεί!

— Φυσικά, είπε, όλα αυτά πάνε για σένα, δεν πρόκειται πιά να τραγουδάς και να παίζεις στα θέατρα, μα σκέψου τι σ'αυ προσφέρει σε αντάλλαγμα: Θα σε εγκαταστήσω σαν αρχόντισσα στο πατρικό μου σπίτι στο Σαιντ Έρμεν όπου θαμνάτε αιώνα ευτυχισμένοι.

Η μονοτονική ζωή της επαρχίας δεν με τραβούσε. Κουνησα ανησυχία το κεφάλι... Όχι! Όχι! Πρωτίμω την ελευθερία μου! Συναρπασμένη ότι ήμουν ελεύθερη πέντε χρονών τότε και είχα τη συνήθεια να ζω όπως ήθελα εγώ, χωρίς να δίνω λογαριασμό σε κανένα.

Ο Τιμπώ μ' έσφιξε στο στήθος του τόσο που μ' έκανε να ξεφωνίσω. Είχε γίνει καταχωρός κι' έβλεπα τα μάγουλά του να συσπώνται νευρικά...

— Έλα, μη παιδιούζεις, τραύλισε. Δεν είναι δυνατόν να τελειώσουν όλα. Οι διαιολογίες σου δεν είναι αρκετές. Ή, δεν αγαπάς Ματρή. Πέστο άμέσως, αν είσαι αυτό!

Όμως τον αγαπούσα! Είχαμε περάσει έναν ήδονικό μήνα, μα τον αγαπούσα σε σημείο που 'απαρνηθώ ολότελα τον εαυτό μου. Στάθηκε αδύνατο να με αλλάξω γνώμη.

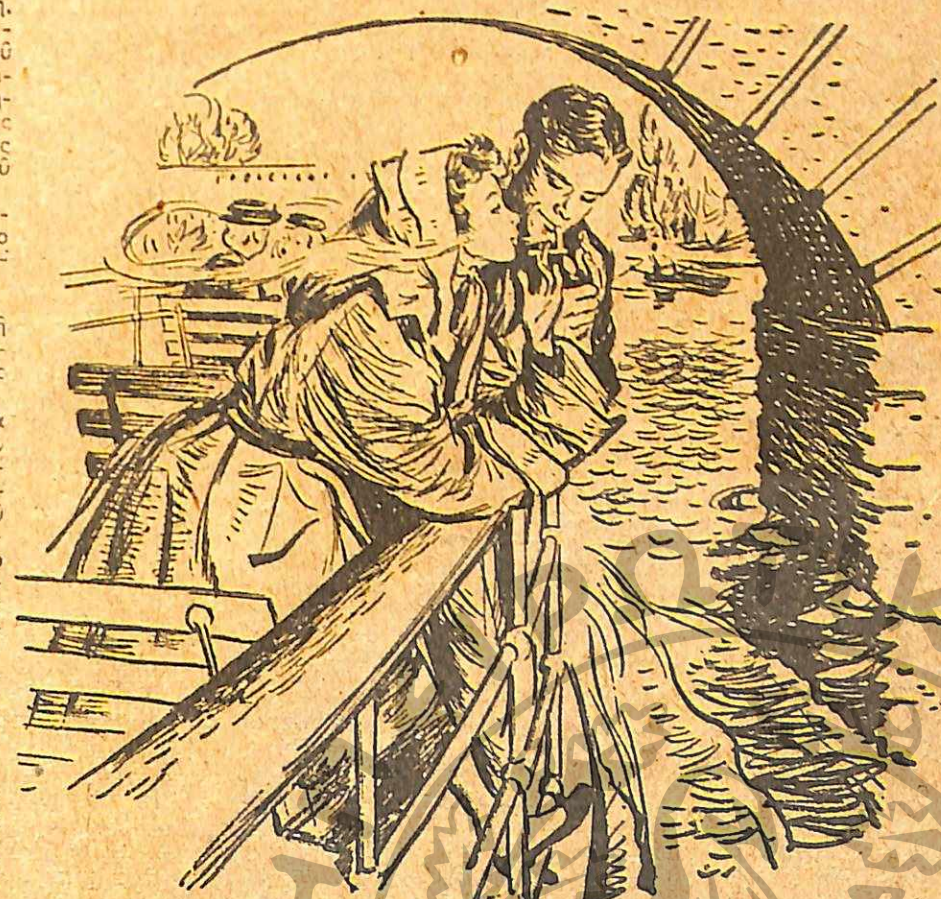
Τώρα που σ' έχω γνωρίσει, δε θα έβρινα να καταλάβω τη ζωή χωρίς εμένα! Πώς θα κάνω χωρίς την ευθυμία και τη φαντασία σου, το δυναμισμό σου, την ανειρήνη παρουσία σου τέλος, που μου έχει γίνει τόσο απαραίτητη;

Θυμάμαι ότι του υπεγράμμινα τον πολύ λογικό εγωκεντρισμό του. Αλλοίως γιατί να λογάριαζε και το δικό μου «πώς θα ζούσα». Αν μ' αγαπούσε, όπως έλεγε, δεν έπρεπε να μ' αφήσει να πάω σε ό,τι έκανε

την ευτυχία μου, άμα κι' αν δεν το καταλάβαινε; Γιατί να κλείσει το πουλί στο κλουβί; Έστω κι' αν το κλουβί αυτό είναι χρυσό!

Ο Τιμπώ μου άνοιξε ο ίδιος την πόρτα και με άφησε να φύγω με «έναν άπειρον καύμο, που δεν έννοιωθα», όπως μου είπε. Πριν αφήσω το σπίτι είχα ρίξει μία τελευταία ματιά. Πάω στο πιάνο, ήταν η φωτογραφία μου μέσα σε πλαίσιο από δέσμα μαρκεν. Μέντενε κινεί τα ξαυθά μαλλιά μου να λάμπουν κάτω από το φως.

Ο Τιμπώ περνούσε με τόση ευχαρίστηση τα δαχτυλά του μέσα στα μαλλιά μου. Δεν είχε δη ποτέ, έλεγε, τόσο φωτεινά, τόσο χρυσά μαλλιά! Και όσotόσο ήταν μαύρα αλλά τα είχα βάψει.

— Δεν θα φύγεις αύριο για το Παρίσι, αγάπη μου...

— Τι όμορφη πού είσαι Ματρή! Δε θα ξεχάσω ποτέ το πρόσωπό σου! Και, ύστερα από ένα τελευταίο φιλή, έφυγα ολομόναχη μέσα στη νύχτα.

★

Γύρισα στο ξενοδοχείο μου και άρχισα να ετοιμάζω τις βαλτσες μου. Τακτοποιώντας τα πράγματά μου συλλογιζόμουν, όπως κάνω συχνά όταν πρόκειται γ' αφήσωμε ένα τόπο ή έναν άνθρωπο. Ξαναφέρομε στο μυαλό μας τα γεγονότα και τα τοπία σ'α να θέλωμε να τα ταξινομήσωμε και να κρατήσωμε τα ουσιαστικά.

Θα σας εμπιστευτώ τις σκέψεις μου εκείνης της βραδιάς. Έτσι θα μάθετε και πιά ήμουν.

Και πρώτα για τον έρχομό μου στο Έβιαν. Ήταν η πρώτη φορά που περνούσα εκεί τις διακοπές μου, η πρώτη φορά που έδωπα τη λίμνη της Γενεύης. Ήμουν καταμαγεμένη και αποφασισμένη να επωφεληθώ στο έπακρο από τις διακοπές μου. Ή δουλεία μου στο Παρίσι με ταλαιπωρούσε πολύ. Ξέρετε κίόλας ότι έπαιζα σε έ-

λαφρά θέατρα και τα κατάφερα αρκετά καλά. Μη ρωτάτε για τ' όνομά μου, τόχω αλλάξει και τόχω ξεχάσει κίόλας.

Το πρόγραμμά μου λοιπόν στο Έβιαν ήταν: γ' αναπαυθώ να περπατήσω, να σεργιανίσω με τ' αυτοκινητάκι μου, να εξερευνησω τα περικόρα, να κολυμπήσω, να χαζέψω, και το έφαρμοσα σε όλα τα σημεία του τις πρώτες μέρες. Στο ξενοδοχείο είχα κάνει μερικές ευχάριστες γνωριμιές.

Ένα απόγευμα καθόμουν στην ταράτσα ενός μεγάλου καφενείου μαζί με μία νεαρή Ρωσίδα που έμενε στο ίδιο ξενοδοχείο, τη Νίνα. Έκανε πολλή ζέστη. Πίναμε αόδα παγωμένα ποτά κάνοντας εμυστησούσεις. Αυτή μου μιλούσε για τον τόπο της κι' ήμουν γενημένη από τη χάρη της φωνής της. Στο γειτονικό τραπέζι ήταν δυο νέοι άντρες και μία γυναίκα. Τους κύτταζε χωρίς να τους προσέχω. Ένας απ' αυτούς ή'ταν ο Τιμπώ, αλλά τότε, ποτέ δεν μπορούσα να φαντασθώ ότι θα διαταρασσόνταν τα πεπνημένα μας.

Φεύγοντας με την παρέα μου είχα την έντυπωσι ότι είχα περάσει στον δυο μου την τσάντα μου από άσπρο δέρμα άσνιού... Όστόσο στο ξενοδοχείο είδα ότι την είχα λησμονήσει. Τηλεφώνησα άμέσως στο καφενείο. Τιποτα. Δεν είχαν βρή καμμία τσάντα! Ήμουν έκνευσμένη. Λίγο πριν από το γεύμα ένας άντρας παρουσιάστηκε στο ξενοδοχείο. Ήθελε να μου μιλήσει Τόν δέχτηκα στο διαμερίσμά μου. Μου έφερε ένα πακέτο χαμογελώντας:

— Ορίστε! μου είπε, την τσάντα για να αποφυγώ τις εισωνείες αν μ' έβλεπαν με μία γυναικεία τσάντα στο χέρι! — Ό! η τσάντα μου! Πού την βρήκατε; — Κρεμασμένη στην πολυθρόνα, στην ταράτσα του καφενείου. Αναγκάστηκα να την ανοίξω για να μάθω τίνας ήταν, και δεν άνθεξα στον πειρασμό να σ'α τη φέρω μόνος μου δεσποίνης Ματρή. Επιτρέψτε μου να συστηθώ: Τιμπώ Ρενιέ!

Τον ευχαρίστησα ζωηρά. Φανταστήτε τη χαρά μου! Δεν ήξερα πως να του εκδηλώσω την ευγνωμοσύνη μου.

— Τίποτε δεσποίνης, τίποτε! διαμαρτυρόταν. Εκτός αν...

Χαμογέλασε πονηρά! Μάντευα ότι κάποια ιδέα του είχε έρθει.

— Επιμένετε απολύτως να με ευχαρίστησετε να με κάνετε να χαρώ;

— Μά βέβαια!

— Έχω εδώ μία δίλα, τη «Φαβορίτσα» αντίκου στη λίμνη. Αν θέλετε, έλατε αύριο να περάσετε τη βραδιά μαζί μου... Έχω ένα υπέροχο πιάνο, θα τραγουδήσετε...

— Α; ξέρετε;

— Το είδα στα χαρτιά σας... δικαιο-λογήθηκε.

Έβαλα γελώντας το χέρι μου στο δικό του. Το αγόρι αυτό μου άρεσε και του

Η Σοφία Φιγουράρει στα μεγαλύτερα περιοδικά μόδας της Γαλλίας και της Αμερικής.

υποσχέθηκε την επίσκεψή.

...Την άλλη μέρα το βράδυ, διέσχιζα το κατώφλι της Φαβορίτας. Ήταν η πρώτη φορά, με δε υπήρξε η τελευταία... Ο Τιμπώ μου έκανε κόρτε κι' εύλογους την τσάντα από ζωνίσιο δέρμα. Δεν δυσκοιλιώθηκε πολύ να με πείσει ότι θα ήμουν πολύ καλά μέσα στην άγκαλιά του. Κάποια βράδια δεν πήγα σις ξενοδοχείο, και ο Τιμπώ με κράτησε όλη τη νύχτα.

Ετοιμαζόμουν να κλείσω τη βαλίτσα όταν θυμήθηκα ότι δεν είχα βάλει μέσα ένα τσεμπέρι... ένα τσεμπέρι, όχι σαν τ' άλλα. Περιφίμιο πράγμα για μένα, που τότε δεν ήμουν τόσο συναισθηματική, να δίνω σημασία σ' αυτό το παραδοξοκομμάτι ύφανσης. Στο Σαιντ-Ετιέν ο Τιμπώ είχε εργοστάσιο που έφτιαχνε τσεμπέρια. Είχε φέρει δείγματα στη «Φαβορίτα». Τυχαίως τα είχα δει μία μέρα και μουδούσε αυτό που ο ώραιος του χρωματισμός και η ποιότητά του μούχαν κάνει έντοπωση. «Ενα τσεμπέρι γαλάζιο...

— Σου το δίνω, πάρτο!
— Να το κάνω τί; ξεφώνισα γελώντας. Για να βάζω μέσα το μαλλιά μου;
— Γιά ένθυσιο... Για να σε αναγκάσω να με σκέπτεσαι!
— Δεν έχω ανάγκη απ' αυτό χρυσέ μου, γιά να σε σκέπτομαι...
...Και να σου αυτό το τσεμπέρι, έρχόταν να μου θυμίσει επιτακτικά τα λόγια, και τον έρωτα του Τιμπώ... Και ώστόσο την άλλη μέρα το πρωί, έβγαλα από το αυτοκινητάκι μου χαράματα από το γκαράζ του ξενοδοχείου και προχωρούσα στο δρόμο. Έφευγα...

Θυμάμαι ότι είδα στη στροφή του δρόμου ένα μεγάλο ζευγάρι αυτοκίνητο που έρχόταν αντίθετα σαν βολίδα. Ο δρόμος του θάλασσας να ξεπεράσει ένα άλλο αυτοκίνητο. Είχα την εντύπωση να κόσω δεξιά και κατόπι να πατήσω φρένα... Και μετά ένα λεπτό τοόμου, η σύγκρουση, οι κραυγές... Αυτά είναι όλα κι' δεν ξαναβρίσκω τα μάτια παρά μέσα σ' ένα φατεινό θάλαμο μ'ας κλινικής στη Ντιζόν και χρειάστηκε να κάνω υπεράνθρωπη προσπάθεια γιά να θυμηθώ τί είχε συμβεί.

Την είχα γλυτώσει: φτηνά Είχα πάθει μια έγκεφαλκή διάσειση, αλλά γρήγορα συνήλθε. Άλλα γιατί αυτοί οι επιδερμικοί σταυρωτά στο πρόσωπό μου που μ' έμπο- ή φτωχή μου μύτη είχε σπάσει. Αυτό ήταν πλήγωμα... Ο θάνατος μου λυγρύνει... «Η νοσοκόμα με καθυσήνασε άμέσως; Ημουν στα χέρια ενός πολύ ικανού χειρουργού που έκανε πλαστικές έγχειρήσεις και δεν έπρεπε να φοβόμα' τίποτε γιά το κλινική. «Εμεινα άρεκτο διάστημα στην

Την ημέρα που η νοσοκόμα μου έτεινε έναν κερέφτη, έτρεπα και φοβόμουν να δώ την αλλαγή μωφής μου.
— Έβαλα μια κραυγή.
— Δεν είμαι εγώ!
— Δεν έρω, είπε η νεαρή γυναίκα. «Ε- γώ δεν σας έχω γνωρίσει ποτέ άλλοι- ω...»
«Η μορφή της μύτης μου είχε αλλάξει έντελως, δεν είχε γίνει όμως και άσχημη. Μικρή και όρθια, ήταν νόστιμη. Επίσης την έγχειριση. Είχε νίσει μια πολύ καλή εργασία, αλλά δύσκολα συνήθισα στο ά-

Επί πλέον, σαν είχα από καιρό να ά- σχοληθώ με τα μαλλιά μου, είδα ότι οι ρίζες μου φάνηκαν ελάμναιρα πράγμα που θώ τη νέα όμορφη μου. Ωστόσο δεν τα ναπάρουν το φυσικό τους μαύρο χρώμα, που μ' έκανε λίγο - λίγο μ'ά έντελως νέα γυναίκα.
«Υπάρξε γιά μένα μια μεγάλη χαρά να γυρίσω στο Παρίσι, με το τράινο. Σας άφινω να σκεφθείτε ποιά ήταν η έκπληξη των συναδέλφων μου όταν με ξαναείδαν.
— Μά δεν είναι δυνατόν! Δεν είναι η

Ματζή αυτή! Ξεφώνιζαν κατάπληκτοι από μια τέτοια αλλαγή.
Μά ο Τιμπώ; συλλογιέστε. Δεν τον είχα είδοποιήσει. Φυσικά θάνα τοξείε στην κλινική αν ήξερε. Όποτε είχε διαβάσει έφη- μερίδες την επομένη του δυστυχήματος.
«Υστερα από λίγον καρό ένοιώθα ότι δεν είχα αλλάξει υνόν φυτικά, αλλά και ψυχικά. Το χτύπημα και ο νευρικός κλονι- σμός, με είχαν κάνει άλλο άνθρωπο. Οι συνάδελφοί μου άπορούσαν να με βλέπουν να σέρνουνται άκερη και χωρίς ένθυσια- σμό σε διάφορα χαρούμενα πάρτυ. Δεν μούχαν έντύπωσι.
— Έσύ που ήσου, τόσο δυναμική! πα- ρατηρούσαν.

«Ε λοιπόν! Ο διλαμισμός μου με είχε έγκαταλείψει! Το ίδιο συνέβαινε και με το θέατρο. Και άπορούσα πώς είχα, άνε- βη στη σκηνή. Δεν μου άρεσε να δαίνω. «Έπρεπε να ντυθώ να ιδώ κόσμο, να φλυ- αρήσω, ν' άκούσω θόρυβο, να... Τόσα πράγματα που μου άρεσαν άλλοτε. «Προ- τήτερας επίσης συνανώνουν τα βιβλία. Τώρα πρνά ώρες άόκληρες διαβάζοντας.
«Η Ματζή είχε γίνει μια γυναίκα ίσορ- ροπημένη, ήρεμη, με-ρημένη. Και μια μέ- ρα θυμήθηκε και το παλιό της όνομα που ήταν πιο σύμφωνο με τη νέα της προσω- πικότητα: ξαναγίνε Μαντελίν Ντωντέν.

Αυτή λοιπόν η Μαντελίν Ντωντέν παρου- σιαζόταν μία μέρα σ' ένα παλιό οικογε- νειακό της φίλο που την είχε βοηθήσει και στην άρχή της ζωής της, να ζητήσει έρ- γασία.
Με την υποστήριξη του μπήκα σ' ένα κατάστημα όπου πουλούσαν ζωγραφικούς πίνακες. Αφωσιώθηκα στο νέο μου επάγ- γελμα. Φυσικά είδοποιήσα το διευθυντή του μικρού θεάτρου στη Μονμάρτη να μη με περιμένει κα' ότι έκοψα χωρίς πα- ράπονο κάθε δεσμό με τον κόσμο όπου έζησα.

«Ένα πράγμα όμως δεν μου ήταν εύχά- ριστο. Διειστώνω ότι οι άντρες δεν με περιποίτουν πιά όπως πρι από το δυ- στύχημα. Θά πήτε δεν σύνιχαζα πιά στους κύκλους όπου οι άντρες και οι γυναίκες είναι πολύ έλεύθεροι. Άλλά παντού και στο τράν και στο δρόμο ή στο κατάστη- μα... δεν με πρόσχαν πιά όπως άλλοτε. Φυσικά με τον καρό συνήθισα!

Το επόμενο καλοκαίρι συλλογίστηκα πολύ γιά τον τόπο που θα περνούσα τις διακοπές μου. Μιά γωνιά με τραβόσε ύ- πέρμετρα. Το Έβιαν. Όχι εξαιτίας του Τιμπώ, όχι! Αυτό είχε τελειώσει. Άλλά γιά τα τοπία, τις βουνοκορφές και τη λί-

— Να τί θα πη εύγνωμοσύνη! «Άφησε με τί διαθήκη που έκατο έκτομύρια στη γυναίκα που είχε άρνηθη να τον παντρευ- τη εδώ και τριάντα χρόνια!...

μνη της Γενεύης. Άγαπούσα το μέρος α- τό και ήθελα πολύ να το ξαναδω. Χωρίς να υπορώ να βεβαιώσω ότι κατά βάθος εί- χα και την επιθυμία να ξαναβρω τον Τιμπώ και να δω πώς θα τον κρινα τώρα.

Πήρα το τράινο γιά το Έβιαν. Σε με- από τις βαλίτσες μου ήτα και το γα- λζιο τσεμπέρι που είχε άπομείνει εκεί άρ- σμένο από το προηγούμενο καλοκαίρι. Με είχα τολμήσει να τ' ή βγάλω φοβόμουν μ' μου φέρη άτυχία!

Έγκαταστάθηκα σ' ένα άλλο ξενο- χείο, αν και ήταν τεοιττό γιάτί καμιά δεν με γνώριζε. Τη άουά μου ήταν άπο- στο, και κανένας σ'είδον ήν έδινε ση- μεία σ' αυτή τη μεταχρονίη έρημική, και ξερακιανή γωνία — είχα άδυνα- σει πολύ. Ποιός ήν μπορούσε να φαν- σθή ότι αυτή ήταν εκείνη η ξανιά γυνί- κα με το θορυβώδες γέλιο που τον πε- γούμενο χρόνο έκατ περιποίτησε στα έρ- σώπου της; Και η φωνή μου άκόμα ήν άλλάξει όπως με έβγαίαν, είχε γιά πιο βαρεία. Οι φωνητικές μου χορδές ήν μετατοπισθή, φαίνεται.

Φυσικά, συνέβη ό,τι έπρεπε να συνέ- βη. «Ένα άπόγευμα σ' ένα άπογευμα σ' ταράτσα του ίδιου κσένειου που τον έ- συναντήσε γιά πρώτη φορά είδα τον Τι- μπώ σ' ένα τσπετζή να κτυπίζει μαζί με ένα φίλο του, πιθανόν. Μού κόπηκε η ά- πνοη γιά ένα δευτερόλεπτο.

Καθόμουν με μ'ά ήλικιωμένη κυρία γνωρίσα στο ξενοδοχείο. Μιλούσαμε γιά διάφορα πράγματα. Σε μία στιγμή είδα στη συνομιλία μου τον Τιμπώ που ήν γυρισμένος τις πλάτες και τη ρώτησα: — Ποιός είναι αυτός ο κύριος; Μ' φαίνεται...

— Μά πώς, δεν τον έξερετε; Είναι ο Τιμπώ Ρενιέ, ιδιοκτήτης της βίλας «Φα- βορίτα», έργοστιάσιόχος στο Σαιντ-Ετιέν. Μεγάλη περιουσία. Θέλετε σάς συστήσω;

— Ναί... αν έχετε την καλωσύνη, ρία!
«Έτρεμα έλαφρά όταν σηκώθηκα. Μ'έλα μ'άρα γυαλά στα μάτια μου. Σα να παρακολουθούσα κάθε αντίδραση ρίς να με βλέπουν. Ποιά θα ήταν η έ- πνοη του Τιμπώ;
— Κύριε Ρενιέ, θά ήθελα να σας στήσω μια άπό τις νέες μου φίλες, τη σποινίδια Μαντελίν Ντωντέν...

— Χαίρω πολύ δεσποινίς!
«Ο Τιμπώ έσφιξε το χέρι μου χαμώ- λώντας, με ύφος ευγενικής άδιαφορίας. Καρδιά μου σφίχτηκε. Προσάναξ δεν άνεγνώριζε. Δοκίμάστε, σας πω καλώς, να φαντασθήτε τα αισθήματά μου, εκείνη τη στιγμή, μπροστά σ' έναν άν- που ήμουν δική του, και που τώρα με ταχειριζόταν σαν ξένη. «Οι δεν τον έ- νευα.

Προσπάθησα να του κινήσω το έρ- φέρον. Μας κάλεσε να καθήσωμε στο πέ- ζι του έπειδή του το είχε υποδείξει με τρόπο ή γνωστή του κυρία. Άλλά ο Τιμπώ πολύ λίγο με πρόσεχε. Άρχισε να κτυπά με περισσή έρση ένδιαφέρση. Του είπα ή κόμηση ότι έοναζόμουν σ' να κατάστημα που πουλούσε ζωγραφί- κους πίνακες.
— Α, έτσι, έκανε. Έχω στη μ' μου δεσποινίς μερικές έλαιογραφίες. «Αν έχετε διάβσει, όποτε θέλετε ράστε, και θά σας τις δείξω με μέ- ευχαρίστηση.
«Από τη στιγμή εκείνη μιλήσαμε διάφορα πράγματα με περισσότερα «Ένοιώθα ότι του γινόντου συμπαθη- τικά. Χωρίς να παύω να παρακολουθώ την έ- βέντα, συλλογιόμουν: «Τη φωνή μου και πη βαρεία, πρέπει να την άναγ- σή... «Επειτα οι σε ρενομίες μου, το ή σιλουέτα μου, το στόμα μου, χαμώδελό μου; Αυτά δεν άλλαζαν βί- α, δεν φερώ ούτε τα ίδια ρούχα, τα ίδια κοσμήματα! Άλλά...
— Πάσο θά το ήθελα να μούλεγε

Όταν βράζετε τα βάζα σας γιά να φυλάξετε μέσα ό τιδήποτε, πιά τ' άκουμπάτε ποτέ μετά το βράσιμο σε ρεύμα άέρος ή σε άνηρή έπιφάνεια. Άκουμπάτε τα πιάνα σε ένα διπλωμένο πανί που γίνονται μέσα στο ψυγείο και όχι στο φούρνο, το βού- τυρο πρέπει να είναι άγνό και φρέσκο, γιά να χουν καλή γεύσι.

Όταν φτιάχνετε γλυκά, πρέπει να δίνετε μεγάλη προσοχή στο λίπος, γιάτί αν έχη και την πα- ραμικρή άσχημη μυρωδιά, θά τη μεταδώσει στο γλυκό σας. Ιδιαίτερα όταν φτιάχνετε γλυκά που γίνονται μέσα στο ψυγείο και όχι στο φούρνο, το βού- τυρο πρέπει να είναι άγνό και φρέσκο, γιά να χουν καλή γεύσι.

— Περιέργο δεσποινίς, μοιάζετε λίγο με κάποια που έχω γνωρίσει... Δεν χάραξε όμως καθόλου τέτοια κου- βέντα. Κόντευε να χωριστεί χωρίς να έπαναλάβη την πρόκληση όρίζοντας την ημέρα και την ώρα. Φοβόμουν μην καλέ- ση ταυτοχρόνως και την κόμηση, κι' εί- χα τρελλή επιθυμία να βοεθώ μόνη μαζί του.

Άλλά ο Τιμπώ άποφελήθηκε μια στι- γμή που ή κυρία άσχολείτο με το σκυλί της γιά να μου ψυθείση γρήγορα: — Άύριο το βράδυ θά είσαι στο σπίτι μου. Άν θάρθετε να δήτε τις ζωγραφίες μου θά μου κάνετε μεγάλη ευχαρίστηση δεσποινίς. Να σας πω γιά το δρόμο... — Περιττόν! τον έκοψα θαρραλέα. Θά τον βρώ εύκολα!

Πήγα την άλλη μέρα γιά βράδυ στη «Φαβορίτα». Ημουν πολύ συγκινη- μένη μπαίνοντας στον κήπο. Γιατί, ή Μα- τζή μπορεί να μην ήταν συναισθηματική, ή Μαντελίν όμως είχε γίνε. Δεν είναι δυ- νατόν, συλλογιόμουν εδώ, μέσα στο ίδιο πλαίσιο που μ' έχη γνωρίσει, να μην ά- ναγνωρίσει στο τέλος; κατ σε μένα. Το ίδιο το ένστικτό του θά τον βοηθήσει.
«Αμα έφτασα στο σαλόνι από την τα- ράτσα, το φως με άρμυσε βγαίνοντας ά- πό τον ίσκιο και άσκόλεισε τα μάτια. Ο Τιμπώ ήταν μπροστά μου. Έπί ένα δευ- τερόλεπτο είδα το βέμμα του να βυθί- ζεται στο δικό μου γέ με μ'ά άλλόκοτη έκφρα- ση. Ήταν μ'ά άνάκριση, ένα σκοτεινό κά- λυσμα που έρχόταν από πολύ μακριά. «Υ- στερα έστριψε το κεφάλι και μου πρότει- να περάσω.

Το πρώτο πράγμα που παρατήρησα ή- ταν ή φωτογραφία μου πάνω στο πιάνο, πάντα στην ίδια θέση. Η φωτογραφία της ξανθιάς Ματζή με την ώρα σ' αυτούλα της. Λίγο έλειψε να φανάξω και να τα πω όλα άμέσως... Με κόπο συγκρατήθηκα. Πλησίασα στο πιάνο και με την πιο έ- πιτήδεια άφέλεια είπα: — Όραία κοπέλα! Ο Τιμπώ σκυθρωπάσε άμέσως, άνα- στέναξε.

— Ναί! Την άγόησα πολύ, άλλ' αυτή δεν κατάλαβε τίποτε από τον έρωτά μου. Μά κάτι περίεργο βλέπω σε σας. Είστε λίγο του ίδιου γυναικείου τύπου, όμως εκείνη είχε ό,τι δεν φαίνεσθε να έχετε σεις, ενώ αντίθετα σεις έχετε όλα τα χαρίσμα- τα που λείπουν από εκείνη. Έτσι νομί- ζω, άλλωστε ή γνωριμία μας είναι τόσο πρόσφατη. Όμως σας φαντάζομαι θετι- κή, με κατανόηση γλυκεία, ανθρώπινη... Α! εκείνη είχε ένα δυναμισμό!

«Ήταν περισσότερο άπ' ό,τι μπορούσα να υποφέρω. Γυρίζοντας άπότομα άντiku- του, έγεγύμνωσα το δεξί μου ώμο, φανά- ζοντας: — Τιμπώ! Κύτταξε! Και πές μου δεν με άναγνωρίζεις;
Του έδειξα μια μικρή άσπρη ούλη που είχα εκεί από παιδί και που είχε παρα- τηρήσει άλλοτε.

Όταν φτιάχνετε τα βάζα σας γιά να φυλάξετε μέσα ό τιδήποτε, πιά τ' άκουμπάτε ποτέ μετά το βράσιμο σε ρεύμα άέρος ή σε άνηρή έπιφάνεια. Άκουμπάτε τα πιάνα σε ένα διπλωμένο πανί που γίνονται μέσα στο ψυγείο και όχι στο φούρνο, το βού- τυρο πρέπει να είναι άγνό και φρέσκο, γιά να χουν καλή γεύσι.

Όταν φτιάχνετε γλυκά, πρέπει να δίνετε μεγάλη προσοχή στο λίπος, γιάτί αν έχη και την πα- ραμικρή άσχημη μυρωδιά, θά τη μεταδώσει στο γλυκό σας. Ιδιαίτερα όταν φτιάχνετε γλυκά που γίνονται μέσα στο ψυγείο και όχι στο φούρνο, το βού- τυρο πρέπει να είναι άγνό και φρέσκο, γιά να χουν καλή γεύσι.

Όταν φτιάχνετε γλυκά, πρέπει να δίνετε μεγάλη προσοχή στο λίπος, γιάτί αν έχη και την πα- ραμικρή άσχημη μυρωδιά, θά τη μεταδώσει στο γλυκό σας. Ιδιαίτερα όταν φτιάχνετε γλυκά που γίνονται μέσα στο ψυγείο και όχι στο φούρνο, το βού- τυρο πρέπει να είναι άγνό και φρέσκο, γιά να χουν καλή γεύσι.

Όταν φτιάχνετε γλυκά, πρέπει να δίνετε μεγάλη προσοχή στο λίπος, γιάτί αν έχη και την πα- ραμικρή άσχημη μυρωδιά, θά τη μεταδώσει στο γλυκό σας. Ιδιαίτερα όταν φτιάχνετε γλυκά που γίνονται μέσα στο ψυγείο και όχι στο φούρνο, το βού- τυρο πρέπει να είναι άγνό και φρέσκο, γιά να χουν καλή γεύσι.

Στην άρχή έμεινε άναυδος. Με κύττα- ξε κατάματα, κάνοντας με το κεφάλι: «Όχι... όχι...», κι' είχε ένα ύφος τόσο ά- φηρημένο που με «μάλαξε». Έπανελάβα: — Έγώ είμαι, ή Ματζή! Έγώ είμαι! — Όχι! φώναξε. Δεν μπορεί να εί- σαι συ ή Ματζή. Όμως αυτή τη στιγμή ήλθε η άναγνωρίση ναί.

Την άγγιξε με το δάχτυλό του και ά- νάστατος, είπε: — Δεν είναι δυνατόν! Δεν καταλα- βαίνω. Φυσικά, του έξηγησα τα πάντα. Τον είχα παρασύρει στο καναπέ δεν μπορού- σα να σταθώ όρθα περισσότερο. Του εί- πα γιά το δυστύχημα γιά τη μεταμόρφω- σή μου. Ο Τιμπώ μ' άκουγε άσθμαίνον- τας, με το μάτι της κακομένα στα δι- κά μου. Με έκοψε πολλές φορές γιά να μου πη:

— Όταν μπήκες πρό ελίου, ένοιώσα ένα κλονισμό στην καρδιά. Μου φαίνοταν ότι ξαναβρίσκα κατ στο βέμμα σου. Δεν ένοιώθα καλά. Συνέβαινε κάτι που δεν μπορούσα να συλλάβω. Χτες με τα γυα- λιά μου φάνηκε μ'ά ξένη. Τώρα που σε έβω, άναγνωρίζω πολλά δικά σου. Α! Ματζή, δεν μπορούσα να ξεχάσω τα χα- ρακτηριστικά σου, και δεν έπαυσα ποτέ να σ' αγαπώ. Και σήμερα που ξαναγυρί- ζεις, δεν έχεις πιά το ίδιο πόσομο.
«Υστερα, ξαφνικά, με πήρε στα μπρά- τσα του.
— Θα συνήθισω. Θά δής. Θά σ' άγα- πώ σαν κι' εκείνη! είπε.
Και φίλησε τον ώμο μου στο μέρος της μικρής ούλης.

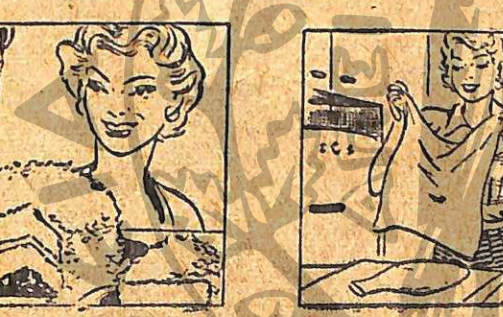
«Θά σ' αγαπώ σαν κι' εκείνη» Η μικρή αυτή φράση δεν μπορούσε να μ' άνησυχήσει. Υπάρχε λοιπόν εκείνη, ή Ματζή, μια άλλη γυναίκα — και έγω. ΈΕ άλλου άρχισε να με λήη Μαντε- λίν. Με κράτησε κοντά του και άφησε το ξενοδοχείο γιά να έγκατασταθώ στη «Φαβορίτα». Ημουν εύτυχισμένη που είχα ξανακατακτήσει τον έρωτα του Τι- μπώ, αλλά τα αισθήματά μου τα έπισκί- αζε ή ζήλεια. Μιλούσε πάντα γιά την άλ- λη, γιά εκείνη που είχα ύπάρξει, μη πού- οντας να κάνω συγκρίσεις, πράγμα που με έρέθιζε άρεκτα.

Όστόσο, την ημέρα που ο Τιμπώ με ρώτησε αν, τώρα, δεχόμουν να τον παν- τρευτώ, του άπάντησα καταφατικά. Δεν είχα πιά την επιθυμία της άνεξαρτησίας και πολύ θά ήθελα να περάσω τη ζωή μου στο άραχικό σπίτι, του στο Σαιντ - Ε- τιέν. Πώς άλλάζει κανείς!
Μονάχα ζήτησα να πεταχτώ στο Πα- ρίσι να τακτοποιήσω μερικές υποθέσεις και θά γυρίσα στο Έβιαν γιά το γάμο.
— Και γιά το γυρισμό σου σου υπό- σχομαι μια έκπληξη, είπε ο Τιμπώ με ένα μυστηριώδες ύφος.

Σαν μικρό παιδί έκανα χίλιες - δυο ύ- ποθέσεις με το νου μου γιά το άναπάντε-

Όταν φτιάχνετε γλυκά, πρέπει να δίνετε μεγάλη προσοχή στο λίπος, γιάτί αν έχη και την πα- ραμικρή άσχημη μυρωδιά, θά τη μεταδώσει στο γλυκό σας. Ιδιαίτερα όταν φτιάχνετε γλυκά που γίνονται μέσα στο ψυγείο και όχι στο φούρνο, το βού- τυρο πρέπει να είναι άγνό και φρέσκο, γιά να χουν καλή γεύσι.

Όταν φτιάχνετε γλυκά, πρέπει να δίνετε μεγάλη προσοχή στο λίπος, γιάτί αν έχη και την πα- ραμικρή άσχημη μυρωδιά, θά τη μεταδώσει στο γλυκό σας. Ιδιαίτερα όταν φτιάχνετε γλυκά που γίνονται μέσα στο ψυγείο και όχι στο φούρνο, το βού- τυρο πρέπει να είναι άγνό και φρέσκο, γιά να χουν καλή γεύσι.

Όταν φτιάχνετε γλυκά, πρέπει να δίνετε μεγάλη προσοχή στο λίπος, γιάτί αν έχη και την πα- ραμικρή άσχημη μυρωδιά, θά τη μεταδώσει στο γλυκό σας. Ιδιαίτερα όταν φτιάχνετε γλυκά που γίνονται μέσα στο ψυγείο και όχι στο φούρνο, το βού- τυρο πρέπει να είναι άγνό και φρέσκο, γιά να χουν καλή γεύσι.

Όταν φτιάχνετε γλυκά, πρέπει να δίνετε μεγάλη προσοχή στο λίπος, γιάτί αν έχη και την πα- ραμικρή άσχημη μυρωδιά, θά τη μεταδώσει στο γλυκό σας. Ιδιαίτερα όταν φτιάχνετε γλυκά που γίνονται μέσα στο ψυγείο και όχι στο φούρνο, το βού- τυρο πρέπει να είναι άγνό και φρέσκο, γιά να χουν καλή γεύσι.

χο που έπρόκειτο να μου έξαγγείλη ο Τι- μπώ. Τι θα ήταν άραγε; Η έκπληξη με υποδέχτηκε από την πρώτη στιγμή που γύρισα στη «Φαβο- ρίτα». Η έκπληξη αυτή μύριζε φρέ- σκη μπογιά. Ο Τιμπώ είχε βάψει και χρωμάτισαν, συγύρισαν και καθάρισαν όλη τη βίλα και τα έπιπλα. Έγκα- τισε ένα μικρό μπουντούρο γιά μένα στο πρώ- το πάτωμα. Όλα ήαν άλλαγμένα, καθα- ρά, καινούργια, μεντερίνα.

— Και τώρα να δής το σαλόνι! ξε- φώνισε, εύτυχισμένος που λού προξενού- σε χαρά.

Χαλιά, έπιπλα, κουρτίνες... Ήταν ένα καινούργιο σαλόνι. Το βλέμμα μου όμως έπεσε άμέσως πάνω στο πιάνο και είδα σε καλή θέση, χαμωγελαστή και ξανιά τη Ματζή μέσα στο πλαίσιο της από δέρμα μορφέας.

Αναπήδησα από γυναικεία ζήλεια. — Α! Τιμπώ! του είπα. Προκειται να κρατήσης αυτή τη φωτογραφία κάτω από τα μάτια σου; Είναι άτυποφορο! — Τι βέλεις, άνεπη μου! Δε μπορεί να σε ξεχάσω!

— Νοιώθω πώς έχω στον έαυτό μου μια αντίπαλο. Όλο θυμάσαι και μου μι- λας γιά την άλλη γυνίκα που δεν είμαι πιά! Η Ματζή πέθανε πρνά από ένα χρόνο, σ' ένα άτυχητιστικό δυστύχημα! — Ακριβώς! Η φωτογραφία μιας πε- θανμένης την κρατούν γιά άνάμνηση!

— Μά όχι πάνω σ' ένα πιάνο, όταν μια άλλη γυναίκα τη αντικαθιστά! Σ' ε- να άλμπουμ, και υαλίστα σ' ένα άλμπουμ που δεν άνοίγουν π'ά... Ρίχτηκε στο λαιμό του και, λαχτα- ρώντας να χουν την καρδιά μου ξεκαθαρι- σμένη, τον ρώτησε.

— Πές μου τέλος πάντων Τιμπώ! Τι άγαπάς σε μένα μ'ήπως την άλλη ή έ- μενα; «Αν άγαπάς την άνάμνησή μου, είναι άκόμα καιρός, μ'ά που δεν παντρευ- τήκαμε. Να φύγω! Άλλά ο Τιμπώ με κύτταξε δλοίσα στα μάτια και μ' έβεβαίωσε: — Έσένα αγαπώ Μαντελίν!

Και την άλλη μέρα, ή φωτογραφία είχε ξεσφανισθή.

Ζούσαμε εύτυχισμένοι στο Σαιντ - Ε- τιέν. Τις διακοπές του Πάσχα άποφασίσα- με να τις περάσωμε στο Έβιαν, στη «Φα- βορίτα» άνάμεσα στις άνάμνησεις της άγάπης μας.

«Ένα πρνά ξαναβρίκα τυχαία το γαλά- ζιο τσεμπέρι που είχε δώσε ο Τιμπώ στη Ματζή. Μου τα έσάφερε ό'α στη μνήμη αυτό το τσεμπέρι. Είμαι βέβαια τώρα, ά- πολύτα εύτυχισμένη. Όστόσο λαχταρώ να μη μείνη τίποτε από τη Ματζή. Γι' αυτό μόλις βγώ έξω, θά δώσω το γαλάζιο τσε- μπερί στο πρώτο κοριτσάκι που θά βρώ στο δρόμο μου.

Θά βάλη μέσα τα μαλλιά της κούκλας της ή κοπελλίτσα... Και δε θά μάθω πο- τέ τίποτε από την ιστορία του.

Γιά να γίνει καλή ή ζύμη του γλυκού σας, είναι άπαραίτητο να άναμυγθουν και να άαυλευ- θούν καλά τα βασικά υλικά της: το άλεύρι, το λίπος και το υγρό. Το λίπος πρέπει ν' άπορροφηθή από το άλεύρι και να μη τυλίγη άπλώς το τελευταίο τόπους-τό- πους. Το υγρό πρέπει να διαπο- τίζει όλόκληρη τη ζύμη σας.

Όταν φτιάχνετε γλυκά, πρέπει να δίνετε μεγάλη προσοχή στο λίπος, γιάτί αν έχη και την πα- ραμικρή άσχημη μυρωδιά, θά τη μεταδώσει στο γλυκό σας. Ιδιαίτερα όταν φτιάχνετε γλυκά που γίνονται μέσα στο ψυγείο και όχι στο φούρνο, το βού- τυρο πρέπει να είναι άγνό και φρέσκο, γιά να χουν καλή γεύσι.

Μία σοβαρή αρρώστεια

Η ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΚΙΝΣΟΝ

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ
ΙΑΤΡΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΝΙΚΟΛΕΤΣΟ-
ΠΟΥΛΟΥ, ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ ΤΟΥ ΔΗ-
ΜΟΣΙΟΥ ΨΥΧΙΑΤΡΙΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Λέγεται Πάρκινσον από το όνομα του γιατρού, που την περιέγραψε πρώτος σαν αρρώστεια ξεχωριστή. Πολλά συμπτώματα γεροντάκια είναι τα θύματά της, γιατί κατ' εξοχήν προσβάλλει τη γεροντική ηλικία.

Πολλές φορές η Πάρκινσον είναι το τελικό κατάντημα, το υπόλοιπο μιας πολύ σοβαρής αρρώστειας του εγκεφάλου, της ΔΕΙΘΑΡΥΙΚΗΣ ΉΥΚΕΦΑΛΙΤΙΔΟΣ. Αυτό γίνεται στα κάπως νεαρά άτομα. Τις περισσότερες φορές όμως παρουσιάζεται στη γεροντική ηλικία και σαν αίτια της έχει την ατροφισκλήρωση του εγκεφάλου.

Μέσα στον εγκεφαλό υπάρχουν κέντρα, που σκοπό τους έχουν να κανονίζουν τη λειτουργία της στάσεως και του τόνου των μυών. Η λειτουργία αυτή γίνεται αυτόματα, χωρίς διαδοχή να παίρνει μέρος η συνείδηση του ατόμου. Έτσι οι μύες βρίσκονται διαρκώς υπό ατμόν και έχουν ώριμο τόνο, ώστε από το ένα μέρος να είναι έτοιμοι προς δράση, από το άλλο δε εξυπηρετούν τη στάση του σώματος.

Όταν ο ένας μύς εφύσσεται, ο άλλος συσπαστεί και είναι χαλασμένος. Η συνεργασία αυτή είναι απαραίτητη, γιατί έτσι μόνον είναι δυνατή η αρμονική λειτουργία. Για να στρέψουμε λόγω χάριν το κεφάλι δεξιά, πρέπει να συσπασθούν οι μύες, που κάνουν αυτή την κίνηση. Δεν αρκεί όμως αυτό μόνον, αλλά πρέπει να χαλαρωθούν οι ανταγωνιστές, δηλαδή αυτοί που το στρέφουν αριστερά.

Όλη αυτή η λειτουργία, που λέγεται στην ιατρική στατόν (στάσις — τόνος — τόνος), ουσιαστικά από κέντρο του εγκεφάλου, τα ραβδωτά σώματα. Στην Πάρκινσον η βλάβη εντοπίζεται ακριβώς σε αυτά τα σώματα.

Στην αρχή ο αρρώστος νοιώθει κάπου-κάπου να πιάνεται ή γλώσσα του και να μπλοκάρει μερικές λέξεις, πολυσύλλαβες. Καμιά φορά πνίγεται στο φαγητό του, χωρίς όμως να δώσει ιδιαίτερη σημασία σε αυτό. Όμως όσο προχωρεί η αρρώστεια, τόσο πνίγεται πιο συχνά σε βαθμό, που να τον κυριεύει κάποιος φόβος, όταν πρόκειται για ξηρά τροφή.

Οι κούβεντες του επίσης βγαίνουν μονότονες, με χαμηλή φωνή και σε πολύ βραδυ ρυθμό. Όταν προχωρήσει πολύ η αρρώστεια, τότε είναι εντελώς αδύνατη κάθε συνεννόηση μαζί του. Το στόμα του αρχίζει να γεμίζει από σάλια και σε ένα πολύ προχωρημένο στάδιο τρέχουν τα σάλια έξω από το στόμα.

Κείνο που κάνει έντονη από την πρώτη στιγμή, είναι το πρόσωπο του αρρώστου. Έπειδη παρουσιάζουν δυσκαμψία οι μμικοί μύες, το πρόσωπο χάνει την έκφραση και τις ρυτίδες και

Λόγω Ριζικής Ανακαινίσεως ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ στά γνωστά Κατήματα

"ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ"
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 31
ΑΘΗΝΑΙ

"ΠΑΝΑΓΟΣ"
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΕΝΑΝΤΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΜΑΛΛΙΑ ΜΕΡΙΝΟΣ ΠΕΝΝΙΕ
ΤΩΝ 700 ΔΡΧ. ΤΟ ΔΡΑΜΙ •
Θά πωληθούν 300 ως 450 το δράμι

ΜΑΛΛΙΑ ΜΕΡΙΝΟΣ ΓΚΑΡΝΤΕ
Εξαιρετικής Ποιότητας
ΤΩΝ 450 ΔΡΧ. ΤΟ ΔΡΑΜΙ
Θά πωληθούν 200 ως 280 το δράμι

ΜΗ ΧΑΣΙΤΕ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

σουλκώσεις του. Μένει ακίνητο, μονότονο, ανέκφραστο, χωρίς να μπορεί να ζωγραφιστεί πάνω του κανένα συναίσθημα. Ακίνητο στη χαρά, ακίνητο στη λύπη, ακίνητο στην απόλαυση, ακίνητο στον πόνο. Παύει να είναι ο καθρέφτης της ψυχής. Το βλέμμα είναι ακίνητο και καθηλωμένο σε ένα σημείο. Το σύνολο αυτό του προσώπου είναι χαρακτηριστικό της αρρώστειας και λέγεται Πάρκινσον-ώοειον Προσώπειον.

Ο αρρώστος νοιώθει μεγάλη κόπωση, σωματική και πνευματική. Πολλές φορές παρουσιάζονται και διαταραχές από την ψυχική σφαίρα. Ανωμαλίες παρουσιάζονται και στο βάδισμα. Τα βήματα αρχίζουν να μικραίνουν και γίνονται με πολύ κόπο και δυσκολία. Βαδίζει χωρίς να γίνονται οι συνηγνιτικές κινήσεις των χεριών. Αλλά με ακίνητα τα χέρια προχωρεί

σαν καρφωμένος. Όπως βαδίζει, αν τον σταματήσουμε απότομα, τότε ταλαντεύεται και γέρνει μπρος και πίσω, σαν την καλαμιά, όταν φυσάει ο αέρας. Ο τρόπος των άκρων είναι από τα πρώτα σημάδια, που προσέχει πολύ ο κόσμος. Γι' αυτό όταν βλέπει κάποιον τρεμουλιάρη, αμέσως βάζει τη διάγνωση της Πάρκινσον. Από το σύμπτωμα αυτό εξ άλλου έχει πάρει και το όνομα Τρομώ-ης Παράλυσις. Πολλές φορές οι αρρώστεις που κάνουν τρεμουλιάρη, έχουν όμως και άλλες διαταραχές. Απορράδερν, βρωμιόχρη, χιλια δυο παρασκευάσματα που κατά καιρούς μπαίνουν κυκλοφορία.

Όλα τα πιο πάνω συμπτώματα αρχίζουν σιγά-σιγά και

φθάνουν στο κατακόρυφο, προχωρεί η αρρώστεια. Η καμμία προχωρεί και μέσα 5—10 χρόνια έχει φθάσει τέτοιο βαθμό, ώστε ο αρρώστος κρεβατώνεται πλέον οριστικά. Ο ρόλος του γιατρού είναι να κυνηγά τα διάφορα συμπτώματα και κυρίως τη δυσκαμψία με σκοπολαμίν, βρωμιόχρη, χιλια δυο παρασκευάσματα που κατά καιρούς μπαίνουν κυκλοφορία.

Επειδή, όπως είπαμε στην αρχή, η Πάρκινσον είναι αρρώστεια φθοράς, οφείλεται δηλαδή στην ατροφισκλήρωση, εγκεφάλου, δοκιμάστηκε τα τελευταία και ο όρος Μπασγκομά. Τα αποτελέσματα φαίνονται αρκετά ικανοποιητικά. Πάντως ακόμη δεν είναι οριστικά συμπεράσματα και οι γιατροί ερευνητών δεν συμπίπτουν απόλυτα.

Ι. Χ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝΑ ΒΡΑΔΥ ΑΠΟΚΡΗΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 49)

σπιτικό του, έσθ πρέπει να δώσης τη συνκατάθεσή σου.

Έφες τα χέρια μου στα χέρια του και πρόσθεσε:

— Και ύστερα θα έχουμε το δικαίωμα να κυττάσουμε και τον εαυτό μας... Δεν θα μου πής πια όχι, έ;

Τού ναμογέλασα. Ένοιωθα να νά με είχε απαλλάξει από ένα μεγάλο βάρος. Ήταν αλήθεια, καμιά φορά ένοιωθα την ανάγκη να με φιλήσουν, να με χαϊδέψουν και το κρεβάτι μου μου φαινόταν τρυφερά μεγάλο...

— Θα κάνω ό,τι θέλεις, ό-πάντησα, χωρίς καμιά προσπάθεια.

Αφίνοντας τους άλλους να διασκεδάσουν βγήκαμε στις μύτες των ποδιών από το διαμέρισμα. Σε λίγη ώρα δρισκόμουν πάλι. Έξω από το μεγάλο κέντρο με τα φώτα και τη φασαρία του. Ή συγκίνησι μου ήταν μεγάλη, αλλά δεν είχα πια καμιά πικρα μέσα μου. Γιατί ένοιωθα το χέρι του Ζαν να σφιγγει τρυφερά το δικό μου... Το πρόσωπο του πατέρα μου έδειξε τρυφερή έκπληξη όταν μας είδε μπροστά του.

— Μις υπά, του είπα γελαστά, μάς συγχωρήσ αν είμαστε αδίστατοι, αλλά θελήσαμε να σου ανανεώσουμε αμέσως τους σεραβώνες μας.

Ή φωνή μου έτρεμε λίγο. Το πρόσωπο του πατέρα μου έλαμψε από άτυχια ακούγοντας το νέο.

Παρηγγυειε συμπάνια και ήπιε με κα οι τέσσερις μαζί στην ύγεια μας.

...Και δυο μήνες αργότερα παντρεύονταν το Ζαν. Είχα εγκυταλε φέρ με ελαφρά καρδιά στη χαρά μου, γιατί ήξερα ότι δυο όμορφα τρυφερά χέρια είχαν αναλάβει να περιποιούνται τον αγαπημένο μου πατέρα και να συντηρούν στο σπίτι μας τη κρη φλόγα που δεν είχα αφήσει ποτέ να σβύσει.

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Εργασία
επιμελημένη

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ
ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ECOLE PIGIER
GUERE LA VIGNE
ΔΙΠΛΩΜΑ
ΤΙΜΗΣ
INSTITUT
DE COUPE
MODERNE

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΕΓΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΕΚΔΑΤΗΝ
ΛΟΓΙΚΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΕΝ ΠΛΗΚΩΝ 72 ΤΗΛ 83.959

Έγώ τη μέρα,
έσθ τη νύχτα!

ΕΛΕΝΗ ΣΔΡΙΝ

(Συνέχεια από τη σελίδα 48)

χει ο εξαίρετος επιστήμων, ιατρός-διαιτολόγος κ. Καλογηρόπουλος, ο οποίος κατέχει και την ειδική έδρα της Διαιτολογίας στο Πανεπιστήμιόν μας, με πολλές σχετικές εργασίες. Ακολουθούν οι καθηγητές κ.κ. Γαλανός, Ιωακείμογλου κ. α., που έχουν ασχοληθεί με τη διαιτολογία και τις συνθήκες διατροφής του λαού μας. Άλλωστε, εγώ δεν είμαι ιατρός-διαιτολόγος. Στο Αμερικανικό Κολλέγιο διδάσκονται ώριμα μαθήματα της Ιατρικής.

— Αυτό δεν αναιρεί το γεγονός, ότι είστε μοναδική διαιτολόγος στην Ελλάδα.

— Έφύγατε ξανά στην Αμερική;

— Το Μάρτιο του 1949, όπου έμεινα έξη μήνες. Με πήρε μαζί της η αποστολή του Ιδρυματος Ροκφέλλερ, η οποία είχε έλθει στην Ελλάδα.

— Τί σκοπόν είχε αυτή η αποστολή;

— Ήλθε και έμελέτησε τις συνθήκες διατροφής του ελληνικού λαού. Ως τόπος έρευνας προερίθη η Κρήτη, διότι παρέχει τα πλέον κτήματα και μειονεκτικότερα όλης της χώρας μας, με τα όρεινά και πεδινά μέρη, με τους άγονους και εύφορους τόπους κλπ. Με ζήτησε η αποστολή και έμεινα με τα μέλη της τέσσερις μήνες. Μελετήσαμε τις συνθήκες διατροφής 128 οικογενειών, διαφόρων περιοχών, και πολλών παιδιών από 1—19 ετών. Κατόπιν, στην Αμερική, έκανα ανάλυση των στοιχείων.

Έδω θεματίζεται η συνομιλία μας με τη θεοποιίδα Έλενη Νικ. Σδρίν. Πραγματικά είναι μία σεμνή, βαθυστόχαστη, μετρημένη και άδωρυδη επιστήμων, γι' αυτό και έμεινε άγνωστη, αν και είναι πολυτιμή η

Την ημέρα, η χορεύτρια Ή-θλυν Τζίλε είναι μία καλή νοικοκυρά. Το θράδυ όμως μετασάλλεται σε μία χαριτωμένη Ίνδοκινέζα χορεύτρια στο θεατρικό έργο «Ο Βασιλικός και εγώ», που παίζεται με τεράστια επιτυχία επίκαιρο τώρα σε ένα από τα μεγαλύτερα θέατρα του Μπροντγουάι. Και τότε όλες οι εύθυνες του νοικοκυριού τις αναλαμβάνει ο άνδρας της, που μένει στο σπίτι την ώρα που η γυναίκα του εργάζεται. Και όλες δουλεύεις δεν ξέρει τυχόν να κάνει, του τις διδάσκει η Ήθλυν—όπως φαίνεται στη φωτογραφία μας...

συμβολή της στο νέο αυτό κλάδο της επιστήμης.

Χ. Γ.—ος.

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΕΙΣ

Ταχεία, ανώδυνη, ριζική αποτρίχωση του προσώπου κλπ. Άνευ ούδεμιάς βλάβης του δέρματος. (Τελευταίου τύπου μηχανήματα). Υπό του ειδικού Δερματολόγου Ιατρού κ. ΤΑΣΟΥ ΣΚΑΠΕΤΟΡΡΑΧΗ.

Ίατρείον Γερανίου 33 (Όμόνοια). Τηλέφωνον 53.539. Δέχεται από τας 2 1/2—7 1/2.

Την 16 Φεβρουαρίου κυκλοφορεί

«Η ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ»

Εβδομαδιαία Εικονογραφημένη Ραδιοφωνική Επιθεώρησης

Περιέχει τα ημερήσια αναλυτικά προγράμματα των κυριωτέρων ραδιοφωνικών σταθμών του εξωτερικού προσηρμοσμένα εις την ώραν Ελλάδος με τα ακριβή μήκη κύματος, ραδιοφωνικές ειδήσεις και ποικίλα άλλα θέματα, ενδιαφέροντα τους ακροατάς του ραδιοφώνου και τους φίλους της μουσικής.

Τιμή τεύχους Δραχ. 1000.

Ζητήσατε την 16ην Φεβρουαρίου την «ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ» από τον έφημεριδοπώλην σας και τα περίπτερα.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Ν. ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΙΟΛΩ 59, ΒΥΣΣΗΖ
ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΑΥΛΙΑΣ 33
ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Μ	Η	Κ	Ο	Ν	Β	Υ	Ν	Η	
Π	Ρ	Ο	Ν	Ο	Μ	ΙΑ	Θ		
Λ	Α	Ν	Ρ	ΙΑ	Λ	Τ	Ο		
Ο	Κ	Τ	Α	Β	Α	Ο	Π		
Υ	Λ	Α	Κ	Η	Ο	Σ	Λ	Ο	
Μ	Η	Α	Γ	Α	Ν	Α	Ι		
Σ	Α	Λ	Ι	Τ	Ι	Τ	Ο		
Π	Σ	Κ	Α	Λ	Α	Ι	Σ		
Α	Λ	Τ	Ο	Ι	Ρ	Α	Ν		
Χ	Α	Ρ	Τ	Ο	Ν	Ι	Ι	Χ	
Ο	Λ	Ο	Σ	Τ	Ο	Υ	Κ	Α	
Σ	Α	Ν	Τ	Ο	Σ	Σ	Η	Μ	

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΥΜΝΗ

1. Άσθ έφαγαν τον καρπό του δέντρου της γνώσεως.
2. Ή Δούκισσα της Άλβας.
3. Ή Μόννα Βόννα, που πορεύθηκε έτσι στη σπηλή του Πριγκιπάλλε, λοχαγού του στρατού των Φλωρεντινών.
4. Ο Λέανδρος, που πήγαινε να συναντήσει την Ήρώ.
5. Ο Άκταϊων, γιός του Άριστοίου και της κόρης του Κάδμου Αυτονόης. Θυμώμενος κυνηγός, δρισκόταν στο κυνήγι με τα 50 σκυλιά του, όταν ξαφνικά βρέθηκε μπροστά στην Αρτέμιδα, που ελέγυμνη λούζονταν σε κάποια πηγή. Έξαλλη ή βέα έκανε τα σκυλιά του να λυσσάζουν και να τον κατασπαράζουν.

6. Ή Παυλίνα Μποργκεζέ, αδελφή του Μεγάλου Ναπολέοντος. Τό αγάλμα βρίσκεται στο ανάκτορο Μποργκεζέ, στη Ρώμη.

7. Ο Σήμ και ο Ιάφεθ, γιοί του Νώε, που είχε πη το κρασί του αμπελιού του και περιέφεραν γυμνός.

8. Ο Γάλλος ζωγράφος Ίνγκρες (1780 — 1867), μαθητής του περίφημου ζωγράφου της εποχής της Επανάστασεως και της Αυτοκρατορίας Δανιέλ.

ΠΟΙΣΑ ΗΤΑΝ;

Είχε 36 αυγά (36+36+18+9+1 = 100).

ΠΩΣ ΘΑ ΠΕΡΑΣΗ;

Δώστε ένα απότομο δυνατό χτύπημα με το ένα σας δάχτυλο στο έστωτερικότερο του χρονομένου κρικού: το νόμισμα θα πέσει απότομα κατ' ευθείαν μέσα στο στόμα της μουσκάλας. Φροντίστε να δώσετε το χτύπημα με τέτοιο τρόπο, ώστε οι σύντροφοί σας να μη αντιληφθούν σε ποιά σπρείο χτυπάτε τον κρικό, και να μη μπορούν εύκολα να πετύχουν το πέραςμα.

ΜΑΓΙΚΟ ΣΥΜΦΩΝΟ

Οι λέξεις είναι:
Ιαχή — ευχή — ήχώ — εύωχία — ουχή.

ΔΥΣΚΟΛΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Οι αριθμοί 7 έως 30.

ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ

α) Ο Θωμάς είναι παπούς του Νίκου.

β) Ο παπούς του πρώτου σας εξαδέλφου και ο παπούς σας... είναι το ίδιο πρόσωπο. Και οι γιοις του αδελφού του γιού της αδελφής του παπού σας, είναι η αδελφή του παπού σας και ο αδελφός της, άρα μεγάλοι σας θείοι.

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

καί προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 13—27 Φεβρουαρίου γι' αὐτὲς ποὺ γεννήθηκαν στοὺς παρακάτω ἀστερισμοὺς.

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτίου): Ἀρμονία στὶς αἰσθηματικές σας σχέσεις. Μία ἀσημαντή παρεξήγησι θολώνει τὸν οὐρανὸ σας πρὸς τὸ τέλος, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη διαλύει τὸ σύννεφο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου—9 Ἀπριλίου): Προσέξτε τὴν υγεία σας. Ἡ ὑπερκόπωση δὲν εἶναι ποτὲ καλὴ. Φορῆτε πράσινα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Ἀπριλίου): Προσέξτε ὅταν ὁδηγῆτε αὐτοκίνητο. Ὁ ἀγασμένος σας θὰ σὰς δείξῃ τὴν στοργή του μὲ μεγάλη λεπτότητα.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 Ἀπριλίου): Ἡ ζωὴ ἀπαιτεῖ μεγάλη προσπάθεια ἀπὸ τὴ μεριά σας αὐτὸ τὸ 15ῆμερο γιὰ νὰ κρατηθῆτε στὴν ἐπιφάνεια. Ἀλλὰ ὁ ἐπιμένων νικά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Προσανατολισθῆτε πρὸς τὶς ἀδελφικές διασκέδασεις. Ἐχετε ἀνάγκη ἀπὸ ξεκούρασμα. Ἐπιτυχία στὸν ἔρωτα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Ἡ μελαγχολία ἀπλώνει τὸ γκριζό της πέπλο. Φυλαχθῆτε ἀπὸ τὴν προδιάθεσι σας ἀπέναντι μίας νέας γνώριμης.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Μία εὐχάριστη ἐκπληξὶ σας περιμένει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουνίου): Μὴν ἔχετε τόσο ἐμπιστοσύνη στὸ πρόσωπο ποὺ ἐμπιστεύεστε τὰ μυστικά σας. Ἡ ἐχεμύθεια δὲν ἐλάττει ποτέ.

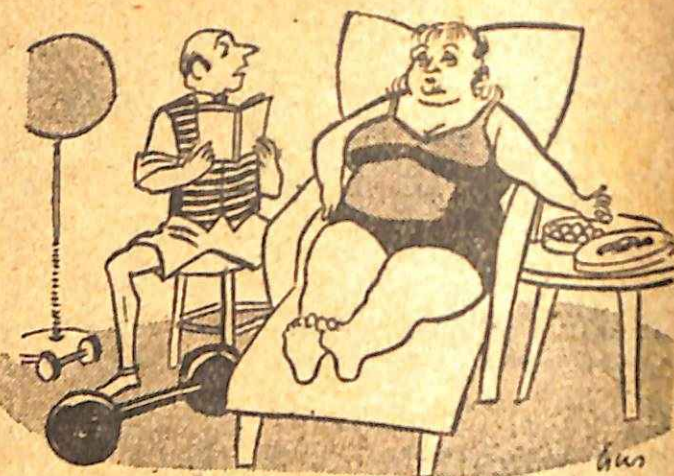
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουνίου): Ἐπιτυχίες στὸν αἰσθηματικὸ τομέα. Τὸ ὑπαίθερο σας εὐνοεῖ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ἰουνίου—1 Ἰουλίου): Μὲ τὴν ἀναποφασιστικότητά σας χάσατε μιὰν εὐποὺ βρίσκεται μακριά.

Ἡ ΚΥΡΙΑ... ΓΥΜΝΑΖΕΤΑΙ

— Ἄν ἡ Κυρία δὲν εἶναι πολὺ κουρασμένη, μπορῶ νὰ τῆς διαβάσω ἐπίσης τὸ γύμνασμα ἀρ. 18.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ἰουλίου): Τὸ λευκὸ χρῶμα ποὺ φορεῖτε συμβολίζει τὴ λευκότητά τῶν αἰσθημάτων προσώπου ποὺ σὰς λατρεῖ. Μὴ δυσπιστῆτε πιά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Ἰουλίου): Ἡ πρωτοβουλία σας στὸν αἰσθηματικὸ ὅσο καὶ τὸν ἐπαγγελματικὸ τομέα ἀμυχαλόγηται καὶ διασπικτῇ. Κάποια ἐπιφύλαξι ἐπιβάλλεται.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—31 Ἰουλίου): Θὰ δύσκολευθῇτε νὰ ξεμπλέξετε ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ποὺ κράτησε τὴν θέση στὴ ζωὴ σας. Μὴ λυγίσετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Αὐγούστου): Μία καινούργια φίλια θὰ σὰς φανῇ πολύτιμη. Μὴ ἐξαγορεύετε στὴν ἐμπορικὴ σας ἐπιχείρησι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Αὐγούστου): Γιατί νὰ σὰς πρῶν ἡ κρυφὴ σας ζήλεια; Προσέξτε μῆπως καταστρέψετε τὴν εὐτυχία σας.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αὐγούστου—1 Σεπτεμβρίου): Μία συναναστροφή θὰ γίνῃ ἀφορμὴ νὰ πάρῃ διαφορετικὴ κατεύθυνσι τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—12 Σεπτεμβρίου): Σκεφθῆτε. Μὴ εἰσαθε τόσο διασπικτὴ στὶς ἀποφάσεις σας. Τὸ μπλὲ χρῶμα σας εὐνοεῖ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σεπτεμβρίου): Ἀνάγκη τῆς σωματικῆς καὶ ψυχικῆς σας εὐεξίας. Καλὲς πρωτοβουλίες γιὰ τὸ μέλλον. Μὴ εἰσαθε ὅμως πολὺ διασπικτῇ.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Πρόδος στὸν αἰσθηματικὸ τομέα. Ἐνδιαφέρουσα πρότασις γάμου σὲ προσφίλεις σας πρόσωπα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ὀκτωβρίου): Πολλὰ ἀπρόοπτα στὴ ζωὴ σας. Ἀνοίξετε τὰ μάτια γιὰ νὰ καταλάβετε καλύτερα τοὺς ἀνθρώπους ποὺ σὰς περιβάλλουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—23 Ὀκτωβρίου): Περίοδος εὐνοικῆς γιὰ συμφιλίωσις. Καλὲς προοπτικές στὸ οικονομικὸ πεδίο. Φορῆτε κόκκινα.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 Ὀκτωβρίου—1 Νοεμβρίου): Ἡ ὑπερβολικὴ σας νευρικότης σὰς καθιστᾷ ἀνυπόφορη. Ὅλο τὸ περιβάλλον σας δυσανασχετεῖ. Προσέξτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—12 Νοεμβρίου): Ὑγεία ἐξαιρετῇ. Ἄν δὲν διακόψετε τὶς μυστικές σας σχέσεις ἡ οἰκογενειακὴ σας σταθερότης θὰ τινάξη στὸν ἄερα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Νοεμβρίου): Ἀναποδιές ἐπαγγελματικές ποὺ μποροῦν νὰ ὑπερβικηθοῦν ἀνφανῆτε προσεκτικῇ καὶ ἀναπτύξετε δραστηριότητά.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Νοεμβρίου—2 Δεκεμβρίου): Γιατί τόσο προκατὰλμη ἀπέναντι στὰ πεθερικά σας; Μὴ ἀγνοῖτε τὸς καλὲς πλευρές. Τὸ κόκκινο χρῶμα σὰς φέρνει γούρι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Δεκεμβρίου): Ἀποφεύγοντας κάθε εὐκαιρία γιὰ κοινωνικὲς συναναστροφές ἀπομονώεσθε καὶ ἐμποδίζετε τὴν καλὴ σας τύχη νὰ σὰς χαμογελάσῃ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Δεκεμβρίου): Ἀπαιτεῖται τάξι καὶ διπλωματία στὸ χειρισμὸ σοβαρῶν προβλήματων ποὺ θὰ παρουσιασθῇ ἀπροσδόκητα μέσα σ' αὐτὸ τὸ 15ῆμερο. Προσέξτε.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου—1 Ἰανουαρίου): Ἡ τύχη θὰ σὰς εὐνοήσῃ. Μία λευκὴ τουαλέτα θὰ σὰς δώσῃ ἄρρους γιὰ νὰ ἐπιτύχετε τὴν αἰσθηματικὴν σας κατάρκτη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ἰανουαρίου): Μὴ διατάσσετε νὰ συμβουλευθῇτε τὸν γιὰτρός σας ἀν αἰσθάνεσθε μεγάλη κόπωση. Καὶ μὴ ξεχνᾶτε πὺς γιὰ τὴν ἐργασία ἡ σχολὴ τὸ αὐτοῖς κυνηγᾷ πολλοὺς λαοὺς δὲν πιάει κανένα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Ἰανουαρίου): Γιατί ἀποφεύγετε τὰ γκρι; Εἶναι τὸ χρῶμα ποὺ σὰς εὐνοεῖ. Εὐχάριστες ἐκπληξεις. Ταξιδεύετε χωρίς διαταγὰ.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 Ἰανουαρίου): Ἄν θέλετε νὰ ἀποφύγετε ἀνώφελες συναισθηματικές περι-

πλοκές νὰ φέρεσθε μὲ διάκρισι καὶ νὰ μὴ παίρνετε τὰ πράγματα μὲ τόσο ἑλαφρὸ πρίσμα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ἰανουαρίου—9 Φεβρουαρίου): Κάποια αἰσθηματικὴ ἀστάθεια, χωρίς σοβαρότητα. Μὴ δίδετε τροφή στὴ ζήλεια τοῦ ἀγαπημένου σας, φλερτάρωντας συστηματικά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Φεβρουαρίου): Ὅχι καὶ τόσο καλὴ κυκλοφορία αἱματος. Σκεφθῆτε λίγη τὸν ἑαυτὸ σας καὶ προσφέρετε τοιμερικὲς εὐχαριστίσεις, ἀφοῦ τὰ ἀστρα τὶς εὐνοοῦν.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—28 Φεβρουαρίου): Θεραπεύετε τὰ νύκτα σας καὶ σκεφθῆτε πὺς οἱ μαῦρες σας ἰδέες εἶναι μάλλον ἐκδηλωσὶ κακῆς ἰσορροπίας τῶν φυσικῶν λειτουργιῶν τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἀποφεύγετε τὰ οἰσινευματώδη φορῆτε μπλέ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Ἐπαγγελματικὴ ἐπιτυχία. Προσγῶγῃ. Μὴ ὑπερρηφανεύεσθε ὅμως δείχνετε πάντα τὴν ἰδία ἐργαστικότητα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Καλὴ αἰσθηματικὴ ἀτμόσφαιρα, παρὰ τὶς οικονομικὲς σας δυσχέρειες. Μὴ ἀπογοητεύεσθε.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

Ποῦ ὀφείλεται ἡ δροσιά καὶ ἡ διατήρησις μίας καλῆς ἐπιδερμίδος.

Ποῦ ὀφείλονται ἡ πρόωρος πτώσις καὶ λευκασίς τῶν μαλλίων.

Ποῦ ὀφείλεται τὸ μυστικὸ τοῦ μακιγιαζ κλπ.

Τὶ κόμωσις πηγαίνει σὲ κάθε πρόσωπο. Κάθε ΤΡΙΤΗ ὁ μ.μ. θὰ σὰς συμβουλευῇ καὶ θὰ ἐξηγῇ ὅλες τὶς ἀπορίες σας.

ΔΩΡΕΑΝ

ὁ κ.

ΖΩΡΖ

ἈΚΑΔΗΜΙΑΣ 7
Τηλέφ.: 34.670—20.918

Ἐκτέλεσις τῆς νέας ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ἀπὸ τὸν μαίτη τῆς Περμανάντ κ. ΖΩΡΖ

ὍΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ! ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑΙ Ξ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΣ ΕΚΠΤΩΔΕΙΣ

ΝΑ ΤΙ ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΗ Ἡ "ΕΛΚΑ."

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΝ ΣΑΣ ΕΜΦΑΝΙΣΙΝ

ΠΑΛΤΑ - ΦΟΡΕΜΑΤΑ - ΤΑΓΙΕΡ
ΦΟΥΣΤΕΣ - ΜΠΛΟΥΖΕΣ
Ὑῶλα Μοντέλλα Παριζιάνικα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΝ ΣΑΣ ΔΑΜΟΕΣΙΝ

ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ - ΝΥΚΤΙΚΑ - ΛΙΖΕΖ κλπ.
Κομψά, Καλοσμενά, Μοντέρνα

ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΡΟΜΠΕΣ: } ΜΑΛΛΙΝΕΣ - ΜΕΤΑΞΕ-
ΤΕΣ - ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ

Καὶ τὶς περιφημὲς ΚΑΛΤΕΣΣ ΝΑΥΛΟΝ
Περιπάτου καὶ βραδυνῆς

ΟΛΑ ΣΤΙΣ ΠΙΟ ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ
ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΠΙΟ ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ

Μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ συμπληρώσετε
τὴν προίκα τῶν παιδιῶν σας.

ΕΛΚΑ ΦΩΚΙΩΝΟΣ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

ὍΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΚΑΙ ΒΑΦΕΣ

ΤΕΛΕΙΩΣΤΕ ΦΥΣΙΚΕΣ

ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ "ΛΟΥΕ,"

ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ

τὴν ἐκτέλεσιν τῆς βαφῆς ἰδιαίτερα διαμερίσματα

ΔΕΛΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

40Σ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ (πρὸν Πανεπιστημίου) 59^Α

Τηλέφωνον : 23-776

«ΑΘΗΝΑ»

ἡ Γοητεία
καὶ
ἡ Ἐπιτυχία μας
ὀφείλεται
στὸ μυστικὸ τοῦ
νὰ μὴ βγαίνει ἀπὸ τὰ χεῖδη
καὶ νὰ μὴν ἀδῇ ἀποτυπώματα

Κρατὸν ΝΕΛΣΟΝ

ΜΑΓΙΑ ΜΠΥΡΑΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ "ΦΙΕ,"

Κατεργασμένη καὶ τυποποιημένη εἰς τὰ

ἐργοστάσια ΕΒΖΥ, εἰς 3 μορφάς.

Ἡ ΜΟΝΗ ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΡΟΣΦΑΤΗ

Ζητεῖτε ἐπιμελῶς τὸ σφραγισμένο

ΜΕΤΑΛΛΙΝΟ ΔΟΧΕΙΟ

Πώλησις χονδρική

— καὶ λιανική —

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΜΠΑΚΑΚΟΥ

(ΟΜΟΝΟΙΑ)

«ΑΘΗΝΑ»

ΠΑΝΤΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΝΑ
ΚΑΛΜΟΛ
ΕΧΕΤΕ ΜΑΖΙ ΣΑΣ
ΕΝΑ ΠΡΟΧΕΙΡΟ

ΕΚΚΡΕΜΗΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΓΕΛΥΓΕΙΝΗΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

